

Alte Drucke

**SYLLABVS || GENERALIS || IN QVATVOR VOLVM. || SCRIPTI
OXONIENSIS || SVPER SENTENTIAS. || Lectissimos
vniuers[a]e Doctrin[a]e Scoticæ flosculos, & ...**

Duns Scotus, Johannes

Venetiis, 1580

SYLLABVS GENERALIS SVPER SCRIPTVM OXONIENSE, IOAN. DVNS SCOTI,
DOCTORIS SVBTILIS, Et animaduerte, candide lector, quod primus numetus
indicat lib. secundus paginam, tertius columnas.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150232

SYLLABVS
GENERALIS
SVPER SCRIPTVM
OXONIENSE,
IOAN. DVNS SCOTI,
DOCTORIS SVBTILIS,

Et animaduerte, candide lector, quod primus numerus
indicat lib. secundus paginam, tertius columnas.

Materiae.

Abstractionum multiplex
rerum, vel concep-
torum, quid sit,
& qualiter fiat, &
a quibus, pertra-
ctatur. libro i. pagina 342.
columna 1.

Abstractio alicuius conceptus
communis qualiter fieri pos-
sit ab ultimis constitutivis p-
sonarum in causabilibus, per-
tractatur. lib. i. p. 658. c. 1.

Accidens aliquod verum in eu-
charistia sit sine subiecto. di-
sputatur. lib. 4. p. 308. c. 2.

Accidens quocumque remanens
in eucharistia verum existat
sine subiecto disputatur lib. 4.
pag. 322. col. 1.

Accidens qualiter sit ens, & quo
modo possit esse subiectum
accidentis pertractatur lib. 4.
pag. 327. col. 2.

Accidens in eucharistia, verum
habere possint quamcumque
actionem, quam poterant ha-
bere in subiecto disputatur.
lib. 4. pag. 311. col. 2.

Actio, inmanens quae inest Chri-
sti naturaliter existens, verum
inest eidem sacramentaliter
existenti in eucharistia dispu-
tatur. lib. 4. p. 270. col. 2.

Actionis predicamentum quid
sit, & qualiter, & in quo fun-
detur, disputatur. lib. 4. pag.
379. col. 2.

Actus voluntatis, & ipsorum
0190

Syllabus Generalis

- ordo, tractatus. lib. 2. p. 244. c. 2.
- Actus volendi in voluntate**,
vtrum causetur ab alio effe-
ctiue, quam a voluntate. di-
sputatur. lib. 2. pag. 390.
- Actus quilibet vtrum sit bonus**
ex fine disputatur. lib. 2. pag.
363. col. 2.
- Actus aliquis nunquid possit ef-**
se indifferens. disputatur. lib.
2. pag. 465. c. 1.
- Actus diligendi Deum, qualiter**
sit rectus, & sit virtus ad ip-
sū requisita: & q̄ ratio sit obie-
cti, & qualiter natura sine ha-
bitu infuso possit actum eli-
cere. pertractatur. lib. 3. pag.
271. col. 1.
- Actus fidei antiquorum nun-**
quid fuerit de eodem credi-
bile, de quo est actus noster,
& hoc loquendo de actu cre-
dendi in redemptorem; per-
tractatur. lib. 3. pag. 253. co. 1.
- Actus penitendi requisitus ad de-**
lectionē peccati mortalis vtrū
sit actus alicuius virtutis, di-
sputatur. lib. 4. pa. 417. col. 1.
- Adultus non contentiens nun-**
quid possit recipere effectū
baptismi. disputatur. lib. 4. pa-
gi. 96. col. 2.
- adultus si q̄ nūquid recipiat ef-**
fectum baptismi. disputatur.
lib. 4. pag. 100. c. 2.
- Agēs naturale qualiter agit per**
accidens corrumendo for-
mam præexistentem. per-
tractatur. lib. 2. pag. 36. co. 1.
- Alteratio nunquid fiat subito,**
vel in instanti, vel in tempo-
re, & qualiter dicatur fieri su-
bito pertractatur. lib. 2. pag.
120. col. 1.
- Angelus & anima rationalis nū-**
quid differant specie. disputa-
tur. lib. 2. pa. 35. c. 1.
- Angelus vtrum sit in loco, dispu-**
- tatur. lib. 2. pa. 81. c. 1.
- Angelus vtrū requirat determi-**
natum locum, ita quod neq̄
in maiori, neque in minori
possit esse, sed præcise in ma-
to loco, & nunquid possit ef-
se in loco punctali. disputa-
tur libro 2. pagi. 37. col. 2.
- Angelus nunquid possit esse si-**
mul in pluribus locis. dispu-
tatur. lib. 2. pag. 95. col. 1.
- Angeli duo vtrum possint esse**
simul in eodem loco. disputa-
tur. lib. 2. pa. 98. col. 2.
- Angelus nunquid possit moue-**
ri de loco ad locum mora
continuo disputatur. lib. 2.
pag. 100. col. 1.
- Angelus vtrum possit mouere**
se, disputatur. lib. 2. pag. 107.
column. 1.
- Angelus vtrum possit in instan-**
ti moueri. disputatur. lib. 2.
pag. 135. co. 2.
- Angelus nunquid possit petere**
sine de extremo ad extremū
non transiendo per medium
disputatur. lib. 2. pag. 139. c. 1.
- angeli nunquid possint esse plu-**
res in eadem specie disputa-
tur. lib. 2. pag. 177. c. 1.
- angelus nunquid seipsum pos-**
sit cognoscere per essentiam
suam. disputatur. lib. 2. pag.
183. col. 2.
- angelus vtrum habeat notitiam**
naturalem distinctam essen-
tiæ diuinæ, disputatur. lib. 2.
pag. 194. col. 1.
- angelus ad hoc quod cognos-**
cat quidditates creatas alias
à se vtrum necessario requi-
rat proprias & distinctas ra-
tiones cognoscendi eas, di-
sputatur. lib. 2. pag. 203. c. 1.
- angelus vtrum proficere pos-**
sit accipiendo nouam cogni-
tionem à rebus disputatur.
lib. 2.

- lib. 2. pag. 215. col. 2.
 angelus vtrum habuerit aliam quam moram inter creationem, & beatitudinem suam. disputatur lib. 2. pagina. 223. col. 1.
 angelus vtrum prius meruerit beatitudinem quam acceperit eam. disputatur lib. 2. p. 223. c. 2.
 angeli boni. Vtrum fuerint beati in primo instanti sue creationis, & Angeli mali miserii. disputatur lib. 2. pag. 230. col. 2.
 Angelus malus vtrum appetere potuerit equalitatem Dei. disputatur lib. 2. p. 239. col. 1.
 angelus malus vtrum necessario velit male. disputatur lib. 2. p. 254. c. 1.
 angelus. Vtrum possit assumere corpus in quo exerceat opera vite. disputatur lib. 2. p. 271. c. 1.
 angelus superior vtrum possit illuminare inferiorem. disputatur lib. 2. pagina. 274. col. 1.
 angelus vnus nunquid possit loqui alteri disputatur. ibidem. c. 2.
 angeli nunquid mittantur disputantur lib. 2. pagina. 299. col. 1.
 angelus hominem custodiens vtrum possit aliquid effectiue causare in intellectu hominis custoditi, disputatur lib. 2. pagina. 300. c. 1.
 anima quid cognoscat naturaliter: & secundum quas potentias: & qualiter fundet imaginem trinitatis, & quae pertineant ad memoriam: & nunquid solus intellectus agens: vel etiam possibili:
 sit actius intellectus, & cuius obiecta naturaliter, & quare non cognoscit seipsam per essentiam suam, per tractatur lib. 2. pagina. 190. column. 2. & pagina. 343. col. 2.
 anima Adā vtrum creata fuerit in corpore disputatur lib. 2. p. 355. c. 1.
 anima vtrum contrahat peccatum originale a carne infecta concupiscibiliter seminata. disputatur lib. 2. pag. 421. col. 1.
 anima rationalis vtrum sit immortalis, & qualiter probari possit naturali ratione eius immortalitas, per tractatur subtilissime lib. 4. pag. 643. col. 2.
 animae christi vtrum collata fuerit de facto summa gratia possibilis conferri creaturae. disputatur lib. 3. pag. 118. col. 2.
 anima christi vtrum potuerit summe sui Deo sine gratia, disputatur lib. 3. pagina. 118. col. 2.
 anima christi vtrum secundum portionem superiorem habuerit verum dolorem. disputatur lib. 3. pag. 147. col. 1.
 anima separata nunquid possit intelligere quidditates ante separationem sibi habitualiter notas. disputatur lib. 4. pagina. 693. column. 1.
 animata separata vtrum possit acquirere cognitionem alicuius prius ignoti. disputatur lib. 4. pagina. 698. column. 1.
 anima separata vtrum possit recordari praeceptorum quae

- quæ ipsa nouit coniuncta. di-
 sputatur. lib. 4. pag. 705. c. 1.
Aqua sola naturalis nunquid
 sit materia conueniens ba-
 ptismo. disputatur. lib. 4. pa-
 76. c. 2.
Argumentum Augustini con-
 tra Maximinū lib. 3. cap. 13.
 qualiter concludat de omni-
 potentia patris respectu filij
 pertractatur. lib. 1. pag. 594.
 col. 2.
articuli fidei quot sint, & quo-
 modo distinguantur, per tra-
 ctatur subtilissime. lib. 3. pag.
 250. c. 1.
argumenta philosophi & auer-
 rois. 2. phil. quibus probatur
 mundi æternitas, qualiter so-
 luuntur, & nullius sunt effica-
 cia contra Theologos. pertra-
 ctatur lib. 2. p. 17. c. 1.
attributa, & **attributorum** plu-
 ralitas pertractatur subtilissi-
 me. lib. 1. p. 423. c. 1.
attributa qualiter habeant ma-
 gitudinem, & utrum infini-
 tas sit attributum, & qualiter
 sit aequalitas in illis, & secun-
 dum illa pertractatur. lib. 1.
 p. 716. c. 1.
animus magnus platonis, & re-
 rum reditus utrum sit possi-
 bilis per motum Cælorum
 pertractatur. lib. 4. p. 633. c. 1.
- Definitionum.**
- abstractio** ultimata est quando
 ratio formalis alicuius consi-
 deratur secundum se, præter
 quodlibet, quod non includi-
 tur per se in illa vide lib. 1. p.
 342. c. 1.
abiectio propter peccata tran-
 seuntia est reprobatio, vel re-
 pulsio in voluntate diuina, &
 in peccatore est relatio ra-
 tionis, ut abiecti, vel reproba-
 ti, ad talem, vel talem penam
 ordinari. lib. 4. p. 410. c. 2.
acceptatio propter merita tran-
 seuntia, nihil est realiter, nisi
 actus diuina uoluntatis, &
 in illa est tantum relatio ra-
 tionis, sicut in obiecto uoli-
 to. ibidem.
adoptare est aliquem ad hære-
 ditatem optare per nouum
 uelle. lib. 3. p. 103. c. 2.
affectio iustitia est qua uolun-
 tas per actum amicitia reu-
 dit in Deum immediate,
 ut est bonum in se lib. 3. pag.
 259. col. 1.
affectio commodi est qua uolun-
 tas per actum concupi-
 scentia reuodit in Deum,
 ut bonum huic. ibidem.
affinitas est vinculum quoddam
 persona ad personam aliquam
 ex carnali copula cum perso-
 na alteri consanguinea con-
 tractum. lib. 4. p. 625. c. 1.
agilitas est habilitas in aliquo
 toto ad prompte mouendū
 se secundum locum ex per-
 fectione virtutis motus ani-
 me, & congrua dispositione
 corporis. lib. 4. p. 742. c. 1.
amicitia est virtus, qua quis dat
 seipsum proximo, quantum
 potest seipsum dare, & in
 quantum potest proximus
 eum habere. lib. 3. pag. 316.
 c. 1.
ars est habitus cum recta ratio-
 ne factiuus. lib. 1. pag. 751.
 col. 1.
aureola virginitatis est gau-
 dium accidentale de lua in-
 nocentia: id est denique
 cecidisse in illud peccatum:
 ad quod communiter natu-
 ra prona est, maxime i adole-
 scentia. lib. 4. p. 52. c. 2.

auctio

aversio est inordinatio voluntatis circa aliquod ordinatum ad finem ex præcepto diuino, circa quon debet ordinari. lib. 2. p. 440. c. 1.

Distinctionum.

glatius potest duobus modis constitui in ratione principij vel proximi, vel remoti. lib. 4. p. 386. c. 2.

ab hoc potest intelligi duobus modis. lib. 4. p. 384. c. 1.

accidens potest accipi dupliciter. scilicet pro significato, & pro denominato, adhuc dupliciter. scilicet absolute, vel respectiuo, lib. 4. pag. 310. col. 2.

accidentis ad subiectum est duplex habitudo, altera est in formatis ad informatum, altera vero est posterioris naturaliter ad prius naturaliter. lib. 3. p. 3. c. 2.

actio sumitur dupliciter. lib. 4. pag. 293. c. 1. & ibidem. pag. 367. c. 2.

actio potest intelligi conuenire accidenti tribus modis. lib. 4. p. 344. c. 1.

actio multipliciter accipitur. lib. 4. p. 382. c. 2.

actio proprie sumpta tres habet proprietates. lib. 1. p. 293. col. 1.

actus potest in diuinis tripliciter considerari. lib. 1. p. 489. col. 2.

actus potest sumi dupliciter. lib. 1. p. 644. c. 1. & lib. 4. p. 268. c. 2.

actus intellectus respectu obiectorum, quæ non sunt presentia in se, quæ modo naturaliter cognoscimus, est duplex. lib. 1. p. 325. c. 1.

actus uoluntatis potest tripliciter considerari. lib. 1. p. 341. col. 2.

accidentale sumitur dupliciter. lib. 1. p. 199. c. 1.

actus uoluntatis in nobis incommuni est duplex. scilicet uelle, & nolle. lib. 1. p. 796. col. 1. & lib. 2. 244. c. 2. & ibidem. pag. 377. col. 2.

actus uolendi est duplex. lib. 2. p. 241. c. 1.

actus uoluntatis est duplex. scilicet complacentiæ, & concupiscentiæ. lib. 2. p. 473. c. 2.

actus assentiendi alicui uero complexo duplex est in intellectu. lib. 1. pag. 94. c. 1.

actus super quem fit reflexio potest significare dupliciter: nominaliter. scilicet & verbaliter. lib. 3. p. 281. c. 2.

actus ex charitate potest in finem ultimum referri tribus modis. lib. 2. p. 465. c. 2.

actus non referri in finem ultimum, potest etiam tripliciter intelligi. lib. 2. p. 466. c. 1.

actus in peccato concurrens est duplex, materialis. scilicet & formalis. lib. 2. p. 448. c. 2.

actum humanum requiri ad deletionem peccati potest intelligi dupliciter. scilicet ut prauam dispositionem, vel ut concomitantem. lib. 4. p. 423. c. 2.

actum recordandi habet duplex obiectum. scilicet proximum, & remotum. lib. 4. p. 711. c. 2.

adequato est duplex. lib. 1. pag. 82. c. 2.

adultus potest tribus modis considerari, & etiam non uolens. lib. 4. p. 97. c. 1.

adultus non consentiens potest dupliciter intelligi. scilicet positue & negatiue. lib. 4. p. 97. c. 2. agere per essentiam intelligitur duplici-

Syllabus Generalis

dupliciter. lib. 2. p. 347. c. 2
 affectio voluntaria est duplex
 . scilicet affectio iustitia, & affectio
 commodi. lib. 3. p. 269. c. 1
 albedo potest considerari tri-
 pliciter secundum concretio-
 nem, & abstractionem. lib. 3. p.
 321. c. 2
 aliquid agere principaliter po-
 test intelligi dupliciter. lib. 4.
 p. 19. c. 2
 aliquid habere quidditatem po-
 test intelligi tribus modis .
 lib. 3. p. 218. c. 1
 aliquid accidere naturae speciei
 potest intelligi duobus mo-
 dis. lib. 1. p. 567. c. 2
 aliquid agere in virtute alterius
 potest intelligi dupliciter .
 lib. 2. p. 295. c. 2
 aliquid conuenit alicui duplici-
 ter. lib. 1. p. 12. c. 1
 aliqua distingui aequaliter. potest
 intelligi duobus modis . lib.
 2. p. 72. c. 1
 aliquid est in potentia duplici-
 ter. lib. 2. p. 309. c. 1
 aliqua magis distingui potest intel-
 ligi dupliciter. lib. 1. p. 380. c. 1.
 aliqua esse de lege naturae potest
 intelligi dupliciter. lib. 3. p.
 338. c. 1. & lib. 4. p. 596. c. 2
 aliquid se habere ad esse potest intel-
 ligi tripliciter. lib. 1. p. 435. c. 1
 aliquid inesse Deo potest conside-
 rari dupliciter. lib. 1. p. 769. c. 2
 aliqua possunt esse de substan-
 tia fidei multipliciter. lib. 4.
 p. 113. c. 2
 aliquid produci de nihilo potest
 intelligi duobus modis. lib.
 2. p. 18. c. 1
 aliquis potest in iustitia dici con-
 firmatus dupliciter, vel quia
 non potest peccare, vel quia non
 peccat: neque peccabit. lib. 2.
 p. 370. c. 2
 aliquis potest intelligi esse in pecca-

to mortali tripliciter. lib. 4.
 p. 121. c. 2
 aliquis potest iuste non reddere de-
 bitum coniungi dupliciter. lib.
 4. p. 591. c. 1
 aliqua possunt esse repugnantes
 dupliciter, vno modo forma-
 liter, alio modo virtualiter.
 lib. 4. p. 554. c. 1
 angelus per a rebus accipere noti-
 tiam tribus modis. lib. 2. p. 221. c. 2
 angelus potest intelligere. a. per
 visionem ipsius in verbo quod
 dupliciter. lib. 2. p. 287. c. 1
 animam habere per se esse potest
 intelligi dupliciter. lib. 4. p.
 647. c. 2
 appetibile dicitur duobus mo-
 dis. lib. 3. p. 312. c. 2
 appetitus voluntatis est duplex
 quidam est liber, & quidam est
 naturalis. lib. 4. p. 317. c. 1
 articuli fidei duobus modis di-
 stinguntur, vel secundum cre-
 dita, vel secundum eos distin-
 guentes. lib. 3. p. 250. c. 1
 auctio voluntatis a fine ultimo
 potest intelligi dupliciter .
 lib. 2. p. 439. c. 2
 auctoritas iudicialia sententia
 diuina hunc aperienti, vel
 apertum esse potest intelligi tripli-
 citer. lib. 4. p. 500. c. 1

Axiomatum.

Ablatiuus cum verbo significat
 principium agendi, sed cum adie-
 ctiuo nomine, vel concreto si-
 gnificat principium formale
 concernens. lib. 1. p. 372. c. 1
 ablatiuus quando constructus
 cum verbo substantiuo, con-
 struitur cum eo, in ratione
 principij formalis essendi,
 sed quando constructus cum
 verbo adiectiuo, constructus
 cum eo, vel in ratione primi-
 pij actiui, vel in ratione actio-
 nis.

nis, & fieri. lib. 1. p. 575. c. 2.
abstractum notans principium
actus, constructum cum gerundi
uo est principium actus, ut egre
dictis ab illo supposito, & si
est potentia cum gerundiuo est
potentiam propinquam. lib. 4.
p. 803. c. 2.
actus habet primum obiectum, a
quo essentialiter dependet, &
obiectum secundum, a quo essentialiter
non dependet, sed tendit in
illud virtute primi obiecti, li-
cet non possit manere idem
actus, nisi habeat habitudinem
ad primum obiectum: potest tam
manere idem, sine habitudi-
ne ad secundum obiectum, a quo
non dependet. lib. 1. p. 88. c. 1.
actus quando repugnat actui, li-
cet possibilitas ad illud actum
fieri cum illo, & magis cum possi-
bilitate ad illud, tamen possibi-
litas ad istud non stat cum neces-
sitate illius, quia si ille est ne-
cessarius, iste est impossibilis:
quia necessarium est impossibi-
li repugnans. lib. 4. p. 840. c. 1.
actus quanto elicitur cum maio-
ri conatu: tanto debet habere
maiorē rectitudinem, & per
consequens tanto magis debet
ordinare ad maius primum.
lib. 4. p. 881. c. 1.
agens quando potest agere se-
cundum legem, & prater, vel
contra illam legem, tunc est di-
stinguere potentiam ordinatam
& absolutam. lib. 1. p. 790. c. 1.
appetitus liber tunc est rectus,
quando est conformis Regu-
lae divinae, & huic appetitui
naturali huius suppositi. lib.
4. p. 877. c. 1.

Enuncia. insigniorum.

absoluto, & perfectiori non ma-

gis repugnat per se esse, quam ab-
solutum, & imperfectiori. lib.
4. p. 325. c. 2.
absolutum quod est ratio reci-
piendi aliquam formam, si per
se est, per se potest recipere.
lib. 3. p. 131. c. 2.
ab ultimis distinctiuis, & consi-
tutiuis aliorum non potest ab-
strahi aliquod commune dictum de
eis in quid. lib. 1. p. 631. c. 2.
actio, & passio sunt alicuius ter-
mini accipientis esse per ip-
sas. lib. 1. p. 291. c. 1.
actiuo sufficienti, & passiuo suf-
ficienter aproximatis, potest
sequi effectus, & si agens sit
naturaliter agens, sequitur ef-
fectus. lib. 4. p. 702. c. 2.
actus actiuorum sunt in patien-
te bene dispositio. lib. 4. pag.
340. c. 2.
actus naturaliter elicitus ab ali-
qua forma, equat imperfectio-
ne illi formae. lib. 3. p. 118. c. 2.
actus essentialis non potest esse ali-
cuius suppositi mediante ali-
quo principio, ut quo, nisi il-
lud sit tali principium essendi
formale. lib. 1. p. 725. c. 1.
actus comprehensiuus obiecti in
finito est infinitus in se, quia
est ita perfectus in ratione actus,
sicut obiectum in ratione obie-
cti, & ideo est simpliciter ada-
quatus. lib. 1. p. 606. c. 2.
ad idem genus secundum pra-
xim, vel speculationem per-
tinent principia, & conclusio-
nes. lib. 1. p. 611. c. 2.
ad quodcumque dicitur relatiuum
inferius, ad idem dicitur, &
relatiuum superius, licet non
primo. lib. 1. p. 619. c. 2.
ad terminum omnino immutabile su-
perfundamentum omnino immutabi-
le, non potest fundari relatio,
nisi simpliciter immutabilis,

Syllabus Generalis

- & etiam necessario inherēs.
lib. 4. p. 154. c. 2.
- ad simpliciter impossibile non
est aliquid in potentia acti-
ua, lib. 4. p. 860. c. 2.
- agens naturale non intendit p-
se corruptionem termini a
quo, sed tantum per accidēs;
quia est impossibilis ter-
mino ad quem, quem inten-
dit producere, lib. 4. p. 205.
col. 1.
- agens principale quocunq; po-
sito in secundam, necessario
agens ex principio actiuo,
principali necessitatur, lib. 1.
p. 103. c. 2.
- agens perfectius circa idē pas-
sum, fortius agit, & impedit
minus, & imperfectum, lib. 2.
p. 470. c. 1.
- agens, quod est diuersarum ope-
rationum, & actionum si cir-
ca vnum & idem agit, fortius
agit, & perfectius, quam si si-
mul agat circa disperata, ga-
virtus vna fortior est, & per-
fectior, lib. 2. p. 472. c. 2.
- agens inferius perfectius agit
concurrente agente superio-
ri, licet non necessario requi-
situs, lib. 2. ibidem.
- agens sub ea ratione respicit
passum sub qua inducit in
eo terminum actionis, lib. 4.
p. 273. c. 2.
- agens est simpliciter perfectius
suo effectu formali, lib. 4. p.
661. c. 1.
- aptitudo non conuenit vni na-
tura, & repugnat alteri, nisi
propter aliquod absolutum
in tali natura: quia, n. hanc na-
tura est talis: ideo sibi talis
aptitudo conuenit, lib. 1. p.
56. c. 1.
- aptitudo naturalis in quolibet
indiuiduo est ad perfectionē
summam possibilem in illa
specie, lib. 4. p. 876. c. 2.
- attributio essentialis, non est,
nisi ad aliquid prius essentia-
liter, lib. 1. p. 38. c. 2.
- Propositionum Theolog.
- Abraham nesciuit nos, & Israel
ignorauit nos, Elai. 63. super
quod dicit Augustinus, qd
mortui nesciunt, immo sc-
dū quid agāt viui quomodo
intelligitur, lege, lib. 4. p. 715.
col. 2.
- Christi vulnere sacramēta ma-
narunt, quibus credentes ini-
tiantur, Aug. 15. de ciui Del.
cap. 26. quomodo intelli-
gitur vide lib. 4. p. 64. c. 1.
- accipio te in meam si dominus
permiserit, quomodo sit cō-
tractus per ista verba, vide
lib. 4. p. 577. c. 2.
- adam & eua rapere voluerunt
diuinitatem, & perdidērunt
felicitatem, Aug. in glol. sa-
per psal. 68. quomodo intelli-
gitur, vide lib. 2. p. 378. c. 2.
- adam peccauit scdm portuē
superiorem, igitur secundum
illam satis fecit christus, quia
satisfactio debet esse secun-
dum illud, suum quod pecca-
tur sapient. 2. quomodo intelli-
gitur, vide, lib. 3. p. 169. c. 2.
- legislator nihil est ordinan-
dum, quod sit occasio trans-
grediendi legem, & precipue
multis quomodo intelligi-
tur, vid. lib. 4. p. 516. c. 2.
- ad omnia quæ fide tenemus,
non solum habemus ratio-
nes naturales, sed necessarias,
Ricard. 1. de trini. cap. 3. quo-
modo intelligitur, vide, lib.
1. p. 785. c. 1.
- ad perfectionem apprehensionis

conueniunt essentialiter actus
perfecti correspondentes tri-
bus virtutibus Theologicis, q
requirunt intentione, & secu-
ritate, quō intelligitur, vide.
lib. 4. p. 808. c. 2.
ad sacramentū nihil pertinet, ni-
si sit vel pars, vel res sacramē-
ti, quomodo intelligitur. vi-
de. lib. 4. p. 131. c. 2.
ad veritatem eucharistiae nihil
requiritur, nisi verum signū,
& verum signatum, quomo-
do intelligitur, vide. lib. 4. p.
270. c. 1.
agens est praestantius effectu, &
est praestantius patiente. Aug.
12. super gen. cap. 28. & 29.
quomodo intelligitur. vide.
lib. 1. p. 317. c. 2. & lib. 2. pag.
222. c. 2. & ibid. p. 296. & lib.
4. p. 687. c. 2.
agens aequiuocū est nobilius
effectu, vel producit aequi-
uocū est nobilius productō,
quō sit propositio vera. vide
lib. 2. p. 402. c. 2.
angelus & anima sunt natura
pares, sed officio impares.
Aug. lib. 3. de libero arbitrio,
quomodo intelligitur. vide.
lib. 2. p. 59. c. 1.
angeli boni fuerūt in gratia in
primo instāti suae creationis.
Aug. de ciu. Dei. cap. 9. quo-
modo intelligitur. vide. lib.
2. p. 238. c. 2.
angelus est imago Dei. Aug. 5.
de trini. quomodo intelli-
gitur, vide. lib. 2. p. 203. c. 1.
angeli mali ab initio fuerunt
miseri. Aug. super Gen. lib. 15.
cap. 8. & Ioan. 8. ille Homici-
da erat ab initio, & in verita-
te non sterit, quomodo intel-
ligitur, vide. lib. 2. p. 238. c. 1.
angeli mittuntur, vt sunt omnes
punitores spiritus. ad He-

breos primo, quomodo intel-
ligitur, vide. lib. 2. p. 299. c. 1.
angeli non congregant diuinas
illuminationes, vel notitiā di-
uinam ex rebus sensibilibus.
Dionys. de Angelica Hierar-
chi cap. 7. quomodo intelli-
gitur, vide. lib. 2. p. 223. c. 1.
angeli superiores habent vniuer-
saliorem scientiā, q̄ inferior-
res. Dionys. in de Ang. Hierar-
chia, cap. 17. quomodo intel-
ligitur, vide. lib. 2. p. 213. c. 2.
anima christi fuit omni sciens,
& poterat scire se custodire,
& praeseruare à morte quō in-
telligitur, vide. lib. 3. p. 176. c. 1.
anima christi videt omnia habi-
tualiter, non tamen actuali-
ter, quomodo intelligitur. vi-
de. lib. 3. p. 141. c. 1.
anima, & corpus in morte chri-
sti, non erant in propria hypo-
stasi, Damascenus lib. 3. cap.
73. quomodo intelligitur. vi-
de. lib. 3. p. 43. c. 2.
anima inficitur à carne, & istud
peccatū contraximus inquā-
tum fuimus in Adam secun-
dū rationem seminalē. Aug.
4. super Gen. quomodo intel-
ligitur, vide. lib. 2. p. 423. c. 1.
anima intellectiua nō habet in
materia repugnantiam, quo-
modo intelligitur, vide. lib. 4.
p. 292. c. 2.
anima mediat inter carnem &
verbum, quomodo intelli-
gitur, vide. lib. 3. p. 39. c. 2.
anima nostra sicut habet nolle
infelicitatem, ita & nolle
iniquitatem semper habitu-
ra est. Aug. in enchirid. 86.
quomodo intelligitur. lib. 4.
p. 802. c. 1.
anima hominis habet dupli-
cem potentiam motiuam,
organicam, & non organi-
cam.

b cam.

- est, quō intelligitur, vide, lib. 4. p. 242. c. 1.
- Anima sola prima veritate formatur, pp hoc quidem, nihil superius est anima. Aug. de lib. arbit. quomodo intelligitur, lib. 2. p. 59. c. 1.
- A peccato non absoluit nisi co lūba. Christus, vel membra columba. Aug. de baptismo contra Donatistas lib. 5. quō intelligitur, vide lib. 4. pag. 567. c. 2.
- Appetitus inhians sit amor fruētis. Aug. 9. de trin. cap. ultimo. quō intelligitur, vide, lib. 4. p. 793. c. 2.
- a principio coniunxit Deus masculum & feminam contra ctu matrimonii, vt patet ex verbo Adā; & fērt Christus, quod ergo Deus coniunxit, homo nō separet. Matth. 19. quomodo intelligitur, vide lib. 4. p. 602. c. 2.
- arundinem quassatam non cō fringeret, & lignum fumigans non exstinguet. Isa. 42. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 441. c. 2.
- Proposit. peripateticarum.
- Ab vno in quantum vnum non possunt plura puenire. Auic. 9. met. cap. 4. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 19. c. 2.
- accidens diffinitur per subiectum respectum quem habet ad subiectum, quomodo sit verum. vide lib. 4. pag. 317. c. 2.
- accidens non accidit accidenti, nisi quia ambo accidunt eidem subiecto. 4. met. tex. com. 14. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 329. c. 1.
- accidens non potest esse sine subiecto. 1. Phyl. tex. com. 38. & in antepredicamentis, quomodo intelligitur, vide lib. 4. p. 313. c. 1.
- accidentia non sunt entia, nisi in eo quod entis. 7. met. tex. com. 4. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 315. c. 2.
- a cōcretis ad abstracta valet cō sequentia. 4. Top. capite. 1. quomodo intelligitur, vide lib. 4. p. 775. c. 1.
- actio accidentium non solum terminatur ad formam accidentalem, sed ad substantialem, quod sit propositio falsa, vide lib. 4. p. 335.
- actio est opus, & finis actiui. 3. Phyl. tex. cō. 16. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 383. c. 1.
- actio est tantum suppositi, & actiones sunt circa singula. 1. met. in prohem. quomodo sint propositio nes veræ, vide lib. 4. p. 349. c. 1.
- actio, & passio sunt idem, sicut via ab Athenis ad Thebas, & econuerso. 3. Phyl. tex. cō. 21. quomodo intelligitur, vide lib. 4. p. 384. c. 1.
- actio fundatur in motu. 3. Phyl. tex. cō. 19. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 396. c. 2.
- actiua, & passiua secundū potentia actiuam, & passiuā, dicuntur ad aliquid, & actiones potentia ne s. met. tex. com. 20. quō intelligitur, vide lib. 4. pag. 389. c. 2.
- actiua, & passiua habentia cōplete potentiam actiua & passiuā, ita agunt 9. met. tex. com. 10. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 503. c. 2.
- actiua & passiua sunt correlatiua mutuo s. met. c. 20. quō intelligitur, vide lib. 4. p. 503. c. 1.
- actus est prior simpliciter potentia tēpore 9. met. tex. com. 4. quō.

quō intelligitur, vide lib. 4.
pag. 22. c. 2
actus & potentia sunt opposita,
neque possunt esse in aliquo
vno: quō intelligitur, vide li.
2. p. 133. c. 1
actus perfectissimus potēti ē de
bet esse circa obiectū simpli
citer primum: quomodo intel
ligitur, vide lib. 1. p. 222. c. 1
actus principii est electio, non
cuius grā, sed vñ motus, quō
intelligitur, vide lib. 1. p. 64. c. 1
actus separatur, & distinguit, 7.
met. tex. cō. 49. quō intelligi
tur, vide lib. 2. p. 151. c. 2
actus sunt laudabiliores pas
sionibus, 2. Ethic. c. 5. quomo
do intelligitur, vide lib. 3. pa
gin. 205. c. 2
ad relationem non est motus
5. Phyl. tex. com. 10. quō intel
ligitur, vide lib. 2. p. 45. c. 2
ad scientiā habendā iustificat in
ductio 6. Ethicorum cap. 4.
quomodo intelligitur, vide
lib. 3. p. 245. c. 2
affirmatiua de predicato infini
to, sequitur ex negatiua de
predicato finito 2. Perihēr.
quomodo intelligitur, vide
lib. 1. pag. 683. c. 2
a generalissimis ad specialissi
ma descendente iubet plato
quiescere Porphy. cap. de spe
cie, quō intelligitur, vide lib.
2. p. 174. c. 2
agens assimilatur sibi effectū. 1. de
gener. tex. cō. 51. quō intelli
gitur, vide lib. 2. p. 45. c. 1
agens est prafens passio 7. Phyl.
tex. cō. 4. quō intelligitur, vi
de lib. 1. p. 749. c. 2
agens, & patiens oportet in ma
teria comunicari. 1. de gene
ra. tex. com. 54. quō intelli
gitur, vide lib. 4. p. 350. c. 2
agens & patiens, semper se se
proportionabiliter respiciūt,
ita qđ sicut se hēt agēs ad a
ctionē, sic patiens ad passio
nem, quō intelligitur, vide
lib. 4. p. 736. c. 2
agens extrahens actum de po
tentia non largitur multitu
dinē, sed pfectionē. Auer. 8.
met. cō. 15. quō intelligitur.
vide lib. 2. p. 313. c. 1
agens intendit assimilare sibi
passum. 1. de gen. tex. cō. 9. &
tex. com. 51. quō intelligitur,
vide lib. 4. p. 688. c. 1
agens nō cauans per motū, &
non impeditibile, pōt habere
effectū sibi coxū. quō intel
ligitur, vide lib. 2. p. 36. c. 2
agens per essentia suā, vel sem
per agit, vel semper pōt age
re, quō intelligitur. vide li. 2.
p. 347. c. 2
agēs perfectū approximātū pas
sio & nō impediū, pōt agere.
quō sit propositio vera, vide
lib. 1. p. 296. c. 2
agēs tale est in actu, quale pas
sum est in potētia. 3. Phyl. tex.
com. 17. & 1. de gen. tex. cō.
38. quō intelligitur, vide li. 1.
p. 313. c. 2
albū simile est cōpositius, quā
albū tm, quō intelligitur, vi
de lib. 2. p. 45. c. 1
alterius materiæ est altera for
ma. Auer. 8. Phyl. cō. 46. quo
modo intelligitur, vide lib. 1.
p. 182. c. 2
amicabilia ad alterū mēsurant
ex his, quæ sunt ad ipsū 9.
Ethic. cap. 4. quō intelligitur,
vide lib. 3. p. 279. c. 2
amicitia non est hois ad Deum
8. Ethic. cap. 7. quō intelligit
ur, vide lib. 3. pag. 279. c. 1
anima diuidit i suas potētias, si
cut pomū in odorē, colorē, &
saporē. Auer. 1. de aīa. cō. 92.
b 2 quō

quomodo intelligitur. vide. lib. 2. p. 354. c. 2.
 anima est locus specierum, nō tora, sed intellectiva. 3. de anima tex. com. 6. quomodo intelligitur. vide. lib. 1. pag. 283. c. 2.
 anima est quodammodo omnia, per sensum sensibilis, & p scientiam sensibilis. 3. de anima tex. co. 37. quomodo intelligitur. vide. lib. 1. p. 284. c. 1. & 2.
 anima est substantia animati, & quod quid erat esse, & species. 7. met. tex. co. 35. quomodo intelligitur. vide. lib. 3. p. 218. c. 2.
 anima non vnitur corpori propter perfectionem corporis, quia forma non est propter naturam, sed econuerso. 2. phys. tex. co. 14. & per consequens vnitur propter perfectionem sui acquirendam, quomodo intelligitur. vide. lib. 4. p. 703. c. 2.
 appetibile est mouens non motum, & appetitus est mouēs motum. s. ab obiecto. tex. co. 54. quomodo intelligitur vide. lib. 2. p. 404. c. 2.
 a priuatione ad habitū impossibilis est regressus, in post. prædicam in cap. de oppositis. quomodo intelligitur. vide. lib. 4. p. 654. c. 2.
 a remotis prius videtur corpus, quam animal. A uicem. i. iuxta physicę. quomodo intelligitur vid. lib. 4. p. 182. c. 1.
 artificialia differunt a naturalibus, quia naturalia habent principium intrinsecum motus, & artificialia non. 2. phys. tex. com. 3. quomodo intelligitur. vide. lib. 2. pagina. 362. col. 1.

Materierum
 Baptizatus baptismo Ioannis vtrum tenebatur baptizari baptismo christi. disputatur. lib. 4. p. 64. c. 2.
 Baptismi definitio nunquid sit recte assignata, disputatur. lib. 4. p. 67. c. 1.
 Baptizati vtrum oēs recipiant equaliter effectum baptismi. disputatur. lib. 4. p. 106. c. 3.
 Baptismus suscipiens a malo minitro scienter: nunquid peccat mortaliter. disputatur. lib. 4. p. 114. c. 2.
 Baptismus, nunquid sit ministrandus quando presumitur baptismationem vigere in peccatum vitę corporalis eius qui suscipit. disputatur. lib. 4. p. 118. c. 1.
 Baptizare nunquid possit solus sacerdos. disputatur. lib. 4. p. 120. c. 1.
 Baptismi vnitas vtrum necessario requiratur quod ab vno ministro conferatur. disputatur. lib. 4. p. 121. c. 2.
 Baptismus nunquid simul regatur ablutione & platione verborum, disputatur. lib. 4. p. 125. c. 1.
 Baptismus nunquid requiratur baptizantem esse distinctum personaliter a baptizato. disputatur. lib. 4. p. 127. c. 1.
 Baptismus modū quomodo sit debet. pertractatur. lib. 4. p. 124. c. 1. & 2.
 Baptizandi intentio, vtrum requiratur in baptizante. disputatur. lib. 4. p. 128. c. 1.
 Baptizandi intentio actualis, vtrum in baptizante requiratur. disputatur. lib. 4. p. 130. c. 1.
 Baptismus nunquid possit iterari.

ri. disputatur. lib. 4. p. 134. c. 2.
 Baptismi iteratio, quæ poenam
 inferat iterantibus. Pertracta-
 tur. lib. 4. p. 136. c. 1.
 Baptismus, nunquid habeat ca-
 racteris impressionem. Dispu-
 tatur. lib. 4. p. 138. c. 1.
 Baptismi Character, nunquid sit
 aliqua forma absoluta. Dispu-
 tatur. lib. 4. p. 149. c. 1.
 Baptismi Character, utrū sit in es-
 sentia animæ, vel in potentia,
 & in qua potentia. Disputa-
 tur. lib. 4. p. 159. c. 2.
 Beata virgo, utrum fuerit conce-
 pta in originali peccato. Dis-
 putatur. lib. 3. p. 47. c. 1.
 Beata virgo, utrum fuerit verè
 mater Dei, & hominis. Dispu-
 tatur. lib. 3. p. 55. c. 1.
 Beati nunquid cognoscant ora-
 tiones quas offerimus. Dispu-
 tatur. lib. 4. p. 717. c. 1.
 Beati quid cognoscant, & qua-
 liter, & utrum naturaliter, vel
 supernaturaliter. Pertracta-
 tur. lib. 4. p. 718. c. 2.
 Beati nunquid videant poenas
 damnatorū. Disputatur. lib. 4.
 p. 371. c. 2.
 Beati qualiter cognoscant poenas
 damnatorū, in gñe proprio, vel
 in verbo, & utrū pena habeat
 ideam in Deo. Pertractatur.
 lib. 4. ibidem.
 Beatitudo nunquid consistat p-
 se in operatione. Disputatur.
 lib. 4. p. 760. c. 1.
 Beatitudo, utrum immediatius
 perficiat essentiam, vel poten-
 tiam ipsius beati. Disputatur.
 lib. 4. p. 761. c. 2.
 Beatitudo, quid sit, & qualiter ac-
 cipias, & in quo consistat. Per-
 tractatur. lib. 4. p. 773. c. 2.
 Beatitudo nunquid consistat in
 pluribus operationib. simul.
 disputatur. lib. 4. p. 778. c. 1.

Beatitudo nunquid consistat in
 actu voluntatis, vel intellectus.
 disputatur. lib. 4. p. 782. c. 2.
 Beatitudo nunquid simpliciter
 consistat in actu. q. est fruitio.
 disputatur. lib. 4. p. 792. c. 2.
 Beatitudo nunquid ad sui essen-
 tiam requirat securitatem. di-
 putatur. lib. 4. p. 796. c. 2.
 Beatitudo qualiter requirat per-
 petuitatem, & securitatem, & qua-
 liter se habeat ad ipsam. Per-
 tractatur. lib. 4. ibidem.
 Beatitudo nunquid requirat ad
 sui essentiam gaudium de obie-
 cto Beatifico. disputatur. lib.
 4. p. 808. c. 2.
 Beatitudo nunquid sit, de necessi-
 tate, & sū me volēda, ab oī ho-
 mine, immo de facto appetat.
 disputatur. lib. 4. p. 816. c. 1.
 Beatitudo nunquid sit cā appe-
 tendi, omnia quæ appetunt.
 disputatur. lib. 4. p. 816. c. 2.
 Beatitudo, utrū haberi possit ab
 hoīe ex puris naturalibus, di-
 putatur. lib. 4. p. 824. c. 1.
 Beatitudo, nunquid haberi possit
 in hac vita mortali. disputa-
 tur. lib. 4. p. 830. c. 2.
 Beatitudo, utrum in philosophū
 haberi possit i hoc statu equa-
 liter. Pertractatur. lib. 4. ibidem.
 Beatitudo omnium beatorū,
 nunquid sit æqualis. disputa-
 tur. lib. 4. p. 875. c. 2.
 Beatitudo corporū nunquid erit
 equali disputat. lib. 4. p. 876. c. 1.
 Beatitudo æqualiter possit esse,
 inæqualis, & a qua causa, &
 in quo subiecto. Pertractatur
 subtiliter. lib. 4. ibidem.
 Bigamia, nunquid fuerit licita,
 in lege naturæ, vel Mosaicæ.
 disputatur. lib. 4. pagina. 594.
 c. 1.
 Bigamus ante Baptismum nun-
 quid possit post Baptismum,
 b 8 ad

- ad sacros ordines promoueri.
disputatur. lib. 4. p. 597. c. 1.
- Definitionum.**
- Baptismus** est ablutio corporis exterior facta, sub forma verborum praescripta. li. 4. p. 67. c. 1.
- Baptismus** est ablutio hominis aliquo modo consentientis, facta ab alio in aqua, simul verba certa, cum intentione debita preferenter significans, efficaciter ex institutione diuina abluionem animae à peccato. lib. 4. p. 68. c. 2.
- Baptismus** est sacramentum abluionis animae à peccato, constitutus in abluione hominis aliquo modo consentientis facta in aqua ab alio ablutente, & in verbis certis simul ab eodem ablutente, cum debita intentione prolatis. lib. 4. p. 69. c. 1.
- Beatitudo** est bonum sufficiens excludens defectum, vel indigentiam, & est bonum perfectum, excludens imperfectionem seu diminutionem, & est bonum ultimatum, excludens tendentiam, & ordinabilitatem ad aliud completius bonum, & est bonum, quo habito bene est habentibus. lib. 4. p. 773. c. 2.
- Beatitudo** simpliciter est perfectio secunda immediate coniungens obiecto, siue extrinseco perfectiuo nobilissimo. lib. 4. p. 774. c. 1.
- Beatitudo** secundum quid est perfectio secunda coniungens obiecto minus nobili perfectiuo. lib. 4. p. 774. c. 1.
- Bonitas moralis** est actus integritas omnium conditionum in actu, & circumstantiarum, & hoc praecipue, ut illae conditiones distantur a recta ratione debere inesse actui. lib. 1. p. 533. c. 1.
- Distinctionum.**
- Beatitudo** est duplex, quaedam simpliciter, & quaedam secundum quid. lib. 4. p. 774. c. 1.
- Beatitudo** dupliciter accipitur, vno modo pro constitutione ad perfectiuum extrinsecum, alio modo pro fundamento proximo illius constitutionis. li. 4. ibid.
- Beatus** orare, aliquo, potest duobus modis intelligi, vel oratione actuali, vel oratione habituali. lib. 4. p. 718. c. 1.
- Beatus** quod non habeat potentiam peccandi potest intelligi dupliciter. lib. 4. p. 801. c. 1.
- Bonitas moralis** est triplex. lib. 2. p. 260. c. 1.
- Bonum** dupliciter capitur. lib. 1. p. 91. c. 2.
- Bonum** simpliciter potest intelligi duobus modis, vno modo, ut distinguitur contra bonum apparens, alio modo, ut distinguitur contra bonum in singulari acceptum. lib. 3. p. 390. c. 2.
- Bonum** intellectuale in genere duplex est, scilicet bonum communi, & bonum honesti. lib. 4. p. 731. c. 1.
- Enuncia.** Insigniorum.
- Beatitudo** includit quietationem naturalis appetitus in quolibet beato. li. 4. p. 816. c. 2.
- Propo.** Theologicarum.
- Baptismus** est ablutio hominis viatoris consentientis, & qualiter intelligitur. vide. lib. 4. p. 151. c. 1.
- Baptismus** est sacramentum nouae legis, necessarium ad salutem, qualiter intelligitur. vide. lib. 4. p. 114. c. 1.
- Baptismus** ordine quodam habet plures effectus ordinatos, scilicet causare gratiam, & remittere suam materiam, qualiter sit verum, si

- de lib. 4. p. 106. c. 2.
 Baptismus perfidi nō mundat,
 sed polluit. 1. q. 1. qualiter in-
 telligitur. vid. lib. 4. p. 113. c. 1.
 Baptismus receptus a iustifica-
 to frustra recipitur; cū nō ha-
 beat effectū, qui est ablutio
 animæ a peccato, qualiter sit
 verum. vid. lib. 4. p. 106. c. 1.
 Beati nō volūt penas dātorū
 quā aliter essent crudeles. qua-
 liter est falsa propositio. vide.
 lib. 4. p. 870. c. 1.
 Beati oēs esse volumus, q̄ sem-
 per est verū, siue de beatitudi-
 ne actu cogitemus, siue non.
 Aug. 13. de Trin. c. 4. & 3. quali-
 ter intelligitur. lib. 4. p. 822. c. 2.
 Beati quorū remissæ sunt iniqui-
 tates, & quorū tecta sunt pec-
 cata. Psal. 31. qualiter intelligi-
 tur. lib. 4. p. 410. c. 1.
 Beati rapiuntur ab angelis in nu-
 bibus cœli, obuiam Christo
 Ap̄las. qualiter intelligitur.
 lib. 4. p. 849. c. 1.
 Beati fm̄ merita sua, erūt in de-
 terminata approximatione
 ad Christū, & ideo non mo-
 uebuntur ab eo. qualiter in-
 telligitur. lib. 4. ibidem.
 Beatitudo cōsistit ī quocūq; p̄
 q̄ distinguitur p se beatus, a
 non beato. qualiter sit propo-
 sitio falsa. lib. 4. p. 782. c. 1.
 Beatitudo est status omniū bo-
 norum aggregatione perfe-
 ctus. Boet. 3. de cōsol. qualiter
 intelligitur. lib. 4. p. 775. c. 1.
 Beatitudo est vltima perfectio
 excludēs a subiecto omnem
 priuationē oppositam, quali-
 ter intelligitur. lib. 4. p. 808. c. 1.
 Beatitudo est vt cognoscant te.
 Ioan. 13. qualiter intelligitur
 lib. 4. p. 749. c. 2. & p. 792. c. 1.
 in solut. argumēti ad primū.
 Beatitudo est vita æterna. Boet.
 3. de conso. qualiter intelligi-
 tur. lib. 4. p. 804. c. 2.
 Beatitudo naturaliter concupi-
 scit. Aug. 13. de Trin. c. 5. qua-
 liter intelligitur. lib. 3. p. 267. c. 2.
 Beatitudo requirit totam capa-
 citatē naturę satiari qualiter
 intelligitur. lib. 2. p. 59. c. 1.
 Beatus est, qui habet quicquid
 vult, & nihil mali vult. Aug.
 13. de Trin. c. 5. qualiter intel-
 ligitur. lib. 3. p. 126. c. 1. & lib.
 4. p. 717. c. 1. & 760. c. 2. & p.
 775. c. 1. & p. 782. c. 1. & pag.
 806. c. 1.
 Beatus Laurentius sanguinem
 Christi dispensauit, vt patet
 ex verbis eius ad Sixtum. cui
 commissi, & discipuli. 39. diaco-
 ni. 8. presente præsbitero. Dia-
 conus Eucharistiam corporis
 Christi, si necessitas cogit ius-
 sus erogat. qualiter intelligi-
 tur. lib. 4. p. 406. c. 1.
 Beatus nullū patietur miserā,
 neq; recordationem peccato-
 rum. Isa. 65. & Grego. super
 idem: qualiter intelligitur.
 lib. 4. p. 716. c. 2.
 Beatus orans Deum pro pecca-
 tore, non videt Deū, neq; vel-
 le, neq; nolle exaudire. quali-
 ter intelligitur. li. 4. p. 719. c. 2.
 Beatus vir, qui in sapientia mo-
 rabitur. sap. 1. qualiter intelli-
 gitur. lib. 3. p. 18. c. 1.
 Bona opera mortificata per pec-
 catum mortale, post in resur-
 gente a peccato reuiuiscunt.
 Aug. de pœn. dist. 2. qualiter
 intelligitur. li. 4. p. 535. col. 2.
 Bonum si per se concipitur, cō-
 cipitur Deus, & in illo beatus
 catur intelligens. Aug. 8. de
 Trin. c. 4. qualiter intelligi-
 tur. lib. 1. p. 404. c. 1.
 Propo. Peripatericarum.
 Balneum in mente mouet et
 efficiens.

efficiens, & vt extra, mouet vt finis. Auer. 12. met. c. 36. qualiter intelligitur. vide lib. 2. p. 402. c. 2.

Beatitudo est finis omnium desideriorum. 10. ethi. c. 10. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 806. c. 1.

Benedixerunt, quod omnia appetunt, hoc est Beatitudo, primo ethi. c. 1. qualiter intelligitur. vide lib. 4. p. 816. c. 2.

Bonum diuturnius est melius. 3. Top. c. 1. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 776. c. 2.

Bonum habet rationem finis. 2. Met. c. 3. qualiter intelligitur. vide lib. 1. p. 44. c. 1.

Materiae.

Caro Christi verum debeat adorari, & Christo verum debeatur latratia solum secundum naturam diuinam. disputatur. lib. 3. p. 94. c. 1.

Caelum aliquod mobile aliud à caelo stellato, verum sit ponendum. disputatur. lib. 2. p. 329. c. 1.

Creatio angeli verum sit eadem angelo. disputatur. lib. 2. pag. 37. c. 2.

Creatura aliqua verum sit simplex. disputatur. lib. 1. p. 392. c. 1.

Creatura in quantum est fundamentum relationis aeternae ad Deum verum cognoscentem, verum habeat verum esse essentiae. disputatur. lib. 1. p. 738. c. 1.

Creatura verum possit habere aliquam actionem respectu termini creationis. disputatur. lib. 4. p. 4. c. 2.

Creatio qualiter & à quo fiat, & ad quem terminum terminetur, & verum simul aliquid possit dici creati, & conseruari, & verum aliquid creati pos-

sit, & non conseruari post instantiam creationis. disputatur. lib. 2. p. 17. c. 1.

Creatura nunquid possit esse aeterna, & qualiter de alio deo sit contingens, & nouum. disputatur. lib. 2. p. 23. c. 2.

Character baptismi quid sit, & qualiter, & à quo fiat, pertractatur. lib. 4. p. 138. c. 1.

Clauum potestas verum extendat tantummodo ad penam temporalem. disputatur. lib. 4. p. 494. c. 1.

Claves regni celorum, verum conferatur cuilibet sacerdoti in susceptione ordinis sacerdotij. disputatur. lib. 4. p. 459. c. 1.

Charitas creata formaliter inhaerens naturae beatificabili verum sit necessario ponenda. disputatur. lib. 1. p. 516. c. 2.

Charitas noua quando inducitur, nunquid praexistens charitas corrumpatur. disputatur. lib. 1. p. 531. c. 2.

Charitas verum augeatur pertractionem partis nouae de potentia ad actum. disputatur. lib. 1. p. 568. col. 1.

Charitas verum maneat in patria, ita quod non euacuetur. disputatur. lib. 3. p. 289. c. 1.

Causa essentialiter, & accidentaliter ordinatae, pertractatur. lib. 1. p. 126. c. 1.

Causae quae sint principales, & instrumentales, & qualiter agant, pertractatur. lib. 1. p. 129. c. 1.

Causa prima qualiter potest aliquid nouum effectum producere absque nouitate, & mutatione sui, pertractatur. lib. 2. p. 21. c. 2.

Certitudo cognitionis cognoscibili à nobis qualiter fiat, pertractatur. lib. 1. p. 247. c. 1.

Circumcessio psonarum nunquid sit ponenda, ita quod quibet per-

persona diuina sit in alia, lib.
1. p. 581. c. 1
Christus nunquid sit subiectū
Theologiae, pertractatur, lib. 3
p. 38. c. 2
Christus utrum sit aliqua duo.
disputatur, lib. 3. p. 71. c. 1. &
quorum opinio sit tenenda.
lib. 3. p. 82. c. 2
Christus utrum sit prædestina-
tus esse filius Dei, disputatur,
lib. 3. pag. 82. c. 1
Christus utrum sit filius Dei ado-
ptiuus, disputatur, lib. 3. pag.
101. c. 2
Christus utrum creatura, di-
sputatur, lib. 3. p. 104. c. 2
Christus secundum quod homo
utrum sit creatura, disputatur
lib. 3. p. 109. c. 1
Christus utrum inceperit es-
se disputatur, lib. 3. pagin. 112
col. 1
Christus utrum potuerit pecca-
re, disputatur, lib. 3. pag. 113
col. 2
Christus utrum potuerit confe-
ri summa gratia, quæ potuit
conferri creatura, disputatur,
lib. 3. p. 116. c. 1
Christus nunquid potuerit ne-
cessitatem moriendi, disputa-
tur, lib. 3. p. 170. c. 1
Christus utrum mouerit in pri-
mo instanti suæ conceptionis,
disputatur, lib. 1. pagina 182
col. 1
Christus utrum omnibus no-
bis meruerit gratiam, & glo-
riam, & remissionem culpæ,
& poenæ, disputatur, lib. 3. p.
192. c. 2
Christus utrum fuerit homo in
triduo, disputatur, lib. 3. pag.
209. c. 2
Christus in eucharistia existens,
utrum possit per aliquam vir-
tutem actiuam naturalem

transmutare aliquid aliud a
se, disputatur, lib. 4. pag. 240.
col. 2
Christus utrum, in humana
forma iudicabit, disputatur,
lib. 4. p. 746. c. 2
Cognitio utrum sit in potestate
voluntatis, & quomodo, &
qualiter, potest esse mala, di-
sputatur, lib. 2. p. 469. c. 2
Cognitio supernaturalis neces-
saria viatori, utrum sit in sacra
scriptura sufficienter tradita,
disputatur, lib. 1. pagina 22.
c. 1
Cognitio confusa, & distincta
pertractatur, lib. 1. pag. 216
col. 1
Cognitio actualis, & habitualis,
qualiter sit in anima, & quali-
ter intellectus procedat de co-
gnito ad cognitum, subtilissi-
me pertractatur, lib. 1. ibid.
Cognitio intuitiua, & abstracti-
ua, qualiter ponenda sit in ani-
ma, pertractatur, lib. 2. p. 197.
col. 1
Confiteri omnia peccata sua sa-
cerdoti, utrum sit necessariū
peccatori ad salutem disputa-
tur, lib. 4. p. 483. c. 2
Confessio sub quo precepto co-
tineatur, & quid requiratur, &
quid per præceptum ecclesiæ
sit explicatum, pertractatur,
lib. 4. p. 484. c. 2
Confessor nunquid teneatur ce-
lare peccatum in confessione
detectum in quocunque ca-
su, disputatur, lib. 4. pag. 523.
c. 1
Conscientia nunquid sit in vo-
luntate, disputatur, lib. 2. pag.
460. c. 2
Contradictio qualiter sit inter
immediata, scilicet esse, &
non esse, & qualiter intelliga-
tur fieri, pertractatur, lib. 2. p.
121

121. c. 2
 contingencia rerū in existentia
 vtrum possit stare cum certi-
 tudine, & determinatione di-
 uinae scientiae & uoluntatis,
 disputatur, lib. 1. pagina 752.
 col. 1
 contingencia qualiter sit in en-
 tibus, pertractatur, lib. 1. pag.
 758. c. 1
 collectio partium materialium
 corporis, quater fieri debeat
 in futura resurrectione homi-
 num, & a quibus, & in quo
 loco, pertractatur, li. 4. p. 665.
 col. 2
 commutatio negotiatiua, qua-
 liter fiat, pertractatur, lib. 4. p.
 453. c. 1
 corpus coeleste, vtrum sit essen-
 tia simplex, disputatur, lib. 2.
 p. 326. c. 2
 corpora hominum vtrum in sta-
 tu innocentiae fuissent im-
 mortalia disputatur, lib. 2. p.
 366. c. 1
 corpus Christi qualiter fuerit
 sanctificatum, & non contra-
 xerit originale peccatum, di-
 putatur, lib. 3. p. 53. c. 2
 corpus Christi vtrum fuisset pu-
 trefactum, si resurrectio non
 fuisset accelerata, disputatur,
 lib. 3. p. 206. c. 2
 corpus Christi, vtrum possit rea-
 liter contineri sub specie pa-
 nis & vini, disputatur, lib. 4. p.
 194. c. 1
 corpus Christi, vtrum simul pos-
 sit esse in caelo, & alibi locali-
 ter, disputatur, lib. 4. pag. 203
 col. 2
 corpus Christi, vtrum possit si-
 mul esse in caelo localiter, &
 in altari sacramentaliter, di-
 putatur, lib. 4. p. 218. c. 2
 corpus Christi qualiter possit
 esse in pluribus locis per di-
 uinā potentia sine contradi-
 ctione, pertractatur, lib. 4.
 p. 218. c. 2. per totam.
 corpori Christi naturaliter exi-
 stenti, vtrum infini eodem
 proprietates, & partes, disputa-
 tur, lib. 4. p. 222. c. 1
 corpori Christi ut in eucharis-
 tia existenti vtrum possit in-
 esse aliquis motus corpori-
 lis, disputatur, lib. 4. p. 234. c. 1
 corpus Christi vtrum possit cōtra
 sola actione diuina, disputa-
 tur, lib. 4. p. 377. c. 1
 corpus hominis beati, vtrum erit
 impassibile post resurrectio-
 nem, disputatur, lib. 4. p. 334. c. 1
 corpora beatorum, vtrum erūt
 agilia, disputatur, lib. 4. p. 841. c. 2
 corpus gloriosum vtrum erit ci-
 rū, disputatur, lib. 4. p. 849. c. 1
 corpus beati, vtrum per doctam
 subtilitatis possit simul esse
 cū alio corpore, disputatur,
 lib. 4. p. 852. c. 1
 corpora plura, vtrum possint si-
 mul esse in eodē loco, disputa-
 tur, lib. 4. ibidem.
 consensus expressus per verba,
 vtrum sit causa sufficiens ma-
 trimonii, disputatur, lib. 4. p.
 571. col. 2
 cōsensus solus expressus verbis
 de praesenti, vtrum cauet mat-
 rimonii, disputatur, lib. 4. p. 572. c. 1
 consensus coactus, vtrum suffi-
 ciat ad contrahendum verū
 matrimonium, disputatur,
 lib. 4. p. 574. c. 1
 consensus sequens rationē non
 erroneam, siue apprehensio-
 nem, vtrum requiratur ad cō-
 tractum veri matrimonii, di-
 putatur, lib. 4. p. 579. c. 2
 culpa, vtrum deleatur per sacra-
 mentum poenitentiae, disputa-
 tur, lib. 4. p. 430. c. 2.

Definitionum.

Causa per se est, quæ secundum naturam propriam, & non secundum aliquod sibi accidens causat. causa uero per accidens est conuerso. lib. 1. p. 126. c. 1.

caritas est habens eam, habet Deum charum. lib. 2. p. 410. c. 2. & lib. 3. p. 281. c. 1.

caritas est uirtus effectiua perniciens uoluntatem, in quantum habet affectionem iustitiae. lib. 3. p. 271. c. 1.

caritas est amicitia Deit in se bonum. lib. 3. p. 292. c. 1.

ciuis regni caelorum est potestas illa, quæ est in sententiant, quæ est immediate principum, uel instrumentum sententiandi, quæ quidem sententia dicitur a pertio. lib. 4. pag. 500. c. 1.

concupiscibile illud est, quod est natum ex se esse conueniens, uel disconueniens, ita quod nullo alio posito circa ipsum, nisi sola apprehensione facta, natus est sequi actus delectandi, uel tristandi, siue prosequendi, uel fugiendi, quantum est ex parte eius. lib. 3. p. 312. c. 2.

cognatio spiritualis legalis est quoddam uinculum contractum ex dispensatione sacramentorum, specialiter baptismi, & confirmationis. lib. 4. p. 626. c. 1.

cognitio obiecti in se est illa, quæ nata est haberi de obiecto secundum quod est natum manifestare se intellectui proportionato. lib. 1. p. 32. c. 2.

cognitio obiecti in nobis est illa, quæ nata est haberi in intellectu nro de illo obiecto

intellecto. ibidem.

cognitio intuitiua est obiecti, ut obiectum est præsens in existentia actuali, & hoc in se, uel in alio eminenter continente totam entitatem ipsius. lib. 1. p. 192. c. 1. & lib. 2. p. 197. c. 1. & lib. 4. p. 246. c. 1.

cognitio secundum speciem est notitia illius rei, quæ cognoscitur in se. lib. 4. p. 872. c. 2.

cognitio abstractiua est notitia ipsius quidditatis secundum quod abstrahitur ab actuali existentia, & non existentia. ibid.

commutatio iconemica est quædo commutans interdit re accipere, pro qua commutat: ut non mercetur eas sed ut ea utatur. lib. 4. p. 453. c. 1.

contractus est translatio non mercedis liberalis alicuius transferentis, expectantis sibi reddi aliquid æquiualens ei quod transfertur. lib. 4. p. 448. c. 2.

commutare quate quid in hoc aliquid est nihil aliud, quæ ex uisionis interpretari illud habere rationem huius alienius, quod habet rationem qualis cuius. lib. 1. p. 296. c. 1.

conceptus simpliciter simplex est resolubilis in aliquos conceptus simplices, quorum quilibet possit concipi ab alio. lib. 1. p. 216. c. 1.

creare est de nihilo producere in effectu. lib. 2. p. 18. c. 1.

creatio est actio non concurrente alia causa alicuius generis nisi tantum primo efficiente, & primo fine. lib. 2. p. 290. c. 2.

conceptus uniuocus est ille qui ita est unus, quod eius unitas sufficit ad contradictionem affirmando, & negando ipsius de eodem. lib. 1. p. 205. c. 2.

conceptus simplex, sed non simpliciter

41
citer simplex est qui potest
cōcipi ab intellectu adu sim-
plicis intelligentia, licet pos-
sit resolui in plures cōceptus
seorsum conceptibiles, lib. 1.
p. 206. c. 1. & 2.

Confirmatio seu sacramentum
confirmationis est vnctio ho-
minis viatoris aliquoties cō-
sentientis, vel libero arbitrio
nunquam vii. facta in fronte
in figura Crucis cum chris-
mate sanctificato, & hoc a ni-
miro idoneo simul cum in-
tentione debita, inungente,
& verba certa proferente, si-
gnificans efficaciter ex insti-
tutione diuina vnctionē ani-
ma per gratiam roborantem
ad cōstendum cum cōstā-
tia fidem Christi, lib. 4. pag.
163. c. 1.

Consanguinitas est vinculum
personarum ab eadem perso-
na carnali propagatione de-
scendentium, lib. 4. pag. 622.
col. 2.

Compositio medij ex extremis
est conuenientia quadam
naturalis medij cum extre-
mis, quæ non est extremi ad
extremum, non ita quod me-
dia qualitas habeat extremas
partes sui. lib. 2. pag. 341.
col. 1.

Continere primo uirtualiter est
ab aliis non dependere in cō-
tinendo, sed alia ab eo, lib. 1.
p. 32. c. 2.

Contingenter causatum nō est
quodcunque non sempiter-
num, vel non necessarium,
sed cuius oppositum potest
fieri, quando illud fit. lib. 1. p.
127. c. 2.

Conueniens aptitudinaliter est
quod conuenientialiter ex se,
& quantum est natura rei, li.

1. p. 112. c. 1.

Corruptibile potentia remota
est quod habet in se, unde
possit dici corruptibile, non
tamen potest exire in actum,
nisi prius fiat in potentia pro-
pinqua, lib. 3. p. 217. c. 1.
Corruptibile potentia propin-
qua est quod habet materiā
contraclam pro esse existen-
tiz. ibidem.

Distinctionum.

Carentia boni actiue, vel passi-
ue potest intelligi. lib. 2. pag.
456. c. 1.

Caro potest considerari tribus
modis, lib. 3. p. 220. c. 2.

Causa per se, siue essentialiter
ordinata differunt a causis p
accidens, siue accidentaliter
ordinatis, tripliciter, lib. 1. p.
126. c. 1.

Causa concurrentes ad eundē
effectum, tripliciter concu-
runt, lib. 1. p. 309. c. 1.

Causa mortis est dupliciter, ab
intrinseco, scilicet & ab ex-
trinseco, lib. 2. p. 367. c. 2.

Causa mortis est ab extrinseco
ex duobus modis: vel ppter
dispositionem contrariam
continentis: vel propter violē-
tiam illaram ab extrinseco
agente, lib. secundo, pag. 369.
col. 1.

Calus forme potest esse duplex,
vel sicut forma ad subiectū,
vel sicut forma ad suppositū,
lib. 2. p. 314. c. 1.

Causa & effectus potest dici
vniuersalis dupliciter, vno mo-
do secundum predicationē,
alio modo secundum perfe-
ctionem, lib. 4. p. 8. c. 1.

Creari dupliciter potest accipi,
vel vt importat respectum ad
cau-

- causam efficientem, lib. 3. p. 2.
109. c. 1
- Credibilia sunt in triplici differentia lib. 3. p. 293. c. 2
- Circumcisio potest considerari secundum quatuor tempora, lib. 4. p. 33. c. 1
- Cognitio rei potest haberi quadupliciter, lib. 1. pagina 35. col. 2
- Cognitio rei est duobus modis, quædam est secundum speciem, & quædam est secundum privationem, lib. 4. pag. 182. col. 2
- Cognitio obiecti potest esse duobus modis, abstractiva scilicet & intuitiva, lib. 2. p. 196. col. 2
- Cognitio obiecti est duplex, lib. 3. p. 143. c. 2
- Confessio est duplex. quædam fraudis, & quædam laudis, lib. 4. p. 434. c. 1
- Compositio potest intelligi dupliciter, lib. 2. p. 173. c. 1
- Communicabilitas formæ dicitur dupliciter, lib. 2. pag. 383. col. 1
- Communicabile dicitur dupliciter, lib. 1. p. 189. c. 1
- Concupiscentia potest accipi dupliciter, lib. 2. pagina 245. col. 2
- Concretum puta album potest intelligi dupliciter, vel pro forma, vel pro subiecto, lib. 4. p. 321. c. 2
- Conditiones de quibus est nobis necessaria certitudo, sunt quatuor, lib. 1. p. 246. c. 2
- Contractus est triplex, quidam, scilicet utilis pro utili, quidam utilis pro numismate, & quidam numismatis pro numismate, lib. 4. p. 449. c. 1
- Contenta in aliquo sunt duobus modis, lib. 2. p. 352. c. 3
- Continens extrinsecum potest corrumpere contentum dupliciter, vel directe, & per se, vel indirecte, scilicet prohibendo aliud, quod est vitæ necessarium, lib. 2. p. 369. c. 1
- Corpus Christi potest accipi dupliciter, lib. 4. p. 172. c. 2
- Corpus Christi moueri, potest intelligi multipliciter, tam secundum motum, quam secundum virtutem mouentem, lib. 4. p. 234. c. 2
- Corruptibile dicitur dupliciter uno modo potentia propinqua, alio modo potentia remota, lib. 3. pag. 217. c. 1
- Axiomatum.
- Causa quædam est perfecta, & independens naturaliter i causando, & agit naturaliter, videtur posse producere immediatiora sibi perfectiora, quia producit secundum ultimum suæ potentie, lib. 1. p. 74. c. 1
- Causa nata habere effectus ordinatos, non est in potentia propinqua ad effectum remotiorem producendum nisi propinquiori iam producto, lib. 4. p. 348. c. 1
- Causa quando est illimitata ex perfectione sua ad plures effectus, & in se est ex se imperfectissima, & determinatissima determinatione excludente contradictionem, vel indifferentiam ad contradictoria ad quodcumque illorum plurimum, lib. 4. p. 872. c. 1
- Communiens, quando communiatur, non debet commutari, vel vendere tempus, quia tempus non est suum, lib. 4. p. 452. col. 2

com-

commutans non debet ponere
se in tuto delucrando, & illū
cum quo commutat de dam
no. ibidem.
cuiuscunque est considerare
passionem in communi de su
bjeeto in cōi universaliter,
eiusdem est cognoscere ean
dem passionem in sum. mo de
eodem subieeto particulari
ter. lib. 1. p. 43. c. 2

Enuncia, insigniorum.

causa naturalis agit ad effectū
secundum ultimum suæ po
tentia, quando non est impe
dita, lib. 1. p. 217. c. 1
causa naturalis non agit nisi se
cundum naturam illam qua
est actus. lib. 1. p. 300. c. 1
causa finalis non causat, nisi q
metaphorice mouet ipsum
efficiens ad agendum, quia
non alio modo dependet ab
ipso entitas finiti, vt à prio
ri, lib. 1. p. 129. c. 1
causa prior, cui secundum ulti
mum suæ causalitatis causa
secunda addit aliquid perfe
ctionis in causando: non vide
tur sola posse causare sine se
cunda ita perfectum effectū,
sicut ipsa cum secunda: quia
causalitas prioris est diminu
ta respectu causalitatis amba
rum, lib. 1. p. 141. c. 2
causa prior prius naturaliter
simpliciter respicit effectum
suum, quam causa posterior.
lib. 1. p. 757. c. 2
causa prior non solum non ha
bet esse a causa posteriori,
sed neque ad actum suū præ
supponit actum causæ poste
rioris. lib. 2. p. 470. c. 1
causa prior naturaliter, prius na
turaliter causat. lib. 2. p. 444.

colum. 1.
causa prior essentialiter neces
sario requisita in quantum di
stincta concludit distinctio
nem in causato, lib. 3. p. 134.
col. 2.
causa prior non determinatur
ad agendum: neque per con
sequens necessitatur per cau
sam secundam, sed econuer
so, lib. 4. p. 800. c. 2
causa non libera non potest pro
ducere vt in pluribus effectū
ad cuius oppositum ordina
tur: vel ad quem ex forma suā
non ordinatur. lib. 1. p. 248.
col. 2.
causa totalis non aliter causat,
nisi ipsa secundum quod cau
sa aliter se habeat, & hoc quā
do non ponitur aliqua diuer
sitas ex parte passi: vel aliquo
rum impedimentorum ex
trinsecorum, lib. 2. pag. 256.
col. 2.
causa sufficiens duorum, quo
rum neutrum est prius natu
raliter alio: potest utrumque
sine altero causare. lib. 1. pag.
283. c. 2
causa superior si necessario a
git, eadem necessitate mouet
causas inferiores ad agenda
suas actiones suæ actioni ne
cessarias, lib. 4. p. 819. c. 1
causa uniuoca habet effectum
uniuocum pro termino ade
quato suæ potentia, lib. 4. p.
337. c. 2
circulus esse in prioritate esse
tiali est impossibile, lib. 1. pa
gina 693. cap. 2. & pag. 703.
col. 1.
comparando actuum ad acti
uum simpliciter perfectius
secundum entitatem, est sim
pliciter perfectius secundum
uirtutem, lib. 4. p. 344. c. 1
con.

Conceptus proprius alicuius
subiecti est sufficiens ratio co-
gnoscendi de illo subiecto om-
nia conceptibilia, quæ sibi ne-
cessario inlunt, lib. 1. pag.
208. c. 1.

Conclusio semper sequitur cō-
ditionē pramissæ debilioris,
& imperfectioris, lib. 4. pag.
497. c. 1.

Cui debetur malus bonus ei
reddendū est eo modo, quo
magis potest sibi esse bonū,
lib. 4. p. 767. c. 1.

Cuiusque inest potentia passi-
ua ad aliquid acquirendum,
vel habendum per motū, nō
est imperfectiōnis in eo, qd
habeat potentiam actiuam,
per quā possit illud acquire-
re, sed est perfectio nis. lib. 2.
p. 127. c. 1.

Cuiusque non repugnat infi-
nitas intellusua, illud nō est sū-
me perfectum, nisi sit infiniti-
tum. lib. 1. pag. 143. c. 2. & lib.
4. p. 771. c. 1.

Cuiusque necessario repugnat
actus, eidem necessario repu-
gnat potentia ad illū actum,
licet non cuiusque contin-
genti, lib. 1. p. 439. c. 1.

Cuiusque supremum volibili-
le, est obiectum volibile, & il-
lud solum est simpliciter vo-
lendum propter se. lib. 4. pag.
771. c. 2.

Cuiuslibet entitati formali corre-
spo det adequate aliquod ens
vel aliquod ens entitate ta-
li. lib. 1. p. 33. c. 2.

Cuius actus præceptum est alte-
rius prohibitio, eius actus cōsi-
lū est licētia, de nō obseruā-
do reliquū. lib. 4. p. 83. c. 2.

Cuius non est causa extrinse-
ca, illius non est causa intrin-
seca, lib. 1. p. 129. c. 1.

Cuius rationi repugnat simpli-
citer esse ab alio, illud si po-
test esse, potest esse a se. lib.
1. ibidem.

Cuiusque actionis aliqua
forma est totale principium,
actiuum, illa si esset per se
sub modo conuenienti ad a-
gendum, potest esse princi-
pium eiusdē actionis, lib. 4.
pag. 339. c. 1.

Propo. Theologicarum.

Cessante actu cogitandi nihil
manet i intelligentia, sed post-
q̄ cōuersa est ad memoriā
recipit ab ea. Aug. 2. de trini-
cap. 3. & Aug. 6. naturalium
parte 6 cap. 1. species non ma-
net sine actu intelligendi,
quomodo intelligitur, lib. 4.
pag. 693. c. 2.

Character est dispositio ad gra-
riam, qualiter intelligitur, li-
4. p. 158. c. 1.

Charitas, quæ deserit pōt nun-
quam vera fuit, Augustinus
in sermone de operibus mi-
sericordiæ, qualiter intelli-
gitur. lib. 3. p. 325. c. 2.

Christus apparebit i forma glo-
riola, qualiter intelligitur, li-
4. p. 751. c. 1.

Christ⁹ aperit & nemo claudit,
claudit & nemo aperit. Apoc.
3. qualiter intelligitur, lib. 4.
p. 507. c. 1. & 2.

Christus assumpsit passionē na-
turæ viuētis, q̄a totū hoīem,
& omnia quæ sunt hominis,
assumpsit præter peccatum,
scilicet euriem, sium, labo-
res, dolores, lacrymas, corru-
ptionem mortis, agoniam, ti-
morem, & talia, quæ vniuer-
saliter intunt homini. Da-
masceus. libro 3. capit. 19.
qua.

- qualiter intelligitur, lib. 3. p. 209. c. 2.
- Christus clamore valido emisit spiritum, Matth. 27. & Mar. 13. qualiter fuerit verificandum, lib. 3. p. 179. col. 1.
- Christus Deus perfectus, & homo perfectus, quem adoramus cum patre, & spiritu sancto vna adoratione cum incommutabili carne eius non inadorabilem carnem eius dicentes, Damascenus, cap. 54. qualiter intelligitur, lib. 3. pag. 66. col. 2.
- Christus est homo, est propositio vera per se, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 219. c. 1.
- Christus naturaliter timuit, lente anima diuidi a corpore Damascenus, lib. 3. pag. 169. col. 2.
- Christus non descendit ex patribus secundum rationem, feminalem, Aug. 10. super genesim cap. 5. qualiter intelligitur, lib. 3. p. 63. c. 2.
- Christus non doluit, neque tristatus est. Hylarius in littera, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 168. c. 2.
- Christus non totus est Deus, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 168. c. 2.
- Christus non venisset ut redemptor nisi homo cecidisset, quomodo intelligitur, lib. 3. p. 83. c. 2.
- Christus, si Adam non peccasset, incarnatus fuisset ibidem.
- Christus post cenam discipulis suis prandis dedit eucharistiam, quomodo intelligitur, lib. 4. p. 190. c. 1.
- Christus secundum quod Deus est, viuificat animas, & filius, quod vult viuificat viuificat, suscitatur corpora non pater, sed filius secundum humanitatem in qua est minor pater, Aug. lib. 3. & ponitur in littera super illud Ioan. 5. quomodo intelligitur, lib. 4. pagin. 231. col. 1.
- Christus tanquam redemptor vniuersalis aperuit ianuam omnibus, quomodo intelligitur, lib. 3. p. 53. c. 1.
- Christus vere dolores nostrosip se portauit. Elaias, ca. 53. qualiter intelligitur, lib. 3. p. 169. col. 1.
- Circuncisio Abraham nihil interius sibi contulit, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 56. c. 1.
- Circuncisio fuit data Abraham in fœdus sempiternum, Gen. 17. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 90. c. 2.
- Circuncisio non aperiebat ianuam, Ber. super Luc. 3. qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 16. col. 2.
- Circuncisio non fuit ante Christum reuocata, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 58. c. 1.
- Civitas in quadro posita est super illud Apoc. 21. qualiter intelligitur, lib. 3. p. 325. c. 2.
- Clericus excommunicatus celebrans incurrit notam irregularitatis, extra de cle. excom. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 554. c. 2.
- Cognitio eius, quod est Deum esse, est omnibus naturaliter in se, Damascenus lib. 1. ca. 1. & 3. qualiter exponitur, lib. 1. p. 223. c. 2.
- Confessio facienda est proprio sacerdoti, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 495. c. 1.
- Communis est animi concepcio, incorporata non esse in loco Boet. de ebdom. & Augustin. 9. q. 20. qualiter intelligitur, lib. 4.

lib. 2. p. 95. c. 2.

Connexio vniuersi consistit in hoc, quod supremum inferioris coniungitur cum infimo superioris. Dionysius de diuinis nominibus. cap. 7. qualiter intelligitur, lib. 2. pag. 215. col. 2.

Conlammatum est. Ioann. 19. qualiter intelligitur, lib. 4. pa. 83. c. 2.

Contingentia relata ad diuinā sciētiā sunt necessaria. Boetius de trinitate, qualiter intelligitur, lib. 1. p. 771. c. 2.

Contradictoria distant in infinitum, qualiter intelligitur, lib. 1. p. 241. c. 2.

Contritio, vt contritio sequitur deletionem peccati, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 425. c. 1.

Conueniens delectat, & disconueniens tristet, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 153. c. 1.

Corpus Christi definens esse sub modo naturali, non definit esse sub modo sacramentali, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 226. c. 1.

Corpus Christi sursum est, & in vno loco esse oportet. Augustinus, & ponitur, de consecr. dist. 2. prima Hæresis, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 220. col. 2.

Corpus propter peccatum est mortuum, id est habuit necessitatem moriendi, ad Rom. 8. & Gen. 2. in quacunque die comederitis de pomis, moriemini, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 175. c. 2.

Corrumpi necesse est, quod palpatur. Gregorius super illud Ioan. cap. 20. inter digitum tuum, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 339. c. 1.

Cui plus dimittitur, plus diligit

dimittentem, qualiter sit propositio vera, lib. 4. p. 140. c. 1. Cuiusque naturæ præstatur, vt peccare non possit, non est hoc naturæ propriæ, sed Dei gratiæ. Augustinus 3. de trinitate, cap. 13. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 801. c. 2.

Cunctis diebus terræ, æstas, & hyems, dies, & nox non regeſcent, Gen. 8. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 758. c. 2.

Cum odio habueris uxorem, dimitte eam, dicit dominus Deus Israel, Malach. 2. qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 604. col. 1.

Cum punit Deus peccatores, malum suum non infert, sed suis malis, vel malos relinquit. Augustinus super psalmum, 5. ver. 4. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 733. c. 2.

Propositionum peripateticarum.

Calor est instrumentum animæ in generando carnem animatam. 2. de anima, text. co. 75. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 15. c. 2. & p. 334. c. 2.

Carentia malis est delectabilis. philosophus. 1. theoricorum. cap. 2. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 869. c. 2.

Caro secundum speciem augeatur, non autem caro secundum materiam, caro etiam secundum speciem manet, caro vero secundum materiam fluiter refuit, primo de generat. text. com. 35. qualiter intelligitur, lib. 4. pa. 676. col. 2.

Causa communis habet effectum communem, & particularis particularem. 5. met. tex. co. 3. c. & 2.

- & 2. physicorum. text. co. 38.
qualiter exponitur. lib. 1. pag.
384. c. 1.
- C**ausa 2. quatuor est nobilior ef-
fectu producto, qualiter intel-
ligitur. lib. 1. p. 530. c. 2. & lib.
4. p. 791. c. 1.
- C**ausa mouentes sunt prius ip-
so causato existentes. forma
vero simul est cum causato,
si autem aliquid posterius
manet perferendum est; in
quibusdam enim nihil prohi-
bet, ut si anima est tale, non
omnis, sed intellectiva. 12
met. text. co. 161 & 17. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pa. 646.
col. 1.
- C**ausa per se est prior, quā cau-
sa per accidens, 2. phys. quali-
ter intelligitur. lib. 2. pag. 403
col. 1.
- C**ausa primaria plus insluit in
effectum, & plus agit, quam
secunda: ex prima proposi-
tione de causis, qualiter expo-
nitur. lib. 1. p. 491. c. 1.
- C**ausa quia dat esse, ideo effe-
ctus recipit esse, qualiter intel-
ligitur. lib. 2. p. 221. c. 1.
- C**ausa secunda plus potest in
virtute causae primae, quam
in virtute propria, alioquin
non dependeret essentialiter
in causando a causa prima,
nec esset ordo essentialis in
causando, qualiter intelligit,
lib. 4. p. 26. c. 1.
- C**ausa primae vniuersalissima
correspondet finis vniuersa-
lissimus, qualiter intelligitur,
lib. 4. p. 815. c. 2.
- C**essante generatione rerum
frustra erit motus coeli: quia
necessaria est latitudo solis in ob-
liquo circulo, ut sit generatio
& corruptio istorum inferio-
rum, secundo de generatio-
- ne, text. co. 56. qualiter intel-
ligitur. lib. quarto, pag. 754
col. 2.
- C**irca idem obiectum eadem
natura semper habet eundem
actum speciei, qualiter intel-
ligitur. lib. 4. p. 833. c. 1.
- C**ognitio dicitur fieri per assi-
milationem 1. de anima. tex.
co. 33. qualiter intelligitur. li.
1. p. 225. c. 1.
- C**ognitio fit in nobis ex multis
actibus & experienciis. 2. post
tex. co. 27. & in prohemio me-
taphys. qualiter intelligitur,
li. 3. p. 145. c. 2.
- C**ompositum est quod primo
generatur, 7. met. tex. co. 26.
27. & 32. qualiter intelligitur,
lib. 1. p. 345. c. 1.
- C**onceptus denominatiuus nō
est vniuocus. Arist. in antepre-
dicamentis, qualiter exponit,
li. 1. p. 403. c. 1.
- C**ontinuum quod est eiusdem
dispositionis in parte, & in to-
to, non potest moueri se: &
naturalia habent principia
intrinsecum patendi tantū
respectu motus, & non faciē-
di. 8. physicorum text. 29. & 30
qualiter exponitur. lib. 2. pag.
132. c. 1.
- C**ontraria nata sunt fieri circa
idem, & per consequens sibi
succedere in eodem. in predi-
camentis, cap. de oppositis,
qualiter intelligitur. lib. 4. pa.
835. c. 1.
- C**ōtraria nō possunt esse simul,
propter eorū repugantiā. 4.
met. tex. co. 9. & 27. qualiter
intelligitur. lib. 3. p. 13. c. 2.
- C**orpus nō agit, nisi per conta-
ctū. 1. de generatione text. co.
43. & agens, & patiens debet
esse simul, & nihil horum est
medium, 7. physicorum text.
co. 8.

co. 8. & 5. phys. tex. com. 22.
qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 687. c. 2. & p. 705. c. 1.
Dorruptibile, & incorruptibile
differunt plus quam gene-
re. co. metaphys. tex. co. 26.
qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 156. c. 2.

Materierum.

Damnati nunquid appetat
non esse propter fugien-
dam miseriam. disputatur.
lib. 4. p. 863. c. 2.

Damnificans alium in bonis
personæ, scilicet corporis,
vel animæ, nunquid teneatur
restituere: ad hoc quod pos-
sit verè penitere. disputatur.
lib. 4. p. 461. c. 2.

Damnificans aliquem in bono
famæ, vtrum teneatur ad re-
stitutionem; ita quod verè
penitere non possit, nisi fa-
mam restituat. disputatur.
lib. 4. p. 466. c. 2.

De potentia ordinata Dei, nun-
quid possibile fuerit aliam
gratiam equalè gratiæ Chri-
sti fieri. pettractatur. lib. 3.
p. 116. c. 2.

De credibilibus reuelatis, vtru
necesse sit ponere fidem in-
fufam. disputatur. lib. 3. pag.
233. c. 2.

Diffinitio, quibus entibus as-
signanda sit, & qualiter fiat.
pettractatur. lib. 4. p. 27. c. 1.

Diuinctio perfectionum essen-
tialium in Diuinis præcedēs
omnem actum intellectus,
vtrum possit stare cum sim-
plicitate Dei. disputat. lib. 1.
p. 415. c. 2.

Diffinitio capitalium pecca-

torum qualiter fiat. pettra-
ctatur. lib. 2. p. 477. c. 1.

Deus vtrum sit vnus tantum,
vel vtrum possint esse plures
Dei. disputatur. lib. 1. p. 148.
col. 1.

Deus vtrum sit naturaliter co-
gnoscibilis ab intellectu via-
toris. disputatur. lib. 1. pag.
201. c. 1.

Deus vtrum sit primum cogni-
tum à nobis naturaliter pro-
statu isto. disputatur. lib. 1.
ibidem. c. 2.

Deus, nunquid sit primū obie-
ctum naturale, & adequatū
respectu intellectus viatoris.
disputatur. lib. 1. p. 223. c. 1.

Deus genuit alium Deum, nun-
quid sit vera propositio. di-
sputatur. lib. 1. p. 333. c. 1.

Deus est Pater, filius, & spiri-
tus sanctus, vtrum sit propo-
sitiō vera. disputatur. lib. 1.
p. 337. c. 1.

Deus pater, vtru genuerit Deū
filium voluntate. disputatur.
lib. 1. p. 355. c. 2.

Deus, vtru sit summè simplex.
disputatur. lib. 1. pag. 387.
col. 2.

Deus quantum sit simplex, nun-
quid sit in genere, vel ali-
quod prædicatum formaliter
dictum de Deo. disputa-
tur. lib. 1. p. 393. c. 2.

Deus vtrum sit immutabilis,
& solū ipse. disputatur. lib. 1.
p. 434. c. 1.

Deus vtrum sit nominabilis à
viatore, nomine aliquo si-
gnificante essentiam Diui-
nam, vt est hæc. disputatur.
lib. 1. p. 601. c. 2.

Dei ad Creaturam, vtrum sit
aliqua relatio realis. disputa-
tur. lib. 1. p. 700. c. 1.

Deum esse præsentem vbique
C 2 secun-

secundum potentiam; vtrum
inferat: Deum esse vbique,
secundum essentiam, id est,
vtrum omnipotentia inferat
immesitatem, disputatur, li.
1. p. 748. c. 1

Deus vtrum habeat determina-
tam notitiam omnium rerū,
quantum ad omnes condi-
tiones existentie, disputatur,
lib. 1. p. 752. c. 2

Deus vtrum habeat certam no-
titiam, & infallibilem omniū,
quantum ad omnes conditio-
nes existentie, disputatur, lib.
1. ibidem.

Deus nunquid habeat immutabi-
le notitiā, quantū ad oēm cō-
dōnē existentie, disput. li. 1. ibi.

Deus nunquid sciat necessario
omnes condiciones existen-
tie omnium rerum, disputa-
tur, lib. 1. ibidem.

Deum esse omnipotentem, nun-
quid naturali ratione possit
probari, & necessaria, disputa-
tur, lib. 1. p. 783. c. 1

Deus vtrum possit facere res, ali-
ter quam ab ipso sit ordina-
tum fieri, disputatur, lib. 1. p.
790. c. 1

Deus, vtrum voluerit alia a se, di-
sputatur, lib. 1. p. 792. c. 2

Deus, vtrum possit aliquid crea-
re, disputatur, lib. 2. p. 17. c. 1

Deus, nunquid possit aliquid a-
liud a se producere sine prin-
cipio durationis, disputatur,
lib. 2. p. 23. c. 2

Deus nunquid posset facere
voluntatem rationalis creatu-
ræ impeccabilem per naturā,
disputatur, lib. 2. p. 381. c. 2

Deus est homo, nunquid sit pro-
positio concedenda, tanquā
vera, disputatur, lib. 3. pagina
75. c. 1

Deus factus est homo, vtrum

sit propositio vera, pertracta-
tur, lib. 3. p. 79. c. 2

Deus, vtrum ex caritate diligit
omnia æqualiter, disputatur,
lib. 3. p. 294. c. 1

Deus vtrum de potentia absolu-
ta possit delere culpam origi-
nalem sine infusione gratiæ,
& vtrum etiam de potentia
ordinata possit idem facere,
disputatur, lib. 4. p. 31. c. 1

Deus nunquid de potentia ab-
soluta possit dimittere pecca-
rum originale, absque colla-
tione cuiuscunq; positiui re-
pugnantis illi peccato, pertra-
ctatur, lib. 4. p. 53. c. 2

Deus, vtrum sit infiniti vigoris
secundum etiam philosophū,
pertractatur, lib. 1. p. 17. c. 1.
& 2. & 434. c. 1. & 2

Deus qualiter velit alia a se anti-
qua voluntate, & ab æterno,
sed non pro æterno absque
mutatione sui, & non expe-
ctando aliquam perfectionē
a voluto, pertractatur contra
philosophos, li. 1. p. 448. c. 1

Diffinitio cuius sit, & quibus
principijs, pertractatur, lib. 1.
p. 409. c. 1

Diffinitio matrimonij, vtrum
sit conueniens, disputatur, li.
4. p. 570. c. 2

Distinctio præter intellectus o-
perationem ipsius deitatis à
persona, pertractatur, lib. 1.
p. 191. c. 1

Donum, nunquid dicat proprie-
tatem personalem Spiritus
sancti, disputatur, lib. 1. p.
570. c. 2

Dolor, & tristitia quid sint, &
qualiter fiant, & qualiter fue-
rint in anima Christi, pertra-
ctatur, lib. 3. p. 147. c. 1

Dominia rerum qualiter sint,
& fiant: atque permittetur in
con-

contractibus, pertractatur, li.

4. p. 44. c. 2

Dux inactiones, utrum sint in
Christo, disputatur, lib. 3. pag.
85. c. 1

Definitionum.

Dependentia aptitudinalis est
illa, quæ, quantum est de se,
semper esset in actu nisi esset
impedita: quomodo graue
aptum est esse in centro, ubi
semper esset, quantum est de
se nisi impediretur, li. 3. pag.
10. c. 1

Dependentia potentialis est il-
la in qua nulla, est impossi-
bilitas ex repugnancia, uel im-
possibilitate terminorum.

Dispensatio est iuris reuocatio,
uel iuris declaratio, lib. 4. pa-
595. c. 1

Distinctio realis actualis, & dif-
ferentia rerum, & in actu exi-
stentium, lib. 1. p. 193. c. 1

Dolor carnis, est tantummodo
offensio animæ ex carne, &
quadam ab eius passione
dissentio, lib. 4. p. 682. c. 1

Dolor animi: qui tristitia dici-
tur: est animi dissentio ab ijs
rebus, quæ nobis nolentibus
accidunt, lib. 4. p. 412. c. 2

Dos claritatis in beatis est resul-
gentia lucis; & non tantum
coloris, ultra perfectionem
sue complexionis, lib. 4. pag.
349. c. 2

Ducere est dominari sua actio-
ne: uero est non domina-
ri: ideo bruta dicuntur, li.
3. p. 530. c. 2

Distinctionum.

Datio est duplex, quædam non

liberalis expectans redditi-
onem futuram, & quædam est
exigens dationem presentem
comitantem, lib. 4. p. 581. c. 1.

Dare esse simpliciter potest in-
telligi duobus modis, uel p-
ut distinguitur contra nihil,
uel prout distinguitur contra
secundum quid. lib. 4. p. 285.
c. 1. & p. 289. c. 1

Dicere dicitur in diuinis qua-
tuor modis, lib. 1. p. 723. c. 2

De, potest capi multipliciter. li.
2. p. 18. c. 1

Debere, uel licere potest duob.
modis intelligi, scilicet regu-
lariter, uel in casu aliquo, li.
4. p. 188. c. 1

Dependentia nature est triplex
actualis, f. potentialis, & apti-
tudinalis, lib. 3. p. 10. c. 1

Dependentia potest dupliciter
accipi. 1. formaliter, & mate-
rialiter, & hoc dupliciter, uel
in eodem ordine, uel in alio.
lib. p. c.

Determinatum per hanc propo-
sitionem per, cum suo causa-
li potest dupliciter compara-
ri. lib. 1. p. 491. c. 1

Determinatio est duplex. lib. 1.
p. 696. c. 2

Determinatio in obiecto potest
esse duob. mod. lib. 1. p. 201. c. 3

Differentia sumitur ab aliquo
dupliciter, lib. 1. p. 232. c. 2

Differentia specifica, huc entri-
tas a qua sumitur differentia
specifica, potest comparari tri-
plex. lib. 2. p. 170. c. 2

Diffamatio potest fieri tribus
modis, lib. 4. p. 467. c. 1

Dispensatio est duplex, quæda
est iuris reuocatio, & quæda
est iuris declaratio, lib. 3. p. 2.
337. c. 1

Distinctio quadruplex potest
esse in diuinis, lib. 1. p. 84. c. 1
c. 3 Distin-

Distinctio manifesta in re est duplex. lib. 1. p. 192. c. 2

Distinctio manifesta in intellectu est duplex. ibidem.

Donabile potest dupliciter dici. lib. 1. p. 575. c. 1

Donum potest accipi tripliciter. lib. 1. p. 572. c. 1

Donare potest intelligi dupliciter: vno modo liberaliter communicare; alio modo remittere. lib. 4. p. 540. c. 1

Axiomatum.

Debitor, & cuius non solutione creditor notabiliter damnificatur, tenetur de iustitia satisfacere creditori de interesse. lib. 4. p. 451. c. 2

Prop. Insigniorum.

Desideriū naturale est in intellectu cognoscente effectū ad cognoscendū causā, & ignoscere causā in uniuersali est desideriū naturale ad cognoscendū illā in particulari, & distincte. lib. 1. p. 224. c. 1

Deus nunquam conseruat, neque re conseruare potest abique suis essentialibus principijs. lib. 4. p. 858. c. 1

Differentia rationis non est sufficiens pro ordine naturæ. lib. 1. p. 463. c. 2

Differentia rationis in causa, non est propria ratio distinctionis realis in effectū. lib. 1. p. 425. c. 1

Dignificanda est natura quantum apparentia permittunt. lib. 1. p. c.

Distinctio prioris, naturaliter concludit distinctionem posterioris. lib. 3. p. 88. c. 2

Dispositio ad formam nunquam

est in posteriori susceptiva formæ. lib. 4. p. 159. c. 2

Diuersa eiusdem speciei indiuidua non necessario requirunt in causis aliqua alterius speciei. lib. 4. p. 795. c. 1

Dux causæ eminentissimæ non possunt esse in uniuerso. lib. 1. p. 132. c. 1

Dux causæ totales eiusdem effectus non possunt esse in eodem ordine causæ. lib. 1. pag. 151. c. 2

Propo. Theologicarum.

Decalogus non obligat pro omni statu, qualiter sit verum. lib. 3. p. 341. c. 2

Determinatio voluntatis a causa superiori non minus tollit indifferentiam quā determinationis eius a causa inferiori, qualiter sit verum. lib. 4. pag. 803. c. 1. & 2

Deitas verius perficit essentiam per illapsum eius, quam potestiam, quod sit propositio falsa. lib. 4. p. 766. c. 1

Deo autore nemo fit deterior. Aug. 83. q. 3. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 534. c. 1

Deus agit propter finem, & superioris agentis est superior finis, qualiter intelligitur. lib. 1. p. 116. c. 1

Deus est veritas, quando audis, noli querere quid est veritas, quia statim obijciunt se fantasmata. Aug. 8. de trini. cap. 2. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 240. c. 2

Deus innocenti nil donat, & peccatori multa donat, qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 549. col. 1

Deus in hac uita mortali potest immediate a uiatore cognosci, & diligere, & tamen non erit

erit

- erit viator beatus, qualiter sit
propositio vera, lib. 4. pa. 83. 3.
col. 2
- Deus mouet creaturam corpo-
ralem per tempus. August. su-
per Gen. lib. 4. c. 2. qualiter ex-
ponitur. lib. secundo. pag. 87.
col. 1
- Deitas non assumpsit passionem,
circa patiens corpus, neque
tristitiam circa animam tur-
batam, & malam. Dam. lib. 3.
c. 22. qualiter intelligitur. lib.
3. p. 169. c. 2
- Deus non potest esse causa non
essendi res. August. 83. q. 21.
qualiter intelligitur. lib. 4. p.
302. c. 2
- Deus non potest de non virgi-
ne facere virginem, & tamē
a principio potest creare vir-
ginem. Hieron. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 52. c. 2
- Deus non potest facere angelū
non fuisse, qualiter intelligit.
lib. 2. p. 68. c. 2
- Deus nulli est debitor, quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 726.
col. 1
- Deus pręcipit filiis Israel vt spo-
liarent Aegyptios. Exod. 11.
& 12. qualiter intelligitur. lib.
3. p. 342. c. 1
- Deus vult omnes homines. sal-
uos fieri, primo ad Timo. 2.
qualiter exponitur. lib. 1. pa.
794. c. 2
- Diabolus non potuit videre vir-
ginitatem virginis. Amb. qua-
liter intelligitur. lib. 4. p. 583.
col. 2
- Dies domini sicut fur, ita in no-
cte veniet. math. 25. & primę
ad Thessalonicenses. 3. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 689.
col. 2
- Dies illi lex, non erant in succel-

- sione temporis, sed in cogni-
tione Angelica creaturarum.
Aug. super Gen. 23. qualiter in-
telligitur. lib. 2. p. 198. col. 2
- Differentiam in numero diuer-
sas accidentium facit. Boc.
de trinitate. c. 1. qualiter intelli-
gitur. lib. 2. p. 161. c. 1. & lib. 4.
p. 852. c. 2
- Dilectio est motus animi ad res
qualiter exponitur. lib. 1. pag.
241. c. 2
- Diliges proximum tuum sicut
reipsum. Matt. 22. qualiter in-
telligitur. lib. 3. pagin. 341. co-
lum. 1
- Diligamus nos inuicem. Ioan.
c. 4. qualiter intelligitur. lib. 3.
p. 243. c. 1
- Diuerfus modus causandi, non
variat, causarum formaliter.
Amb. de incar. uerbi, qualiter
intelligitur. lib. 2. p. 30. c. 2
- Diuidentia perfectiora conco-
mitantur se, qualiter intelli-
gitur. lib. 1. p. 449. c. 2
- Docere mulierem non permit-
to. Apoc. primę ad Timot. se-
cundo, qualiter intelligitur.
lib. 4. p. 559. c. 2
- Dos est aliquid intrinsecum
ei cuius est, qualiter intel-
ligitur. lib. quarto. pag. 387.
col. 2
- Duo fecisti domine, alterum
prope te, & alterum prope
nihil. Augustinus 12. con-
fessi. cap. 32. qualiter intel-
ligitur. lib. secundo. pag. 318.
col. 2
- Duo genera manent in diui-
nis, & duo modi prædican-
di. Boc. lib. primo de Trini-
tate. cap. sexto. qualiter sit ve-
rum. lib. primo. pagina 410.
col. 2

Propo. peripateticarum.

Delectatio est cōiunctio cuiuslibet virtutis cum conveniēti. Auice 8. Met. cap. ultimo, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 153. c. 2.

Delectatio vehemens expellit tristitiam, non tantum oppositam, sed etiam contingētem. 7. Ethic. c. 18. qualiter intelligitur, lib. 3. pagina 168. col. 1.

De ratione beatitudinis est, qđ insit, secundum vitam perfectam, alioquin felix posset fieri miser. primo Ethic. c. 8. & 13. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 808. c. 2.

Destructa priori destruitur posterius. 5. met. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 347. c. 2.

Differentia finalis est substantia. & definitio rei. 7. meta. text. co. 43. qualiter intelligitur, lib. quarto. pagina 287. col. 2.

Differentie formales distinguunt specie: quia forma, species, & actus, sunt idem 10. met. T. C. 25. qualiter intelligitur, lib. 2. pagina 181. col. 2.

Differentia inferior includit superiorem, 7. met. T. C. 43. quia fixio parentis est pedaltas, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 288. c. 1.

Differentia substantialis habet modum qualitatis. 5. met. T. C. 19. qualiter intelligitur, lib. tertio. pagina 7. col. 2.

Dimensio formalis ratio repugnandi, duo corpora esse simul, quia dimensiones solū faciunt distare per se, non per

passionem. 4. physie. T. C. 76. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 852. c. 2.

Dispositio necessaria, vel necessitans non manet absque illo, qđ disponit necessario: qualiter sit verum, lib. 4. pag. 291. col. 2.

Domini ad servum nulla est iustitia, quia nulla est aequalitas. 5. ethic. c. 11. qualiter intelligitur, lib. 4. pagina 751. col. 2.

Domus extra, sit a domo in mente. 7. met. T. C. 22. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 16. c. 1.

Dux mutationes eiusdem speciei, non possunt esse simul, 3. phys. T. C. 19. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 213. c. 2.

E

Materiae.

Elementa nunquid in corpore animalis, vel generaliter in quocunque mixto formaliter remaneant, & secundum substantiam disputatur, lib. 2. p. 338. c. 1.

Ens aliquod actu existens infinitum; nunquid sit ponendum in natura, disputatur, lib. 1. p. 117. c. 2.

Ens infinitum esse: siue Deum esse, nunquid sit per se notū, disputatur, lib. 1. pagina 118. col. 1.

Ens si secundum rationem suā communissimam, est primum obiectum intellectus, quare non possit quodcunque contentum sub ente naturaliter, mouere intellectum. subtiliter pertractatur, lib. 1. p. 216. col. 2.

Ens commune Deo, & creaturæ.

nun.

nūquid sit vniuocum, & vnū
simplicem cōceptum impor-
tet naturaliter, a viatore co-
gnoscibilem, sub quo concipi-
atur quidditatinē Deus, di-
sputatur, lib. 1. p. 205. c. 2. &
lib. 1. p. 231. c. 1. & 2.

Ens quodlibet, nunquid possit
in quodlibet conuerti, dispu-
tatur, lib. 4. p. 259. c. 2.

Equalitas qualiter sit i entibus,
& in quo fundamento, per-
tractatur, lib. 1. p. 577. c. 1.

Entitas aliqua positiua distin-
cta à forma, vtrum sit in sub-
stantia generabili, & corrū-
ptibili, disputatur, lib. 2. par.
305. c. 1.

Essentia Diuina, nunquid stare
possit in alio, & ipsum esse
productum, disputatur, li. 1.
p. 156. c. 2.

Essentia Diuina, qualiter præce-
dat relationes, & qualiter de-
terminet sibi illas, pertracta-
tur, lib. 1. p. 689. c. 2.

Essentia Diuina, nunquid gene-
ret, vel generetur. Disputa-
tur, lib. 1. p. 339. c. 1.

Essentia, & relatio, qualiter con-
stituant personam pertracta-
tur, lib. 1. p. 358. c. 1.

Ætas puerili, nunquid impē-
diat matrimonium. disputa-
tur, lib. 4. p. 613. c. 2.

Esse verbi, nunquid sit in Chri-
sto ab esse creato. disputa-
tur, lib. 3. p. 66. c. 1.

Eucharistia, nunquid sit sacra-
mentum nouæ legis, dispu-
tatur, lib. 4. p. 170. c. 1.

Eucharistia nunquid possit reci-
pi à non ieiunis. disputatur.
lib. 4. p. 186. c. 2.

Eucharistia, nunquid à quo-
cunque sacerdote proferen-
te verba consecrationis, cum
intentione determinata, eic-

ca materiam convenientem
conficiatur, disputatur lib. 4.
p. 397. c. 1.

Eucharistia, quibus conditioni-
bus conficiatur requisitis,
tam ex parte ministri, quàm
loci, & quæ sint impedimen-
ta occurrentia, pertractatur.
lib. 4. p. 399. c. 2.

Æuum, nūquid sit vnum respe-
ctu omnium euentuorum.
disputatur, lib. 2. p. 77. c. 1.

Extrema vnctio, nūquid sit sa-
cramētum nouæ legis. dispu-
tatur, lib. 4. p. 542. c. 2.

Existētia Angeli, nunquid ha-
beat aliquā successionē; for-
maliter disputat li. 2. p. 59. c. 2.

Existētia Angeli, vel duratio
existētiæ eius, nunquid ha-
beat aliquid mensurans rea-
liter distinctū ab ipsius existē-
tia, disputatur, lib. 2. p. 71. c. 1.

Existens in peccato mortali,
nunquid peccet mortaliter,
suscipiendo Eucharistiam, di-
sputatur, lib. 4. p. 191. c. 1.

Excommunicatio quid sit, &
qualiter fiat, & à quo, & pro-
pter quam causam, pertracta-
tur, lib. 4. p. 505. c. 2.

Definitionum.

Effectus in maiori parte, est il-
le, qui habet causam determi-
natā ad suum euentum, quæ
vt in pluribus producit effe-
ctum, lib. 1. p. 183. c. 1.

Effectus raro eueniens est, qui
nō habet certam causam de-
terminatam ad suum euen-
tum: sed rārum prouenit ab
aliqua causa ordinata ad alium
effectum: impedita tamen ab
illo effectū, ad quem ordina-
tur: & rā ex tali impeditio-
ne prouenit istud raro, ibid.

Effectus

Syllabus Generalis

Electio proprie dicta est volitio
efficax obiecti, quæ est ad in-
quirèdū medium, per quod
obiectum potest attingi. li. 2.
p. 241. c. 2

Ens reale, quod distinguitur
contra ens rationis, est illud,
quod habet esse, circumscri-
ptum omni opere intellectus,
ut intellectus est. li. j. p. 423. c. 1

Ens in potentia obiectiua est il-
lud, quod ab agere post eius
non esse extrahitur ad actum.
lib. 2. p. 313. c. 1

Ens in potentia subiectiua est
illud, quod extrahitur de po-
tentia materiae præexistentis
ab agente, ibidem.

Epicyclus est parvus orbis in-
determinata parte orbium
circundantium terram situa-
tus, non autem circundans
terram. lib. 2. p. 333. c. 1

**Esse ante omnem actum intel-
lectus**, est, quando aliquid est,
si nullus intellectus conside-
raret. lib. 1. p. 191. c. 1

Eucharistia est sacramentum cor-
poris Christi, & sanguinis ve-
raciter contenti sub specie-
bus panis, & vini post conse-
crationem factam à sacerdo-
te sub verbis certis; cum de-
bita intentione prolatis, ex
institutione Divina veraciter
significans, corpus Christi, &
sanguinem, sub eis realiter
contineri. lib. 4. p. 170. c. 2

Excommunicatio simpliciter,
quæ sola est maior, est alicuius
exclusio à communione
fidelium: non quidem exclu-
sio corporalis, quæ fit in car-
ceratione, vel exclusionem ab
alijs: sed excludendo per pro-
hibitionem, ne communi-
cet cum alijs, neque alijs cum ip-
so. lib. 4. p. 505. c. 2

Distinctionum.

Electio dupliciter capitur. li. 3.
p. 62. cap. 2. & lib. 2. p. 241.
col. 2

Ens ratum duobus modis po-
test accipi. lib. j. p. 744. c. 2

Ens non unum per se quod non
distinguitur: potest dupliciter
intelligi. lib. 4. p. 29. c. 2

Equalitas potentia in Deo, po-
test dupliciter intelligi. li. 1.
p. 590. c. 2

Esse actu potest intelligi du-
pliciter. lib. 2. p. 312. c. 1. &
in fine quest.

Esse primum alicuius potest
dupliciter intelligi. lib. 3.
p. 107. c. 1

Essentia est Pater, potest dupli-
citer intelligi. lib. 1. p. 346.
col. 1

Essentiale dupliciter dicitur:
secundum Theologos: quod-
dam est ad intra, & quoddam
est ad extra. lib. 1. p. 53. c. 2

Esse in subiecto potest intelli-
gi duobus modis, vel secun-
dum aptitudinem, vel secun-
dum actum. lib. 4. pag. 310.
col. 2

Esse simul in intellectu potest
dupliciter intelligi: vel quod
illa similitudo determinet ac-
tum intelligendi, ut transit
super obiecta, vel quod de-
terminet ipsa obiecta, quæ
intelliguntur. lib. 4. p. 338.
col. 1

Excludi ab ordine, vel ordinis
suspensione, vel non posse
suscipere ordinem; potest
intelligi tribus modis. lib. 4.
p. 55. c. 1

Experientia de conclusione co-
gnoscenda dupliciter fit.
lib. 1. p. 248. & 249. col. 1.
& 2.

Axiomatum.

Essenon predicat tertium, nisi quando tertium adiacet sibi tanquam predicatum, quando vero nullum sibi tertium adiacet, predicat esse proprium, quod est predicari secundum adiacens. li. 2. p. 122. c. 2.

Excellentia quando quaeritur vnus ad aliud non debet comparari optimum ad infimum, sed optimum ad optimum, vel simpliciter ad simpliciter. li. 1. p. 57. c. 2.

Extrema quando sunt immediata, tanta est precise eorum distantia, quantum est extremum alterum maius. lib. 4. p. 10. c. 2.

Ex maiori de lege nature, & minori de lege positiua, non sequitur conclusio, nisi iuris positiui. li. 4. p. 497. c. 2.

Ex negatiua exponente antecedenens, non sequitur negatiua, exponens consequens. lib. 4. p. 600. c. 1.

Propo. Insigniorum.

Eadem potentia circa idem obiectum, non potest habere actus oppositos, quorum alter sit in summo. li. 3. p. 163. c. 1.

Effectus æquiuocus non potest excedere imperfectione causam æquiuocam, sed necessario deficit ab ea. li. 1. pag. 122. c. 2.

Effectus adæquatus potentia perfectiori, nullo modo potest esse à potentia imperfectiori. lib. 4. p. 337. c. 2.

Ens per accidens, in quantum ens per accidens nullius recipit predicationem per se. lib. 2.

p. 156. c. 1.

Ens completum in genere, nulli alteri vnitur, vt faciat per se vnum cum eo. li. 3. pag. 213. c. 1.

Essentialis distinctio non est ab eo, quod non est causa. lib. 1. p. 308. c. 2.

Eidem virtuti competit discursus, & cognitio terminans discursum. lib. 4. p.

Eminentissimo impossibile est esse aliquid perfectius. lib. 1. p. 143. c. 1.

Eodem existente agente principali, & instrumento sufficienti, sequitur eadem actio. lib. 4. p. 44. c. 2.

Eodem principio tendit aliquid, vel mouetur interminum, & quiescit interminum. lib. 2. p. 259. c. 1.

Ex positione possibilis inesse, non sequitur impossibilitas, neque noua impossibilitas alicui necessario. lib. 1. p. 439. col. 2.

Ex duobus actibus quorum vnus non est potentia respectu alterius, non potest fieri per se vnum. lib. 4. pagina. 283. column. 1.

Ex puris naturalibus, possibile est concludi esse vnum summum bonum, ex quibus tamen non cognoscet homo Deum, vt trinus est. lib. 1. p. 84. c. 2.

Propo. Theologicarum.

Eadem potentia non potest esse organica, & non organica, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 844. c. 2.

Eandem rem non posse alio alium

Syllabus Generalis

- alium plus intelligere, nō est dubitandum, quia quisquis aliquam rem aliter, quam illa res est, intelligit, fallitur, lib. 3. p. 133. c. 2
- Effectus baptismi, magis dependet à conferente, quam à suscipiente, qualiter sit verum. lib. 4. p. 108. c. 2
- Ego potestatem habeo ponendi animam meam, & iterum ego pono animam meam in me ipso, & nemo tollit eam a me. loc. 10. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 178. c. 2
- Ego & puer illuc vsq; properantes, postquam adorauerimus reuertemur ad vos. inquit Abraham, gen. 22. qualiter intelligitur, quod non dixerit mendacium. lib. 3. pag. 348. col. 1
- Et simplex est Deus, quod est quicquid habet. Aug. 11. de Ciui. Dei c. 10. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 379. c. 2
- Errans circa aliquem articulum fidei, si i illo errore moritur, damnatur, quia sine fide impossibile est placere Deo. Hebraeo. c. 11. qualiter sit verum. lib. p. c.
- Essentia diuina est in patre, & pater est in essentia diuina, & paternitas est in Deitate. lib. p. c.
- Essentia diuina inproportionabiliter excedit intelligibilitatem intellectus creati. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 226. c. 2
- Essentia diuina est pelagus omnium perfectionum, & infiniti re substantia. Dam. lib. 1. c. 4. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 423 c. 2. & lib. 4. p. 392. c. 1
- Essentia diuina non representat omnia vt distincta, quia ipsa est indereterminata qualiter sit propositio falsa, & qualiter intelligitur. lib. 4. p. 171. col. 1
- Essentia lapidis dependentis, non requirit terminum, nisi propter respectum, qualiter intelligitur. lib. 4. pagina. 318. col. 1
- Esse vbiq; est proprium Deo: qualiter intelligitur. lib. 4. p. 212. c. 1
- Est omnino beatissimū, ita semper fore certissimum. Aug. 13 de Trini. c. 7. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 308. c. 1
- Ex distinctione sacramenti fit differentia inter sacramenta noue legis, & veteris, qualiter intelligitur. lib. 4. pag. 49. col. 2
- Ex hoc debet attendi grauitas pena, ex quo grauitas culpe. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 882. c. 2
- Extrema vnctio est vnctio hominis infirmi penitents, facta in determinatis partibus corporis, &c. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 543. c. 2
- Propositi. Peripateticarum.
- Eadem potentia circa idē obiectum: nō potest habere actus oppositos quorum alter sit in summo, qualiter intelligitur. lib. 3. p. 167. c. 2
- Eadem productione producit compositum, & forma compositi. 7 Met. tex. com. 22. & 80. Met. tex. com. 3. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 356. c. 2
- Eadem sanitas numero non reddit 5. phil. tex. com. 36. qualiter non sit vera propositio. lib. 4. p. 657. c. 1
- Effectus non adaequans virtutem agentis

- agentis superioris, potest ab agente inferiori produci, qualiter est propositio falsa. lib. 4. p. 24. c. 2.
- Effectus perfectior manifestat maiorem perfectionem cause, qualiter intelligitur. ibidem.
- Effectus vniuersaliores oportet reducere ad causas vniuersaliores: qualiter intelligitur. lib. 4. p. 8. c. 1.
- Electio recta, requirit rationem rectam, & non est impossibiliu. 5. & 6. ethic. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 241. c. 2.
- Elementa manent in mixto, primo de generatione, tex. com. 84. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 341. c. 1.
- Elementum est ex quo aliquid componitur, primum in existente indivisibili specie in aliam speciem. 5. met. tex. co. 4. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 343. c. 1.
- Ens dicitur de entibus sicut logicis dicunt non seibile esse seibile. 4. met. tex. co. 2. & 7. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 234. c. 1.
- Ens dicitur multipliciter primo phil. tex. co. 13. qualiter exponitur lib. 1. p. 235. c. 1.
- Ens est obiectum adequatum intellectus. 3. de anima, qualiter exponitur lib. 1. pag. 20. c. 2.
- Ens imperfectum reducitur ad perfectum, & ens per participationem reducitur ad ens per essentiam. qualiter exponitur lib. 1. p. 154. c. 1.
- Equinitas est ratum Equinitas, nec est vna nec plures, nec vniuersalis nec particularis. Ani. 5. Met. com. 1. qualiter intelligitur lib. 1. p. 267. c. 2. & lib. 2. pag. 145. c. 1.
- Equiuocationes latent in genere 7. phil. tex. co. qualiter exponitur lib. 1. p. 234. c. 1.
- Esse diuinum est actualissimu includens vniue omnem perfectionem diuinam. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 729. col. 1.
- Esse in, non constituit aliquod speciale genus: quia vnum esse in est omnium nouem generum simplicius super predicamenta. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 311. c. 2.
- Ex actu, & actu, non fit vnum per se. 8. Met. tex. com. 15. qualiter intelligitur, lib. 2. p. 312. c. 1.
- Excellent sensibile corrumpit sensum. 2. de anima. tex. com. 64. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 645. c. 2.
- Ex maiori de necessario & minori de inesse sit syllogismus formalis, 1. priorum. 15. qualiter exponitur. lib. 1. p. 770. c. 1.
- Ex negatiua de predicato finito sequitur affirmatiua, de predicato infinito 2. Perih. qualiter intelligitur, lib. 1. p. 343. c. 2.
- Ex non ente simpliciter non potest aliquid fieri, 1. de generatione. tex. com. 12. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 285. c. 1.

F

Materierum.

Fides infusa, & acquisita quid sint, & qualiter distinguantur, & a quo causentur. pertractatur lib. 4. p. 92. c. 2. & p. 93. c. 1. & lib. 3. p. 233. c. 2.

Fides de his que modo credimus,

- mus, nunquid fuerit necessa-
ria ante Christi aduentum,
disputatur. lib. 3. p. 248. c. 1
- Fides a quo habeat suam vnita-
tem. pertractatur. ibidem. c. 2
- Fides ad hoc qd sit in intelle-
ctu: nunquid sit necessarium
ponere aliquem habitum in-
fufum esse in voluntate. di-
sputatur. ibidem.
- Fi lius in diuinis vtrum gene-
tur de substantia patris. di-
sputatur. lib. 1. p. 48. c. 2
- Filij procreati in statu innocen-
tia: nunquid statim fuissent
confirmati in iustitia, disputa-
tur. lib. 2. p. 370. c. 1
- Filij in statu innocentie, nunq d
creuissent in corpore, & in
scientia sicut modo. disputa-
tur. ibidem. p. 374. c. 2.
- Finis vltimus nunquid sit obie-
ctum per se fruitionis, disputa-
tur. lib. 1. p. 79. c. 2
- Finis vltimus nunquid habeat
tantum vnani rationem frui
bilitatis, an in ipso sint aliqua
distincta, quorum voluntas
possit vno frui, & non alio, di-
sputatur. ibidem. p. 83. c. 2
- Forma Baptismi, nunq d sit hec
scilicet baptizo te. In nomine pa-
tris, & filij, & spiritus sancti,
amen. disputatur. lib. 4. p. 69.
c. 2
- Forma sacramenti Eucharistie,
nunquid sit illa quæ ponitur
in canone missæ. disputatur.
lib. 4. p. 174. c. 1
- Formarum substantialium plu-
ralitas, nunquid sit possibilis
in vno cõposito, disputatur.
lib. 4. p. 275. c. 2
- Forma accidentalis, qualiter pos-
sit habere actiuitatem, pertra-
ctatur. lib. 4. p. 334. c. 1
- Fluxus, & refluxus maris, quali-
ter, & qua ratione fiat, pertra-
ctatur. lib. 2. p. 335. c. 1
- Fruitiõ ordinata, & in comuni
de obiecto eius, pertractatur
lib. 1. p. 80. c. 1
- Fruitiõ essentie sine personis,
& vnius personæ sine alia, vel
cum alia, pertractatur. ibide.
p. 84. c. 2
- Fruitiõ, nunq d sit aliquis actus
voluntatis elicitus, vel delecta-
tio, disputatur. ibide. p. 93. c. 2
- Frui nunquid ipsi Deo conue-
niat, disputatur. ibid. p. 112. c. 2
- Frui nunquid viatori cõpetat,
disputatur. ibidem.
- Frui nunquid peccatori conue-
nire possit. disputatur. ibide.
p. 113. c. 1
- Frui nunquid brutis competat.
disputatur. ibidem.
- Frui, virũ omnibus conueniens
disputatur. ibidem.

Definitionum.

- Fama est status illeq̃ dignita-
tis, quantum ad vitam & mo-
res. lib. 4. p. 533. c. 1
- Fides est substantia sperandũ
rerum, argumentum non ap-
parentium. lib. 3. p. 299. c. 1
- Fictus est ille qui aliud præten-
dit exterius, & aliud interius
habet. lib. 4. p. 100. c. 2
- Filiatio proprie dicta est habi-
tudo producti naturaliter, si-
milis producenti in natura
intellectuali. lib. 3. p. 88. c. 2
- Filiatio cõmuniter dicta est ha-
bitudo producti naturaliter
similis producenti in natura
intellectuali, vel sensitua, ibi-
dem.
- Filius adoptiuus est qui non
est naturaliter genitus ab ali-
quo: nec habens ex naturali
generatione ius succedendi
in hereditatem, sed ex gratia
præ-

preordinatur, vt habeat ius
succedendi. lib. 3. p. 102. c. 1.
Formaliter includere est inclu-
dere aliquod in ratione sua
essentiali, ita quod si diffini-
tio includentis assignaretur
inclusum esset diffinitio, vel
pars diffinitionis. lib. 1. pag.
428. c. 1.

Forma naturalis est illa, quæ ex
natura sua necessario inclina-
tur ad materiam, vt sit actus
eius, siue sit substantialis, si-
ue sit accidentalis. lib. 4. pag.
22. c. 1.

Forus in Ecclesia secretissimus
est ille in quo idem est accu-
sator, & reus. lib. 4. p. 505. c. 1.
Fuitio ordinata est illa, quæ na-
ta est esse recta, quando. f. or-
dinatur, secundum circumstā-
tias debitas. lib. 1. p. 80. c. 1.
Fuitio in comuni est quæ ha-
bet illas circumstantias, siue
non habeat. ibidem.

Fuitio est actus perfectus volū-
tatis volētis bonum propter
se. lib. 1. p. 81. c. 2.

Distinctionum.

Actus in Baptismum suscipien-
do, potest dupliciter accipi.
lib. 4. p. 100. c. 2.

Finis quadrupliciter potest a-
prehendi. lib. 1. p. 97. c. 1.

Finis propter quem actus mini-
stri exercetur est duplex, prin-
cipalis. f. & remotus. lib. 4. pag.
129. c. 1.

Finis alicuius potest esse duplici-
ter, propinquus, & remotus.
lib. 4. p. 86. c. 2.

Finis potest quadrupliciter ac-
cipi, vno modo pro causa fi-
nali, alio modo pro perfectio-
ne vltima, alio modo pro opti-
mo, & alio modo pro vltimo.

ipius. lib. 4. p. 815. c. 1.
Finis potest dupliciter appeti,
vel sub ratione boni honesti,
vel commodi. lib. 4. p. 822. c. 2.
Formæ dupliciter esse habent
lib. 1. p. 332. c. 1.
Formam per se esse tripliciter
intelligitur. lib. 1. p. 385. c. 1.
Formam esse in potentia con-
tradictionis potest intelligi
duobus modis. lib. 2. p. 405. c. 2.
Forus in Ecclesia est duplex. 1.
quidam est secretissimus, qui
dam est publicus. lib. 4. pag.
505. c. 1.

Axiomatum.

Fieri quando prædicatur secun-
dum adiacens, prædicat fieri
simpliciter eius, de quo dici-
tur, & sic non coniungit ali-
quod oppositum ipsi subie-
cto. lib. 4. p. 303. c. 1.

Forma quæcumq; ab hoc reci-
piatur in suo passiuo requirit
aliam prius recipi, in quocū-
que nunquam actiuum for-
mæ secundæ est in potentia
accidentali ad agendum in
receptiuum ipsius, nisi for-
ma prior iam sit inducta. lib.
1. p. 797. c. 1.

Propo. Insigniorum.

Forma non est principium age-
di, nisi in quantum agens est
in actu per ipsam. lib. 1. pag.
373. c. 2.

Formæ eiusdem rationis ha-
bent eandem, rationem per-
ficiendi, & non perficiendi ma-
teriam. lib. 2. p. 55. c. 2.

Forma quæ non producit in esse
nisi productione totius, non
producit, nisi per accidens.
lib.

Syllabus Generalis

- lib. 2. pag. 355. c. 2
 Formas eiusdem speciei consequuntur potentia naturales eiusdem speciei. lib. 3. p. 56. c. 1
 Forma non habens esse alterius rationis in subiecto, non habet inseparabilitatem aliam a quocunque. lib. 4. pag. 52. c. 1
 Forma absoluta prius naturaliter perficit suum perfectibile: quam tale perfectibile, vel ipsa forma habeat respectum extrinsecus aduentem. lib. 4. p. 229. c. 2
 Forma quae nullo modo est extensa, ex parte sui, nec aliter, quam prius perficit materiam, alio, & alio modo extensam, respicit eam indiuisibiliter: hoc est quod ipsa non secundum partes perficit partes materiae. lib. 4. p. 673. c. 2
 Formae propositiones, & syllogizare proprium est intellectui. lib. 4. p. 713. c. 1
 Finis ipsius actus non distrahit ab actu. lib. 3. pagina 164. column. 2
 Finis cuiuslibet controuersiae, est iuramentum. lib. 3. p. 351. col. 2
 Fundamentum relationis naturaliter praecedit relationem, & secundum esse actuale praecedit relationem relationis actualis. lib. 3. p. 68. c. 2
 Proposi. Theologicarum.
 Facilius est cadere, quam resurgere. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 522. c. 1
 Fateri me necesse est, quia pro tota creatura nihil deberet facere contra voluntatem Dei, sed potius annihilari eligendum esset. Ansel. cur Deus homo. lib. 1. c. 21. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 868. c. 1
 Fiantruminaria ut sunt in tempora, & signa, dies, & annos. Gen. 1. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 758. c. 2
 Fides est habitus necessarius viatori, cui succedit visio. Aug. 15. de Trin. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 250. c. 1
 Fidei succedit visio. Aug. 33. q. 948. qualiter intelligitur, lib. 3. p. 223. c. 2
 Filius est ars patris plena omnium rationum viuendum. Aug. 6. de Trin. c. vit. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 676. c. 2. & p. 752. c. 1
 Filius est de substantia Patris, qualiter intelligitur. lib. 1. p. 356. c. 1
 Filius in diuinis semper nascitur qualiter intelligitur. lib. 1. p. 453. c. 1
 Filij obedite parentibus. ad Ephel. 6. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 564. c. 2
 Firmiter tene, & nullatenus dubites, qui sine sacramento baptismatis de hoc seculo transeunt, eterno ignis supplicio esse puniendos Aug. in Enchir. 23. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 433. c. 2
 Forma Christi fuit perfectissima, & ideo abstulit omnem priuationem a materia. qualiter sit verum. lib. 3. p. 176. c. 1
 Forma in quantum generans, & genitum assimilantur, non habet vnitatem nisi rationi. Dam. li. 1. c. 8. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 387. c. 2
 Forma simplex subiectum esse non potest; Gilbertus: in primo lex principiorum & Boetius

tius lib. de trin. c. 3. qualiter
intelligitur. lib. 4. p. 363. c. 2.
Præcedendum est bonis inuisibili-
bus. Aug. 83. q. 9. 30. qualiter
intelligitur. lib. 1. p. 82. c. 1.
Yrui qualiter corporali volu-
ptate, existimantur & bestię.
Aug. 83. q. 9. 30. qualiter ex-
ponitur. lib. 1. p. 113. c. 1.
Fundamentum relationis & se-
cundum illud esse quod fun-
dat relatione; qualiter intelli-
gitur. lib. 1. p. 242. c. 2.

Proposit. peripateticarum.

Yntasmata se habent ad intelle-
ctum sicut sensibilia ad sen-
sum. 7. de anima tex. co. 30. &
39. qualiter exponitur. lib. 1.
p. 214. c. 1.
Felicitas intelligētiarū cōsistit
in speculatione veritatis. 10.
eth. c. 10. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 753. c. 1.
Felix est Dei amantissimus. 10.
eth. qualiter intelligitur. lib.
1. p. 64. c. 2.
Finis speculatiue est veritas, pra-
dicta vero est opus. 2. met.
tex. co. 3. qualiter intelligitur.
lib. 1. p. 77. c. 1.
Fluxus rerum à Deo est duplex.
Auic. 8. met. cap. ultimo. quali-
ter intelligitur. lib. 1. p. 748. c. 1.
Forma absoluta habet aliquam
propriā operationē, qualiter
intelligitur. li. 4. p. 159. 1.
Forma corporeitatis est disposi-
tio, & necessitas anime ratio-
nalis, qualiter intelligitur. li.
4. p. 661. c. 2.
Forma & finis in eodem conin-
cidunt. 2. phys. tex. co. 70. qua-
liter intelligitur. li. 1. p. 343. c. 1.
Forma est compositioni cōtin-
gens, simplici & inuariabili
essentia cōsistens. Gilbertus

in prohemio sex principio-
rum, qualiter intelligitur. lib.
1. p. 567. c. 2.
Formæ se habent sicut numeri.
8. met. tex. co. 10. qualiter in-
telligitur. lib. 1. p. 566. c. 1. &
lib. 2. p. 181. c. 1. & p. 212. c. 1.
Forma substantialis dat esse sim-
pliciter, & accidentalis dat ef-
fe secundum quid, qualiter in-
telligitur. lib. 4. p. 285. c. 2.
Formale in actione secundum
quod distinguitur à passio-
ne, est esse ab alio. 3. phys. tex.
co. 19. & 22. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 383. c. 2.
Formalis ratio essendi in loco
est quantitas. 4. phys. tex. co.
78. qualiter intelligitur. lib.
4. p. 221. c. 1.
Fortitudo, & temperantia, dicū-
tur esse in irascibili, & concu-
piscibili. 6. ethicorū ca. 3. qua-
liter intelligitur. li. 3. p. 306. c. 1.
Fortis debet se exponere mortī
pro Republica. 3. eth. c. 11. &
9. ethicorū. cap. 9. qualiter in-
telligitur. li. 4. p. 647. c. 1.
Frigus non est maioris virtutis,
nec magis actiuum, per hoc
quod calor est sine substan-
tia, quā si esset cum substan-
tia, qualiter sit verum. lib. 4.
p. 346. c. 2.

G

Materierum.

GRadus bonitatis moralis,
& malitię pertractatur. li.
2. p. 260. c. 1.
Gratia nunquid sit in essentia
animæ, vel in potentia. dispu-
tatur. lib. 2. p. 406. c. 1.
Gratia nunquid sit virtus. dispu-
tatur. lib. 2. p. 409. c. 2.
Gratia nunquid in circumcisio-
ne

Syllabus Generalis

ne cōferebatur, ex vi circun-
cisionis disputatur. lib. 4. pa-
gina 50. c. 1

Gravia, & leuia nunquid mo-
ueantur ab alio, vel intrin-
seco. disputatur. lib. 2. pa-
gina 127. c. 2

Graue idem qualiter potest se
ipsum mouere, & esse in a-
ctu, & in potentia respectu
eiusdem. pertractatur. ibid. c.

Generata per propagationem,
& putrefactionem, nunquid
sint eiusdem speciei. disputa-
tur. lib. 1. p. 181. c. 2

Generatio filij virum sit æter-
na. disputatur. lib. 1. 450. c. 2

Generatio filij in diuinis, & spi-
ritus sancti, nunquid
sit vniuoca. pertractatur. lib.
1. p. 372. per totam.

Generatio permanentium, &
successiuorum, qualiter ha-
beat perfectiones, & imper-
fectiones. pertractatur. lib. 1.
p. 452. c. 1

Genus humanum nunquid ne-
cesse fuerit reparari per pas-
sionem Christi. disputatur.
lib. 3. p. 199. c. 2

Definitionum.

Gradus consanguinitatis, est
determinata propinquitas
personarum ad personam secun-
dum consanguinitatem. lib.
4. p. 623. c. 2

Gratia est, propter quam Deus
acceptat, habens ut dignus
beatitudine dignitate, quæ
est in correspondentia me-
ritis ad præmium. lib. 2. pa-
gina 410. c. 2

Genitum est illud propriè, qd
per generationem produci-
tur, ut primus terminus; sed
extendendo, genitum ad

quodcunq; per generationem
communicatum, tanquam
terminus formalis genera-
tionis. lib. 1. p. 679. c. 1

Distinctionum.

Gradus intellectus est triplex.
lib. 1. p. 77. c. 2

Gradus potest dici eminens du-
pliciter, vel propter vniuer-
salitatem actuum, quos re-
spicit, vel propter nobilita-
tem actus, quem respicit.
lib. 4. p. 547. c. 2

Gradus vniuersalitatis sex mo-
dis dicitur. lib. 1. p. 191. c. 1

Gratia potest duobus modis
accipi, uel pro gratuita Dei
uoluntate, uel pro habitu
creato informante. lib. 3. pa-
gina 44. c. 1

Graue adhaerens cetero est quo-
druplex. lib. 1. p. 113. c. 2

Grauitas peccati dupliciter co-
cluditur, uel quia magis op-
ponitur intensæ bonitati, uel
quia bonitas opposita est
magis necessaria. lib. 2. pa-
gina 378. c. 1

Generatio in creaturis duas ha-
bet rationes. lib. 1. p. 355. c. 2

Genitum ex vi lux generatio-
nis in diuinis, quod sit noti-
tia actualis, dupliciter po-
test intelligi. lib. 1. p. 508. c. 1

Propo. Theologicarum.

Genitricem Christi, nequaquam
dicimus Beatam Virginem,
Dam. C. 58. qualiter intelli-
gitur. lib. 3. p. 62. c. 2

Gloriosius est habere præmiū
pro merito, quam sine meri-
to. qualiter intelligitur. lib. 3.
pag. 188. c. 2

Gratia requiritur ad meritū.
qualiter

qualiter intelligitur. lib. 3. p. 129. c. 1.

Grauitas culpe accipit extensio-
nem in peccato, secundum
infinitatem, qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 883. c. 1.

Propo. Peripateticarum.
Generans generat aliud propter
materiam. 7. met. tex. co. 28.
qualiter intelligitur. lib. 2. p. 159. c. 2. p. 176. c. 2.

Generans quod dat substantiā
rei, dat etiam accidentia con-
sequētia. qualiter intelli-
gitur. lib. 3. p. 191. c. 1.

Generatio est mutatio totius
in totum, nullo sensibili re-
manente. primo de genera-
tione. tex. co. 10. & 23. quali-
ter intelligitur. lib. 2. p. 203. c. 1. & lib. 4. p. 253. c. 1.

Generatio est terminus altera-
tionis. 5. phys. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 334. c. 2.

Generatio nō est motus. 5. phys.
tex. co. 3. & inde, & omne qd
mouetur est, quod autem
generatur non est. qualiter in-
telligitur. lib. 2. p. 314. c. 1. &
lib. 4. p. 289. c. 1.

Generatio prius est distinctiua,
quam sit assimilatiua, quali-
ter intelligitur. lib. 1. p. 387. c. 1.

Generatio vnius est corruptio
alterius. 1. de gen. tex. co. 17.
qualiter intelligitur. lib. 2. p. 15. c. 1.

Grane mouetur ad centrum, &
quiescat in illo. qualiter in-
telligitur. lib. 4. p. 8. c. 1.

Genus nihil est, præter eas quæ
sunt generis species. 7. met.
tex. co. 43. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 287. c. 2.

H

Materierum.

Habitudo moralis in quā tum
virtus, nunquid sit aliquo

mō principiū actuum respe-
ctu bonitatis in actu. disputa-
tur. lib. 1. p. 317. c. 2.

Habitudo qualiter diuidatur in
spēs de gñe qualitatis. pertra-
ctatur subtiliter. lib. 3. p. 311. c. 2.

Habitudo intellectualis genera-
tus, sine virtute morali, nun-
quid sit prudentia, pertracta-
tur. lib. 3. p. 320. c. 2.

Habitudo generatus in appetitu,
sine illo intellectu, nunquid
sit habitudo moralis. pertra-
ctatur. ibidem.

Habitudo aliquis supernaturalis
gratificā naturā beatificabi-
lē, nunquid sit ponendus, di-
sputatur. lib. 1. p. 539. c. 1.

Homo iustificatus, nunquid te-
neatur ad susceptiōē baptis-
mi, disputatur. lib. 4. p. 104. c. 1.

Homo nunquid sit rectā rōnē
possit appetere non esse pro-
pter fugiendam miseriam. di-
sputatur. lib. 4. p. 863. c. 1.

Diffinitionum.

Habitudo est quo quis potest vi-
cum uoluerit. lib. 2. p. 470. c. 2.

Distinctionum.

Habitudo ab habitu pati potest
intelligi duobus modis, lib.
2. p. 141. c. 1.

Habitudo ut est genus de prædi-
camento qualitatis multipli-
citer accipitur, & distingui-
tur. lib. 3. p. 311. c. 2.

Habēs qd quid est, potest intelligi
dupliciter. lib. 2. p. 175. c. 2.

Axiomatum.

Habitudo qñ est in aliquo intelle-
ctu habens euidētiā ex obie-
cto: tūc primū obiectū, ut est
illius, non tñ virtualiter con-
tinet illū habitū, sed vt notū
illi intellectui cōtinet illum
habitū, ita quod notitia obie-
cti in illo intellectu continet
d 2 cui-

Syllabus Generalis

evidentiam habitus, vt in illo intellectu, quia intellectus cognoscens tale obiectū pōt elicere omnem conclusionē illius habitus. lib. 1. p. 37. c. 1.

Habitus quando non habet eundem ex obiecto, sed aliunde causatam, quam ab obiecto noto, non habet obiectū secundum virtutalem continentiam habitus ab obiecto. ibidem.

Propo. Insigniorum.

Habens omnino idem esse, non videtur esse simpliciter imperfectum per hoc, quod nō comunicat alteri illud esse. lib. 4. p. c. 2.

Habitus non habens euentiā ex obiecto non distinguitur secundum distinctionē obiectorum. lib. 1. p. 67. c. 1.

Habitudo non potest inter aliqua variari, nisi ex variatione alterius extremi. lib. 4. p. p. 753. c. 2.

Propo. Theologicarum.

Habitus supernaturalis datur ad perfectionem recipientis. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 158. c. 2.

Hoc est. n. corpus meū. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 186. c. 1.

Homo cum interierit nō resurget, donec atteretur cēlū, nō euigilabit. lob. 14. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 637. c. 1.

Homo fidem suam tenet firmissima scientia, & certissima; eāq; in se videt, clamatq; conscientia, quia rerum absentium fides est pręsens, & rerum quę foris sunt intus est fides, & rerum quę non vidē

tur, videtur fides. Aug. 13. de trin. c. 1. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 233. c. 1.

Propo. Peripateticarum.

Habens potentiam ad opposita, sic faciet, vt faciendi habet potentiam, non autem vt potentiam habeat faciendi. 9. met. tex. co. 10. & 17. qualiter intelligitur. li. 1. p. 762. c. 2.

Habitus est eorum quę sunt ad aliquid. 5. met. co. 20. & in p. dicamento relationis: qualiter exponitur. li. 1. p. 522. c. 2.

Hoc solo priuatur Deus, facere ingenta, q̄ facta sunt. 6. ethicorum cap. 3. in approbatione Agathonis, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 657. c. 2.

Homo habet naturale desiderium ad semper esse: qualiter intelligitur. lib. 4. p. 649. c. 1.

I

Materierum.

In statu innocentie, nunquid fuissent illi soli geniti, qui nūc sum electi. disputatur. lib. 2. p. 372. c. 1.

Idea qualiter in mente diuina sit principium producti ad extra. pertractatur. lib. 1. pag. 734. c. 2.

Identitas, similitudo, & aequalitas, nunquid sint in Deo relationes reales. disputatur. lib. 1. p. 712. c. 2.

Ignis infernalis cruciare vtrum possit malignos spiritus. disputatur. lib. 4. pag. 680. col. 2.

Ignis infernalis, nunquid cruciabit post iudicium homines damnatos. pertractatur. ibidem. p. 688. c. 2.

Irascibile, & concupiscibile, quid sint, qualiter importent actus, vel potentias, pertractatur.

tur. lib. 3. p. 112. c. 2.
 Inherentia accidentis, nūquid
 sit de essentia accidentis. di-
 sputatur. lib. 4. p. 318. c. 1. & 2
 Imago trinitatis, nūquid sit in
 mente siue in anima rationa-
 li. disputatur. lib. 1. p. 326. c. 1.
 & lib. 2. p. 343. c. 2.
 Indivisibile nūquid possit mo-
 ueri. pertractatur. l. 2. p. 122. c. 1
 Indivisibilia nūquid habeāt
 entitatem extra animam. di-
 sputatur. ibidem. p. 115. c. 2.
 Ingenitum vtrum sit proprietas
 ipsius patris. disputatur. lib.
 1. p. 678. c. 1.
 Inallicibilia, nūquid sit pro-
 prietas constitutiva primæ p-
 sonæ, in diuinis. pertractatur.
 ibidem. c. 2.
 Instans nūquid sit idem toto
 tempore. pertractatur. lib. 2.
 pag. 72. c. 2.
 Intellectus viatoris, nūquid pos-
 sit naturaliter cognoscere ali-
 quam veritatem certam, &
 sinceram, absq; speciali lucis
 increata illustratione. disputa-
 tur. lib. 1. p. 242. c. 1.
 Intellectus nūquid sit causa
 principalis notitiæ genitæ, vel
 ipsum obiectum in se, vel in
 specie præsens. disputatur. ibi-
 dem. p. 323. c. 2.
 Intellectum animæ Christi nū-
 quid fuerit possibile primo,
 & immediate perfici visione
 verbi perfectissima, possibili
 creaturæ. disputatur. lib. 3. p.
 129. c. 2.
 Intellectu animæ Christi nū-
 quid possibile fuerit videre
 oia in verbo, quæ verbum vi-
 det. disputatur. ibidem. p. 130. c. 3
 Intellectus animæ Xpi, nūquid
 omnia nouerit in genere pro-
 prio. disputatur. ibidem. p. 142. c. 1
 Intellectus aīæ Xpi, nūquid oia

perfectissimè cognouerit in pro-
 prio. disputatur. ibidem. p. 146. c. 2
 Intellectus creatus, nūquid pos-
 set naturaliter videre existen-
 tiam corporis Xpi in Eucha-
 ristia. disputatur. l. 4. p. 244. c. 1
 Intellectus possibilis, nūquid
 se habeat pure passiuæ respec-
 tu verbi creaturæ. disputa-
 tur. lib.
 Intellectus qualiter distinguae-
 à natura, & qualiter à volūta-
 te distinguatur. fm Philoso-
 phū, in ratione principij. per-
 tractatur. lib. 1. p. 185. c. 1.
 Intellectio, & volitio, quas ha-
 beāt entitates, & qualiter fiant
 p mutationē, vel pductionē
 aliquā. pertractat. l. 1. p. 290. c. 3
 Intelligentiarum productio. per-
 tractatur. lib. 1.
 Intelligentiaru cognitio quod sit
 accides, & qualiter, & quorū
 sit. pertractatur. l. 4. p. 17. c. 2.
 Intentio, nūquid sit actus so-
 lius voluntatis. disputatur. li-
 2. p. 458. c. 2.
 Inimicus, nūquid ex charitate
 de necessitate sit diligendus.
 pertractatur. lib. 3. p. 284. c. 2
 Ininitutio Baptismi nūquid eua-
 cuet circūcisionē, & qualiter
 fuerit necessaria, & à quo fue-
 rit promulgata. disputatur.
 lib. 4. p. 81. c. 1.
 Impotētia ad actū carnalē, nū-
 quid impediat matrimoniū sim-
 pliciter. disputatur. l. 4. p. 604. c. 2.
 Iudiciū vīe, nūquid sit futurū.
 disputatur. lib. 4. p. 740. c. 2.
 Iustitiam originalem in Adā,
 nūquid necesse sit ponere
 aliquod donū supernatura-
 le. disputatur. lib. 2. p. 415. c. 1
 Iustitia commutatiua, nūquid
 requiratur in contractu matri-
 monij. pertractatur. lib. 4. pag.
 594. c. 3.

iustitia, nunquid sit in Deo po-
nenda. disputat. li. 4. p. 721. c. 1.

iustitia, quid sit, & qualiter fiat,
& quot modis accipiat. per
tractatur. ibidem.

iustitia, & misericordia, nunquid
in Deo distinguantur. ibidē.
727. c. 2.

iustitia, & misericordia, nunquid
in Deo concurrant in puni-
tione malorum. disputatur.
ibidem. p. 729. c. 2.

Definitionum.

Idea est ratio eterna in mente
diuina, secundum quam ali-
quid est formabile extra, ut
secundum propriam rationē
eius. lib. 1. p. 734. c. 2.

identitas formalis est quando
illud, quod sic est idem, inclu-
dit illud cui sic est idē in pri-
mo modo dicendi per se. lib.
1. p. 193. c. 1.

illuminatio in angelo, est que-
dam locutio de vero perfecti-
ua intellectus, in actu secun-
do. lib. 2. p. 289. c. 2.

intellectio absoluta est cogni-
tio alicuius obiecti simplicis
contenti sub obiecto intelle-
ctus. lib. 2. p. 242. c. 1.

intellectio cōparatiua, est cogni-
tio alicuius obiecti, qualiter
cūq; cōparati, siue ad possibi-
le, siue ad impossibile. ibidē.

infamia est status læsæ dignita-
tis, quantum ad vitam, & mo-
res. li. 4. p. 553. c. 1.

in finitū est illud quod aliquid
finitū datum finitullā habi-
tudinē finitam precisē ex-
cedit, sed ultra omnem affi-
gnabilem habitudinem illud
excedit. lib. 1.

intendere est in aliud tendere.
lib. 2. p. 458. c. 2.

intendere actualiter est quando
quis habet actum elicītū re-

spectu eius quod intendit. li.
4. p. 132. c. 2.

intendere habitualiter est, quan-
do, quis habet habitum in-
clinantem ipsum ad talem
actum. ibidem.

intendere virtualiter est, qñ quis
virtute alicuius intentionis pri-
habite actualiter facit oīa, q
facit ex illa, tāquā ex radice:
ita qđ illa intentio actualis fuit
principiū ordinatum ad oēs
istos actus, & habet in se vir-
tualiter intentionē propriam
cuiuslibet istorum actū. ibid.

intētio est illud in qđ non solū
tēdit sensus, sed est rō tendē-
di in alterū, cuius est ppria
similitudo. li. 2. p. 322. c. 2.

interdictū est arcetario a quibus
dā actib. Ecclesiasticis exer-
cedis, vel ab assistēdo quibus
dā talibus. lib. 4. p. 556. col. 2.

inuolūtariū simpliciter est illud,
cōtra qđ volūtas simpliciter
remurmurat. lib. 4. p. 412. c. 2.

irasci est appetere vindictā fm
rōnē apparētē pp apparentē
parui pēsonē. li. 3. p. 313. c. 1.

iudiciū proprie sumptū est, cō-
pleta, & autētica determina-
tio reddēdi alicui secundum
merita sua. lib. 4. p. 741. c. 2. &
p. 748. c. 2.

iudiciū cōmuniter sumptum
est certa apprehensio de ali-
quo per aliud. ibidem.

iudiciū est cōpleta & autētica
determinatio, quod reddē-
dū est alicui pro meritis, que
quidē determinatio includit
pfectū dictamē rōnis de hoc,
& perfectum velle voluntatis
non qualecūq; sed efficax.
lib. 4. pag. 749. col. 2.

iuramentum est assertio dicti
humani quod ipsum sit ve-
rum, & hoc ultimatē. lib. 3. p.
551.

351. c. 2

iuramentū alicuius est quan-
do obligatur iurans ad dicē-
dū verū, ex quo talē testē in-
ducit, ad assertionē dicti sui.
ibidem. p. 354. c. 1.

iuramentū promissoriū est, quā-
do quis obligatur ut illud ve-
rum esse faciat. ibidem.

iuramentū incautū est aliquā-
do, quādo. scilicet, trāsit sup aliquā
materiam, quā de se esset lici-
ta, sed non est materia iura-
menti licita, sicut abiurando
opera perfectionis. ibidem.

p. 356. c. 1.

iustitia est reſtitutio volūtatis
pp se seruata. lib. 4. p. 72. c. 1.

Distinctionum.

idēitas in diuinis duob. modis
accipitur. lib. 1. p. 715. c. 2.

icōnitiū est duplex, naturā, &
Ecclesiā. lib. 4. p. 187. c. 2

ignis est obiectū discōueniens
Angelo malo dupliciter: pri-
mo in quantum detinet dif-
finitū, secundo ut immutat

spiritū obiectiue. lib. 4. p. 683. c. 1

ignis circa corpus animatū pōt
hēre duplicē actionē, vnā reā-

lē, & vniuocā, & aliā itēctiōna-
lē, & æquiuocā. lib. 4. p. 689. c. 1

illapſus potest dupliciter acci-
pi, lib. 3. p. 16. c. 1.

imago potest dupliciter accipi.
lib. 2. p. 201. c. 2.

immaterialē potest intelligi tri-
bus modis. lib. 4. p. 641. c. 1

immediatū dupliciter dici vno
mō excludendo mediū eiūſ-

dem ordinis: alio modo ex-
cludendo medium alterius

ordinis. lib. 4. p. 780. c. 1.

immediatū pōt intelligi esse
duobus modis. lib. 2. p. 121. c. 1

impossibilitas recipiēdi aliquid
in subiecto præxiſtēre pōt ef-

ſe ex duobus, vel ex parte agē-

tis, vel ex parte paſſi, & ex par-
te paſſi dupliciter, vel simpli-
citer, vel secundum quid. lib.

4. p. 831. c. 2

impossibilitas cōferendi grāiā
ex parte Dei potest duplici-
ter intelligi. lib. 2. p. 264. c. 1

impotētia actūs carnalis est du-
plex, quādā est naturalis, & q-

dā est casualis. lib. 4. p. 605. c. 2

imperfectum dupliciter dici-
tur. lib. 1. p. 154. c. 1.

impuritas in qua, pōt intelligi

dupliciter. lib. 4. p. 78. c. 2

inclinatio alicuius ad aliud est

duplex. lib. 1. p. 518. c. 1.

inclinatio naturalis est duplex,

altera est ad cōmodū, & alte-

ra est ad iustitiam. lib. 3. p. 155. c. 2.

inclinatio naturalis est duplex,

quādā est ad actū primū, & q-

dā ē ad actū ſm. lib. 4. p. 648. c. 1

indeterminatio potentie dupli-

citer. lib. 1. p. 374. c. 1.

indeterminatio causę ad affectū

est duplex. lib. 1. p. 321. c. 2. &

p. 448. c. 2

indistinctio est duplex. lib. 1. p.

216. c. 1

inductio dupliciter accipit, vno

mō vt spēs argumentatio-

nis, alio modo pro ſenſitiua

cognitione. lib. 3. p. 245. c. 2

inſinitū pōt duob. modis acci-

pi, vno mō pro excedere ſim-

pliciter quāntūcūq; finitū

in infinitum, alio mō pro in-

determinato. lib. 4. p. 11. c. 2

inſinitus pōt intelligi in diuinis

duplex, quādā formalis, & quādā

fundamentalis. lib. 4. p. 392. c. 1

ingenitū in diuinis pōt quadru-

pliciter accipi. lib. 1. p. 680. c. 2

inimicus pōt dupliciter cōſide-

rari, vno mō p se, alio mō per

accidens. lib. 3. p. 285. c. 1

instrumentum potest multipli-

citer accipi. lib. 4. p. 47. c. 1

d 4 intel-

Syllabus Generalis

Intellectus tripliciter compara-
ri potest. lib. 1. p. 185. c. 1

Intellectus potest duobus mo-
dis accipi. lib. 2. p. 404. c. 1

Intellectus, & volitio est duplex
absoluta scilicet, & compa-
ratiua. lib. 2. p. 242. c. 1

Intendere est duobus modis.
lib. 2. p. 458. c. 2

Intentio est triplex, actualis sci-
licet, habitualis, & virtualis.
lib. 4. p. 132. c. 2

In, obiectiue quadrupliciter
accipitur. lib. 1. p. 255. c. 3

Ioannem baptizasse potest in-
telligi tripliciter. lib. 4. pa-
gina 65. c. 1

Iudicium multipliciter accipi-
tur. lib. 4. p. 741. c. 1

Iuramentum est duplex, scili-
cet assertorium, & promisso-
rium. lib. 3. p. 354. c. 1

Iuramentum promissorium,
vel obligatorium, potest ef-
se quadrupliciter, scilicet do-
losum, incautum, coactum,
absolutum. ibidem. c. 2

Iuramentum incautum potest
esse duplex. ibidem. pagina
356. c. 1

Iustitia debita potest duobus
modis intelligi. lib. 2. pagi-
na 428. c. 1

Iustitia est duplex quaedam est
vniuersalis ad alterum, puta
ad legislatorem, & legem, quæ
dicitur legalis, & quaedam
est particularis, & hæc est du-
plex. lib. 4. p. 721. c. 1. & 2

Iustitia est duplex, acquisita sci-
licet & infusa. lib. 2. p. 234.
c. 1. & p. 247. c. 1. & 2

Iustitia quæ est ad alterum, est
duplex, quædam est comu-
nariua, & quædam est distri-
butiua. ibidem.

Axiomatum.

In effectibus ordinatis quasi

eiusdē rōnis, quorum vterq;
natus est gigni à causa equi-
uoca, nō oportet priorē esse
causā posterioris, sed vtrūq;
causari ab eadē causa equi-
uoca. lib. 2. p. 284. c. 2

In linea recta consanguinitas
tot sūt gradus, quot sūt plo-
næ vna minus. li. 4. p. 623. c. 1

in linea transuersali cōputan-
tur gradus secundum magis
remotum à stipite. ibidem.

in linea descendente gradus ef-
ficacior est, quàm in linea
transuersali. ibidem. c. 2

in non euidētibz ex termi-
nis, neq; ex principiis euidē-
tiam habentibus, non conso-
nant firmiter & infallibiliter
multi diuersimodē disposi-
ti, nisi à causa superiori in-
tellectus eorum inclinentur
ad assensum. lib. 1. p. 23. c. 1

impossibile est aliquod extre-
mū respicere aliud extremū,
quacūq; necessitate: quin
tāta necessitate respiciat qd-
cūq; mediū necessario re-
quisitum inter illa extrema,
alioquin necessariū depēde-
ret necessario, à nō necessa-
rio. lib. 1. dist. px. q. 4. p. totā.

in quocūq; est principiu ali-
quod, quod ex rōne sua est
principiu productiuū, illud
erit in eo principium produ-
cēdi, si est in eo sine imper-
fectione: & non intelligatur
præhabere aliquod produ-
ctum sibi simpliciter adæ-
quatum. lib. 1. p. 455. c. 1

Enuncia. Insigniorum.
Illa causa est principalior, quæ
agente alia causā coagit, &
nō ē cōuerso. lib. 1. p. 324. c. 3

in causis essentialiter ordina-
tis inferior nō inclinat sup-
riorē ad agendum, sed ē con-
uerso.

verfo. lib. 1. p. 303. c. 2
 In causis equiuocis causa cau-
 se perfectior est, q̄ cā propin-
 quior caulato. li. 1. p. 522. c. 2
 In causis p̄cisis, si negatio est
 causa negationis, & affirma-
 tio est causa affirmationis.
 vide 37. dist. secūdi. q. vnica.
 In causis per se eiusdem spe-
 ciei nō potest esse circulus.
 lib. 2. p. 469. c. 2
 In habentibus quēcūq; appeti-
 tū, siue aīale, siue naturalē,
 non h̄r vltimata p̄fectio, nisi
 habito eo, qd ē tali appetitu
 p̄ se appetēdum, & propter
 se appetitur, lib. 4. p. 772. c. 2
 In cuius potentia actiua est v-
 trunq; extremum, & quan-
 tum ad totum esse. & quantū
 ad totum non esse: est hoc
 p̄cise in eius virtute actiua,
 vt trāsitio sit extremi i extre-
 mū, & p̄cise eius, li. 4. p. 256. c. 1
 Illa scientia non est realis, cuius
 subiectum sub ratione reali
 non cōsideratur, li. 1. p. 36. c. 2
 Illa non est perfectio propria ali-
 cuius, quā non recipitur in il-
 lo, nisi recipiatur prius in al-
 io, realiter differente ab illo,
 in quo ēt reciperetur, si esset
 separatū ab illo, li. 2. p. 351. c. 1
 Illa forma est principium actio-
 nis, q̄ est tale principii adini-
 tādi sibi p̄sū, li. 4. p. 339. c. 2
 Ille qui est in termino simplici-
 ter, nō p̄t mereri, li. 3. p. 185. c. 1
 In ente omnis gradus possibilis
 est, lib. 2. p. 223. c. 1
 In eodem genere non aduenit
 forma formæ, nisi vt perfe-
 ctius cōstituat in illo genere,
 in alio autem quicquid adue-
 nit, vt accidēs imperfectius
 est quacūq; forma substantia
 li p̄iupposita, lib. 4. p. 286. c. 1
 In eodem est respectus, & fun-

damentum, lib. 4. p. 181. col. 2
 In argumentatione ducente ab
 impossibile, conclusio debet
 aque, vel magis esse impossi-
 bilis, quā p̄missa, li. 1. p. 266. c. 2
 In effectu potest esse perfectio
 aliqua non solum a prima cā,
 sed et à secūda, li. 4. p. 378. c. 2
 In omni genere est vnū primū,
 quod est metrum, & mensura
 omnium, quæ sunt illius ge-
 neris, lib. 2. p. 142. c. 2
 In nullo genere potest per acci-
 dēs esse primū, li. 1. p. 130. c. 1
 In omni genere principij produ-
 ctui, non includentis aliquā
 imperfectionem, possibile est
 stare ad aliquod primum sim-
 pliciter p̄fectū, ibid. p. 162. c. 2
 In omni eo quod aliquo modo
 habet esse ab aliquo, p̄ter
 illud, quod dat sibi esse, est ali-
 quid, ratione cuius recipit ef-
 fe, lib. 1. p. 643. c. 1
 In omni ordine essentiali nega-
 tio ordinis ad prius videtur
 immediatius cōsequi ipsum
 primum, quā ordo eius ad
 secundum, lib. 1. p. 686. c. 1
 In omni ordine essentiali cum
 vnitate prioris, essentialiter
 potest stare pluralitas poste-
 rioris naturaliter, non per se,
 neque adæquate inhærentis
 priori, lib. 3. p. 87. c. 1
 In omni ordine essentiali de-
 structo primo destruitur om-
 ne posterius, lib. 4. p. 756. c. 1
 In omni eo quod formam reci-
 pit necesse est dare potentiā
 receptiuam ipsius formæ, etiā
 si recipiens non p̄cedat du-
 ratione receptionem formæ
 ipsius, lib. 2. p. 217. c. 2
 In omni dependentia essentiali,
 vnum dependens non depen-
 det p̄cise, nisi ad vnū, quod
 totalem terminat eius depen-
 dentiam

dentiam. lib. 3. p. 18. c. 2
 intellectus potest habere obie-
 ctum actum uniuersale, perfe-
 ctè sibi præsens, in ratione
 obiecti prius naturaliter, q̃
 actum intelligat. lib. 1. pagi-
 na 272. c. 1
 intellectus elicit intellectionē,
 ut est prior naturaliter intel-
 lectione. lib. 3. p. 140. c. 1
 intellectus se habens ad intel-
 ligibilia, sicut ipsa sunt in se
 intelligibilia, prius intelligit
 illud, quod est prius intelli-
 gibile in se, & per cōsequēs
 illud est prius in se ens, quia
 unumquodque sicut se ha-
 bet ad entitatem, ita & ad
 ueritatem. lib. 4. p. 246. c. 2
 infinitum ut infinitum in per-
 fectione non potest esse in-
 equale. lib. 4. p. 877. c. 2
 incommunicabilitas præsup-
 ponit singularitatem. lib. 1.
 pag. 630. c. 1
 in quacunque distinctione, il-
 lud est ratio principalis di-
 stinguendi hoc, quod est ra-
 tio principalis essendi in il-
 lo esse. lib. 1. p. 719. c. 2
 in quacunque coordinatione
 præsentia sunt omnia per-
 tinentia ad illam coordina-
 tionem, circumscripito quo-
 cunque alio, quod non est
 aliquod illius coordinatio-
 nis essentialiter. lib. 2. pagi-
 na 155. c. 2
 in quocunque genere illud,
 quod est in potetia tale, non
 est nisi secundum quid tale.
 lib. 1. p. 702. c. 2
 in quocunque est principiū pro-
 ductiuum perfectū, priusq̃
 terminus producat, illud
 pot̃ tali principio terminū
 producere. lib. 1. p. 462. c. 2
 in quocunque; nō est principiū,

priusq̃ terminus produca-
 tur, illud non potest produ-
 cere terminum. ibidem,
 in quocunque signo naturæ, uel
 originis est principiū produ-
 ctiuū perfectū in se, & in suppo-
 sito cōueniente actioni in illo
 signo, pot̃ esse tali supposito
 rō. pducēdi. lib. 2. p. 450. c. 2
 in quocunque; est aliqua forma, il-
 lud est simpliciter tale & in il-
 lam formā. lib. 4. p. 381. c. 2
 in cuius potestate non est ten-
 dere, uel nō rendere in eius
 potestate nō est remisse ten-
 dere. lib. 4. p. 877. c. 2. in fine,
 in unoquoq; ordine causę o-
 porteret ponere respū unius
 effectus, unā p se causam, &
 unam per se rationem cau-
 sandi. lib. 1. p. 310. c. 2
 imperfectius non est causa suf-
 ficiens actiua perfectionis.
 lib. 2. p. 364. c. 1
 impossibile est aliqua esse di-
 stincta in ratione superioris,
 & non esse distincta in rōne
 inferioris. lib. 1. p. 18. c. 1
 impossibile est eundem conce-
 ptum esse priorē, & posteriorē,
 rem, haberi, & nō haberi de
 eadem re. lib. 1. p. 119. c. 1
 impossibile est agens commu-
 nicare terminum formalem
 productionis, nisi ayat for-
 ma eque pfecta, si agit uni-
 uoce, uel perfectioni, si agit
 equiuoce. lib. 1. p. 378. c. 2
 impossibile est intelligere rela-
 tionem, & non esse ad ali-
 quem terminum, & correla-
 tiuum. lib. 1. p. 62. c. 2
 impossibile est fundamentum
 esse nouum, & relationem
 esse æternam, & in illud fun-
 damentum. lib. 2. p. 701. c. 2
 impossibile est aliquid de pcedēs
 a posteriori naturaliter, esse
 idem

idem priori naturaliter, quia
tunc esset prius, & non prius.
lib. 2. p. 136. c. 2.
impossibile est hoc esse, & non
esse, quando est vera, & rea-
lis identitas, licet non sit for-
malis, quia tunc idem esset,
& non esset. ibidem. pag. 157.
col. 1.
impossibile est, quod aliquid sit
representatiuum alicuius se-
cundario, nisi primū obiectū
representatū determinet ad
illud. lib. 2. p. 186. c. 2.
impossibile est aliquā cognitio-
nē intuitiua esse p aliquā ra-
tionē, qd sit in eadē disposi-
tione, & eodē mō represen-
tās, remanente, & ēt nō ma-
nente. lib. 2. p. 222. c. 1.
impossibile est esse duos fines
primos, uel duos efficientes
primos, alterius, & alterius ra-
tionis. lib. 2. p. 327. c. 1.
impossibile est absolutū cū rela-
tione facere per se unū. lib. 1.
p. 36. c. 2. & lib. 2. p. 349. c. 2.
impossibile est voluntatē velle
aliquid actu, nisi sit actualis
intellectio eiusdē intellectus,
lib. 2. p. 471. c. 1.
impossibile est idē causatū ha-
beres plures causas totales in
eodē genere causandi a qui-
bus dependeat. lib. 3. p. 18. c. 2. in
fine.
impossibile est agētia quātum-
que diueria, qd inducāt regu-
lariter eandē formā post cor-
ruptionem eiusdem corrupti.
lib. 4. p. 357. c. 1.
impossibile est illud, quod inest
alicui per accidēs, esse immu-
tabilius eo, cui inest. lib. 4. pag.
304. c. 2.
illud qd est tantū sensibile per
se non primo, nō pōt agere
sine illo quod est sensibile.

primo lib. 4. p. 350. c. 2.
illud quod est essentialis ratio
terminandi dependentiā
terius, non potest ad illud de-
pendere. ibidem. p. 373. c. 1.
illud non dicitur unitus acqui-
sita, ad cuius cognitionē reg-
ritur aliud (supernaturale),
lib. 4. p. 428. c. 2.
illud magis diligitur simplici-
ter, pp cuius salutem esse alte-
rius continetur, vel negligit.
lib. 4. p. 647. c. 2.
illud quod non locat aliqd ef-
fectiue, nec impedit ipsū
amoueri ab hoc loco, non de-
tinet ipsū. lib. 4. p. 683. c. 2.
illud est simpliciter principa-
lius respectu a, qd quocunq;
alio per possibile vel impos-
sibile circumscripto, eodem
modo se haberet ad a. lib. 4.
p. 768. c. 2.
illud est magis uolendū uolun-
tate libera, quod appetitu na-
turali naturaliter est magis
appetendū. lib. lib. p. 784. c. 1.
illud est melius, quod sine alio
esset magis eligibile. ibidem
p. 790. c. 1.
illud quod nō coniungitur me-
liori se, nō potest beatificari,
neq; simpliciter beatificatur.
ibidem. p. 814. c. 2.
illud est præcisa causa alicuius:
quo posito, & circumscripto,
vel variato quocunq; alio, se-
quitur effectus. lib. 1. p. 13. c. 2.
lib. 4. p. 663. c. 2.
illud secundum propriam ratio-
nē uidet esse actualius in se,
cui magis repugnat commu-
nicabilitas ad plura, ad extra.
lib. 1. p. 36. c. 2.
illud quod est ratio agendi ali-
cui actione non manente in
agente non perficitur illa a-
ctione. lib. 4. p. 7. c. 1.

illud

Syllabus Generalis

- Illud quod si esset distinctum ab aliquo esset posterius eo naturaliter, necessario est idem illi, si impossibile est illud aliud esse sine eo, lib. 2. p. 71. c. 2.
- Illud quod est perfectionis inferiori intellectu, non est negandum ab intellectu superiori, & perfectiori, lib. 2. pag. 292. c. 1.
- Illud quod est non causa forme inesse, sed tantum inferiori, non videtur esse causa necessaria forme, quantum ad actum eius secundum, lib. 2. p. 303. c. 2.
- Illud quo aliquid potest simpliciter agere, est potentia, lib. 1. p. 519. c. 2.
- Illud quo produciens producit, si non est eiusdem rationis cum forma producti, continetur eam virtualiter, & est perfectius ea, lib. primo, pag. 377 col. 2.
- Illud non est contingens propter habitudinem sui ad aliquam causam, ad cuius euentum causa superior est determinata, cuius causae determinationem necessario sequitur determinatio omnium causarum inferiorum, lib. 2. pagin. 445. c. 2.
- Illud est causa totalis alicuius; quod si esset: omni alio per impossibile circumscripto perfecte causaret illud, ibidem. p. 446. c. 2.
- Illud quod est ratio coniungendi multas perfectiones virtualiter, & quantum est de se infinitus, oportet quod sit perfectio simpliciter, lib. 3. pag. 6. col. 2.
- Illud quod est alicuius in se prius est eius, quam quod est eius per accidens, lib. 1. pag. 42. c. 2.
- Illud cuius essentia est in causa secundum se: ipsum est in causatum secundum se, lib. 3. p. 112. c. 2.
- Illud cuius essentia est incausata, a causis intrinsecis; est incausatum a causis intrinsecis, ibidem.
- Illud quod nullo modo est in genere: vel nihil est, vel est deus, lib. 3. p. 213. c. 1.
- Illud quod ex propria ratione sui non dependet essentialiter a voluntate: non dependet essentialiter ab aliquo essentialiter dependente a voluntate, lib. 3. p. 240. c. 1.
- Illud non est causa, sine quo ab alio prius naturaliter causatum habet totaliter esse, lib. 4. p. 321. c. 2.
- Illud est per se subiectum alicuius accidentis, de quo illud accidens praedicatur per se secundo modo, ibidem. pag. 327. c. 1.
- Instrumentum non agit nisi in virtute principalis agentis, lib. 4. p. 41. c. 3.
- Propo. Theologicarum.**
- Idei sunt rationes, secundum quas formatur omne formabile. Aug. 83. q. 9. 46. qualiter intelligitur, lib. primo, p. 751. col. 1.
- Idem est patrem esse, & genitorem. Aug. 5. de Trin. cap. 7. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 76. col. 2.
- Iesus proficiebat aetate, & sapientia coram Deo, & hominibus. Luc. 2. qualiter intelligitur, lib. 3. p. 145. c. 2.
- Ignis est instrumentum Dei crucian.

- ciando . qualiter intelligit .
lib. 4. p. 684. col. 1.
- Ha sunt accidentia in his, ad
quæ dicitur Deus . Aug. de
trinit. cap. 16. qualiter intelli-
gitur, li. 1. p. 52. c. 1.
- Ad naturaliter desideratur,
quod apprehensum statim
actu elicto desideratur, qua-
liter intelligitur, lib. 4. pa. 650
col. 1.
- Ad, quod adimit plus de bo-
no, vel maius bonum est, ma-
ius malum, qualiter sit pro-
positio falsa, lib. 4. pagin. 864
col. 1.
- Ad, quod fuit semen in uno,
per multas transmutationes
potest fieri semen in alio, qua-
liter sit propositio falsa, lib. 4.
p. 680. c. 1.
- Ad, quod est in comprehen-
sibile est infinitum, qualiter in-
telligitur,
- Illuminationes bonorum ange-
lorum sunt ordinate. Dion.
de Angelica hierar. qualiter
intelligitur, lib. 3. pag. 141. co-
lum. 1.
- Imago corporis, quia est in spi-
ritu, qui est præstantior cor-
pore: ideo est præstantior ima-
go corporis in spiritu, quam
ipsum corpus in sua substan-
tia: nec sane putandum est fa-
cere corpus aliquid in spiri-
tu, tanquam spiritus corpori
facienti materię vice subda-
tur. Aug. 12. super Gen. ca. 28
& anima conuoluit, & rapit
imagines corporum factas in
semetipsa, & de se metipsa. &
ex 10. de trinit. c. qualiter in-
telligitur, lib. 1. pag. 311. c. 1.
& 2.
- Imago est in portione superio-
ri animæ: non autem in infe-
riori. Aug. 12. de trin. c. 4. qua-
- liter intelligitur, lib. 1. p. 336.
c. 1. & 2.
- Imago trinitatis consistit in ani-
ma quoad actus primos, & se-
cundos. Aug. 9. de trinit. cap.
4. & 10. cap. 10. qualiter in-
telligitur, lib. primo. pag. 327.
col. 2. & lib. secundo, pa. 343.
col. 2.
- in aqua ad hoc ut sit materia cõ-
ueniens, oportet, ut sit aliqua
virtus supernaturalis. Ambr.
de consecr. distine 4. qualiter
intelligitur, lib. 4. pagina 113.
col. 2.
- in baptismo non est necessaria
aqua cõsecrata, qualiter intel-
ligitur, lib. quarto. pag. 164.
col. 2.
- in bonis operibus Dei bona
opera sunt ista punitiua, licet
sint mala punitis: quia discõ-
ueniunt eis. Aug. 1. retract.
c. 25. & 26. qualiter intelligi-
tur, lib. 2. p. 458. c. 1.
- incarnatio terminatur ad perso-
nam filij: qualiter intelli-
gitur, li. 4. p. 260. c. 2.
- in Christo non fuit passio, sed
propassio. Magi. 15. 15. dist. 3.
& Hier. qualiter intelligitur.
lib. 3. p. 366. c. 1.
- inconueniens est, quod quis cõ-
sequatur ueniam sine amore
Dei. Aug. de vera & falsa po-
nitentia, qualiter intelligitur,
lib. 4. p. 427. c. 1.
- in diuinis non manent, nisi tan-
tum duo genera, scilicet sub-
stantia, & relatio. Boetius, li.
primo de trinit. cap. 6. & Aug.
5. de trinit. c. 11. qualiter in-
telligitur, lib. quarto, pag. 379
col. 1.
- in ecclesia primitiua tantum eni-
dentur fuisse duo ordines, sei-
licet sacerdotii, & diacona-
tus, qualiter est verum, lib. 4.
pag.

p. 550. col. 2

in elementis huius mundi sunt
ponenda rationes seminales.Aug. 3. de trinitate. cap. 9. quali-
ter intelligitur. lib. 2. pa. 365.
cap. 1in Eucharistia corpus Christi
habet partem extra partem,
qualiter intelligitur. li. 4. p. 203. c. 1in eucharistia pascimur, & pota-
mur pane, & vino: quia sunt
consuetus potus, & cibus hu-
manus. Dam. lib. 4. c. 6. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 293
col. 2in eucharistia quodlibet acci-
dens carer subiecto, qualiter
intelligitur. lib. 4. p. 328. c. 2ingeneratio est proprietas per-
sonalis patris. Dam. ca. 8. qua-
liter intelligitur. lib. 1. pa. 541
col. 2in hoc Christus mortuus est, &
resurrexit, vt & viuorum, &
mortuorum dominetur. Ro.
17. qualiter intelligitur. lib. 4

p. 751. c. 1

initium malae voluntatis in an-
gelis, quid potuit esse, nisi su-
perbia? quia initium existens
peccati est superbia. August.

14. de ciuitate Dei. cap. 13.

qualiter intelligitur. lib. 2. pa.
252. c. 2in loco sacro non tenetur quis
reddere debitum uxori: quia
maius malum sequitur, quā
vitetur, scilicet interdictum
loci. qualiter intelligitur. li.

4. p. 593. c. 2

imperfectius non potest corrū-
pere perfectius. qualiter sit
verum. lib. quarto, pag. 346.

col. 1

impletio promissi sicut & fide-
litas est de lege naturae, qua-
liter intelligitur. lib. quarto,

p. 773. c. 2

In omnibus citra Deū differunt
quo est, & quod est. Boetius
de hebdom. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 349. c. 2in omnibus creaturis hiposta-
tum diuisio quidem re con-
sideratur: copulatio vero, &
communitas ab ipso intelle-
ctu procedit. Damascenus, c.cap. 8. qualiter intelligitur. li.
2. p. 147. c. 1in quibus est ordo essentialis,
sic se habet, quod illud quod
est immediatus. ultimo im-
mediate attingit ipsum, &
alia mediante illo; & ideo
homo mediante angelo bea-
tificatur. qualiter intelli-
gitur. lib. quarto. pagin. 811

col. 1

in rebus creatis illud quod se-
cundum substantiam non di-
citur; restat, ut secundum
accidens dicatur. Augusti-
nus quinq; de trinitate. cap.quinto; qualiter intelli-
gitur. lib. secundo, pagina 52.

col. 1

in receptione sacramentorum qd
datur, non est iterandum:
sed si aliud omittatur cau-
ere est supplendum. extra de
clerico per saltum promotio.cap. unico, & de sacramentis
non iterandis. cap. 1. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 66.

col. 1

intellectus diuinus prius appre-
hendit agibile, quam volun-
tas illud vult, & voluntas nō
potest discordare ab intelle-
ctu apprehendente, qualiter
intelligitur. lib. 4. pagina 392.

col. 1

intentio facit bonum opus, au-
gust. contra mendacium in-
liter, qualiter intelligitur. li.

2. p. 225. c. 1

Ioseph

Ioseph accepit uxorem Aseneth
nec filiam Phutifar; quæ e-
rat infidelis: & ipse fidelis.
Gen. 14. qualiter intelligitur.

lib. 4. p. 62. l. c. 2.
Ioseph dixit fratribus suis per
salutem Pharaonis explora-
tores estis: & tamen sciebat
oppositum esse verum. Gen.
42. qualiter non dixerit men-
daciū. lib. 3. p. 348. colum. 1
& 2

Item maledicti in ignem æternū.
Matt. 25. qualiter intelli-
gitur. lib. quarto, pagina 203.
col. 1

iudicium sine misericordia fiet
ei, qui non fecerit misericor-
diam. 1. cor. 13. qualiter intel-
ligitur. lib. 4. p. 704. c. 1

Iuravit angelus, quod post hoc
non erit amplius tempus.
Apoc. qualiter intelligitur. li-
b. 4. p. 754. c. 2

in iustitia non potest esse in ali-
qua voluntate nisi inclinet
concorditer dictamini prudē-
tia, qualiter intelligitur. lib.
4. p. 725. c. 1

Prop. peripateticarum.

idea Platonica non potest esse
principium generandi com-
positum: quia est forma, tan-
tum. 7. met. text. co. 28. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pa. 551.
col. 1

Idem est principaliter respectu
esse, & cuiuscunque perfe-
ctionis consequentis esse, qua-
liter intelligitur. lib. 4. pa. 768
col. 1

Idem instans manet in toto tē-
pore. philosophus. 4. physic.
text. co. 104. & 3. met. text. co. 17

qualiter intelligitur. lib. 2.
p. 47. c. 1

idem manens idem, semper na-
tum est facere idem, secundo
de generatione. text. com. 36.
qualiter exponitur. lib. 1. pag.
22. c. 2

idem non agit in seipsum neq;
idem est in actu, & in poten-
tia, respectu eiusdem, quinto,
& nono meta. qualiter intelli-
gitur. lib. 1. p. 313. c. 1

idem non potest simul moueri,
& quiescere: quia sunt oppo-
sita, qualiter fit verum. lib. 4.
& 217. c. 1

illa sunt perfectiora, quæ pos-
sunt communicare suam specie,
quam quæ non possunt, qua-
liter fit propositio falsa. lib. 4.
p. 19. c. 2

illa potentia est determinata, cu-
ius subiectum est determina-
tum, qualiter intelligitur. lib.
2. p. 287. c. 2

illa sunt unum numero quorū
materia est una. octavo met.
text. co. 12. qualiter intelligit.
lib. 2. p. 175. c. 2

illud complete non habetur ali-
qua causatione, cuius com-
pletum videtur stare posita
tali causatione, qualiter in-
telligitur. lib. 2. pagina 22.
col. 2

illud, quod est determinati ge-
neris non potest complere
pluribus generibus. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pagina
311. col. 2

illud quod mouetur, est in po-
tentia ad ulteriorem perfe-
ctionem. ut ad terminum.
motus: & quatenus caret il-
lo, est imperfectum. qua-
liter intelligitur. lib. 4. pagin.
858. c. 2

impossibile est idem esse a dua-
bus

Syllabus Generalis

- bus causis totalibus, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 122. c. 1. & p. 207. c. 1
- inconueniens est laudare substantias separatas ex operatione virtutum; quia non est Deo temperantia nec fraudatione iustitia. 10. eth. ca. 10. qualiter intelligitur, lib. 4. pa. 726. c. 1
- inconueniens est omnia esse ad aliquid. Phil. 4. meta. text. co. 25. & 27. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 51. c. 1
- indivisibile non potest partim in esse in uno termino, & partim in alio. 6. phys. qualiter intelligitur, lib. 2. pagina 123. col. 2
- in finito nō potest fieri additio, qualiter intelligitur. lib. 3. pa. 13. col. 2
- instant sequitur illud, quod fertur. phil. 4. phys. text. co. 104. qualiter intelligitur. lib. 2. pa. 72. c. 2
- instrumentum agit dispositiue, quod sit propositio falsa. lib. 4. p. 9. c. 2
- inter contradictoria est distantia infinita. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 11. c. 2
- inter rem cuius substantia, & actio mensuratur tempore, & rem, cuius substantia, & actio mensuratur aternitate: est res media, cuius substantia mensuratur aternitate vel quo, & actio mensuratur tempore, penultima propositione de causis, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 86. c. 2
- inter vniuersalia est aliqua propositio, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 13. c. 2
- intelligentia est ens formaliter necessarium & causatur. 9. metaph. tex. co. 17. & 12. met. tex. co. 42. & inde, qualiter intelligitur, lib. primo. pagi. 446. col. 1
- intelligentia est plena formis. Proculus in lib. de causis, qualiter exponitur, lib. 2. p. 221. col. 2
- intelligere in quodam pati, & moueri consistit. 3. de anima tex. co. 2. & 5. & 14. qualiter exponitur, lib. primo. pa. 319. col. 2
- intelligere sine phantasmate est perfectius quam intelligere cum phantasmate. quia conuenit cum intelligentia Dei, qualiter intelligitur, lib. 4. pa. 703. c. 2
- intellectus agens est quo est omnia facere. 3. de anima tex. co. 18. qualiter exponitur, lib. 1. p. 16. c. 2
- intellectus circa simplicia, & circa quidquid est, non decipitur. 6. meta. text. co. vltimi, qualiter exponitur. lib. 1. pa. 230. c. 2
- intellectus corrumpitur quodā interius corrupto. 2. de anima tex. co. 66. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 697. c. 2
- intellectus de feris aduenit. folus, in de generatione animalium tex. co. qualiter sit uerū in uia philosophi, & intelligitur esse sine creatione, lib. 4. p. 646. c. 1
- intellectus est mixtus, & separatus, & non est uirtus in corpore, secundo de anima, text. co. 21. & 3. de anima, text. co. 4. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 645. c. 1
- intellectus est pars animæ. 3. de anima, tex. co. 1. qualiter intelligitur, lib. 2. p. 353. c. 1
- intellectus extensione fit practicus, & differt a speculatiuo sine.

- sine, s. & anima. text. co. 49.
 qualiter intelligitur, lib. 1. p.
 77. c. 2
 intellectus impeditur a se orga
 no phatalla, 2. de anima. tex.
 co. 63. qualiter intelligitur, li.
 4. p. 641. c. 1
 intellectus passius corrupti.
 3. de anima. com. 20, inquit
 Auer. qualiter intelligitur, li.
 4. p. 649. c. 1
 intellectus possibilis est quo est
 omnia fieri. 3. de anima text.
 co. 18, qualiter exponitur, li.
 1. p. 322. c. 1
 intellectus possibilis nihil est co
 rum, quæ sunt ante intelligen
 re. 3. de anima. tex. co. 5. qua
 liter exponitur. lib. 1. p. 320. c.
 2. & lib. 2. p. 191. c. 2. & p. 347
 colum. 1
 in aduentu formæ potentia de
 struitur, qualiter intelligitur.
 lib. 4. p. 659. c. 1
 in anima non sunt nisi tria, s. po
 tentia, habitus, & passio. secū
 do eth. c. 5. qualiter intelligit.
 lib. 2. p. 212. col. 2
 in conceptis cum materia non
 est idem, quod quid est cum
 illo, cuius est. 7. met. tex. com.
 34. & 35. qualiter intelligitur.
 lib. 3. p. 218. c. 1
 in contrariis tenet consequentia
 in seipsis, 2. topico, c. 20. qua
 liter intelligitur, lib. 3. p. 289.
 col. 1
 in corporibus celestibus est tā
 tum vnum individuum, sicut
 vnus sol, & vnus mundus.
 primo celi, & tex. co. 92. qua
 liter intelligitur, lib. 2. pa. 183
 colum. 1
 in diuidentibus ordinatis pri
 ma diuidentia sunt magis or
 dinata. 2. poster. qualiter in
 telligitur, libro tertio. pagi
 na 78.
 in habentibus quod quid est,
 idem est, cum eo cuius est. 7.
 metaph. text. co. 60. qualiter
 intelligitur, lib. 3. pagin. 215.
 colum. 1
 in his, quæ sunt per se sicut ma
 ximum ad maximum: ita sim
 pliciter ad simpliciter, & ecō
 uerso. 2. topicorum. cap. 29.
 qualiter exponitur. lib. 1. pag.
 221. c. 2
 in his quæ sunt sine materia idē
 est quod quid est, cum eo cu
 ius est. 7. metaphys. tex. com.
 20. qualiter intelligitur, lib.
 secundo. p. 173. col. 1. & p. 179
 colum. 2
 in intellectu coniuncto non suf
 ficat species intelligibilis ad
 intellectionem sine phantat
 mate; quia oportet conuerti
 ad phantasmata 3. de aīa. T.
 C. 39. qualiter intelligitur, li.
 4. p. 696. c. 1
 in mutatione termini sunt incō
 possibiles, 5. phys. tex. com. 26.
 qualiter intelligitur, lib. 4. pa.
 259. c. 1
 in omni ordine essentiali nega
 tio ordinis ad prius videtur
 immediatus consequi ipsum
 primum, quam ordo eius ad
 secundum. qualiter intelli
 gitur, lib. primo, pag. 687.
 col. 1
 in per se causis eiusdem speciei
 non potest esse circulus, pri
 mo posteriorum. tex. com. 6.
 qualiter intelligitur, lib. 2. pa.
 473. c. 1
 in relationibus potest esse pro
 cessus in infinitum: qualiter
 sit verum. lib. quarto. p. 132.
 colum. 2
 in sapientia creatoris non est oc
 cultatio nisi secundum rece
 pracula. Auic. 6. natu. part. 4.
 sap. secundo, qualiter in
 tel.

Syllabus Generalis

colligitur. lib. tertio, pa. 141.

colum. 1.

Materierum.

- L**atria quid sit, & cui debeat, & quotuplex est adoratio, pertractatur. lib. 3. p. 94. c. 2.
- Lex noua nunquid sit granior veteri, disputat, lib. 3. p. 357. c. 1.
- Libertas qualiter sit in voluntate nostra, pertractat, lib. 1. p. 759. c. 1.
- Libertu arbitrii hominis sine gratia vtru possit cauere oē peccatum mortale, disputatur. lib. 2. p. 411. c. 2.
- Linea infinita qualiter sit in genere, pertractatur, lib. 1. pag. 407. c. 2.
- Linea consanguinitatis qd sit, & quot modis accipiat, & qualiter contrahatur, pertractatur, lib. 4. p. 622. c. 2.
- Locus corporum qualiter assignetur corporibus, & sit immobilis pertractatur. lib. 2. p. 90. c. 2.
- Lux vtrum signat lumē, tanquā propriam speciem sensibilem sui, disputatur, lib. 2. pag. 321. colum. 1.

Definitionum.

- Linea consanguinitatis est ordo personarum consanguinitate coniunctarum. lib. 4. pag. 623. c. 1.
- Linea consanguinitatis descendens est a persona propagante ad propagatas. ibidem.
- Linea ascendens est quæ a propagato ad propagantes pcedit a quibus descendit. ibidem.
- Linea transversalis est quando ambæ personæ descendunt ab eadem persona, & neutra ab

altera. ibidem.

Locus est ultimum corporis continentis immobile primum. lib. 3. p. 91. c. 1.

Distinctionum.

- Latria potest accipi tripliciter, lib. 3. p. 95. c. 1.
- Linea consanguinitatis est triplex, ascendens, descendens, & transversalis, lib. 4. pag. 622. colum. 1.

Propos. insigniorum.

- Licet detinere re alienā, quādo ille cuius est, debet velle eam rationabiliter detineri. lib. 4. p. 457. c. 2.

Propo. Theologicarum.

- Lachrymæ lauant delictū, qd uoce pudor est confiteri, lachrymas Petri lego, satisfactio nem non lego, Ambrosius super Luc. 22. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 456. c. 2.
- Lamech accepit duas uxores, & peccauit mortaliter, & induxit adulterium. Gen. 25. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 597. col. 1.
- Lazarus prius fuit suscitatus, quam de monumento educus. Aug. super illud Ioan. 11. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 434. c. 2.
- Lex noua multa superaddidit legi veteri. Matth. 5. dictum est antiquis, non occides &c. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 334. c. 2.
- Licet permittantem, & vendentem pensare damnum suum, non autem commodū ipsius imminuentis, siue cum quo p-

mu-

mutat in carius vendēdo, vel
permutando, qualiter intel-
ligitur. lib. 4. p. 450. c. 2.

Propo. peripateticarum.

Linea recta est cuius medium
non exigit extrema, 6 topicor.
philosophus increpat. quali-
ter intelligitur. li. 1. pag. 407.
col. 1

Locus est ultimus corporis con-
tinentis immobile primum.
4. phys. tex. co. 41. qualiter in-
telligitur. lib. 2. p. 91. c. 1.

M

Materiarum.

Alitia ministri vtrū impe-
diat conferri verum bap-
tismum, disputatur. lib. 4. p.
111. c. 1

mater in generatione prolis, q̄
habeat causalitatem, & vtrū
active concurrat cū patre, di-
sputatur. lib. 3. p. 56. c. 1

materia quam habeat entitatē,
& qualiter a forma distingua-
tur, pertractatur. lib. 2. p. 305.
col. 1

materia a forma separari vtrum
sit possibile p̄ aliquā poten-
tiam, & sine forma existere,
disputat. lib. 2. p. 315. c. 2

materia vtrum ingrediatur defi-
nitionē, & sit de quidditate
specifica, disputatur. lib. 3. p.
215. c. 1

matrimoniu vtrū a Deo fuerit
immediate institutu, disputa-
tur. lib. 4. p. 561. c. 1

matrimoniu quid sit, & quali-
ter fiat, & ad quē finē ordinē
tur, pertractatur. ibidem.

matrimonium verum vtrum
fuerit inter Mariam & Io-

seph. disputatur. lib. 4. p. 582.
col. 2

matrimonij bona vtrum sint
tria, scilicet fides, proles, &
sacramentum, disputatur. lib.
4. p. 585. c. 2

matrimonium nunquid impe-
diatur per sacramentū ordi-
nis, disputa. lib. 4. p. 614. c. 2.
matrimonium vtrum impediatur
per votum continētia, disputa-
tur. lib. 4. p. 616. c. 1

matrimonium vtrum impedia-
tur per imparem cultum. di-
sputatur. lib. 4. pag. 618. c. 2

matrimonium qualiter possit
contrahi ab infidelibus, &
qualiter fidelis cum infideli
possit contrahere matrimo-
nium. pertractatur. ibidem.
p. 619. c. 1

matrimonium vtrum impedia-
tur per carnalem cognitionē.
disputatur. lib. 4. p. 622. col. 2

matrimonium vtrum impedia-
tur per affinitatem. lib. 4. pag.
624. c. 2

matrimoniu vtrū impediatur p
cognitionē spirituale. disputa-
tur. lib. 4. p. 626. c. 1

mendaciū qualiter fiat, & quor-
modis, & circa quā, pertracta-
tur. lib. 3. p. 343. c. 1. & 2.

memoria proprie dicta vtrū sit
in parte intellectus, quā qui-
dē memoria pprie sit intelle-
ctus, habēs speciē intelligibili-
le naturaliter priorē actu intel-
ligēdi, disput. lib. 1. p. 269. c. 2

memoria intellectiua vtrum sit
conseruatiua speciei intelli-
gibilis, cessante actu intelli-
gendi disputat. li. 1. pag. 270.
col. 1

mentura in genere substantiæ
vtrum sit ipsum unum. per-
tractatur contra Auerroim.
lib. 1. p. 411. c. 1

c 2 me-

Syllabus Generalis

Metaphysicus vtrum possit probare substantias abstractas esse. pertractatur contra Auerroem lib. 1. p. 43. c. 1. & 2.

minimum quid sit, & qualiter detur in entibus naturalibus homogeneis vel etherogeneis. pertractatur li. 2. p. 101. col. 1.

miseriordia vtrum in deo sit ponenda. disputatur. lib. 4. pag. 726. c. 2.

missio vtrius vtrum conueniat Spiritui sancto. disputatur. li. 1. p. 515. c. 1.

more Angelorum quæ, & quot sint. disputatur. pertractatur. lib. 2. p. 223. c. 2.

motus vtrum possit esse ad relationem. pertractatur. lib. 2. p. 45. c. 1. & 2.

motus animalium, quomodo fiat, & quot modis, & à quo principio. pertractatur. lib. 4. p. 842. c. 1. & 2.

motus corporum celestium vtrum cessabit post generale iudiciu. pertractatur. li. 4. p. 752. c. 1.

motus coelorum nouus, vel perpetuus, vtrum sit ponendus, aut terminandus, tam secundum philosophos, quàm theologos. disputatur. ibidem.

mundus vtrum sit purgandus per ignem. disputatur. lib. 4. pag. 744. c. 2.

mundi purgatio vtrum sit possibilis per ignem, & per quem scilicet nouum, vel antiquu, & à qua causa, pertractatur. ibidem.

Definitionum.

Matrimonium est vinculum indissolubile inter matrem & feminam ex mutua translatione potestatis corporum suorum in se inuicem, facta ad procreandam prolem, & debite educandam. lib. 4. p. 568. c. 1.

mendacium perniciosum est illud, quod ex se est nocuum, vel nocet, cui metior, vel de quo mentior. lib. 3. p. 345. c. 2.

mendacium officiosum est quod nulli nocet. & alicui est utile. ibidem p. 346. c. 1.

mendacium iocosum est, quando aliquis iocando intendit decipere, ita quod deceptus uere decipitur, non tamen in aliquo, in quo sibi magnu nocuum inferatur, ibidem.

mensurare est quantitate ignorare per quantitate magis non tam certificare. li. 2. p. 76. c. 1.

meritu est aliquid acceptatu, vel acceptandu in alio, per quo ab acceptante est aliquid retribuedum illi, sin quo est quasi debitum illi, pro illo merito vel alteri, pro quo meruit. lib. 3. p. 184. c. 1.

miraculum est quicquid arduu, aut insolitum supra spem, vel facultatem mirantis apparet. lib. 1. p. 28. c. 2.

miseriordia in nobis est habitus, vel qualitercunque dicitur forma, qua nolumus miseriam alterius. lib. 4. p. 726. c. 2.

miseria completa est indigentia firmata, & carentia perfectionis secundæ, & exclusio boni, quod propter se amaretur, si haberetur, & tandem misero complete male est. lib. 4. pag. 73. c. 2.

modestus est ille, qui modum debitum tenet in agendo. li. 3. p. 318. c. 2.

munditia cordis est immunitas voluntatis ab omni inordinata affectione, vel delectatione, tam ratione sui, quam ratione

ratio.

ratione appetitū sensitiuo-
rum, quibus coniungitur, li.
3. p. 16. c. 2

Distinctionum.

Magnitudo dicitur dupliciter,
lib. 1. p. 579. col. 1

malitia ex cōt intellectu du-
pliciter, vno modo positiue,
alio modo priuatiue, lib. 3. p.
328. c. 2

malitia est triplex opposita tri-
plici bonitati morali, quarū
quolibet accipitur duplici-
ter, contrarie, scilicet, & priua-
tiue, lib. 2. p. 260. c. 2

malum potest intelligi duobus
modis, lib. 2. p. 454. c. 1

materia dupliciter accipitur, lib.
1. p. 182. c. 2

materia dupliciter accipitur, li.
3. p. 216. c. 2

malitia potest esse ministri du-
pliciter considerata, lib. 4.
p. 99. c. 3

medium inter aliqua extrema
dupliciter dicitur, lib. 1. pag.
384. c. 1

medium inter agens, & actum
potest duobus modis intelli-
gi, vel ut quod, vel ut quo, lib.
3. p. 38. c. 2

medicina dupliciter dicitur, li.
1. p. 78. c. 1

mendacium est triplex, permissio
sum i. officiosum, & iocolum
lib. 3. p. 345. c. 2

mensurari per quantitatem
potest fieri tribus modis, lib.
2. p. 76. c. 1

mitter intendens potest ad
duo comparari, vel ad actum,
quem exercet, vel ad finem
propter quem actus est exer-
cendus, lib. 4. p. 128. c. 2

ministerium posse conferre
eucharistiam potest intelligi

dupliciter, scilicet absolute, & ordi-
nate, lib. 4. p. 398. c. 1

misericordia est duplex, lib. 2. p. 231.
col. 1

missio est duplex intra s. & ex-
tra, lib. 2. p. 299. c. 1

mobile potest considerari tri-
pliciter, lib. 2. p. 47. c. 2

moderatio passionis potest in-
telligi dupliciter, uel inexis-
tentis, uel futura, lib. 3. pag.
301. col. 2

moderatio passionis inexisten-
tis potest dici dupliciter, ibi-
dem p. 302. c. 1

more angelorum possunt mul-
tipliciter assignari, lib. 2. pag.
226. c. 1

motus potest accipi dupliciter.
lib. 4. p. 234. c. 2

motus in corpore animalium
est duplex. vnus secundum
exigentiam elementi prædo-
minantis secundum quantita-
tem, alius ratione, qua anima
tum est, lib. 4. p. 841. c. 1

mouens motum potest intelli-
gi duobus modis, lib. 2. pag.
189. c. 1

mutationes in generatione du-
plices concurrunt, lib. 1. pag.
167. c. 1

mutabilitas in aīa pōt intelligi
duplex, lib. 1. p. 252. c. 2

mutatio in creatione gratiæ,
vel charitatis est duplex, lib.
1. p. 570. c. 2. in fine

mutatio de loco ad locū potest
intelligi duobus modis, lib. 2
p. 138. c. 1

mutatio manente in eucharistia
potest esse quadruplex, lib. 4.
p. 362. c. 1

Proposit. insigniorum.

Mensura ex natura rei aliud est
ab ipso mensurato, lib. 2. pag.
76. c. 2

e 3 minor

Syllabus Generalis

- Minor virtus actiua non potest maiorem virtutem impedire à sua actione.** lib. 2. pagina 286. c. 2.
- Modus accidentalis per se obiecti, non impedit cognitionem illius obiecti.** lib. 4. pagina 247. c. 1.
- Proposit. Theologicarum.**
- Magna misericordia Dei est, quod ad solam promissionem dimittit peccatum.** Calliodorus super illud psalm. 31. Dixi confitebor. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 496. c. 2.
- Magi Pharaonis fecerunt ranas.** Augustinus. 3. de min. cap. 5. qualiter verificatur. lib. 2. pagina 365. c. 2.
- Magis debet quilibet se diligere, quam proximum. & per consequens magis vitam corporalem, quam vitam proximam.** qualiter intelligitur. li. 4. pag. 459. c. 2.
- Maledicam benedictionibus vestris. i. quicquid a vobis benedicetur.** Malach. 2. qualiter intelligitur. lib. 4. pag. 405. c. 1. & 2.
- Malum in peccato corrumpit illud bonum, cui nocet.** Augustinus 2. de ciuitate Dei. ca. 6. qualiter intelligitur. lib. 2. pagina 441. c. 1.
- Mandarum accepi à patre. s. ponere animam meam.** Ioan. 10. qualiter intelligitur. lib. 3. pagina 178. c. 2.
- Maria fuit in peccato originali concepta.** Bernardus in de conceptu virginali, qualiter exponitur. lib. 3. p. 53. c. 2.
- Maria indiguit Christo, ut redemptore.** qualiter intelligitur. lib. 3. p. 51. c. 2.
- Maria prius fuit filia Adæ, quam Iu-**
- stificata, qualiter intelligitur.** lib. 3. p. 52. c. 2.
- Matrimonium potest esse cum sterili, vbi non potest esse bonum prolis.** qualiter intelligitur. lib. 4. p. 589. c. 2.
- Melius fuisset homini illi, si natus non fuisset.** Matthæi 26. de Iuda. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 869. c. 2.
- Melius interpretatur logos grece, latine verbum, quam per illud, quod est ratio, vt significetur non solum ad patrem respectus, sed etiam illa, quæ per verba facta sunt operatiua potentia.** Augustinus. 83. q. q. 62. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 676. c. 2.
- Mens meminit sui.** Augustinus 14. de Trinit. cap. 8. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 353. c. 1.
- Mens, notitia, & amor, faciunt in anima imaginem Trinitatis.** Augustinus 9. de Trin. c. 4. qualiter intelligitur. lib. 1. pagina 328. c. 2.
- Meritum est in voluntate, qualiter intelligitur.** li. 3. p. 169. c. 1.
- Miles coronandus non timet Paulus, & dux. s. Dñs timet coronaturus.** Augustinus super psal. 21. ibi clamabo per diem exaudies me. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 166. c. 1.
- Mimus in Theatro dixit se scire, quod omnes ibi existentes voluit esse beati.** Augustinus 15. de min. cap. 3. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 111. c. 1.
- Misericordia est compassio de malo alieno.** Damascenus lib. 2. cap. 13. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 727. c. 2.
- Misericordia & iustitia sunt due res in vijs semper adiunctæ.** Calliodorus super psal. 50. qualiter intelligitur. li. 4. p. 728. c. 2.

Mittet

mittet angelos suos filius homi-
nis cum tuba, & voce magna,
& congregabunt electos eius
a quatuor uentis a summis
celorum usque ad terminos
eorum. Matr. 24. qualiter in-
telligitur. lib. 4. p. 665. c. 2

Moyles accepit filiam Ietro infi-
dilem. Exod. 2. qualiter in-
telligitur fuisse licitum. lib. 4.
p. 621. c. 2

Moyles permittit ad duritiā cor-
dis vestri dimittere uxores ve-
stras, hoc autem ab initio nō
fuit sic. Matr. 19. qualiter in-
telligitur. lib. 4. p. 602. c. 2

Mortui quia in Christo sunt re-
surgent primi, deinde nos qui
vivimus. 1. ad Thess. 4. quali-
ter intelligitur. lib. 4. p. 670.
col. 2

Mulier debet laborare. quantū
potest ad hoc quod heredi-
tas reddatur vero heredi quā-
tum in se est, qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 469. c. 2

Mulieres debent nubere viris
suis tribus. numerorum cap.
vlt. qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 585. c. 1

Propositi. Peripateticarum.

magis & minus sunt impossi-
bilia, qualiter intelligitur.
lib. 4. p. 358. c. 1

maius malum est magis fugiē-
dum & maius bonum est ma-
gis eligendum. 1. ethicorum.
qualiter intelligitur. lib. 4. p.
864. c. 1

malus est impenitens. 7. ethico-
rum, cap. 10. & 12. qualiter ex-
ponitur. lib. 2. p. 266. c. 1

materia appetit formam, sicut
femina marem. primo phy-
sicorum. tex. com. 81. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 317

column. 2

materia cū alijs causis non cōin-
cidit. secundo physicorum
tex. com. 70. qualiter exponi-
tur. lib. primo. p. 41. column. 2.
& p. 314. c. 2. & lib. 2. pag. 369
column. 2

materia est ens in potentia, &
non est actus, necque in actu
sine forma. Auer. 2. physic. co.
12. qualiter intelligitur. lib. 2.
p. 314. c. 2

materia, & compositum ex ma-
teria, & forma dimittenda
est, quia huius substantia po-
sterior est quidditate rei. 7.
met. tex. co. 9. qualiter intelli-
gitur. lib. 3. p. 213. c. 2

materia est quæ res potest esse,
& non esse. 7. metaphys. tex.
co. 22. qualiter intelligitur. li.
3. p. 213. c. 2. & lib. 4. pag. 647.
col. 1

materia non est quid, nec qua-
le, nec quantum, nec aliquid
aliorum quibus ens determi-
natur. 7. metaphys. tex. com. 8.
qualiter intelligitur. lib. 2. pa.
314. c. 1

materia non est scibilis nisi per
analogiam ad formam. pri-
mo physicorum tex. com. 69
qualiter exponitur. ibidem,
col. 2

medium est eiusdem rationis
cū extremis. 10. metaphys. tex.
co. 22. qualiter exponitur. lib.
1. p. 384. c. 1

medium quanto magis recedit
ab vno extremo, tanto magis
accedit ad aliud. qualiter sit
propositio falsa. lib. 4. p. 701.
column. 2

memoria habet actum post tē-
pus. Aristoteles in libro de
memoria, & reminiscencia,
qualiter intelligitur. lib. 4. p.
706. c. 2

Syllabus Generalis

M

Materierum.

mensuratum non potest esse sine mensura. 5. metaph. text. co. 20. qualiter intelligitur. li. 4. p. 856. c. 2.

mixtio est miscibilium alteratorum unio. primo de generatione text. co. 90. qualiter exponitur. lib. secundo. pag. 342. col. 1.

mixtum mouetur secundum naturam elementi predominantis. 1. coeli. text. co. 7. & 8. qualiter intelligitur. ibidem. col. 2.

motus celi est primus motuū, quo cessante omnis alius debet cessare. 8. phys. text. co. 73. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 839. c. 1. & p. 848. c. 2.

motuum diuersorum specie, sunt diuersi termini specie, 5. physicorum. text. co. 48. qualiter exponitur. lib. 1. p. 183. c. 2. & p. 468. c. 2.

motus duo eiusdem speciei sunt impossibiles in eodem subiecto. 3. phys. text. com. 19. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 98. c. 1. & 2.

mouens & motum sunt distincta subiecto. 3. phys. text. co. 17. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 397. c. 1.

mouens. & motum sunt simul 7. phys. text. co. 8. & 9. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 275. c. 1.

multitudo indiuiduorum non est nisi propter saluationem specierum. secundo de anima. text. co. 34. & 35. qualiter intelligitur. lib. 2. pag. 183. col. 1.

mutari est aliter se habere nunc quam prius. quinto physicorum, qualiter intelligitur. lib. secundo. pagina 36. col. 1.

Naturam humanam vniri verbo in vnitate suppositi nunquid fuerit possibile: disputatur. lib. 3. p. 3. c. 2.

Natura nunquid eodem principio sit indiuiduata, & personata, percunctatur. ibidem, p. 8. c. 1.

Naturam humanam vniri deo, & non frui eo, nunquid includat contradictionem. disputatur. lib. 3. p. 29. c. 2.

Natura diuina nunquid assumere potuerit naturam humanam. disputatur. li. 3. p. 64. c. 1.

Natura humana nunquid sit natura infima capax beatitudinis. disputatur. lib. 4. pag. 812. col. 1.

Natura humana qualiter sit beatificabilis, & nulla inferioris. pertractatur. ibidem. c. 2.

Notitia actualis nunquid sit in intellectu nostro genita, uel producta. disputatur. lib. 1. p. 190. col. 1.

Notitia practica quid sit, & qualiter, & equo causetur: & quid sit praxis, & qualiter intelligatur definitio praxis; pertractatur. lib. 1. p. 51. col. prima, & secunda.

Numerus nunquid proprie est ponendus in diuinis. disputatur. lib. 1. p. 616. c. 2.

Nunquid fuerit in potestate anime Christi non mori ex violentia passionis, disputatur. lib. 3. p. 171. c. 1.

Nunquid per rationem naturalem possit cognosci verbum non esse essentiale in diuinis. subtiliter, pro, & contra arguitur. lib. 1. p. 677. c. 2.

Defi.

Definitionum.

Natura est principium motus, & quietis eius, in quo est per se, & non sibi accidens. disputatur. lib. 2. pag. 131. c. 2

Necessarium simpliciter est illud, cuius oppositum simpliciter inducit contradictionem. disputatur. lib. 4. p. 313. c. 1

Nolle est actus positivus voluntatis, quo fugit discendi, seu resistit ab obiecto disconueniente. disputatur. lib. 2. pag. 244. c. 2

Nolitio efficax est illa, qua non tantum nolens impedit aliquid esse, sed si possit omnino destruit illud. disputatur. lib. 1. p. 796. c. 1

Nolitio remissa est, qua ita displicet nolitum, quod non prohibet illud esse, licet possit. ibidem. c. 2

Notitia habitualis est, quando obiectum sic est presens intellectui in ratione intelligibilis actu, ut intellectus statim possit habere actum elicatum circa illud obiectum. disputatur. lib. 1. p. 220. c. 1

Notitia virtualis est, quando aliquid intelligitur a aliquo, ut pars intellectus primi: non autem primum intellectum, siue ut totale terminans intellectionem, ibidem.

Notum habitualiter est illud, cuius est actus primus sufficienter ostensivus. disputatur. lib. 3. p. 140. c. 2

Distinctionum.

Natura in diuinis dicitur quadupliciter. lib. 1. p. 456. c. 1

Natura dupliciter accipitur. lib. 1. p. 16. c. 2. & lib. 2. p. 361. c. 2

Naturale dicitur multis modis,

& equiuoce. lib. 4. p. 662. c. 2
Necessitas conuersionis intellectus ad phantasmata est duplex. lib. 1. p. 289. c. 1

Necessarium potest importare duplicem necessitatem. lib. 1. pag. 761. c. 2

Negatio est duplex. lib. 1. pagina 679. c. 2

Negatio tripliciter inest alicui. lib. 1. p. 746. c. 2

Nominari ab aliquo potest intelligi dupliciter. lib. 1. pagina 608. c. 1

Numerus est triplex. lib. 1. pagina 618. c. 2.

Axiomatum.

Nō oportet, quod si ad aliquod antecedens sequatur aliquod consequens, quod ad distinctionem antecedentis sequatur distinctio consequentis, nisi quando illud consequens distinguitur in antecedentibus, sicut distinguitur Genus in speciebus. lib. 1. p. 487. c. 1
Non potest concludi aliqua identitas extremorum inter se, nisi secundum illam identitatem, qua sunt eadem. medium, & medium in se sit idem. lib. 1. p. 195. c. 1
Nullum medium potest esse propter quod respectu passionis, nisi quia virtualiter includitur in ratione illius medij. lib. 1. p. 19. c. 1.

Enunciata. Insigniorum.

Nihil habet a se principium productum, nisi habeat illud sine imperfectione, & etiam non communicatum per productionem adequatam competentem tali principio. lib. 1. p. 159. c. 2
Nihil habens perfectius esse in aliquo

Syllabus Generalis

- aliquo genere ad illud, quod
habet minus perfectum esse,
genere tali dependet. lib. 1.
pag. 376. c. 1
- Nihil essentialiter dependet ab
aliquo, quo non existenti
hilominus esset. li. 1. p. 151. c. 1
- Nihil est in potestate cognoscē
tis, nisi actus elicitus, vel im
peratus ipsius voluntatis. lib.
1. pag. 52. c. 1
- Nihil est per se notū de conce
ptu non simpliciter simplici,
nisi sit p se notū partes illius
cōceptus vni. li. 1. p. 121. c. 2
- Nihil essentialiter ordinatur ad
aliquam operationem, ad cu
ius principium se habet in
potentia contradictionis, si
cut ad accidens per accidēs.
ibidem. p. 165. c. 2
- Nihil est causa totalis, & perfe
cta, & naturalis effectiua ali
cuius, quin ipsum approxi
matum totali receptiuo, &
non impeditum causet illud.
ibidem. 167. c. 1
- Nihil est omnipotens, cum om
nipotentia requirat potentia
infinita, nisi habeat infinita
essentiam. lib. 1. pag. 594. c. 2
- Nihil est, quod non habeat de
terminatum gradum perfe
ctionis inter entia. libro. 1.
pag. 714. c. 1
- Nihil est idem realiter a fine,
quo potest esse realiter sine
contradictione. li. 2. p. 39. c. 2
- Nihil est cōpositum sine vno
ne partium cōponentium,
ita quod partibus separatis
non manet cōpositum. lib.
2. pag. 43. c. 2
- Nihil est principium naturali
ter mouendi alicui, nisi in
quāta est p se. & primo in eo
quod mouet. lib. 2. p. 131. c. 2
- Nihil est cō cognoscendi alterū
pfecte, nisi sit ppria rō eius,
vel contineat propriam rōnē
eius cognoscēdi. li. 2. p. 207. c. 1
- Nihil est obiectum ad quatum
intellectus, nisi in quo saluē
rō illius, ad quod pōt se ex
tendere. ibidem. p. 217. c. 1
- Nihil est formale principium
producendi aliquid perfe
ctius se ipso. lib. 4. p. 15. c. 1
- Nihil est de essentia alicuius,
nisi quod pertinet intrinsecā
ad quidditatem eius. lib. 4.
pag. 315. c. 1
- Nihil est causa instrumentalis
alicuius effectus, ad quē pro
ducendum sua virtus actiua
sola sufficit. lib. 4. p. 333. c. 2
- Nihil est instrumentum alicui
us causae, nisi superioris cau
sae in genere causae effectiua.
lib. 4. p. 335. c. 2
- Nihil dependet ab alio in essen
do, a quo non habet esse, &
ita nec in permanendo ab
alio, a quo non habet perma
nentiam, quia ab eodem ha
bet esse, & permanentiam.
lib. 1. p. 436. c. 2
- Nihil ēm quod est ens dimini
tūm, est propria ratio entis
veri, & propria causa entis
perfecti. lib. 1. p. 495. c. 2
- Nihil pōt recipere esse necessa
riū ab aliquo p productionē
nō necessariā. li. 1. p. 450. c. 1
- Nihil causalitum a posteriori na
turaliter pōt esse idē priori
naturaliter. lib. 4. p. 278. c. 1
- Nihil per essentiam cognoscibi
le perfectissime cognoscitur,
nisi cognoscatur per essentia
suam, vel per aliquid perfe
ctius includens essentia suā,
quā ipsa sit. lib. 1. p. 149. c. 2
- Nihil perfecte cognoscitur, nisi
cognito eo, quod est de essen
tia sua. lib. 1. p. 268. c. 1

Nihil

nihil perficiens essentia, ut esse
tia est distincta qualitercun-
que a potentia potest esse nisi
actus primus. lib. 4. p. 767. c. 2
nihil precedens actionem ma-
gis requirit actionem coexis-
tentem, quam principium il-
lius actionis, ex quo est prius
actione, sicut & principium
agendi. lib. 1. p. 227. c. 2
nihil distinctum ab alio reali-
ter, sine quo non potest esse
sine contradictione est prius
eo, sed ad est posterius eo na-
turaliter, vel simul natura cu-
eo. lib. 2. p. 72. c. 2
nihil dicitur formaliter tale nisi
per aliquam formam sibi forma-
liter inherentem. lib. 4. pag.
323. c. 2
nihil dicitur intelligere nisi in
hoc quod habet intellectio-
nem talem formaliter sibi in-
herentem. lib. 4. p. 352. c. 1
nihil dicitur principaliter age-
re aliquid, quod inagendo est
causa subordinata alicui al-
tiori principali. lib. 4. p. 749. c. 2
nihil essentialiter dependet ab
eo quod non est aliqua cau-
sa eius loquendo de actu pri-
mo quocumque. lib. 4. p. 776. c. 1
nihil in operibus Dei & naturæ
ponendum est frustra. lib. 4.
p. 141. c. 2
nihil consequitur distincte, nisi
quando concipiuntur omnia
quæ includuntur in ratione
eius essentiali. lib. 1. p. 217. c. 2
nihil comprehendit obiectum
formaliter infinitum, nisi ip-
sum comprehendens sit for-
maliter infinitum. lib. 1. pag.
503. c. 1
nihil mouet se vniuoce ad illud
quod habet. lib. 2. p. 130. c. 1
nihil potest excedi a duobus
primo ipsum excedentibus,

neque aliquod finitum ordi-
natur ad duos primos fines.
lib. 1. p. 151. c. 1
nihil potest dici stultius, quam
quod falsa opinione anima
sit beata. lib. 1. p. 81. c. 1
nihil potest esse cautela per se ali-
cuius nisi ut ab ipso tanquam
a priori essentialiter depen-
det causatum. lib. 1. p. 129. c. 1
nihil potest non esse, nisi cui aliquid
impossibile positivè, vel
privativè potest inesse. lib. 1.
p. 131. c. 2
nihil potest habere principium
alicuius actionis immanen-
tis, nisi sit in actu per illud,
quod est principium talis ope-
rationis. lib. 2. p. 185. c. 1
nihil potest esse ratio cognoscere
diplura alterius rationis di-
uisi eminenter contineat in
se omnia illa secundum co-
gnoscibilitatem, & per conse-
quens secundum entitatem.
lib. 4. p. 18. c. 2
nihil potest conuertere nec ut
terminus a quo, nec ut ter-
minus ad quem, nisi cuius
esse, & non esse totaliter sub
est virtuti conuerterentis. lib.
4. p. 260. c. 1
nihil potest esse compositum
commune, & eiusdem ratio-
nis in diuersis, quin quali-
bet quod est de essentia eius
possit esse eiusdem rationis
cum eis. leg. q. 5. dist. 3. co-
lum. 2.
nihil prohibet effectum produ-
ci ab agente sine illo, quo præ-
sente virtus agentis magis de-
bitatur quam fortificetur.
lib. 1. p. 478. c. 2
nihil quod includitur in multis
potest esse perfectius quocum-
que illorum in quibus inclu-
ditur. lib. 4. p. 8. c. 1

nihil

Syllabus Generalis

- Nihil quod immediate conser-
natur a deo potest corrumpi
ab agente creato. lib. 4. p. 363.
col. 1.
- Nihil proprie mutatur nisi ali-
quod nouum sibi formaliter
inhæreat. lib. 4. pagina. 764.
col. 1.
- Nihil essentialiter dependet ab
aliquo, quod non est causa
eius, vel non est de essentia
eius. lib. 4. p. 224. c. 2.
- Nihil vnus rationis potest plu-
ra continere non formaliter
eadem perfectius quam vni-
tine, vel identice. lib. 4. p. 729.
col. 2.
- Nihil sufficienter natum est gi-
gnere noticiam actualem,
nisi ipsum habeat obiectum
prius naturaliter, quam actû
præiens sibi in se, vel in ali-
quo representare ipsum. lib.
1. p. 278. c. 2.
- Non habens prius nullo prior
se est posterior. lib. 1. p.
col. 1.
- Non est transitus a contradic-
tio in contradictorium sine
aliqua mutatione. lib. 4. p.
477. c. 1.
- Non tantum à causa efficiente
dependet identitas effectus,
sed etiam à materia. lib. 4. p.
654. c. 1.
- Non minoris est virtutis, vel
actionis aliquid conuertere
in præexistens, quam in non
præexistens. lib. 4. p. 378. c. 2.
- Nulla anima dicitur peccatrix
precise ab illo quod termi-
nus immediate actionis diui-
na. lib. 4. p. 409. c. 1.
- Nulla aptitudo est ratio termi-
nandi actum perfectum per-
fecte, nisi ratione naturæ,
cuius est talis aptitudo. lib. 3.
p. 272. c. 1.
- Nulla causa est adequata respe-
ctu effectus, nisi primo vir-
tualiter contineat totum ef-
fectum. lib. 1. p. 33. c. 1.
- Nulla causa dependet essentiali-
ter in causando à causa eius-
dem rationis. lib. 1. pag. 126.
col. 2.
- Nulla causa potest destruere,
aliquid ens propter repugn-
tiam sui effectus ad illud, ni-
si suo effectui dei perfectus,
& intensius esse, quam sit ef-
se alterius destruibilis. lib. 1.
p. 131. c. 2.
- Nulla causa secunda causat, nisi
prima causa causante causum
eius, & hoc prius natu-
raliter, quam ipsa causa pro-
xima causet. lib. 1. p. 450. c. 1.
- Nulla causa secunda potest esse
causa principalis causæ agen-
di oppositi modo illi, qui cõ-
uenit principali agenti ex
sua causalitate. lib. 2. p. 257.
col. 1.
- Nulla materiæ dispositio est per-
fectior, neque eque perfecta
cum forma actiua agentis. li.
1. p. 665. c. 1.
- Nulla natura habet intrinsece
ad opposita disiuncta necessi-
tate, quin habeat necessitatem
ad aliquod vnum illorum.
lib. 4. p. 201. c. 1.
- Nulla natura, vel aptitudo natu-
ralis habetur a fine, ut finis
est: nisi ut amato & desidera-
to & sic mouente efficiens.
lib. 1. p. 58. c. 1.
- Nulla natura est beatificabilis,
nisi quæ potest attingere
obiectum immateriale. lib. 4.
p. 814. c. 2.
- Nulla creatura potest animam
rationalem beatificare, neque
simpliciter, neque ad tempus.
li. 1. p. 29. c. 1.

Nulla

- Nulla creatura representat Deū nisi secundū conceptus omnes, & non secundum conceptus speciales. lib. 1. pag. 261. col. 2.
- Nulla electio voluntatis est recta, nisi sit à ratione recta, & habitu virtutis. lib. 1. pag. 63. c. 1. & 2.
- Nulla entitas formaliter infinita simpliciter perfectior termino formali productionis habetur per productionem, lib. 1. p. 351. c. 1.
- Nulla negatio est propria alicui subiecto nisi per aliquam affirmationem propriam ei, quam sequitur talis negatio. lib. 1. p. 687. c. 1. in principio.
- Nulla negatione constituit formaliter aliquid in entitate perfectior, quam sit illa entitas præsupposita negationi, lib. 2. p. 149. c. 2.
- Nulla persona constituitur formaliter duabus relationibus distinctis. li. 1. p. 573. c. 1.
- Nulla species plurificabilis in indiuiduis determinatur ex se ad certum numerum indiuiduorum, sed quam non est ex se comparitur infinitatem indiuiduorum. li. 1. p. 151. col. 2.
- Nulla species eadem, & eiusdē rationis est per se representatione obiecti sub oppositis rationibus representabilis. lib. 1. p. 272. col. 2.
- Nulla veritas pertinet per se ad aliquam scientiam, nisi sit de subiecto primo vel de eius parte subiectiua, vel negatiua, vel integrali, vel essentiali, vel de aliquo essentialiter ad subiectum attributo. lib. 1. p. 38. c. 2.
- Nulla certitudo est obiecti alicuius, quando illud obiectum cognoscitur, & alio se habet. lib. 1. p. 245. c. 1.
- Nulla perfectio intrinseca est beatitudo, nisi pro quanto immediate coniungit perfectio extrinseca, quod est obiectum beatificum, lib. 4. p. 774. c. 2.
- Nulla relatio videtur esse ratio inherente alicuius perfectionis simpliciter. lib. 1. pag. 731.
- Nulla relatio est cognoscibilis nisi cognito extremo. lib. 1. p. 254. c. 2.
- Nulla relatio est perfectio simpliciter. lib. 1. p. 425. c. 2.
- Nulla relatio rationis potest esse infinita. lib. 1. p. 426. c. 1.
- Nulla relatio rationis potest esse ratio formalis, quam aliquid potest producere ens reale. lib. 3. p. 92. c. 2.
- Nulla sententia potest esse distinctiva primi obiecti sensibilibus. i. communissimi ab eo quod non est tale, quia non potest esse utriusque extremi. lib. 4. p. 542. c. 2.
- Nulla imperfectio ponenda est in aliqua natura: nisi necessitas appareat in tali natura. li. 1. p. 277. c. 2.
- Nulla circumstantia facit quod est peccatum veniale in vno, esse mortale in alio, nisi ille alius necessario obligetur ad illud, ad quod non est obligatus alter. lib. 3. p. 346. c. 1.
- Nulla distinctio realis in effectu dependet à relatione rationis in causa. lib. 4. pagina. 728. col. 2.
- Nulla scientia propria potest esse de conceptu vno per accidens. lib. 1. p. 36. c. 2.
- Nulla scientia alicuius conclusionis dependet nisi ex euentia

Syllabus Generalis

- dētia principiorū & ex enidē
tia syllogistica illationis. lib.
1. p. 246. c. 1
- nulla distinctio precedens ratio
nem primi distinctiui est per
tale distinctiuum. lib. 1. pag.
427. c. 1
- nulla visio beatifica habet ali
quid creatum pro obiecto
immediato. lib. 1. p. 664. c. 1.
- nulla cognitio alicuius in vni
uersali in simili tantum est
cognitio perfectissima, & in
tuiuiua ipsius rei in se. lib. 1.
p. 150. c. 1
- nulla contingentia potest esse
in causatione alicuius causa
respectu sui effectus, nisi pri
ma causa contingenter se ha
beat ad causam proximam si
bi, vel ad suam effectum. lib.
1. p. 757. c. 2
- nulla operatio vere realis com
petit precise alicui enti, secū
dum quā, virtute sui, sed si
aliquo modo competit sibi:
hoc oportet esse virtute ali
cuius, cui competit esse sim
pliciter. lib. 1. p. 256. c. 1
- nulla forma compler totum ap
petitum materis sue, respec
tu alterius formæ, nisi det
actum oppositum priuationi
illius formæ. lib. 2. p. 327. c. 2.
- nulla forma dat actum opposi
tum priuationi cuiuscunq;
formæ, nisi in se contineat
ens formas saltem virtuali
ter. ibidem, & lib. 4. p. 799.
col. 1.
- nulla forma agit in propriam
materiam, quam informat. li.
2. p. 369. c. 2
- nulla forma eadem numero po
test simul informare duas
materias, quarum utraque
erit sufficiens receptiuum,
& totale eius, lib. 4. pagina.
273. col. 1.
- nulla forma determinata ad ali
quid receptiuum potest ali
quo modo perficere aliud
passum. libro. 4. pagina. 372.
lum. 2.
- nulla forma de genere priori po
test perficere susceptiuum de
genere posteriori. ibidem.
- nulla forma perficiens suscep
tiuū in quantum indiffe
rens ad plura precise perfici
cit ipsum in ordine ad vnum
illorum. lib. 4. pagina. 767.
col. 1.
- nulla forma perficit aliquid in
quantum illimitatum, vel in
differens, quia precise perfici
ceret ipsum, si esset deter
minatum ad vnum illorum,
ibidem.
- nulla productio perfecta perme
moriam perfectam potest ef
se perfecta nisi sit notitie ade
quate illi memorie, siue illi
intellectui respectu talis obie
cti. lib. 1. p. 159. c. 1
- nulla productione aliquid acci
pit esse quam per impossibi
le circumscripita nō minus ha
beret esse. lib. 1. p. 476. c. 1.
- nulla potentia manens eadem
potest habere actum circa
aliquid quod non continetur
sub suo primo obiecto, lib. 4.
p. 223. c. 2
- nulla potentia respiciens aliqd
obiectum per se & essentiali
ter, necessario respicit illa,
quæ non habent ordinem es
sentialē, sed accidentalem
ad illud primum. lib. 1. pag.
441. c. 1
- nulla potentia infinita agens se
cundum vltimum suæ poten
tiæ potest agere in tempore.
lib. 1. p. 446. c. 2
- nulla potentia eligit hoc pro
pter

per illud, nisi velit vtriusque extremum, sicut nulla potentia cognitiua cognoscit conclusionem propter principium nisi eadem cognoscat principia, & conclusiones. lib. 1. p. 456. c. 1.

nulla potentia operatiua potest perfectissime quietari i obiecto includente suam perfectionem possibilem obiecto adequato ipsius potentiae. lib. 1. p. 606. c. 1. & lib. 4. pag. 378. c. 1.

nulla potentia respiciens aliquod obiectum commune, siue in ratione motui, siue in ratione terminatiui, potest perfectissime quietari nisi in eo solo in quo est perfectissima ratio obiecti adequati. lib. 3. p. 273. c. 1.

nulla potentia potest habere aliquem actum circa illud in quo non saluatur ratio sui primi obiecti. lib. 3. p. 300. c. 2.

nulla potentia potest cognoscere aliquid sub ratione vniuersaliiori ratione sui primi obiecti. lib. 4. p. 642. c. 1.

nulla mutatio est realis nisi sit inter terminum realem positiuam vel priuationem realem. lib. 4. p. 477. c. 1.

nulla creatura potest esse notum per rationem naturalem illud, quod contingenter dependet a voluntate diuina. lib. 4. p. 807. c. 1.

nulla tanquam principio debet attribui causalitas alicui, nisi talis causalitas sit euidens ex natura rei, vel cause, vel caulali. nulli etiam causa neganda est perfecta causalitas, nisi manifeste appareat imperfectio causalitatis in ea. lib. 1. p. 523. c. 1.

nullus principio productiuo ex

se tollitur aliquid producere, ut est in aliquo, nisi intelligatur illud principium producere vel produxisse aliqua productione adequata virtuti talis principij productiuum. lib. 1. p. 162. c. 2.

nullus intelligentis creati uoluntas primo determinat rectitudinem conuenientem praxi. lib. 1. p. 72. c. 2.

nulli comittitur potestas arbitrandi in causa aliqua, cuius arbitrium nunquam erit ratum propter quancumque diligentiam, possibile adhiberi ab ipso, sed tantum a casu vel per miraculum speciale. lib. 4. p. 509. c. 2.

nullus substantie finis proprie cognoscitur a nobis, nisi ex actibus eius nobis manifestis, ex quibus ostenditur, quod talis sit conueniens tali naturae. lib. 1. p. 4. c. 2.

nulli proprietati hypostatice conuenit esse perfectionem, neque in creaturis, neque in alijs. lib. 1. p. 644. c. 2.

nullus actus alius ab actu uoluntatis elicto, vel imperato est essentialiter posterior intellectui. lib. 1. pag. 51. c. 2.

nullus actus potentie inferioris est finis actus intellectus, quia nihil ignobilius est per se finis nobilioris. lib. 1. pag. 57. col. 1.

nullus actus alicuius potentie potest habere duo obiecta adequata simul. lib. 1. p. 150. c. 1.

nullus actus necessario aufertur a potentia aliqua nisi per determinationem eius ad oppositum. lib. 4. p. 820. c. 1.

nullus habitus simpliciter perfectus potest duas potentias. lib. 2. p. 188. c. 1.

nullus

Syllabus Generalis

nullus habitus est principium
totale elicitiuum agens, lib. 4.
p. 819. c. 2

nullus effectus aliquid a causa
recipit actualiter, quia illa
causa sit nata causare, nisi
etiam actualiter cauet, lib. 1.
p. 56. c. 1

nullus effectus potest esse regu-
lariter idem a quibuscunq;
& quantuncq; diuersis age-
ribus, lib. 4. p. 282. c. 2

nullus respectus ad creaturam
est proprietas personae diui-
nae, neque per se intrinsece
includitur in aliqua proprie-
tate personae diuinae, lib. 1. p.
675. c. 2

nullus respectus potest esse ma-
gis necessarius aliquo extre-
mo, quia viruncque extremum
praesupponit, lib. 3. p. 295. c. 1.

nullus terminus a quo dat esse
huius productio aliquam pro-
prietatem, lib. 2. p. 442. c. 2.

nullus terminus formalis actio-
nis potest esse perfectior for-
mali principio agendi, lib. 4.
p. 15. c. 1

nullus in via est incorrigibilis.
lib. 3. p. 328. c. 1

nullus conceptus communis de
Deo continet virtualiter om-
nes virtutes proprie theolo-
gicas ad personarum plurali-
tatem pertinentes, lib. 1. pag.
36. c. 1

nullus conceptus realis causa-
tur in intellectu viatoris na-
turaliter, nisi ab his quae sunt
naturaliter motiua intelle-
ctus nostri, lib. 1. pagina, 207.
col. 1.

nullus conceptus habens indif-
ferentiam ad aliqua, ad quem
non potest conceptus gene-
ris esse communis, potest esse
conceptus generis, lib. 1. pag.

404. c. 1

nullus respectus ad extra videt
Deo necessario conuenire,
lib. 1. p. 37. c. 1

nullus potest decipi circa ali-
quod principium, primum,
credendo se intelligere illud,
cum non intelligat tale prin-
cipium, lib. 1. p. 28. c. 2

nullus potest recta ratione ap-
petere non esse, ad fugiendum
iustum, & bonum, lib. 4. pag.
866. c. 2

nullus potest secundum rectam
rationem appetere contra na-
turalem inclinationem, qui-
do illa consonat diuinae volu-
tati, ibidem. p. 867. c. 1

numquam agens superius, in cuius
potestate est actio inferioris,
potest ab inferiori agente ne-
cessitari, libro. 3. pagina. 307.
col. 1.

nullum agens naturale potest
esse per se causa contrarietatis
circa idem passum, lib. 2. pag.
393. c. 1

nullum agens habet in potesta-
te sua actum, nisi in potesta-
te eius sit totum illud quod
necessario requiritur ex par-
te eius ad talem actum, lib. 3.
p. 31. c. 2

nullum habens formam aliquam
actiui sibi praedominantem,
potest moueri contra inclina-
tionem illius formae praedo-
minantis, lib. 1. p. 320. c. 1

nullum ens absolutum, quod est
ex se necessarium perfecte quic-
cumque, potest cogitari aliquid
esse necessarium potest non
esse quocunque alio a se non
existente, lib. 1. p. 443. c. 1

nullum ens absolutum debet
esse in aliquo propter nouum
respectum extrinsecus adue-
nientem, lib. 4. p. 231. c. 1

nullum

nullum genus prædicatur in
quid de aliqua differētia in-
feriorum, neq; de illa quæ su-
mitur a forma, neque de illa
quæ sumitur ab vltima reali-
tate formæ. lib. 1. p. 233. c. 2

nullum genus potest esse indif-
ferens ad finitum, & infini-
tum. lib. 1. p. 294. c. 1

nullum prædicatum dicitur per
se inesse alicui, ratione inhæ-
rentiæ alicuius quod accidit
sibi. lib. 3. p. 149. c. 1

nullum receptiuum formarum
plurium immediate quietat-
ur, nisi quando habet perfe-
ctissimam formam, cuius est
capax. lib. 3. p. 131. c. 2

nullum indiuiduum idem nu-
mero potest naturali actione
semel corruptum redire. li. 2.
pag. 157. c. 2

nullum indiuiduum eiusdem
speciei, necessario requirit
causam alterius speciei ab il-
la, quam requirit aliud indi-
uiduum. lib. 4. p. 795. c. 2

nullum infinitum potest esse
possibile non necessarium.
lib. 1. p. 460. c. 2

nullum diuibile habet actua-
lissimam entitatem, siue a-
tualissimam existentiam, an-
tequam intelligatur in aliqui-
bus illorum, in quæ diuidi-
tur. lib. 1. p. 200. c. 1

nullum miraculum est respec-
tu contradictoriorum, ad
quæ nulla est potentia. lib. 2.
pag. 154. c. 1

nullum principium naturale
vniuersale potest esse princi-
pium actuum difformitatis,
nisi passiuum principium sit
difforme. lib. secundo. pagi-
na 364. col. 2

nullum obiectum facit conce-
ptum simplicem, & propriū

sui in aliquo intellectu, & cō-
ceptum proprium & simpli-
cem alterius obiecti, nisi cō-
tineat illud aliud obiectum
essentialiter, vel virtualiter.
lib. 1. p. 207. c. 2

nullum obiectum habitus na-
turaliter præcedit obiectum
potentiæ. lib. 1. p. 224. c. 2

nullum obiectum facit notitiā
distinctam alterius obiecti,
nisi includat in se virtualiter
aliud obiectum. lib. 2. p. 146.
column. 2

nullum corpus vt locans est lo-
cato disconueniens, nisi quia
illud corpus est sibi conue-
niens. lib. 4. p. 683. c. 1

nullum ordinatum ad aliud vt
prius origine contineat ip-
sum eminenter, vel virtuali-
ter. lib. 4. p. 160. c. 2

nullum produciens habens pro-
ductum sibi adæquatum, po-
test aliud producere. lib. 1. pa-
gina 161. c. 1

nullum summe dispositum ad
recipiendum indiget aliquo
facilitante, quia iam non ef-
fet summe dispositum. lib. 1.
p. 300. c. 2

nullum vniuersale secundum
totam suam differentiam po-
test cognosci in inferiori,
neque tanquam in obiecto,
neque tanquam in represen-
tatiuo. lib. 1. p. 289. c. 1.

Propo. Theologicarum.

Natura magis dedit homini re-
quisita ad acquirendam per-
fectionē intellectus, quam
sensus, quia perfectior est in-
tellectus, qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 829. c. 2

necesse esse non diuiditur in
plura, qualiter exponitur.
f lib. 1.

Syllabus Generalis

lib. 1. p. 200. c. 1.
 memo ad se ipsum proprie charitatē habere dicitur, sed dilectio in alterum tendit, ut charitas dici possit. Greg. in hom. super Luc. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 284. c. 1.
 nihil aliud est summo spiritui dicere, quam quasi cogitando intueri. Ans. mon. 63. qualiter exponitur. lib. 1. pagina 725. c. 1.
 nihil est sub Sole nouum. Eccles. primo. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 653. c. 1.
 nihil est tam in potestate voluntatis, quam ipsa voluntas. Aug. 2. retract. cap. 22. qualiter intelligitur. lib. 2. pag. 266. col. 2.
 nihil potest aliquid esse alibi manēs in suo loco priori, nisi per conuersionem alterius in illud, quod sit propositio falsa. lib. 4. p. 228. c. 1.
 nihil profuit Iude egisse poenitentiam, per quam scelus commēdare non potuit. Hieron. de poenitentia, dist. 3. qualiter intelligitur. li. 4. p. 427. c. 1. & 2.
 Nolite timere eos, qui occidunt corpus, & postea non habent amplius, quid faciant. Matth. 10. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 287. c. 1.
 nolimus expoliari, sed super vestiri. ad Cor. 5. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 650. c. 2.
 non dabis sanctum tuum videre corruptionē. psal. 15. qualiter intelligitur. lib. 3. pagina 209. c. 2.
 non deficiunt demonstrationes de Trinitate probanda. Ric. de Tri. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 246. c. 2.
 nō diceremus aliquid esse melius alio; cum verē iudica-

mus, nisi esset nobis imprefusa notio ipsius boni. August. 8. de Tri. 13. de magnis, & de paruis. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 240. c. 1.
 non est maius peccatum simulatione in verbis, quam in factis. qualiter intelligitur. & de simulatione Iehu. & de David primo Regum, qui simulabat se furere. 4. regum Iehu simulabat se colere Baal. li. 3. pag. 350. c. 2.
 non erit ibi amplius Sol ascendendum per diem, neque Luna per noctem. Isa. 60. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 754. col. 1.
 non legitur de apostolis, neque de beata Virgine, quod fuerint baptizati. qualiter sit verum. lib. 4. p. 105. c. 2.
 non omnes cognoscunt beatitudinem, & per consequens non appetunt illam. qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 821. col. 1.
 non potest arbor bona malos fructus facere. Matt. 7. & Glo. ibi nihil dubiū est, quin causa boni sit bona, & malimala. qualiter intelligitur. lib. 2. dist. 37. in Resp. arg. 1. q.
 non presumimus, quod hinc bene exit in extremis poenitēs. Aug. in quodā sermone qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 516. c. 2.
 non punit dominus bis in idipsum. Nau. primo. c. primo, & Aug. ad exitum. in quo quē inuenerit ultimus eius dies in eo conueniet eum vicini seculi dies, ex quibus habetur, quod iudicium vniuersiusque est, quando moritur, & nullum aliud iudicium expectetur. qualiter intelligitur.

CH.

tur. lib. 4. p. 744. c. 1.
non quod volo, bonum hoc facio. ad Rom. 7. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 670. c. 1.
non resurgent impij in iudicium. psal. primo. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 132. col. 1.
Nō timeo ebriosum in actu baptizandi. Aug. super Io. hom. 5. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 132. c. 1.
non veni soluere legem, sed adimplere. Matt. 5. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 23. col. 2.
potum est naturali ratione hominem posse cōsequi finem suum in aliquo indiuiduo. qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 651. c. 2.
noua relatio non aduenitali cui sine nouo fundamento, quod sit propositio falsa. lib. 4. pag. 49. c. 2.
natura perfectio tollitur à causato propter modum perfectionem causandi ipsius causæ. qualiter intelligitur. lib. 1. pag. 450. c. 1.
nulli dimittitur peccatum mortale, nisi per aliquam penam temporalem correspondentem peccato. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 517. col. 1.
nullo modo potest corpus in spiritum conuerti. Boet. lib. de duabus naturis, & vna persona Christi. f. 7. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 263. col. 1.
nullo homine sapiente authore sit homo deterior. Aug. 83. q. 3. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 452. c. 1.
nullus intellectus creatus potest cognoscere futurum contingens. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 249. c. 2.
nullus peccat in eo, quod vitare non potest. Aug. de lib.

arb. 3. qualiter intelligitur. lib. 2. pag. 414. c. 2. & pag. 429. col. 1.
nullus potest seipsum licentia re, neq; sibi licet ex actu suo proprio, quod prius non licuit. qualiter intelligitur. lib. 4. pag. 193. c. 1.
nullus tenetur confiteri semel in anno, vt patet extra, omnis viriusq; sexus, qualiter intelligitur. lib. quarto. pag. 193. col. 1.
nullum donum est isto dono excellentius, quod est charitas. Aug. 15. de Tri. c. 18. qualiter intelligitur. lib. 1. pagina 547. c. 2.

Propo. Peripateticarum.

Natura distinguitur contra intellectum, & contra agens à proposito. secundo phys. tex. c. 49. qualiter intelligitur. li. 1. p. 185. c. 1. & lib. 2. p. 404. c. 1.
natura est principium motus, & quietis eius in quo est perse, & non per accidens. tex. c. 3. qualiter intelligitur. li. 2. pag. 362. c. 2.
natura nihil producit, vt statim non sit. 8. phy. tex. com. 65. & De celi. tex. co. 138. qualiter intelligitur. lib. secundo. pagina 87. c. 1.
natura non deficit in necessarijs secundo celi tex. co. 50. qualiter exponit. li. 1. p. 21. c. 1.
natura quæ indiget materia ad eius esse adueniunt accidentia, & dispositiones extrinsecæ, per quas indiuiduatur. Auic. 5. met. c. 3. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 143. c. 2.
nihil aliud est dicere animam tristi vel gaudere, quam terere, vel edificare: primo
f 2 de

Syllabus Generalis

- de anima** tex. co. 64. qualiter intelligitur lib. 4. p. 682. c. 2
- nihil** cognoscitur nisi per hoc quod cognitum est in cognoscente, qualiter intelligitur. li. 4. p. 825. c. 2
- nihil** est quantum primo, & per se, nisi aliquid sit quantum, per se, & non primo, sed denominatiue, qualiter intelligitur. lib. 1. p. 648. c. 2.
- nihil** existens virtualiter tale, vel modo eminentiori existens tale, potest esse formaliter tale, quia nihil est in actu, & potentia respectu eiusdem: tertio, & quinto phys. qualiter sit verum. lib. 2. p. 398. c. 2.
- nobilioris** perfectioni correspondet nobilius perfectibile tanquam proprium. qualiter intelligitur. lib. 4. pagina. 770. col. 1.
- nobilioris** perfectibilis nobilior est perfectio, qualiter intelligitur. lib. 3. p. 305. c. 1
- non** contingit intelligere maiorem distantiam, quam sit inter contradictoria, qualiter intelligitur. lib. 4. pagina. 11. col. 2.
- non** est alius habitus singularium ab habitu vniuersalium, sed idem est. 7. methi. tex. co. 53. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 298. c. 2.
- non** existente temperantia qualiter erit iustitia, commentator. 6. ethi. in principio, & 6. ethi. c. 6. temperantiam hoc appellamus nomine, velut salutem prudentiam, sorores ad inuicem sunt virtutes, qualiter intelligitur. li. 3. p. 325. c. 2.
- non** oportet quod instrumentum habeat actionem propriam, quia tunc in actione propria non esset instrumentum, sed agens principale qualiter intelligitur. lib. 4. p. 130. c. 2.
- non** potest aliquid esse ex se possibile & corruptibile, & ab alio perpetuari, primo coeli. tex. co. 138. idem Auer. 12. meth. c. 41. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 840. c. 1
- nos** sumus quodam modo finis omnium, secundo phys. tex. c. 24. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 754. c. 2
- notum** est naturaliter ratione quod omnis species est de integritate vniuersi, & est perpetua, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 651. col. 2
- notum** est naturaliter beatitudinem esse finem hominis, non solum in vniuersali, sed in speciali. primo, & 10. eth. c. 10. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 651. c. 2.
- nullum** accidens est subiectum accidentis, nisi quando ambo alicui accidunt. 4. meth. tex. co. 14. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 769. c. 1. & 2.
- nullum** violentum est perpetuum, secundo celi. tex. co. 18. qualiter non est necessaria Theologus, & qualiter intelligitur. lib. 4. p. 840. c. 1
- nunquam** ignobilis est finis nobilioris. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 754. c. 2

O

Materierum.

Obiectum primum intellectus quid sit & qualiter intellectui simpliciter sumpto assignetur ut coniectura, & hoc vel ex natura potentie, passive vel actiue. pertractatur. lib. 1. p. 223. c. 1. & p. 323. c. 2.

Omnia

Omnia præcepta decalogi nun-
quid sint de lege nature, di-
spuratur. lib. 3. pagina. 336.
col. 1.

Omne mendacium nunquid sit
peccatum. disputatur. lib. 3.
p. 442. col. 2.

Omnipotentia quid sit, & quot
modis accipiat, & ad que
se extendat terminatur,
& in quo sit tam secundum
philosophos quam secundum
Theologos, subtilissime di-
sputatur, & pertractatur. lib.
1. p. 783. col. 1. & 2.

Operatio Angeli nunquid men-
suratur a uo. disputatur. lib. 2.
p. 79. col. 2.

Oratio vocalis qualiter fiat, &
qualiter habeat significatio-
nem, & veritatem signifi-
cationis, pertractatur. lib. 4. p.
178. col. 2.

Ordo cognitorum secundum
primitatem generationis, per-
fectionis & adæquationis,
pertractatur. lib. 1. pagin. 215.
col. 2.

Ordo formationis humani cor-
poris, & organizatio in utero
matris qualiter fiat, pertracta-
tur. lib. 3. p. 58. c. 2.

Ordines ecclesiæ nunquid sint
septem eo modo, quo ordo,
vel ordinatio ponitur sacra-
mentum disputatur. lib. 4. p.
545. c. 2.

Ordo Ecclesiæ nunquid sit &
quot modis dicatur, & utrum
episcopatus sit ordo distin-
ctus a sacerdotio, pertracta-
tur. ibidem.

Organizatio corporis nunquid
præcesserit incarnationem
verbi. disputatur. lib. 3. pag.
44. col. 2.

Definitionum.

Obiectum primum actus est il-
lud totum ad quod termina-
tur actus, & obiectum per se
est quod includitur per se
vultue in obiecto primo ter-
minante. lib. 1. p. 39. c. 1.

Ordinatio est institutio alica-
tus in gradu ecclesiæ præemi-
nente, cui convenit aliquod
ministerium circa Eucharistiā
exhibendam, facta a ministro
idoneo, certa verba proferen-
te, & simul cum intentione
debita, ministerium gradus
illius aliquo signo visibili re-
præsentans, ex institutione
diuina efficaciter significans
gratiam præminentem, qua
ordinatus digne aliquod mi-
nisterium exequatur. lib. 4. p.
549. c. 2.

Ordo est parium dispariumque
rerum unicuique sua loca tri-
buens congrua dispositio. ibi-
dem. p. 546. c. 2.

Ordo sacer est gradus eminens
in ecclesia disponens de con-
gruo ad actum aliquem ad
consecrationem vel Eucharis-
tiæ dispensationem pertinens
tem. ibidem. p. 547. c. 2.

Ordo est gradus eminens in ec-
clesia disponens ad aliquem
actum sacramentalem exe-
quendum. ibidem.

Distinctionum.

Obiectum naturale dupliciter
dicitur. lib. 1. p. 20. c. 1.

Obiectum esse primum potest
intelligi duobus modis. lib.
2. p. 217. c. 1. & p. 297. c. 1.

Obiectum potentie est duplex
formale scilicet, & materiale.

f 3 lib.

Syllabus Generalis

lib. 2. pag. 388. col. 2.

Obiectum primum, & naturale potest dupliciter intelligi: vno modo ad quod potentia inclinatur, alio modo ad quod potentia naturaliter attingere. lib. 1. p. 20. c. 1.

Omnipotēs potest duobus modis intelligi. lib. 1. p. 783. c. 2.

Ordo intelligibilis est triplex. lib. 1. p. 215. c. 2.

Ordo in diuinis duplex est. lib. 2. p. 10. c. 2.

Ordo sumitur duobus modis, communiter. scilicet & appropriate. lib. 4. p. 546. c. 2.

Organizatio potest dupliciter intelligi, vel vltima inductio formæ disponētis immedia te ad animam intellectuam, vel potest intelligi transmutatio præcedens vltimam inductionem formæ organicæ disponētis ad animam intellectuam. lib. 3. p. 45. c. 1.

Axiomatum.

Omnis inquisitio methaphysica de Deo procedit considerando formalem rationem, alicuius, & auferendo ab illa formali ratione quæcūque imperfectionem, quam habet in creaturis, & reseruādo illam formalem rationem & attribuēdo sibi omnino summam perfectionem, & attribuendo illud ipsi Deo. lib. 1. p. 208. c. 2.

Omnē receptiūm formarum alicuius generis quod non est ex se determinatum ad aliquam vnā illarum formarum, nec est illimitatum ad illas, potest moueri, siue mutari ab vna illarum formarū ad aliam. lib. 2. p. 13. c. 2.

Omnē mobile in æquali tempore magis pertransiens de spatio velocius mouetur. lib. 1. p. 357. c. 2.

Omnē quod est indeterminatū ad plura indeterminatione potentie actiue, ex se est sufficiens ad quodlibet illorum producendum, nec indiget aliquo determinante, vel æquante. lib. 1. p. 374. c. 2.

Enuncia. Insigniorum.

Obiectum primum est illud quod habet per se rationem mouēdi potentiam. lib. 1. p. 297. c. 1.

Obiectum per se, & non primum est illud quod non habet quod moueat, sed tantum cum alio mouet. ibidem.

Omnē absolutum prius, & realiter distinctum a posteriori, potest esse sine illo abiq; contradictione. lib. 2. p. 316. c. 2. & lib. 4. p. 749. c. 1.

Omnē agens quod potest sufficienter in actionem suam finire actione alterius, & interminum actionis potest informare passum illa forma sine actione alterius. lib. 4. p. 282. col. 2.

Omnē agens potens in aliquā transmutationem potest in terminum illius, si habet susceptiūm non magis repugnans termino, quam motui. lib. 4. p. 374. c. 1.

Omnē agens habens virtutem: qua quantum est de se posset in infinita simul, licet in compossibilitas effectuum impediat illi simul poni est infinitæ virtutis. lib. 1. pagina. 138. col. 2.

Omnē agens ex necessitate nature necessario agit nisi impeditur.

diatur, vel ab alio dependeat
in agendo. lib. 1. pagina. 159.
col. 2.
Omne agens necessario agens
agit secundum virtutem po-
tentie suae, quia sicut non est
in potestate sua agere, & non
agere, ita nec intente, neque
remisse agere. lib. 1. pag. 445.
col. 2.
Omne agens omnino sufficiens
hoc est a nullo dependens, &
producing per modum natu-
re, habet productionem sibi
coeternam, & etiam productum
perfectum si non agit per
motum. lib. 1. pagina. 451.
col. 1.
Omne agens necessario agens
producit effectum suum in
successivo, quantum potest
produci in eo. lib. 1. pag. 445.
col. 1.
Omne agens naturale potens
in aliquem totum effectum,
de necessitate producit eum
si non prohibeatur. lib. 2. pa-
gina. 307. col. 1. & lib. 4. pag.
359. c. 2.
Omne agens quod habet in vir-
tute suam formam perfectio-
nem, habet etiam imperfec-
tionem eiusdem rationis.
lib. 2. p. 360. c. 2.
Omne agens creatum requi-
rit aliquid in agendo ut cum
causam efficientem, vel sal-
tem ut principium mate-
riale. lib. 2. pagina. 361. co-
lum. 1.
Omne agens qui uocum tota-
le est nobilius effectu. lib. 2. p.
394. col. 2.
Omne agens non impeditur
quod necessitatur ad agen-
dum, de necessitate remouet
omne prohibens actionem
si potest. lib. 1. pagina. 99. co-

lumna. 1.
omne agens potest in aliquem
terminum quod potest ha-
bere in virtute actiua termi-
num illum. lib. 4. pagina. 843.
col. 1.
Omne effectibile habet ali-
quam causam essentialiter
ordinatam. lib. 1. pagina. 130
col. 2.
omne ens plus diligit natura-
liter esse suum, quam esse al-
terius, cuius nihil est ut pars,
vel effectus. lib. 1. pagina. 150.
col. 2.
omne dependens dependet ab
aliquo, omnino, & simplici-
ter independente, quia tunc
nunquam terminaretur eius
dependentia. lib. 1. pag. 486.
col. 2.
omne generans in quantum est
generans circumscripto om-
ni alio distinguitur a geni-
to. libro. 2. pagina. 159. co-
lum. 2.
omne permanens & sempiter-
num ad quodcunque aliud
permanens & sempiternum
semper & necessario habet
eandem habitudinem. lib. 4.
p. 753. c. 2.
omne per se intelligibile aut in-
cludit per se rationem entis,
& essentialiter, vel contine-
tur virtualiter vel essentiali-
ter in includente essentiali-
ter rationem entis. lib. 1. pag.
228. c. 2.
omnis sensatio & cognitio or-
ganica. lib. 4. pagina. 640. co-
lum. 2.
omne finibile exceditur a fi-
ne in bonitate, & per conse-
quens in perfectione. lib. 1.
p. 130. c. 2.
omne intelligibile finitum de-
terminatur ad certum intel-
f 4 gli-

Syllabus Generalis

ligibile, vel ad aliqua certa in-
telligibilia, ita quod sibi ex se
repugnat quod sit aliorum
ab illis, vel ab illo. lib. 4. p. 18.
col. 1.

omne imperfectum reducitur
ad perfectum sicut ad prius
essentially. li. 1. pag. 388.
col. 2.

omne indiuisibile de genere
quantitatis per se vel est pars
discreti, vel terminus con-
tinui. lib. 2. pagina. 73. co-
lum. 2.

omne principium productiuum
quod non reducitur ad ali-
quod principium, prius natu-
ra est habere productionem
sibi adaequatam. lib. 1. pag.
176. col. 1.

omne obiectum, siue relutens
in phantasmatum, siue in spe-
cie intelligibili cum intel-
lectu agente, vel possibili
cooperante secundum vlti-
mum virtutis, siue facit si-
cut effectum sibi adequa-
tum suum conceptum pro-
prium, & quidditativum. lib.
1. p. 207. c. 2.

omne obiectum, quod per se
cognoscitur a potentia co-
gnitiua, vel eius obiectum
primum, vel continetur sub
illo obiecto primo. lib. 1. pag.
223. col. 2.

omne obiectum quod immutat
intellectum per suam praesentiam,
absentia illius po-
test naturaliter cognosci ab
intellectu quando non im-
mutat. ibidem. pagina. 229.
col. 1.

omne obiectum inquantum
obiectum est prius naturali-
ter ipso actu. lib. 2. pag. 142.
col. 1.

omne obiectum cognoscibile

ab inferiori potentia, po-
test esse cognoscibile a supe-
riori eque perfecte, uel per-
fectius. lib. 2. pagina. 285. co-
lumna. 2.

omne obiectum inquantum
habet esse intellectu non ha-
bet rem realem, sed inten-
tionalem. lib. 1. pagina. 254.
col. 2.

omne organum determinatur
ad certum genus sensibi-
lium. lib. 4. pagina. 640. co-
lum. 2.

omne componibile potest esse
pars alicuius totius compo-
siti, quod est ex ipso, & alio
componibili. lib. 1. pag. 390.
col. 2.

omne componibile caret per-
fectione illius cum quo co-
ponitur, ita quod illud aliud
componibile non habet in se
omnem perfectionem, & om-
nimodam identitatem cum
illo, quia tunc non posset
cum illo componi. lib. 1. pag.
390. c. 2.

omne compositum necessario
praerigit partes, & partium
unionem. lib. 1. pagina. 626.
col. 2.

omne formale constitutum
distinguitur constitutum ab
omni alio etiam si per im-
possibile quodcunque aliud
ab illo circumscribatur. lib.
1. p. 475. c. 2.

omne proprium perfectibile
ab agente sufficiente potest
perfici propria perfectione
circumscriptio quocunque
agente alio, & perfectione
alia maxime ab agente non
dependente in agendo ab
actione alicuius alterius
gentis. lib. 4. pagina. 282. co-
lumna. 2.

omne

omne quod quietatur primo
in aliquo obiecto quietatur
in illo in quocunque est se-
cundum illum modum. lib.
1. p. 89. col. 2.

omne quod est ex se necessi-
tatum ad agendum nunquam
prohibetur nisi per aliquid
repugnans uincens virtutem
eius actiuam. ibidem.

omne quod repugnat alicui ex
parte sui, non potest ei non
repugnare. stante natura
eius. libro. 1. pagina. 226. co-
lum. 1.

omne quod conuenit omnibus
inferioribus alicuius speciei,
consequitur naturam speci-
ficam. lib. 1. pagina. 246. co-
lum. 1.

omne quod est perfectionis in
inferiori, est eminentius in
superiori eiusdem rationis
& generis. lib. 1. pagina. 283.
col. 1.

omne quod arguit indepen-
dentiam est perfectius. ibi-
dem.

omne quod recipitur, recipitur
per modum recipientis, &
non per modum rei recepte.
ibidem. & lib. 4. pagina. 712.
col. 1.

omne quod includitur essen-
tialiter in conceptu alicuius
sicut pars conceptus, non
potest ab eo excludi sub quo
cunque modo concipiatur.
libro. 1. pagina. 347. colum-
na. 2.

omne quod habet genus po-
test habere differentiam, &
diffinitionem. lib. 1. pagina.
409. col. 1.

omne quod habet aliquid ef-
fectum distinguitur distinctione
conueniente illi esse a quo-

cunque alio per aliquid quod
est de ratione eius in quan-
tum habet tale esse. lib. 1. p.
475. col. 2.

omne quod formaliter in esse
constituitur per aliquid, eo-
dem distinguitur, quia eo-
dem est aliquid ens, & unum.
ibidem. c. 1.

omne quod causat verum ens,
oportet quod habeat aliquid
esse existentie in quantum
est causa. lib. 1. pagina. 493.
col. 2.

omne quod non mouet aliud
nisi prius naturaliter ab alio
motum, ab eodem habet
quod moueat, & quod sit
motum. lib. 2. pagina. 130.
col. 1.

omne quod habet potentiam
actiuam respectu alicuius for-
mæ potest eam causare in
quocunque passio proportio
nato, & approximato. ibi-
dem.

omne quod aggregat in se res
diuerforum generum, est ens
per accidens. lib. 2. pag. 156.
col. 1.

omne quod est inferius, inclu-
dit aliquid in se, quod non
includitur in intellectu su-
perioris. lib. 2. pagina. 166.
col. 1.

omne quod est perfectionis
in potentia inferiori vide-
tur eminentius esse in su-
periori, quæ est eiusdem
generis. ibidem. pagina. 196.
col. 2.

omne quod est ratio cogno-
scendi distincte plura, ha-
bet unum obiectum in quo
perfecte continentur illa
plura. lib. 2. pagina. 207. co-
lum. 1.

omne

Syllabus Generalis

- Omne** quod est sufficienter in actu primo respectu alicuius effectus, potest illum causare in receptiuo proportionato approximato, lib. 2. pag. 282. colum. 2.
- Omne** quod determinat sibi aliquod genus determinat sibi aliquam speciem in genere illo, & omne quod determinat sibi aliquam speciem determinat sibi esse in aliquo indiuiduo illius speciei. lib. 2. p. 137. c. 2.
- Omne** quod est perfecte receptiuum vel de se ratio recipiendi formam substantialem, est de substantia compositi. lib. 2. p. 347. c. 2.
- Omne** quod a alio determinatur ad aliquid, non habet illud perfecte in sua potestate. lib. 1. p. 449. c. 1.
- Omne** quod habet perfecte effectum in potestate sua, vel potest ex solo in illud, vel causatio in cuiuscunque concurrentis est in potestate eius, scilicet, quod illud causet, vel non causet. ibidem.
- Omne** quod est susceptivum alicuius formae habentis gradus, cui nullus repugnat potest quemlibet recipere, lib. 3. pag. 122. c. 1.
- Omne** quod habet primum perfectum, & obiectum praesens in ratione obiecti si non impediatur, & non sit actus eius secundus successivus, sed permanens, potest agere pro quocunque instanti, lib. 3. pag. 187. col. 1.
- Omne** quod est instrumentum vel agens in virtute alterius, aut attingit effectum principale vel disponit ad principalem terminum, lib. 4. pag. 11. colum. 1.
- Omne** quod potest esse sine aliquibus coniunctis quorum coniunctio, & contingens, potest esse sine altero illorum praecise, lib. 4. pagina 229. colum. 2.
- Omne** quod magis convenit cum perfectione simpliciter, est simpliciter perfectius, lib. 4. pag. 376. c. 1.
- Omne** quod est simpliciter perfectionis in aliquo genere, si competit inferiori in illo genere competit & superiori, lib. 4. p. 314. c. 1.
- Omne** suppositum habens a se quodeunque sufficiens principium producendi, potest producere productum ad quantum illi principio, lib. 1. p. 259. c. 1.
- Operatio** immanens est ultima perfectio naturae absolute operantis, lib. primo. pag. 290. colum. 2.
- Operatio** non elicetur libere, cuius principium actuum est mere naturale, & agens per modum naturae, lib. 1. pag. 519. c. 2.
- Opera** trinitatis sunt indiuidua in comparatione ad extra, lib. 3. p. 32. c. 2.
- Omnis** actus conuersivus in nobis habet aliquid creatum pro obiecto immediato, lib. 3. pag. 664. c. 2.
- Omnis** agenti per cognitionem necessaria est distincta cognitio sui finis, lib. 1. pagina 4. col. 1.
- Omnis** causa partialis quae in actu sibi perfecto proprio secundum quod talis causa potest causare causalitate sibi

- correspondentie effectum, etiam quando est vnita alteri cause partialiori suo actu potest cum ea perfecte causare, lib. secundo, pagina 187. col. 1.
- omnis habitus inclinat ad aliquem actum in eadem specie, lib. 2. p. 267. col. 1.
- omnis natura conuegitur sua perfectionem per operationem propriam, lib. 2. p. 224. col. 2.
- omnis effectus quando in actu causatur, habet causam in actu, lib. 2. p. 129. c. 2.
- omnis entitas vna causa habet aliquam causam, a qua est eius vnitas, quia non potest poni vnitas in causato absque vnitate in causa, lib. 1. p. 388. col. 2.
- omnis essentia creata alicui intellectui creato potest esse naturaliter nota, lib. 1. pa. 35. col. 1.
- omnis essentia que relative dicitur, est aliquid excepto relativo, lib. 1. p. 294. c. 2.
- omnis simpliciter perfectio que est in causato reducitur ad causam formaliter habentem istam perfectionem, lib. 1. p. 543. c. 1.
- omnis perfectio simpliciter quantum est ex se melior quolibet sibi impossibili cuiuslibet supposito absolute sumpto secundum rationem suppositi, lib. primo, pagina 189. col. 2.
- omnis perfectio simpliciter que communicabilis pluribus, ibidem.
- omnis relatio videtur aequae naturaliter respicere suum proprium correlatum, lib. 1. p. 177. c. 1.
- omnis relatio primo terminatur ad absolutum, lib. 1. pag. 628. c. 1.
- omnis relatio disquarantiae est ad aliquid alterius speciei, lib. primo, pagina 694. col. 2.
- omnis relatio non solum praexigit fundamentum, sed etiam terminum, ut terminus est, lib. primo, pagina 708. col. 1.
- omnis veritas causata in intellectu nostro per aliquid prius naturaliter notum causatur per discursum, lib. 1. pag. 47. col. 2.
- omnis pars essentialis in quocunque genere, & omnis species cuiuscunque generis includit limitationem, lib. 1. p. 228. col. 1.
- omnis intellectio abstractiua, & non intuitiua, est aliquo modo imperfecta, lib. 1. pag. 192. col. 1.
- omnis intellectus certus de vno conceptu & dubius de diuersis, habet conceptum de quo est certus, alium a conceptibus de quibus est dubius, lib. 1. p. 206. c. 1.
- omnis intellectus passiuus, qui non potest in se habere totam perfectionem obiecti, dependet ab obiecto circa quod operatur, & proportionabiliter secundum proportionem obiecti, lib. secundo, pag. 293. col. 1.
- omnis differentia differentium reducitur ad aliqua primo diuersa, alioquin non esset ita tus indifferentibus, lib. 2. pag. 169. col. 1.
- omnis discursus praesupponit aliquem conceptum de termino ad quem est, lib. 1. pag. 228.

Syllabus Generalis

222. columna 2.
- omnis diuersitas numeralis in quātum numeralis, est e qua lis, lib. secundo, pagina 144. colum. 2
- omnis finis aliquid quietans in virtute alterius finis non ge- rat illud vt ultimus finis, lib. 1. p. 81. c. 1
- omnis quidditas subiecti i quo- cunque lumine videatur, cō- tinet virtualiter ueritates quas potest facere intellectu passiuo a tali obiecto, lib. 1. p. 47. c. 2
- omnis quidditas in quantum quidditas est communicabi- lis pluribus, & etiam quiddi- tas diuina, lib. 2. pagina 178. col. 2
- omnis virtus actiua finita pōt habere aliquem effectum ad- æquatum intensiue, & extē- siue, lib. 3. p. 140. col. 2
- omnis uirtus quæ cognoscit a- ctum ut est obiecti, aliquo modo cognoscit obiectum. lib. 4. p. 710. c. 2
- omnis conceptus est primæ cō- ceptionis, qui natus est fieri immediatè a re sine opere, vel actu intellectus negocian- tis, lib. 1. p. 615. col. 1
- omnis forma, quæ aliquo mo- do est illimitata in perficien- do materiam sine sui diuīsi- ne & extensione qualicunq;, potest simul perficere plures partes materiæ, lib. 1. pa. 190. colum. 2
- omnis forma quæ potest intel- ligi vt in subiecto, potest etiā intelligi vt in abstracto, & in se sine subiecto, lib. 1. pagina 254. col. 1
- omnis forma quæ est principiū totale agendi, vt est in subie- cto; si per se est, potest per se operari, lib. primo, pagi. 519. colum. 2
- omnis forma inferior intellectu- ua si habet operationem ha- bet præcise respectu obiecti sub rationibus oppositis uni- uersalitati, lib. 4. pagina 643. colum. 1
- omnis potentia actuabilis a di- uersis obiectis per se uirtute propria eorum primum obie- ctum est aliquid commune eis, lib. 1. p. 44. c. 2
- omnis potentia operatiua per- fecta potest esse principium operandi circa quodcunque obiectum natum recipi a tali potentia, lib. primo, pag. 793. col. 1
- omnis potentia appetitiua con- sequens in actu suo actum apprahensiuæ, primo appe- tit delectabile convenientissi- mum suæ cognitiuæ uel dele- ctationem in tali delectabili, quia in tali appetibili poten- tia maxime quietatur, lib. 2. p. 246. c. 1
- omnis potentia actiua corpo- rea requirit passum in quod agat approximatum sibi loca- liter, lib. 4. p. 241. c. 2
- omnis potētia mere passiuæ, est potentia contradictionis, lib. 24. p. 335. c. 2
- omnis potentia habens unum obiectum primum adæqua- tū, potest per se in quodlibet contentum sub illo, lib. 4. pa. 813. c. 2
- omnis potentia vna sicut habet vnum primum obiectum, sic habet unum modum operan- di respectu primi obiecti, lib. 1. p. 107. c. 1
- omnis potentia perfecta potest tendere in omne illud, quod est natum esse obiectum ta- lis

lis potentia, lib. primo, pag.
759. c. 2

omni potētiā passiue correspon-
det aliqua potentia actiua,
uel intrinseca, uel extrinseca,
lib. 4. p. 835. c. 2

omnis uoluntas in qua non ne-
cessario coniunguntur appe-
tere commodum, & recte ap-
petere, potest recte appetere.
& non recte, lib. 2. pag. 383.
col. 2

omnis uoluntas, quæ nō est sua
regula, neque necessario con-
formis est suæ regulæ, potest
deficere in rectitudine. ibid.
p. 384. c. 1

omnis uoluntas quæ in appetē-
do non est satiata, neque quie-
tata, nec potest sibi dimissa
quietari, nisi in obiecto infini-
to, quod non habet presens,
& per consequens nō tendit
actualiter in illud: talis in-
quam uoluntas potest appete-
re aliquid, non in ordine ad
illud, uel tendere in bonum
apparens, ex quo non est im-
mobilitata in bono infinito,
ibidem.

omnis uoluntas non necessario
carens perfectione conueniē-
te uoluntati potest habere
quamcunque perfectionem
uoluntatis, lib. 3. pagina 304.
col. 1

omnis unio realis est ad termi-
num realem, & secundum
quod est realis, lib. 3. pag. 34.
colum. 1.

ordo scientiarum secundum
eminentiam stat ad aliquod
unum tantum: quia nō pos-
sunt esse duæ scientiæ simpli-
citer primæ, lib. primo, pag.
67. c. 1

Propositionum Theologi- carum.

obiectum requirit determina-
tam distantiam ad potētiā
secundum quantitatem. qua-
liter sit propositio metapho-
rica, lib. quarto, pagina 827.
colum. 1

omne cognitum per fidem ex-
cedit quodeūque cognitum
naturaliter, quod sit propo-
sitiō falsā, lib. quarto, pag. 249.
col. 1

omne donum Dei datum ho-
mini, aut est gratum faciens,
uel gratum datum, qualiter
intelligitur, lib. 4. pagina 143.
col. 1

omnes fideles per manus im-
positionem episcoporum post
baptismum Spiritum sanctū
fulcipere debēt, ut pleni Chri-
stiani inueniātur; de consecr.
dist. 5. qualiter intelligitur, li.
4. p. 167. c. 1

omnes in Adam peccauerunt.
Ad Rom. 5. & Aug. de fide
ad Petrum. Firmissime tene,
& nullatenus dubites, omne
hominem qui per concubitū
viri & mulieris concipitur na-
sci cum peccato originali,
qualiter intelligitur, lib. 3. pa-
gina 1. c. 2

omne peccatum quod est in
mundo aut est concupiscen-
tia carnis, aut concupiscētia
oculorum, aut superbia vi-
tæ, Io. pri. qualiter intelligit.
lib. 3. p. 253. c. 1

omnes prudentiæ sunt unus ha-
bitus. qualiter intelligitur, li.
3. p. 332. c. 2

omne quod est ad se de diuinis
dictum dicitur de tribus. Au-
gustinus 5. de trinita. cap. 10.
quod

Syllabus Generalis

- qualiter intelligitur, lib. 3. pa.
79. c. 1
- omne quod est in Deo est deus.
Aug. 11. de ciuit. dei. cap. 10.
qualiter intelligitur, lib. 1. p.
769. c. 2
- omne quod fit ei a quo fit, par
te non potest. Aug. 83. q. q.
qualiter intelligitur, lib. 4. p.
661. c. 1
- omne quod refertur est aliqd
excepto relatiuo. Aug. de tri-
nit. 6. qualiter intelligitur, li.
1. p. 648. c. 2
- omne vinculum vel contractus
ad quod licite potest sequi
carnalis copula, est matrimo-
nium, vel contractus matri-
monij. qualiter intelligitur.
lib. 4. p. 573. c. 1
- omnia sunt Deo presentia Aug.
8. de trinit. & Ansel. mono. qua-
liter intelligitur, lib. 1. pa. 771
col. 2
- omnis effectus coeuius causa se-
cunde est a causa prima, qua-
liter intelligitur, lib. 3. p. 191.
column. 1
- omnis forma generabilis, & cor-
ruptibilis, si non immediate
creatur, accipit esse permu-
tationem sui subiecti, quali-
ter intelligitur, lib. 3. pagi. 46.
col. 2
- omnis poena est inuoluntaria,
qualiter intelligitur, lib. 4. p.
412. c. 2
- omnis res in qua differt hyposta-
sis ab eisdem specie, hypo-
stasi, dicitur aduentitia disse-
rentia, & charactistica pro-
prietas, qualitas hypostatica,
hoc autem est accidens nec-
lut homo differt ab altero ho-
mine, quoniam hic quidem
longus est, hic autem breuis.
Panama, in elementis, qualiter
intelligitur, lib. 3. p. 163. c. 1
- omnium erit par gaudium, &
par beatitudo, Aug. super Io.
homil. 66. qualiter intelligit,
lib. 4. p. 880. c. 1
- oportet accedentem ad deum
credere quia est, ad Hebr. 11.
qualiter intelligitur, lib. 3. p.
441. c. 2
- ostende nobis patrem, & suffi-
cit nobis. Ioan. 14. qualiter in-
telligitur, lib. quarto, pag. 793
column. 2.
- Propositionum peripate-
ticarum.
- obiectum intellectus est uni-
uersale primo phyl. tex. co. 29
& secundo de anima. tex. co.
60. qualiter intelligitur, lib. 4.
pag. 213. c. 1
- obiectum mouet non motum.
tertio de anima. tex. com. 54.
qualiter exponitur, lib. 1. pag.
325. c. 1
- officium intellectus agentis est
transfere obiectum de ordi-
ne ad ordinem. Auerr. 3. de
anima. 18. qualiter intelligit,
lib. 4. p. 694. c. 2
- omne agens agit propter finem
intentum. 2. phyl. text. co. 49.
& 81. qualiter intelligitur. li.
2. p. 459. c. 2
- omne conueniens alicui primo
secundum causalitatem pra-
cisam non remouetur ab eo,
qua aliquid quod non est il-
lud predictum remouetur ab
aliquo, quod non est ipsam
subiectum, qualiter intelli-
gitur, lib. 2. p. 135. c. 1
- omne ens omni enti compara-
tuni est idem vel diuersum,
equale vel inaequale, simile
vel dissimile. 10. metaph. tex.
co. 12. qualiter exponitur, lib.
7. p. 577. c. 2

omne

omne ens omni-
enti compara-
tum, in quo est, est
essentiale, vel
accidentale, lib. 1. p. 129.
column. 2

omne esse est a forma Boet. de
trinita. cap. 3. & auert 2. phyl.
cap. 12. qualiter intelligitur.
lib. 2. p. 319. c. 2

omne indiuiduum est compo-
situm natura contrahibili, quæ
est in illo, qualiter intelligitur.
lib. 2. p. 173. c. 1

omne locatum habet situm, c.
de quantitate, qualiter in-
telligitur, lib. secundo, pag.
91. c. 2

omne mobile prius pertran-
sit æquale sibi, vel minus,
quam maius, 6. ethi. qualiter
intelligitur, lib. 2. pagina 123
column. 2

omne quod est quando est ne-
cesse est. primo periermen.
in fine. qualiter intelligitur.
lib. 1. p. 762. c. 1

omne quod mouet se diuiditur
in duo, quorum alterum est
primo mouens, & alterum est
primo motum. 8. phyl. text. co.
30. qualiter exponitur, lib. 2.
p. 133. c. 2

omne quod mouetur, ab alio
mouetur. septimo phyl. text.
co. 1. qualiter exponitur, lib.
2. p. 132. c. 2

omne quod mouetur partim
est in termino a quo, partim
est in termino ad quem. phi-
losophus 6. phyl. text. co. 3. 2.
& 7. qualiter exponitur, lib. 2.
p. 123. c. 2

omne sensitiuum potest corrū-
pi ab excellenti sensibili. se-
cundo de anima. text. co. 123.
& per consequens beatus nō
poterit aliquid sentire, quali-
ter intelligitur, lib. 4. pa. 839.
column. 2

omnes potētia quæ sunt ma-
iori ratione quantitatis sunt
vnius potētia. demonstra-
re vel determinata. Auer. 3. phyl.
com. 69. qualiter intelligitur
lib. 3. p. 120. c. 2

omnia continue moueri mul-
tum in manifestis est ambige-
re. 8. phyl. text. co. 23. qualiter
intelligitur, lib. 2. pag. 120.
col. 2

omnis habitus disponit ad be-
ne vel male agendum. secun-
do ethi. c. 5. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 158. c. 2

omnis natura communis sup-
positis absolutis distinguitur
& plurificatur in illis, quali-
ter intelligatur, lib. primo. pa.
642. col. 2

omnis passio facta magis abi-
cit a substantia 6. topicorum.
c. 9. qualiter intelligatur. lib.
4. p. 692. c. 2

omnis potentia est cum actu,
vel ante actum; qualiter in-
telligitur, lib. primo, pag. 762
col. 2

omnis substantia ideo corrup-
tū quia inducitur aliquis
gradus impossibilis sue
proprie qualitati, quod sit p
positio falsa, lib. 4. pag. 345.
col. 2

omnium natura constantium
determinata est ratio magni-
tudinis, & augmenti secun-
do de anima, text. co. 41. quali-
ter exponitur, lib. 2. pag. 117.
column. 2

oportet corpora cœlestia esse
animata. secundo cœli. text.
com. 91. qualiter intelligitur.
lib. 2. p. 327. c. 2

oportet esse conuenientiam in
ter recipiens, & receptū. qua-
liter sit propositio falsa, lib. 4.
p. 700. c. 2

opti-

optimus finis substantiæ separata est in causando lationem corporis celestis. 12. meth. tex.co 39. qualiter intelligit. lib.4.p.753.col.1

P

Materierum.

Panis vtrum conuertatur in corpus Christi in eucharistia. disputatur, lib.4. p. 263. col.2

panis in conuersione sua vtrum annihiletur, disputatur. ibide. p.294.c.1

panis lotus Triticeus vtrum sit materia conueniens conuersionis in corpus Christi, disputatur. lib. quarto, pagina 304. c.1

paradisus vtrum sit locus conueniens humanæ habitationi. disputatur, lib.2. pag. 356. colum.2

pars intellectiua proprie sumpta, vel aliquid eius vtrum sit causa totalis gignens notitiã actualem, vel sit ratio gignendi. disputatur, lib. primo, pagina 293. c.2

partes homogeneæ, & etherogeneæ quid sint: similiter partes secundum formam, & partes secundum materiam, & qualiter fiat nutritio animalis, secundum illas, & secundum quas, & qualis generatio fiat, subtilissime disputatur, lib. quarto, pagina 672. colum.1

paruuli vtrum sint baptizandi. disputatur, lib. 4. pagina 91. col.2

paruuli baptizati vtrum recipiant effectum baptismi, disputatur. ibidem. pagina 22,

columna prima.

paruulus cõsistens in utero matris vtrum possit baptizari, disputatur. ibidem. pag. 94. colum.1

paruulus expositus vtrum sit inuitis parentibus baptizandus, disputatur, lib. quarto. ibidem.

pater, & filius vtrum spirent spiritum Sanctum, in quantum omnino vtrum, vel in quantum aliquo modo distinctum, disputatur, lib. primo. p.478. colum.1

pater, & filius vtrum dicantur unus spirator, uel duo spiratores, pertractatur, ibidem. p. 485. c.2

pater, & filius vtrum uniformiter spirent Spiritum sanctum, disputatur, ibidem pag. 489. colum.2

pater, & filius vtrum diligant se Spiritu sancto. disputatur. lib. 1. p. 720. c.1

pater vtrum sit sapiens sapientia genita. disputatur. ibidem. p. 720. c.2

peccatum vtrum sit pœna peccati, disputatur. lib.2. pa. 435. colum.2

peccatum vtrum possit esse ab ipso Deo. disputatur. lib.2. p. 436. col.1

peccatum quam habeat causam efficientem, disputatur, vel deficientem, & entitatem. pertractatur. ibidem. pa. 443. col.2

peccatum vtrum possit esse in cogitatione. disputatur. lib.2. p. 467. c.1

peccatum vtrum sit in sermone. disputatur, ibidem. pagina.

peccatum vtrum consistat in opere. disputatur. ibidem. peccati

peccati diuisio secundum Hieronymum vtrum sit sufficiens disputatur. ibidem pag.
 peccatum aliquod, vtrum possit post hanc vitam dimitti. disputatur. lib. 4. p. 17. c. 2
 peccator qualiter denominetur a peccato transiente, pertractatur. lib. 4. p. 408. c. 1
 peccata per penitentiam dimissa, vtrum in recidivitate redeant eadem numero. disputatur, lib. 4. p. 533. c. 1
 peccatum vtrum possit idem numero redire de potentia Dei absoluta, vel ordinata, pertractatur, ibidem. c. 2
 peccatum primum hominis in statu innocentie vtrum potuerit fuisse veniale. disputatur, lib. 2. p. 374. c. 2
 peccatum Ad. vtrum fuerit gravissimum. disputatur, ibidem p. 376. c. 2
 peccatum primi hominis vtrum fuerit ex ignorantia. disputatur. lib. 2. p. 380. c. 1
 peccatum originale vtrum sit carentia iustitie originalis. disputatur. lib. 2. p. 420. c. 2
 peccatum originale vtrum in baptismo reinittatur. disputatur. lib. 2. p. 424. c. 1
 peccato originali vtrum debeat sola carentia diuine visionis, pro pena. disputatur. lib. 2. p. 431. c. 2
 peccatum vtrum sit a bono, sicut a causa. disputatur. lib. 2. p. 434. c. 2
 peccatum vtrum sit per se corruptio boni. disputatur. lib. 2. p. 435. c. 1
 pena canonica vtrum impediat aliquem a susceptione, & collatione ordinum. disputatur. lib. 4. p. 551. c. 2
 pena canonica quid sit, & quot

modis dicatur, & qualiter fiat, vel iniungatur. excludat ab ordine. pertractatur. ibidem.
 pena omnium damnatorum vtrum sit equalis. disputatur. lib. 4. p. 875. c. 1
 penitentia vtrum necessario requiratur ad deletionem peccati mortalis, post baptismum commissi. disputatur. lib. 4. p. 407. c. 1
 penitentia virtus vtrum sit tantum vnius penae inflidivae. disputatur. lib. quarto. p. 427. col. 2
 penitentia quid sit, & qualiter fiat. pertractatur. lib. 4. p. 431. col. 2
 penitentiae partes vtrum sint ista tria, contritio, confessio, & satisfactio. disputatur. lib. quarto. pag. 470. col. 1
 penitentia in extremis, vtrum valeat ad salutem. disputatur. lib. quarto. pagina 513. columna 2
 personae diuinae vtrum sint tantum tres. disputatur. lib. 1. p. 156. c. 1
 personarum pluralitas vtrum stare possit cum unitate essentiae diuinae. disputatur. lib. primo. pagina 155. columna 2
 persona diuina qualiter sit vna, & vnum constitutum. pertractatur subtilissime. lib. 1. pag. 358. c. 1
 persona quaelibet diuina vtrum mittat quamlibet. disputatur. lib. primo, pagina 511. col. 1
 personae diuinae vtrum sint e quales secundum magnitudinem. disputatur. lib. 1. pag. 576. c. 1

g persone

personæ diuinæ, vtrum sint æ-
quales in potentia, disputa-
tur, lib. primo, pagina 589.
col. 1

persona secundum quod dicit
aliquid commune, vtrum
dicat aliquid præcise secun-
dæ intentionis, disputatur,
lib. 1. p. 610. c. 2

persona in diuinis vtrum dicat
substantiã, vel relationem. di-
sputatur, lib. primo. pag. 619
col. 2

personæ diuinæ vtrum consti-
tuantur in esse personali per
relationes originis. dispu-
tatur. lib. primo. pagin. 621.
col. 1

persona prima, vtrum constitui-
tur in esse personali aliqua re-
latione positiua ad secundã
personam. disputatur, lib. 1.
p. 689. c. 1

persona vtrum sit eadem cum
essentia, queritur sine argu-
mentis. lib. primo. pag. 727.
col. 2

persona creata vtrum potuerit
assumi in vnitatem suppositi.
disputatur, lib. tertio, pag. 64
column. 2

permissio diuina vtrum sit ali-
quis actus voluntatis. dispu-
tatur. lib. primo, pagina 795
col. 2

permissio diuina, qualiter fiat à
Deo, & qualiter sit composi-
bilis certitudinali cognitio-
ni, pertractatur, lib. 1. ibidem.
& p. 681. c. 1

peccatum vtrum sit peccatum.
disputatur, lib. 3. pagina 350.
col. 1

prædestinatus vtrum possit dæ-
nari. disputatur. lib. 1. pa 772.
col. 1

prædestinatio qualiter fiat, &
vtrum transeat in præteritum.

pertractatur. ibidem.

prædestinationis vtrum sit aliq-
d meritum, vel reprobationis,
disputatur, lib. 1. p. 773. c. 2

predicata qualiter Aristoteles in
topici pertractauerit, & quot
assignauerit, & de quibus, per-
tractatur. lib. primo, pag. 409.
col. 1

principium vtrum vno modo di-
catur de principio sumpro
personaliter, & rationaliter, di-
sputatur. lib. primo, pag. 698.
col. 2

prima causalitas respectu om-
nium causabilium in quocun-
que esse, vtrum sit in tribus
personis de necessitate, dispu-
tatur, lib. 2. p. 3. c. 1

prima ratio impossibilitatis rei
fiendæ, fiendæ, vtrum sit ex
parte dei, vel ex parte rei fa-
cibilis, disputatur, lib. 1. pag.
785. c. 2

primum in motu, vtrum sit po-
nendum, pertractatur. lib. 2,
p. 95. c. 1

potentia generandi in patre
vtrum sit aliquid absolutum
vel proprietas patris. disputa-
tur, lib. 1. p. 372. c. 1

potentia quid sit, & quot mo-
dis dicatur, & in quo sit, &
ad quæ, & vtrum potentia sint
oppositorum, pertractat. ibi.

potentia absoluta, & potentia or-
dinata, qualiter ponantur in
Deo, & creatura, pertractatur,
lib. 1. p. 790. c. 1

potentia anime vtrum realiter
distinguantur ab anima. di-
sputatur. lib. 2. p. 343. c. 2

potentia peccandi vtrum sit à
Deo. disputatur, lib. 2. p. 481. c. 1

positiuum charitatis præexisten-
tis, quod manet in augmen-
to, vtrum sit tota essentia cha-
ritatis intensa. disputatur. lib.

1. p.

1. pagina 563. c. 1.

portio superior vtrum sit potē-
tia distincta à portione infe-
riori, disputatur, lib. 2. p. 386.
col. 1.

productiones in diuinis perso-
nis vtrum sint duo tantum,
intrinsecæ, disputatur, li. 1. p.
157. c. 2.

productiones in diuinis quali-
ter, & per quid distinguantur.
pertractatur, lib. 1. pag. 304.
col. 2.

productio filij necessaria in di-
uinis secundum Theologos,
qualiter differat à productio-
ne creature necessaria secun-
dum philosophos, pertractat.
lib. 1. p. 165. c. 2.

productio qualiter sit ad intra
in diuinis, & ad extra, & secū-
dum quem ordinem, & in
quo esse, & à quibus, pertra-
ctatur, lib. 2. p. 3. col. prima,
& secunda.

productio qualiter ponatur vni
uoca in entibus, pertractatur,
lib. 1. p. 506. c. 1.

proprietates vtrum sit idem cum
persona, & vtrum sit eadem
cum essentia, quæritur sine ar-
gumentis, lib. primo, pagina
727. col. 2.

propositio qualiter sit per se
nota, & qua ratione, pertra-
ctatur, lib. 1. p. 118. c. 2.

proximus vtrum eodem habi-
tu sit diligendus, quo diligi-
tur Deus, disputatur, lib. 3. p.
280. c. 2.

punire quomodo sit actus ali-
cuius virtutis, & cuius, pertra-
ctatur, lib. quarto, pagi. 417.
col. 1.

punitio malorum ab ipso Deo,
quid sit, & qualiter fiat, &
quod modis, pertractatur, lib.
4. p. 731. c. 1.

Definitionum.

pax est securitas habendi obie-
ctum sine repugnantia, lib. 3.
p. 318. c. 2.

pœna canonica est aliqua prohi-
bitio actus exercendi, vel gra-
dus recipiendi, qui alias com-
peteret non prohibito, lib. 4.
p. 400. c. 1.
aliter sic.

pœna canonica est pœna inflicta
per canones prohibens, vel ar-
dens punitum ab aliquo gra-
du ecclesiastico, qui alias sibi
liceret, lib. 4. p. 552. c. 1.

pœna formaliter est carêtia bo-
ni conuenientis uoluntati, &
volenti, lib. 2. pagina 455. co-
lumna 2.

peccatum mortale est dordina-
tio opposita ordinationi, sine
qua finis non potest sequi ali-
quo modo. lib. secundo. p.
374. c. 1.

peccatum originale est formali-
ter carêtia iustitiæ originalis
debitæ, & non qualitercunq;
debitæ; sed debitæ quia ac-
cepta in primo parente: &
in ipso ammissæ, lib. 2. p. 426.
col. 1.

perfectio formalis est illa, quæ
in quolibet ente melius est
esse, quam non esse, lib. 2. pag.
92. c. 1.

& aliter sic.
perfectio simpliciter est melius
quocunque sibi impossi-
bili in quolibet supposito ab
solute considerato, lib. 1. pag.
189. c. 1.

permissio proprie dicta in no-
bis est nolitio remissa alicui-
us mali, quod scitur esse ma-
lum. lib. primo, pagina 796.
col. 1.

peritrium dolosum est quando iurans aliquid se esse facturum in ipso actu iurandi intendit oppositum, & non intendit se obligare ad illud, quod iuratur. lib. 3. p. 354. c. 2.

persona est intellectualis naturae incorporealis existentia, li. 1. p. 613. c. 1.

praxis ad quam cognitio practica extenditur est actus alterius potentiae, quam intellectus, naturaliter posterior in electione, natus elici conformiter rationi rectae ad hoc quod sit rectus, li. 1. p. 51. c. 1.

praedestinatio proprie sumpta est actus diuinae uoluntatis eligentis, & ordinantis rationalem creaturam ad gratiam, & gloriam. lib. 1. p. 772. c. 1. & li. 3. p. 82. c. 2.

possibile logicum est modus compositionis formatque ab intellectu, illius quidem cuius termini non includunt contradictionem. lib. 1. p. 166. c. 1. & p. 390. c. 1. & p. 760. c. 1.

possibile reale est quod accipitur ab aliqua potentia in re, sicut a potentia inherente alicui, vel terminata ad illud sicut ad terminum. ibidem.

possibile est illud cuius contrarium non est de necessitate verum. lib. 1. p. 375. c. 2.

potentia ordinata est illa, quae est principium exequendi alicuius conformiter legi rectae secundum ordinem praefixum ab illa lege. lib. primo. p. 790. col. 1.

potentia absoluta est, quando est principium exequendi alicuius supra illam legem, vel contra illam. ibidem.

potentia essentialis est quando ad hoc quod excat in actum

necessario praerigitur aliqua forma, per quam excat in actum. libro primo, pagina 27 col. 1.

prober perfecta memoria est actualis notitia tanta illius obiecti, quanta potest concipere talis intellectus, & tunc illa notitia dicitur adaequata intellectui respectu talis obiecti. lib. 1. pag. 160. c. 1.

proportio geometrica est quae continens excedit contentum in aliquo certo gradu finito. lib. 4. p. 826. c. 2.

propositio per se nota est, quae ex terminis propriis, quae sunt aliquid eius, ut sunt eius, habet veritatem euidentem: & non propter aliquid aliud extra terminos proprios habet euidentiam. lib. 1. p. 118. c. 2.

proximus est ille cuius amicitia est grata dilecto, ut scilicet ab eo diligatur. lib. 3. p. 283. col. 1.

pulueres mortuorum dicuntur quaecunque corpora, in quibus est ultimitate facta resolutio. lib. quarto, pagina 639. col. 2.

punitio est perceptibilis carentia boni conuenientis in natura intellectuali, vel perceptibilis praesentia mali disconuenientis in eadem. lib. 4. p. 731. c. 1.

poenitere est vindicare peccatum a se commissum. lib. 4. p. 414. col. 2.

poenitere est detestari, vel odire peccatum a se commissum.

sum. ibidem.
 poenitere est poenam infligam
 pro peccato suo commissio
 grater acceptare. ibidem.
 p. 415. c. 1.
 poenitere est poenam infligam
 pro peccato suo patietur suf
 ferre. ibidem.
 poenitentia est absolutio homi
 nis poenitentis facta cer
 tis verbis, cum debita inten
 tione prolatis a sacerdote iu
 risdictionem habente ex insti
 tutione diuina efficaciter si
 gnificatibus absolutione ani
 me a peccato. lib. 4. pag. 431.
 col. 2

Distinctionum.

pars capitur tripliciter. lib. 4. p.
 393. col. 2
 pars est duplex, quaedam secun
 dum formam, & quaedam se
 cundum materiam. lib. 2. pa.
 108. c. 1.
 pascha quinque modis accipi
 tur. lib. quarto. pagina 306
 col. 2.
 peccatum potest dici irremisci
 bile dupliciter. lib. secundo.
 p. 480. c. 1.
 peccatum actuale potest dupli
 citer intelligi, vno modo ip
 sa inordinatio actualis, alio
 modo oblatio ad poenam, se
 quens illum actum. lib. 4. pa.
 533. c. 2
 peccare potest accipi duobus
 modis. lib. 2. p. 429. c. 1
 peccatum mortale, vel veniale
 potest dupliciter committi,
 vel circa finem, vel circa il
 lud, quod est ad finem. lib. 2.
 p. 375. c. 2
 peccatum potest dici maximū
 duobus modis, vel ex extrin
 seca ratione formali, vel qua

tum ad sequelam. lib. 2. pag.
 378. c. 1
 peccatum potest dupliciter ac
 cipi. lib. 2. p. 414. c. 1
 peccatum est duplex, quod dā,
 s est in actu interiori, & quod
 dam in actu exteriori. lib. 2. p.
 477. c. 1
 perfectius intelligibile a nobis
 potest intelligi dupliciter, li.
 1. p. 220. c. 2
 persona potest dici perfecta in
 statu dupliciter, vel perfectio
 nis exercende, vel perfectio
 nis acquirēde. lib. 3. p. 346. c. 2
 poena dicitur duobus modis. li.
 2. p. 457. c. 1
 poenam correspondere peccato
 potest intelligi duobus mo
 dis. lib. 4. p. 473. c. 1
 poenitere potest accipi multipli
 citer. ib. 4. p. 470. c. 2.
 perfectio duplex est intrinse
 ca. f. & extrinseca. lib. 4. p. 586.
 colum. 2
 perfectio potest dici dupliciter
 positine. f. & permissiue. lib. 4.
 p. 696. c. 1
 potentia operandi est duplex,
 actiua. f. & passiva. ibidem. &
 lib. 2. p. 397. c. 2
 potentia dicitur multipliciter.
 lib. 1. p. 375. c. 2. & p. 384. c. 1.
 & lib. 4. p. 590. c. 1
 potentia est duplex absoluta, &
 ordinata. lib. 1. p. 790. c. 1
 positio denotata per ly, si, po
 test intelligi dupliciter. lib. 1.
 p. 54. c. 2
 potentia comparatur duplici
 citer. lib. 1. p. 13. c. 2
 potentia desperata se habent
 tripliciter. lib. 1. pagina 229.
 col. 1
 potentia in generatione duplex
 concurret. subiectiua. f. & obie
 ctiva. lib. secundo. pagin. 313.
 col. 1

Syllabus Generalis

potentia potest accipi dupliciter: vno modo, vt dicitur principium operandi, alio modo vt distinguitur cōtra actum. lib. 2. p. 367. c. 2
potentia peccandi potest intelligi, & accipi dupliciter. lib. 2. p. 481. c. 2.
portio superior potest considerari duobus modis, lib. 3. p. 148. c. 2
potestas est duplex, simpliciter & ministerialis, lib. 4. pag. 152. col. 2
prædestinatus potest damnari, potest intelligi duobus modis. lib. 1. p. 772. c. 2
Prædicatio est duplex quidditatiua, f. & determinatiua. lib. 2. p. 314. c. 1
primitas in ente est duplex. lib. 1. p. 228. c. 2
primo aliquid moueri, potest intelligi dupliciter, lib. 2. p. 133. col. 2
principium ex se productiuum, quod in aliquo non producat, pōt intelligi dupliciter. lib. 1. p. 159. col. 1
prius natura dicitur duobus modis. lib. 2. p. 18. c. 1
prius est posterius, potest intelligi dupliciter, scilicet actiualiter, uel aptitudinaliter, lib. 4. p. 320. c. 2
priora dicuntur dupliciter, quædam. f. generatione, quædam vero perfectione, lib. 4. p. 482. col. 2
plures baptizare, potest intelligi dupliciter, vel eandem suscipientem, vel plures, & utrūque subdiuiditur. lib. 4. pag. 122. c. 1
pelagus perfectionum potest intelligi dupliciter, lib. 1. p. 427. col. 2
processus naturæ est duplex, al-

ter ab imperfecto ad perfectum, alter a perfecto ad imperfectum, lib. 3. p. 208. c. 1
 producere simile intelligitur multipliciter, lib. 2. pag. 362. col. 2
 proprietates entis infiniti relationæ ad creaturas sunt duplices. lib. 1. p. 125. c. 1
 persecutio, vel adhæsiō in appetitu est duplex. lib. 1. pag. 94. col. 1

Axiomatum

præcepta quando sunt contraria, illud quod est superius magis ligat, & obligat: & ideo firmitus est seruandum; nec seruans illud, & prætermittens aliud, peccat, lib. 4. pag. 551. col. 2
predicato stante confuso tantū, non licet sub ipso descendere, lib. 1. p. 19. c. 2
perfectio actus, quando est a duobus, scilicet potentia, & obiecto: quando variatur propria ratio istorum, vel alterius eorum in se, vel coniunctione cū reliqua causa: vel secundū approximationē ad reliquam causam, variabitur tunc perfectio illius actus, lib. 3. p. 291. c. 1
permutatio non tenet, nisi secundum idem, secundū qd prius præfuit proportio, vel secundum aliquid in quo proportionem esse includitur in prima, p. portione. lib. 4. p. 658. c. 2
principium actiuum naturaliter, qn concurrit cum causa libera agente, tunc causa libera agente oportet, quod illud principium naturaliter coagat, quantum potest, lib. 1. p. 520. c. 2
principium actiuum, quando est

est indeterminatum ad aliquos duos effectus, non ex æquo, sed secundum ordinem naturalem, ex se sufficienter est determinatum ad primum illorum, & posito primo est determinatum ad secundum.

lib. 1. p. 375. c. 1.
principio productiuo illud generaliter producit, cuius tale principium est productiuum, vel in eo, in quo est, si natiu est illud recipere, uel in alio, vel in nullo, tunc producit per se subsistens, si potentia productiua sit perfecta respectu subsistentis. lib. 1. p. 468. c. 2.

potentia quandoque non determinatur ad actum ordinatum ex se, actus eius in cōvniuersalior est actu eius ordinato. lib. 1. p. 80. c. 1.

proposito de possibili est falsa, cuius illa de inesse est impossibilis. lib. 4. p. 303. c. 1.

Entencia. insigniorum.

particulare quod non intelligitur nisi in aliquo cōi, non potest esse obiectum primum intellectus, sed magis illud cōmune. lib. 1. p. 226. c. 1.

passiuum naturale non magis determinatur ad patiendum, quam agens naturale ad agendum, lib. secundo, pagin. 288. col. 2.

passum receptiuum formæ secundum esse reale, non est receptiuum eiusdem secundum esse intentionale, lib. 4. p. 340. col. 2.

per omnem conditionem effectus potest demonstrari de causa: quia est, quam impossibile est inesse effectui, nisi causa sit. lib. primo, pagi. 43.

columna 2.

per nullam mutationem habet per se termino, lib. 4. pa. 196. col. 2.

prædicatio in abstracto, non est predicatio in quali, vel determinatiua. lib. primo. pa. 410. col. 1.

primum constitutum suppositi in aliquo non videtur facere per se unum cum illa natura. lib. 1. p. 632. c. 1.

primum obiectum habitus continet virtualiter omnes veritates illius habitus, cuius est primum obiectum, lib. 1. pa. 34. c. 2.

principiare aliquod uerum ens in quocunque genere principij non conuenit alicui, nisi realiter enti. lib. 1. p. 352. c. 2.

principium effectiuum in quantum effectiuum nullam ponit imperfectionem. lib. 1. p. 129. c. 1. & 2.

principium productiuum vnius rationis in diuinis, non potest habere duas productiones vnius rationis. lib. 1. pag. 371. col. 1.

principium productiuum perfectum, potest dare productum omnem perfectionem, quæ sibi non repugnat, lib. 1. pa. 460. col. 2.

priuatio formæ præexigit principationem producentis, sicut de causa formali, & efficiente, lib. 1. p. 691. c. 2.

priuatio quæ nata est inesse determinato subiecto, non proprie manet sine illo subiecto. lib. 4. pagina 534. col. 1.

prius natura non oportet multiplicari posteriori natura, sed posterius priori, & simul et, cum quo est simul. lib. 4. pag. 206. c. 2.

g 4 prius

prius inquantum prius essentialiter, non variatur propter variationem posterioris, li. 4. pag. 272. col. 2

prius naturaliter non corrumpitur per aliquid posterius naturaliter, lib. 4. pagina 275. colum. 1

prius naturaliter, & præsuppositum alteri, non solum acquiritur per hoc, quod acquiritur posterius naturaliter, immo prius præsupponitur iā acquisitum, lib. 4. pagina 362. colum. 1

prius essentialiter non potest dependere ab aliqua causa, a qua non dependeat posterius essentialiter, lib. 4. pag. 776. col. 1

productio ponitur in genere, vel in specie ex suo termino formali, lib. 1. pagina 352. columna 1

producentis, & formæ, qua produciens producit, eadem est relatio ad productum, lib. 1. pag. 373. col. 1

potentia quæ inclinatur ad multa obiecta per se, non quietatur in aliquo vno perfecte, nisi illud includat omnia per se obiecta, quantum possunt includi in aliquo vno, lib. 1. pag. 80. col. 2

potentia non quietatur nisi ubi est obiectum suum perfectissimum, & in summo, ibidem.

potentia non potens habere actum, nisi circa obiectum sibi præsens, si non potest habere illud præsens, nisi per aliquam aliam potentiam, cui contingenter contingit, dependet in operatione sua a tali potentia sibi contingenter coniuncta, & ita est imperfecta, lib. 1. p. 277. c. 2

potentia necessario respiciens aliquod obiectum primum, ad nullum aliud necessario se habet, nisi illud primum obiectum sit ratio necessaria tendendi in illud aliud, lib. 1. pag. 441. col. 2

posita causa totali efficacius operante, sequitur actio perfectior, libro 1. pagina 308. colum. 2

possibile secundum quod est terminus, vel obiectum omnipotentiae, est illud cui non repugnat esse, & quod non potest ex se esse necessario, lib. 1. pag. 787. c. 1

posito totali principio, & sub ratione sub qua natum est esse principium, potest principiari illud cuius ponitur esse principium, lib. 4. pagina 339. colum. 1

plura non sunt ponenda sine necessitate, lib. 4. pagina 700. colum. 1

Propo. Theologicarum.

partis animæ memoria quod sit manifestum est, quando, & cuius phantasia est, illius est memoria est. & Damascenus lib. 2. ca. 20. scribit, memoria est imaginatio, derelicta a sensu secundum actum, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 712. colum. 1

paruuli habebunt virtutes morales in patria. Augustinus in 2. de potentia, qualiter intelligitur, lib. 3. pagina 334. colum. 1

passio Christi fuit violenta, qualiter intelligitur, lib. 3. pagina 178. col. 1.

pater dicit verbo, & etiam Spiritus sanctus, & pater, & filius dilli.

diligunt se spiritu sancto. Augustinus 7. de trinitate cap. 1. & 2. & 14. de trinitate cap. 8. qualiter intelligitur, lib. 1. p. 723. colum. 2. & lib. 3. pagina 295. col. 2.

pater est, quo est ei filius. Augustinus 5. de trinitate cap. 6. qualiter exponitur, lib. 1. pag. 383. colum. 1.

paucorum est peruenire mentis acie ad rationes intelligibiles. Augustinus 12. de trinitate cap. 14. & non nisi pura anima ad illas pertingunt. 83. q. 46. qualiter intelligitur, lib. 1. pagina 258. col. 1. in fine.

paulus restitit Petro in Antiochia, quia reprehensibilis erat. Galat. 2. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 86. c. 1.

peccator est formaliter inimicus Dei, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 25. c. 1.

peccat mortaliter, qui se exponit periculo mortis, qualiter intelligitur, lib. 4. pagina 577. colum. 2.

peccatum est adeo voluntariū, quod si non est voluntariū, non dicitur peccatum. Augustinus de vera religione, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 428. c. 2. & lib. 4. p. 92. c. 1.

peccatum est corruptio reſtitutinis in actu secundo, nō aut naturalis, neque cuiuscunq; habitualis, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 438. c. 2.

peccatū est dictū, vel factū, vel concupitū cōtra legem Dei. Augustinus. 25. contra Faustum, qualiter intelligitur, lib. 2. pag. 441. c. 1.

peccatum est voluntas consequendi, vel retinēdi, quod iustitia verat, & a quo liberum

est abstinere. Augustinus lib. de duabus animabus cōtra manichæū, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 439. c. 1.

peccatum ideo est malū, quia adimit bonū. Augustinus in Enchirid. qualiter intelligitur, lib. 2. p. 379. c. 1. & lib. 4. pag. 476. col. 2.

peccatū non est nisi in voluntate. Augustinus de duab⁹ animabus, qualiter intelligitur, lib. 2. pag. 474. c. 2.

peccatū mortale, & veniale sunt eiusdem generis naturæ, vel forte eiusdem rationis in malitia moris, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 522. c. 2.

peccatū mortale post baptismū non deletur, nisi per penitentiam. Augustinus de vera penitentia, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 103. col. 1.

pœna debita peccato mortali ē infinita, qualiter intelligitur, lib. 3. pag. 199. c. 1.

perfecte diligēs vult dilectū cōdiligere, qualiter intelligitur, lib. 3. p. 340. c. 2.

perfectio simpliciter est illa, q̄ melius est in quolibet ipsum, quam non ipsum. Anselmus monolog. cap. 15. qualiter exponitur, lib. 1. p. 169. col. 2. & pag. 391. c. 2.

permisit Moyses non Deus diuortū, Glossa. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 603. c. 2.

per nullā virtutē pōt idē corp⁹ esse vbique, neq; habere omnia vbi, quod sit propositio falsa, lib. 4. p. 211. c. 2.

per quas cās aliquid nascit⁹, per easdē dissoluitur, extra de regulis iuris, qualiter exponitur, lib. 4. p. 604. c. 1.

plures personæ eundem hominē assumere oīno nequeūt. Ansel-

Ansel-

Syllabus Generalis

- Anselmus de incarnatione Verbi cap. 7 & 2. cur Deus homo cap. 9. qualiter intelligitur, lib. 3. pag. 20. col. 2.
- Portio inferior in Christo fuit simpliciter in termino, qualiter intelligitur, lib. 3. pag. 185. col. 2.
- Possit peccare non est libertas, neque pars libertatis secundum Anselmum de libero arbitrio cap. 10. qualiter intelligitur, lib. 2. p. 268. col. 2. & pag. 385. col. 1. & pag. 482. col. 2.
- Potentia prae habens origine terminum adequatum, antequam sit in alio, non est illi principium producendi, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 14. col. 2.
- Potentia animae quamvis non sit substantia, tamen non sunt omnino nihil. Anselmus de casu Diaboli cap. 8. qualiter intelligitur, lib. 2. pagina 354 col. 2.
- Potentia animae suscipiunt magis & minus. Augustinus 15. de trin. cap. 13. qualiter intelligitur, lib. 2. ibidem.
- Potentia motiva in homine non organica est frustra, si non habet operationem in viatore, quod sit falsum, lib. 4. pag. 242. col. 2.
- Præceptum superioris plus obligat, quam præceptum inferioris, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 115. col. 2.
- Præteribit figura huius mundi, & cæli calore solentur, Corinth. 7. & Petrus in canonica sua, qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 637. col. 2.
- Prima, perfecta affectio obiecti, præcedit quietationem in obiecto, qualiter sit propositio falsa, lib. 4. p. 786. c. 1.
- productiones sunt eiusdem rationis cum productis, qualiter intelligitur, lib. 1. p. 381. col. 2. & pag. 506. c. 1.
- propter unionem naturarum est communicatio idiomatum, Damascenus in elementatio, qualiter intelligitur, lib. 3. pag. 82. col. 1.
- proximus est, qui facit misericordiam cum illo, inquit Christus pharisæo, Luc. 10. qualiter intelligitur, lib. 3. pagina 288. col. 2.
- Propo. peripateticarum.
- pars extra totum est imperfecta, qualiter intelligitur, lib. 4. pagina 648. col. 1.
- passiones naturales non sunt divisibiles in infinitum. in libello de sensu & sententia, cap. 7. qualiter intelligitur, lib. 3. pagina 117. col. 2.
- perfectio inferioris potest contineri in specie superiori, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 830. col. 1.
- perfectius est quod in sua perfectione minus dependet, quia dependere est imperfectionis, qualiter intelligitur, lib. 4. p. 790. c. 2.
- perfectum est unumquodque cum potest producere sibi simile primo Metaph. in præmio, & 4. Metaph. ad finem. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 19. c. 2.
- phantasmata se habent ad intellectum sicut sensibilia ad sensum. 3. de anima tex. co. 39. qualiter intelligitur, lib. 4. pag. 697. col. 1.
- pollens mēte debet prævidere, pollens aut viribus debet servare. primo politicorum ca. 2. qualiter intelligitur, lib. 4. p. 611. c. 1.
- Possibile est continuum dividendum quodcumque signum, qualiter intelligitur, lib. 2. p. 113. c. 1. postero.

posteriora generatione sunt pri-
ma perfectione. 9. met. tex.
co. 15. qualiter intelligitur.
lib. 4. p. 785. c. 1.

potentia actiua est principium
transmutandi aliud in quan-
tum aliud. 5. metaphyl. tex.
co. 17. & 9. metaphyl. tex. co.
2. qualiter intelligitur. lib. 2.
p. 405. col. 1. & lib. 4. pag. 243.
column. 2.

Potentia, & actus sunt eiusdem
generis. 9. metaphyl. tex. co. 13.
qualiter intelligitur. lib. 1. p.
372. col. 1. & lib. 2. pag. 345.
column. 2.

potentia infinita si esset in ma-
gnitudine, moueret in instan-
ti. 8. phyl. tex. co. 78. & 79. qua-
liter intelligitur, & qualiter
philosophi consequentia va-
leat. lib. 1. p. 147. c. 1. & pagin.
389. c. 1.

potentia non est ad prateritū.
qualiter intelligitur. lib. 4. p.
659. col. 1.

potentia passiuā naturalis de-
bet habere potentiam actiuā
naturalem, sibi correspondē-
tem, qualiter intelligitur. lib.
1. pag. 16. col. 2. & pag. 364. c.
1. & lib. 4. p. 661. col. 2. & pag.
330. col. 1.

potentia quæ est ad aliquem
actum ordinata, actuatür pri-
mo per illum actum, qualiter
intelligitur. ibidem.

potentia recordatiua cognoscit
hoc vt hoc, quia cognoscit vt
hic, & nunc, qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 715. c. 2.

potentia animæ egrediūtur ab
anima, vt quedam virtutes, &
in anima Auerr. 3. de anima.
co. 5. & 19. & 20. qualiter in-
telligitur. lib. 2. pagina. 353.
col. 1.

potentia contraria non possum

stare simul in aliquo. philoso-
phus primo celi. tex. co. 112.
3. phyl. tex. co. 10. qualiter ex-
ponitur. lib. 2. p. 34. col. 1.

potentia distinguntur pactus,
& actus per objecta. 2. de ani-
ma tex. co. 33. qualiter intelli-
gitur. lib. 1. p. 225. c. 1. & pag.
367. c. 1. & lib. 2. p. 354. c. 1. &
pag. 388. c. 2. & lib. 3. pag. 134.
col. 2.

potentia irrationales non sunt
oppositorum, sed necesse est
vt possint quando actiuum,
& passiuum appropinquan-
tur. 9. metaphyl. tex. com. 10.
qualiter intelligitur. lib. 1. p.
376. c. 2.

potentia naturales animæ sunt
in secunda specie qualitatū.
philosophus in predicamen-
tis cap. de qualitate. qualiter
intelligitur. lib. 2. pagina. 354.
col. 2.

potentie naturales intensa mu-
tuo se impediunt ex actibus
suis intentis. Auicenna. 6. na-
turalium parte. 4. cap. 5. quali-
ter intelligitur. lib. 3. pag. 168.
col. 2.

practica est gratia vsus, & ope-
ris. 2. metaphyl. tex. co. 3. qua-
liter exponitur. lib. 1. pag. 77.
col. 1.

praxis est operatio secundum
electionem, qualiter exponi-
tur. lib. 1. p. 63. c. 1.

primo distinctiua sunt primo
diuersa, qualiter intelligitur.
lib. 1. p. 654. c. 1.

prima rerum creatarum est ef-
fe. Proculus in libro de cau-
sis, qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 8. col. 2.

primum appetibile est causa
omnium appetibilium, quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 82.
col. 2.

primum

primum correlatiuū potentie
actiue est possibile; qualiter
intelligitur. lib. 1. pagin. 359.
col. 1.

primum in omni ordine est ab
solutissimum. qualiter intelli
gitur. lib. 1. p. 698. c. 1.

principium artificialium est in
cognoscente; sed naturalium
est in moto. 6. metaphys. tex.
co. 1. qualiter intelligitur. lib.
2. p. 362. c. 2.

priora secundum generationē
sunt posteriora secundū per
fectionem. 9. metaphys. tex.
co. 35. qualiter exponitur. lib.
1. p. 360. col. 2.

privatio vna nō est maior alia.
qualiter intelligitur. lib. 4. p.
880. col. 1.

proportio est perfectionis, & p
fectibilis, quia capacitas per
fectionis est secundum gra
dū nature perfectibilis. qua
liter intelligitur. lib. 3. p. 124.
column. 2.

prudencia est concors appeti
tui recto. 6. ethico. cap. 3. qua
liter intelligitur. lib. 3. pagin.
331. col. 2.

prudencia est habitus actius
cū ratione vera. 6. ethic. cap.
6. qualiter exponitur. lib. 1. p.
75. col. 2.

prudencia est habitus consilia
rium. 3. & 6. ethicorum. qua
liter intelligitur. lib. 3. p. 331.
col. 2.

prudencia est nobilior virtus cē
teris. 6. ethicorum. cap. 6. qua
liter intelligitur. lib. 3. pagin.
305. c. 2.

pueri primum appellant omnes
viros patres, & omnes fœmi
nas matres. primo phys. tex.
co. 5. qualiter exponitur. lib.
1. p. 218. c. 2.

punctus est semper in spatio si

bi equali, qualiter intelli
gitur. lib. 2. p. 124. c. 1.

Q

Materierum.

Qualitas qualiter sit termi
nata, & verum sit diuisibi
lis in infinita. pertracta
tur. lib. 2. p. 103. c. 1.

Quantitas à qualitate separata
vtrum sit actiua in sensum.
pertractatur. lib. 4. p. 350. c. 1.

Quantum qualiter sit diuisibi
le, vel in quantum quantum,
vel naturale. pertractatur. lib.
2. p. 109. c. 2.

Quicunque iniuste abstulit cō
alienam, vel detinet illā, vtrū
teneatur illam restituere, ita
quod non possit vere ponere
re absque tali restitutione.
disputatur. lib. 4. pagina. 443.
col. 2.

Quilibet secundum legem cō
munem propagatus ab Adā,
vtrum contrahat originale
peccatum. disputatur. lib. 2.
p. 420. c. 2.

Quilibet vtrum teneatur maxi
me diligere se post Deum, di
sputatur. libro. 3. pagin. 283.
columna. 2.

Distinctionum.

Quid dupliciter querit. lib. 1. p.
620. col. 1.

Quietatio dupliciter potest ac
cipi, vno modo pro delecta
tione proprie dicta, quæ est
perfectio superueniens ope
rationi, alio modo pro actu
elicitio voluntatis quietati
uo. libro. quarto. pagin. 785.
column. 1.

Axio.

axiomatum.

Quandocunque aliquid agens agit in aliquid passum, potest quodlibet agēs eiusdem rationis in quodlibet passum eiusdem rationis agere. lib. 1. p. 34. col. 1.

Quandocunq; aliquid alicui conuenit sub ratione alicuius non necessario sibi inherētis, non conuenit illi necessario. lib. 1. p. 37. col. 1.

Quandocunque aliquid est primo tale, coniunctum cum alio posteriori, si potest ab illo se parari, adhuc est tale. lib. 1. p. 52. col. 2.

Quandocunq; alicuius dilectio principaliter intenditur extra genus cognitionis, eius cognitio principaliter intenditur intra genus cognitionis. lib. 1. p. 61. col. 2.

Quandocunque aliquid commune diuiditur primo per differentias oppositas impossibile est utraq; differentiam in aliquo vno sub illo communi contento reperiri. lib. 1. p. 68. col. 1.

Quandocunque aliquid conuenit, seu natum est conuenire alicui precise secundum aliquam rationem, cuiusq; conuenit essentialiter secundum illam rationem, conuenit ei simpliciter, & essentialiter. li. 2. p. 156. col. 1.

Quandocunque aliqua duo constituant aliquid tertium perfectum, neutrum illorum habet ab altero illam conditionē, quæ est propria sibi, in quantum constituit, sed utrumque habet ex se primo. lib. 1. pagina. 630. c. 2.

Quandocunq; aliquid determinatur ad aliud ex se: ubi cūq; est habet illud. li. 1. p. 691. c. 2.

Quandocunque aliqua duo comparatur ad aliquid tertium, quod est illimitatum, eo modo quo illa duo non sunt illimitata non oportet illud tertium con distingi in eis. lib. 1. p. 645. c. 2.

Quandocunq; aliquid est illimitatum in aliqua ratione causæ, ita quod sibi plura correspondēt in altero extremo, vel aliquid vñ plura continens, si inter illa plura est aliquis ordo, vel absolute, vel in se habendo ad illud illimitatum, tunc non est idem primum respectu talis illimitati, & hoc loquendo de primitate adæquationis, & primo primitate immediationis. li. 1. p. 595. col. 2.

Quandocunq; aliquæ potentie sunt ordinatæ, naturalitas potentie superioris est maior, quam potentie inferioris. li. 4. p. 848. col. 1.

Quandocunq; aliqua secundum prius & posterius concurrunt ad aliquam actionem, illud quod est prius, principalius concurrunt ad illam actionem, lib. 1. pagina. 458. columna. 2.

Quandocunque ad productionem alicuius effectus concurrunt actiū, & passiū, prior est naturaliter respectus actiui ad passiū, quam sit respectus utriusque ad productum. lib. 1. pagina. 353. column. 2.

Quandocunque aliquid continet in se plures perfectiones communicabiles, communicas illud vñ, communicat omnes

Syllabus Generalis

omnes perfectiones in illo,
eo ordine, quo nata sunt esse
in illo vno. lib. 1. pagina. 508.
col. 1.

Quandocunque aliquid est de
se esse, & non tantum capax
illius esse: tunc etiam est de
se habens quamlibet condi-
tionem necessario requisita
ad esse. lib. 1. p. 414. c. 2.

quandocunque aliqua realitas
intelligitur cum suo modo
intrinseco, ille conceptus nō
est ita simpliciter simplex,
quin possit intelligi illa reali-
tas absque modo illo: sed tūc
est conceptus imperfectus il-
lius rei, potest etiam concipi
sub illo modo, & tunc est con-
ceptus perfectus illius rei. ibi
dem. p. 412. c. 1.

quandocunque aliqua duo agē-
tia concurrunt ad aliquem
vnum effectum, quanto vnū
illorum potest plus supplere
vicem alterius, tanto minor
perfectio requiritur in altero,
quandoque autem nulla, si
illud supplet totam vicem
eius. lib. primo. pagina. 239.
column. 1.

quandocunque aliqua existen-
tia est indifferēs ad duos mo-
dos, sicut simpliciter haberi
potest sub vno modo, ita &
sub alio. lib. 4. pagina. 224. co-
lumna. 1.

quandocunque aliquam formā
in communi sequitur aliqua
operatio in vniuersali: quam
liber formam singularem sub
illa consequitur aliqua ope-
ratio singularis eiusdem ra-
tionis: nisi aliqua forma sin-
gularis sit imperfecta. lib. 1.
p. 383. c. 1.

quandocunque aliqua passio cō-
uenit alicui secundum ali-

quam rationem, cuiusque
conuenit æqualiter secundū
illam rationem, eidem cōue-
nit simpliciter æqualiter. lib.
2. p. 109. c. 1.

quandocunque aliquid est in
aliquo vltimate tale, non po-
test illud manere in ipso, nisi
ipsum habens illud sit in ip-
so. lib. 1. pagina. 88. co-
lumna. 1.

quandocunque aliquod funda-
mentum est potentiale ad re-
lationem, prius naturaliter in-
formatur fundamentum re-
latione, quam suppositum. lib.
1. p. 648. c. 1.

quandocunque aliqua propo-
sitiō affirmatiua est falsa ex re-
pugnantia extremorum, quæ-
cunque determinatio, vel re-
duplicatio addita, quæ non
tollit repugnantiam eorum,
non tollit rationem falsita-
tis illius. ibi 3. pagina. 110. co-
lumna. 1.

quandocunque aliqua ordinan-
tur essentialiter, sicut disposi-
tio, & forma ad quam est di-
positio, licet dispositio pos-
sit esse sine forma, non tamē
econuerso. lib. 3. pagina. 333.
column. 2.

quandocunque aliqua forma
est indeterminata secundum
virtutem actiuam ad plura, il-
lud quod precise respicit v-
nam actionem determinatā:
non perficit eam, in quantum
est indeterminata, sed in qua-
tum est potentia determina-
ta respectu illius actionis. lib.
2. p. 408. c. 1.

quandocunque aliqua secun-
dum totum genus suum ha-
bent aliquem ordinem ad in-
uicem, quodlibet cuius ha-
bet similem ordinē ad quod
libet

libet alterius. lib. 4. pagin. 22. col. 2.

quandocunque aliquid ab aliquo habet eandem entitatem, non est tibi dependens, potest tamen esse præexigentia, si unum suppositum habeat illud ab altero. lib. 1. pag. 167. colum. 1.

quandocunque aliqua duo concurrunt secundum diuersas regulas, semper illud quod est secundum regulam superiorem est eligendum, & faciendum. lib. 4. pag. 867. columna. 2.

quandocunque aliqua coniunguntur præcise per actum voluntatis contingenter se habentis ad illam coniunctionem, si unum illorum secundum se sit mobile omnino in proportionatum alicui motui, & reliquum sit proportionatum, ipsum non potest vtrumque; illorum coniunctionem mouere eadem motione. libro. 4. pagina. 236. columna. 2.

quandocunque aliquid includit, vel præsupponit aliud, illa possunt comparari, vel secundum illud, quod præcise pertinet ad vtrumque, vel secundum illud, quod secundum ponit, primo præsupposito, & secunda quidem comparatio non est per se, quia sic vnuer saliter secundum excedit primum, sicut duo bona excedunt alterum eorum, sed prima est per se, quia est secundum præcisas rationes comparatorum. lib. 4. pag. 167. col. 2.

quando principium elicitiuum non necessatio elicit, habens illud principium non neces-

sario agit. lib. 1. pagina. 106. col. 2.

quandocunque in aliquo eodem sunt duo principia ordinare actiua, illud non est in potentia proxima ad agendum principio secundo, nisi præintelligatur in actu primi principij. lib. 1. p. 485. c. 1.

quandocunque inter aliqua extrema communia est proportio, vt inter prima extrema illius proportionis, tunc ipsa etiam est inter quæcunque contenta sub altero extremorum. lib. 3. p. 122. c. 2.

quandocunque inter aliqua extrema nulla est media distantia, sed ipsa præcise dicuntur distare ratione extremorum inter se, tanta est distantia, quanta est maius extremum. lib. 1. p. 141. c. 1.

quandocunque in aliqua re sunt plures proprietates, ratione quarum plura possunt sibi inesse, & in vna alia re est vna istarum proprietatum, ratione cuius dicantur illa plura debere eidem inesse, committitur non causa, vt causa. lib. 2. p. 398. c. 2.

quandocunque simul concurrunt plures mutationes diuersorum generum, negatio non est per se terminus vnius, vt includitur in termino alterius. libro. 4. pagina. 299. columna. 1.

quandocunque in primo concurrunt plures perfectiones qualitercunque distinctæ, vel disperate, illud est simpliciter perfectius, quod est primo propinquius. lib. 4. pag. 326. col. 1.

quandocunque obiectum determinat intellectum ad cognitionem

tionem rectitudinis, prius naturaliter, quod voluntas velit, & voluntas sit aliquo modo regulabilis aliunde, non tantum apprehensio præcedit praxim, sed etiam apprehensio conformis, quod accedit quâ docunq; determinata rectitudo praxis est cognoscibile necessarium ut principium per intellectum, vel conclusio per scientiam. lib. 1. pagina. 60. colum. 1.

Quandocunque contingit errare in praxi, & recte agere, ibi est necessaria cognitio practica ad dirigendum. lib. 1. pag. 61. col. 2.

Quandocunque optimum est nobilius optimo, & genus generare, & species specie: tota. in. species una est superior, quacunque; alia specie tota. lib. 4. p. 791. col. 2.

Quandocunque non creditur aperi quid esse possibile alicui, aut ipsum non vult, aut tenuiter vult. lib. 1. p. 64. col. 1.

Quandocunque concurrunt in aliquo ratio communioris, & minus communis, quicquid in illo sequitur per se ratione communioris, sequitur etiam eam ubicunque; inuenitur absque ratione minus communis. lib. 1. p. 451. c. 1.

Quandocunque sunt duæ naturæ absolutæ sic se habentes, quod prior essentialiter non dependet à posteriori, tunc talis natura prior potest esse sine posteriori absque contradictione. lib. 1. pag. 107. col. 2.

Quandocunque sunt duo præcepta ordinata tunc præceptum superioris magis ligat. lib. 4. p. 188. col. 2.

Quandocunque sunt aliqua duo æque volubilia, & ordinabilia ad aliquem finem, & ex parte sui habent rationem illâ, propter quam sunt volubilia ab aliqua voluntate, voluntas præ acceptans aliquod unum illorum alteri ad illum finem peccat secundum acceptationem personarum. lib. 1. pag. 782. col. 1.

Quandocunque sunt duo mala, in eligendo minus malum est fugere maius malum, quia ibi unum habet rationem boni respectu alterius. lib. 4. pag. 867. col. 2.

Quandocunque sunt in aliquo plures perfectiones partiales: idem perfectibile potest esse simpliciter perfectum secundum unam perfectionem in summo, & simpliciter imperfectum secundum aliam. lib. 3. p. 324. col. 2.

Quandocunque sunt duo extrema opposita, quantum aliquid recedit ab uno opposito, tantum accedit ad aliud. lib. 1. p. 78. c. 1.

Quandocunque duæ causæ concurrunt ad aliquem effectum, una sola non potest in ita perfectum effectum, sicut ambæ simul. lib. 1. pagina. 522. columna. 1.

Quandocunque duæ causæ concurrunt ad constituendum aliquid tertium, posterior non dat priori aliquid pertinens ad propriam causalitatem eius. lib. 3. p. 125. c. 2.

Quandocunque duæ causæ partiales concurrunt ad effectum communem ambæ, potest esse defectus in productione effectus ex defectu unius causæ concurrentis, & non

nōn alterius, lib. 2. p. 451. c. 1

Quandocunque duarum causarum ordinatarū, altera est indeterminata ad plures effectus, & quasi illimitata, altera vero quasi secundum ultimum suae virtutis determinata ad certum effectum, illa est illimitatior & universatior videtur esse principalior, & perfectior, lib. 1. pagina 324. colum. 1

Quandocunque duo comparantur secundum ordinem ad idem primum, potentia propinqua non est ad secundū, nisi primo posito, lib. 1. pag. 386. c. 1

Quandocunque aliquid habet duas regulas, si ut comparatur ad regulā superiorem est ei conforme, tūc simpliciter est rectum, sed si comparatur ad regulam inferiorem, est ei conforme, ut rectum secundum quid, lib. 4. p. 877. c. 1

Quando aliquid determinat si alterum oppositorum, alterum non potest sibi inesse, neque per se, neque per accidens, lib. 4. p. 846. c. 2

Quando aliquid ordinatur ad duos fines, principalē. s. & minus principalem, rationabile est ut illo, eo modo quo magis valet ad finem principalē, licet per hoc aliquid detrahatur fini minus principali, li. 4. pag. 595. c. 2.

Quando aliqua duo sunt natura, quocunque alterum illorum est prius natura & reliquum, lib. 1. p. 689. c. 1

Quando causa per se sufficientes alicuius effectus sunt eiusdem speciei, etiam effectus est eiusdem speciei, lib. 4. pag. 794. col. 2.

Quod aliquod predicatum natū est inesse toti p aliquā partē, quia. s. p. r. c. sibi inesse rōne illius, tunc ex hoc qd denominat partē, sequitur qd denominat totū, quia denominat ipsum, sicut natum est ipsum denominare, lib. 3. p. 111. c. 1

Quod a formalibus constitutis aliquorū pōt abstrahi aliqd cōe primae intentionis, pariratione vel maiori potest abstrahi aliquod commune a constitutis p illa, li. 1. p. 611. c. 1

Quod aliquis effectus pcedit aliū effectum ordine natura, non pōt eā exire in actū causandi effectū posteriore, nō causato prius effectū priori illa prioritate, lib. 1. p. 401. c. 1

Quanto aliquid simul pōt esse cā pluriū, rāto est pfectius, & si pōt eē simul infinitum, est infinitum, lib. 2. p. 138. c. 1

Quod rō alicuius obiecti determinate cognoscendi aliqua pōt esse aliquod limitatum ad illud eiusdem, pōt esse aliquod illimitatum ad illud, & ad aliud, lib. 1. p. 730. c. 2

Quanto aliquis tenetur pluribus obligationibus ad aliqd, tanto si transgreditur grauius peccat, lib. 4. p. 339. c. 1

Quanto aliqua forma habent ordinem essentialē, ita qd vna recipitur mediante alia in eodē, siue sit natura, siue sit potentia, & hoc siue ab eodem agente, siue ab alio, dato ēt quod sit rō recipiendi alterā, nunquā secunda pōt induci ab agente in suo receptiuo, nisi prior sit inducta, lib. 1. p. 296. c. 1

Quod expositione alicuius conditionis simpliciter nolit aliquid vult aliquid, nō vult simpliciter

h

plicitē

Syllabus Generalis

placiter illud, sed magis respicitur, lib. 3. p. 286. c. 2

Quandocunque negatio termini à quo mutationis per se saluatur in termino ad quē alterius, oportet illas mutationes esse eiusdem generis, quia a termino à quo, & ad quē oppositos, lib. 4. p. 299. c. 1

Quandocunque predicatum non convenit communi, nisi pro aliquo supposito, non convenit ei primo, nec vere, nisi quia dicitur de aliquo inferiori, & ita oportet esse aliquam causam verificantem illam propositionem, lib. 3. p. 75. c. 2

Quandocunque effectus sunt impossibiles, & cause eorum sunt impossibiles in causando, lib. 3. p. 247. c. 1

Quando lex divina, vel ecclesiastica non ligat personam, sequenda est ratio naturalis, lib. 4. p. 457. c. 2

Quia lex recta secundum quam agendum est ordinate non est in potestate agentis, tunc potentia absoluta non potest excedere potentiam eius ordinatam circa aliqua obiecta, nisi circa illa agat inordinate, lib. 1. pag. 790. col. 2

Quicunque per se consequentia aliqua sunt impossibilia, & illa ad quæ consequuntur illa sunt impossibilia, & multo magis, si illa quæ sunt de essentiali ratione illorum sunt impossibilia, lib. 2. p. 109. col. 1

Quartum deberet alicui ministro Reipublicæ legislator iustus, & bonus retribuere, tunc potest ipse, si non adsit legislator de Republica non extorquendo recipere, lib. 4. p. 453. c. 2

Quicunque in antecedente in-

cluduntur duo opposita, & inferitur consequens, non inferitur illud ratione alicuius totius extremi, quia totum extremum nullum unum conceptum facit, sed tantum ratione alterius extremi, lib. 1. p. 123. c. 1

Quicunque in aliqua dictione officiali, vel synthetice rematica duo includunt, ad nihil refertur unum, ad quod alterum non referatur, lib. 1. p. 338. c. 2

Quicunque duo actus primi habent ordinem in aliquo, si uterque sit perfectus actius, habebunt etiam similem ordinem in eliciendo suos actus secundos, lib. 1. p. 470. c. 2

Quicunque duo inferiora ad tertium sic se habent, quod unum illorum denominat alterum, illud eodem particulariter denominat se ipsum sine negatione, lib. 1. pag. 233. col. 4

Quicunque duo comparantur ad aliquod tertium illimitatum secundum illud, secundum quod comparantur ad tertium, non sequitur ex unione eorum in tertio unio eorum inter se, lib. 1. p. 468. c. 1

Quicunque duo principia habent modos oppositos principian di, quorum neuter importat aliam quam imperfectionem, neuter reducit ad alterum, ut ad prius naturam, licet ibi posset esse aliqua prioritas, quasi originis, lib. 1. p. 197. c. 1

Quicunque nulla extant indicia inter propinquos, & vicinos, quibus baptizati aliqui fuisse iudicentur, agendum est ut renascantur, ne pereant, in quibus quod non ostenditur gestum, ratio non finit, ut videatur iteratum, lib. 4. p. 109. c. 1

Quicunque subiectum respectu predicati non habet unum conceptum, sed duplicem conceptum in-

includit, oportet rōnē illius
subiecti esse in se verā, & nō
includere repugnantiam, lib.
3. p. 219. c. 1.

Quicūq; subiectū ad neutrum cō
trariorū determinate inclinat,
neutrū recipit naturaliter, vel
violenter, lib. 4. p. 759. c. 1.

Quicūq; subiectū alicuius p
positionis vltimate abstractū,
& prædicatū ex rōne sua for
mali non pōt nisi prædicari
formaliter, ppositio nō pōt
esse vera nisi sit per se primo
modo, lib. 1. p. 342. c. 1.

Quicūque sup aliquo, qd est ex
iure diuino illicitū, additur
pœna canonica, vt illud cui
retur, non est necessarium ad
hoc quod incurratur illa pœ
na aliqua scientia iuris cano
nici, sufficit, quod teneat sci
re præceptum diuinum, qd
si illud transgrediatur, tūc in
currit illam pœnam canonica
m, etiam si nesciat a iure
canonico pœnam esse inflig
endam, lib. 4. p. 136. c. 1.

Quicūque cōtingenter inter
se coniungunt, & eidē tertio,
pōt vnum illorum conuenire
illi tertio absque hoc quod
aliquid conueniat eidem, li.
4. pag. 229. c. 1.

Quicūque potentia circa ob
iectum perfectissimum sibi
pntatum, & non circa aliud
necessario operatur, necessa
rio circa idem continuat ope
rationem quātum potest, lib.
1. pag. 103. c. 1.

Quicquid necessario quiescit in
aliquo sibi præ sente, necessa
rio tenet illud si potest, lib.
1. pag. 100. c. 1.

Quicquid competere alicui si
esset res realiter, hoc idē det
ei cōpetere, & non alteri, vbi

est ratio, vel sē rationem,
lib. 1. p. 510. c. 2.

Quicquid pōt esse in pluribus
suppositis, & non detetminat
ad certum numerum suppo
sitorum per aliud a se, quā
tum est de se pōt esse in infi
nitis, & si est necesse esse, est
de facto in infinitis, lib. 1. pa
gina 187. c. 2.

Quod non sequitur ad antecē
dens, non sequitur ad conse
quens, lib. 1. p. 141. c. 2.

Quoto gradu consanguinitatis
aliquis distat ab alio, toto gra
du affinitatis distat ab eodē
illa persona, quæ est ab illo
carnaliter cognita, lib. 4. pagi
na 623. c. 1.

Enuncia. Insigniorum.

Quacunque prioritate præin
telligitur vnum correlatiuū
alicui, eadem prioritate præ
intelligitur & reliquum eidē
propter similitudinem relatiuo
rum, lib. 1. p. 626. c. 1.

Qualis est existentia in se, tale
existere dat cuicunque exi
stenti per ipsam, lib. 3. pagina
70. col. 1.

Quamcunque entitatem conse
quitur propria vnitas non ha
bens aliam causam propriā
sui, quam causam entitatis,
quam consequitur, lib. 2. pa
gina 155. c. 1.

Quando aliquis reminiscitur,
oportet quod habeat aliquid
apud se manens per quod il
lud esse sciat, cuius prius me
minit, & post est oblitus, lib.
4. pag. 712. c. 2.

Quicūque potētia actiua vnus
rōnis corrūdet primo poten
tia passiua vnus rōnis, cui li
bet sub ista corrūdet qdlibet
h 2 sub

Syllabus Generalis

- sub illa, si non sit defectus vir-
tutis actiuae lib. 4. pagin. 505.
col. 1.
- quanto ordinatum ad finem,
immediatus attingit finem,
tanto maioris est nobilitatis.
lib. 2. p. 350. c. 2.
- quanto forma est perfectior in
creaturis, tanto videtur esse
ratio agendi in remotius. lib.
1. p. 749. col. 1.
- quanto magis est aliquid remo-
tum à sensu: tanto minus est
cognoscibile. lib. 2. pag. 315.
col. 1.
- quanto aliquis est minus do-
minus sui actus, tanto requi-
ritur interior displicentia ad
hoc, quod sit dispositio suffi-
ciens ad deletionem culpe.
lib. 4. p. 515. c. 2.
- quantum non est reflexiuium,
supra se. lib. 4. pagina. 642.
col. 2.
- quæcunque causa potest esse
actiua respectu perfectioris
in aliqua specie, potest etiam
esse actiua respectu imperfe-
ctioris eiusdem rationis. lib.
1. p. 303. c. 1.
- quæcunque natura contingen-
ter respicit quamlibet for-
mam alicuius generis sim-
pliciter se habet contingen-
ter ad totum genus. lib. 4. p.
201. col. 2.
- quæcunque faciunt per se ve-
rum non sunt entia comple-
ta per se in genere, sed tan-
tum sunt principia rei com-
pleta in genere. lib. 3. p. 12.
col. 2.
- quæcunque habent aliquam di-
stinctionem realem, si essent
separata realiter, illam distin-
ctionem habent secundum
rationem ubi, non sunt di-
stincta realiter. lib. secundo.
- pagina. 352. columna. 2.
- quæcunque sibi inuicem repu-
gnant circa idem, mutuo se
expellunt circa illud. libro.
quarto. pagina. 51. colum-
na. 2.
- quæcunque habent vniformem
modum mouendi, dum ma-
nent habent mensuram eius-
dem rationis in mouendo,
licet vna diutius maneat,
quàm altera. lib. 2. pagin. 84.
col. 1.
- quæcunque formaliter ex se ha-
bent repugnantiam essendi
simul, in quolibet repugna-
bunt esse simul. lib. 3. pagina.
25. col. 1.
- quæcunque non formaliter re-
pugnant, & possunt successi-
ue recipi in aliquo absolu-
ta potentia diuina possunt
recipi in eodem. lib. 4. pagin.
743. c. 2.
- quæcunque forma, quantun-
cumque sunt contrariæ, si
sunt in diuersis subiectis
non repugnant. lib. 4. pagin.
860. c. 2.
- quæcunque forma est princi-
pium agendi vt est in pluri-
bus, eodem modo est prin-
cipium agendi unicuique
eorum, sicut si esset in vno
tantum. lib. 1. pagina. 589.
col. 2.
- quemadmodum in potestate
voluntatis est velle, & non
velle: ita in potestate eius
est modus volendi, scilicet
referre, & non referre, quia
in potestate cuiuscunque agen-
tis est agere, & modus agen-
di. libro. primo. pagina. 81. co-
lumna 2.
- quæcunque potentia vnus ra-
tionis importat consimilem
habitudinem potentia ad ob-
iectum.

- bicetum, lib. 1. pagin. 663. col. 2.
- quæcunque potentia passiva in specie est ad perfectionem totam, eadem in specie absolute in quocunque individuo. lib. quart. pag. 878. colum. 1.
- quæcunque potentia potest habere operationem perfectam, & non limitatur ad aliquam operationem rectam, potest habere ipsam non rectam. lib. 2. pag. 236. colum. 2.
- qualibet causa causans in virtute alterius, est imperfecte causans. lib. 1. pagina. 127. col. 2.
- qualibet causa secunda causat in quantum mouetur a prima. lib. 1. pagina. 133. colum. 2.
- qualibet causa actiua habens virtutem respectu alicuius effectus, & non præuenta ab aliquo totaliter causante illum effectum, in eo instanti in quo producitur potest agere ad productionem eius. lib. 3. pagina. 60. colum. 2.
- quicunque cogitur ad aliquid, quod non potest esse sine alio absque peccato mortali, cogitur ad illud aliud accipiendo coactionem, similiter hinc inde. libro quarto. pagina. 575. colum. 1.
- quicunque conceptus de Deo causatus ex sensibilibus est imperfectior eis, quam actus cognitionis sensitiua. lib. quarto. pagina. 814. colum. 1.
- qualibet ordinate volens post resolutionem finis, immediata
- te vult illud, quod est immediatius, vel propinquius fini. libro secundo. pagin. 372. colum. 2.
- quilibet actus acceptatus à Deo, tanquam actus laudabilis, & bonus, pro quo Deus velit aliquid retribuere illi, cuius actum acceptat, vel alteri, pro quo fit, est meritorius. libro. 3. pagina. 186. colum. 1.
- quilibet appetitus organicus determinatur ad certum genus appetibilem sibi conueniens, ita quod illud apprehensum non potest non conuenire, neque appetitus non approbare. lib. 4. pag. 643. col. 1.
- quilibet naturaliter perfectus indiget omnibus habitibus respectu passionum, quæ naturæ sunt esse diminutæ, vel excessiua. libro. 3. pagina. 262. colum. 1.
- quilibet de lege nature tenetur seruare fidelitatem proximo suo, quam veller, & deberet sibi seruari. lib. 4. pag. 527. col. 2.
- quilibet ex lege naturæ tenetur seruare promissum licitum. ibidem.
- quilibet christianus tenetur non dare alteri occasionem, qua reuocetur à lege Christi. ibidem. col. 2.
- quilibet habendus est verax, de quo non habetur euident signum oppositi. lib. 4. pagina. 572. col. 1.
- quicquid est aptum causari ab aliqua causa, non potest ab alia causa causari, nisi virtualiter contineat perfectionem illius cause. lib. 2. pagin. 861. col. 2.

h 3 quic

Syllabus Generalis

- quicquid non impeditum necessario agit necessario tollit impedimentum, si potest. lib. 1. p. 103. c. 2.
- quicquid necessario agit posita aliqua praxia actione, necessario determinat se ad illam praxiam, si potest. ibidem.
- quicquid circa obiectum præsens necessario agit, necessario determinat se ad eius præsentiam, si potest ibidem.
- quicunque appetitus necessario tendit in obiectum cognitum, necessario se determinat ad cognitionem eius, si potest. ibidem.
- quicunque appetitus in solum obiectum luminum, & perfectissimum apprehensum, necessario tendit, necessario determinat se ad eius apprehensionem, si potest. ibidem.
- quicquid primo, & immediate conuenit alicui, de quolibet quod est in eo, siue sibi superiori, siue inferiori, vel de passione potest demonstrari propter quod illud, cui primo conuenit. lib. 1. pagina. 121. col. 1.
- quicquid habet simul in virtute infinitum effectum, est infinitum. ibidem. pagina. 138. col. 2.
- quicquid ex ratione sua formaliter est principium productuum sufficiens, illud in quocunque est à se, & sine imperfectione, in eo est principium productuum. ibidem. p. 158. col. 2.
- quicquid euenit ut in pluribus ab aliqua causa non libera, est effectus naturalis illius cause. libro primo. pag. 248. col. 2.
- quicquid est ens & caret aliquo perfectione entis, est simpliciter possibile, & terminus potentie simpliciter. libro primo. pagina. 392. col. 2.
- quicquid est perfectionis simpliciter in creaturis, principaliter est in Deo, & non exspectu aliquo ad extra. lib. 1. p. 416. c. 2.
- quicquid est in essentia, ut est existens, esset in ea, si per impossibile non esset intellectus negotians circa ipsam. libro primo. pag. 496. colum. 1.
- quicquid habet ordinem ad aliquid, habet consimilem ordinem ad quodlibet aliud, ad quod illud habet ordinem talem. libro primo. pagina. 588. col. 2.
- quicquid constituit formaliter aliquid in aliquo esse, & in unitate correspondente tali esse, se toto repugnat distinctioni oppositæ illi unitati, & esse. libro primo. pag. 629. col. 2.
- quicquid causatur a diuersis causis secundis præexigit in eis debitam proportionem, & approximationem ad hoc, quod causetur ab eis. libro secundo. pagina. 41. columna. 1.
- quicquid est idem rei, est reale. libro primo. pagina. 114. columna. 2.
- quicquid est ratio requirendi terminum dependentem, est ratio habendi dependentiam illam. libro secundo. pagina. 49. col. 2.
- quicquid potest esse in uno æquali, potest esse in altero, si sibi non repugnat ratio aliqua

aliqua secundum quam vñ
distinguitur ab alio. lib. 2. p.
39. col. 2.
quicquid causal aliqua virtus
in mensura diuisibili, maior
virtus potest hoc causare in
mensura minori. lib. 2. pagin.
138. col. 2.
quicquid est ratio diuisibilita-
tis inest formaliter illi, quod
est diuisibile illa diuisione .
libro. 2. pagina. 158. col. 2.
quicquid potest causari ab ali-
quo diminute tali in aliquo
esse virtute alicuius simplici-
ter talis, potest ab illo simpli-
ter tali causari. l. 2. p. 187. c. 2.
quicquid absolutum Deus im-
mediate facit in creaturis
mediate causa secunda, po-
test facere sine illa causa se-
cunda. lib. 2. p. 137. c. 2. & lib. 1.
p. 131. c. 1. & p. 244. c. 2.
quicquid Deus immediate creat,
immediate cōseruat vel pōt
conseruare. ibidem.
quicquid cōtingēter se habet
ad quodlibet cuiuslibet gene-
ris absoluti, habet se contin-
genter ad illud genus absolu-
tum. ibidem. c. 2.
quicquid est per se in causato
inquantum est causatū p se à
causa eius. lib. 2. p. 442. c. 2.
quicquid pōt esse terminus ali-
cuius mutationis potest esse
terminus creationis. libro. 3.
pagina. 107. colum. 2.
quicquid cōtinet pfectē, & forma-
liter aliquam formā cōtinen-
tem formaliter aliam formā,
continet etiam illam aliam.
lib. 4. p. 281. c. 2.
quicquid est incōpossibile sim-
pliciter includit negationem
sui incōpossibilis, & nullo
mō affirmationē, nisi rōne su-
biecti cōis. lib. 4. pag. 360. c. 1.

quicquid p se, & primo inest supe-
riori, p se, licet nō primo in-
est inferiori. lib. 4. p. 394. c. 1.
quicquid pcedit actū volūtatis
ē mere naturale. l. 1. p. 755. c. 1.
quicquid pōt obiectū abiens co-
gnoscere abstractiue, pōt il-
lud præsens in existentia sua
cognoscere intuitiue. lib. 1.
pag. 241. col. 2.
quodlibet agens physicū in agē-
do repatiatur, & in repatiendo
debilitatur. lib. 2. p. 368. c. 1.
quodlibet est tenendū esse Deo
possibile, qd nec ex terminis
manifestū impossibile, nec ex
eo impossibilitas, vel contra-
dictio euidenter concluditur.
lib. 4. p. 205. c. 2.
qd est sola cā materialis respec-
tu alicuius, non habet ne-
cessitatem respectu eius. lib.
1. pag. 314. colum. 2.
qd est pfectionis in principio p
ductiuo, nō tollit ab illo rōne
productiuū. lib. 1. p. 377. c. 2.
quod est causaliter ab alio, est
ex se non ens, & de se est pos-
sibile, aliter impossibile causa
retur. lib. 1. p. 435. c. 1.
quod i se nihil est, nullus pōt esse
modus realis. lib. 2. p. 42. c. 2.
quod præsupponit coordinatio-
nem, & distinctionē alterius,
nō est prima ratio distinguē-
di ipsum, vel determinandi
ipsum. lib. 2. p. 151. col. 1.
qd cōgruit toti nature specificę,
non conuenit vni indiuiduo
mediate alio. lib. 2. p. 371. c. 2.
qd nō est forma actiua, non est
principiū formale inducēdi
aliquā formā. l. 1. p. 291. c. 1.
quod nō est in se, & p se vñ, nō
est alicuius per se suppositū,
& sicut nec in rebus, ita nec
in conceptibus. l. 1. p. 654. c. 2.
quod non est ex se distin-

Syllabus Generalis

Ad, & determinatū non pōt
esse primū distinguēs, vel de
terminās aliud. l. 2. p. 151. c. 1.
quod non est, non potest esse
principium productiui sub-
stantie. lib. 2. p. 364. c. 1.
quod nō est posse nisi ex suppo-
sitione impossibilis, nō ē sim-
pliciter posse. lib. 3. p. 115. c. 2.
quod nullo mō habet virtutē mo-
tiuā sup aliud, qñ illud est p-
se, nō mouet illud p accidēs,
qñ est cum alio, cum quo nō
facit vnum, sicut actus cum
potentia, lib. 4. p. 236. col. 1.
Proposi. Theologicarum.
Quadruplex est excellentia, &
differentia Eucharistia ab a-
lijs sacramentis, qualiter in-
telligitur. lib. 4. p. 172. c. 2.
quando tota substantia, & to-
talis terminus ad quem pro-
ducitur, illa productio est
creatio, quod sit propositio
falsa. lib. quarto. p. 302. c. 1.
quare aliqua Dona euacu-
antur in patria, est, quia sunt
ex parte. Apostolus ad Co-
rinthios. 13. qualiter intelli-
gitur. libro. 3. p. 292. col. 2.
quantum glorificauit se, & fuit
in delictis, tantum dare ei
tormentum, & luctum. Apo-
calyp. 13. & iuxta mensuram
delicti erit, & plagarum mo-
dus. Deut. 26. qualiter intel-
ligitur. libro 4. pagina. 443.
columna. 2. & p. 740. col. 1.
que est virtus ista aqua, vt cor-
pus tangat, & cor abluat. Au-
gustinus super Ioann. Ho-
milia. 30. qualiter intelli-
gitur. libro. quarto. p. 48. col. 2.
quedam sunt credibilia, quæ
nunquam sciuntur, sed tan-
tum creduntur, sicut histo-
ria, sed talium, quorum
nunc habetur fides in via,

aliqua cognitio potest haberi
in patria, & non nisi fi-
des. Augustinus. 83. q. q. 48.
qualiter intelligitur. libro
tertio. pagina. 293. col. 2.
quæcunque vultis vt faciant vo-
bis homines, hæc facite il-
lis. Matth. 7. qualiter intelli-
gitur. libro. 4. pagina. 526. c. 2.
qualibet dos habet aliquem
actum, quod sit propositio
falsa. libro. quarto. p. 359. c. 14.
quicumque diligit proximum,
consequens est vt ipsam præ-
cipue dilectionem diligit. Au-
gustinus. 8. de trinitate. cap.
7. qualiter exponitur. lib. 1. p.
547. col. 1.
Quicumque vxori debitum red-
dit, non potest agni carnes
edere. Hieronymus. 33. dist.
q. 4. qualiter intelligitur. lib.
4. p. 593. c. 3.
quicquid Deus immediate
agit circa creaturam, agit in
instanti. qualiter intelli-
gitur. libro. 3. p. 50. col. 2.
quicquid est signum est res.
Augustinus de Doctrina Chri-
stiana lib. 1. cap. 1. qualiter in-
telligitur. lib. secundo. pagin-
322. col. 1.
quicquid scientia comprehen-
ditur, scientis cognitione effi-
nitur. Augustinus de ciuitate
Dei lib. 13. cap. 18. qualiter
intelligitur. lib. 3. p. 135. c. 1.
qui faciunt, & quibus faciunt
Baptismum nihil prodest, sed
ad iudicium est. Ambrosius
de iniciandis rudibus. quali-
ter intelligitur. lib. 4. p. 117. c. 2.
qui non crediderit condemn-
abitur. Matth. ultimo qualiter
intelligitur. lib. 4. pag. 92. c. 1.
qui offendit in vno factus est
omnium reus. Iacob. secun-
do. qualiter intelligitur. lib.

lib. 4. p. 542. c. 1
 qui potuit transgredi, & nō est
 transgressus, ecclesiastici 31.
 qualiter intelligitur. lib. 2. pa.
 405 colum. 1. & lib. 3. pag. 178
 colum. 2
 qui spem non posuerunt in ba-
 ptismo Ioannis, & patrem, &
 filium, & spiritum sanctum,
 credebant, non sunt postea
 baptizandi, magister in lite-
 ra, cap. vlt. qualiter intelligen-
 tur, lib. quarto, pagina 65.
 col. 2
 quod agit apud nos aqua bap-
 tismi, hoc agit apud veteres
 pro paruulis sola fides, vel p
 maioribus virtus sacrificij.
 Gregorius morali. lib. 6. qua-
 liter intelligitur. lib. 4. p. 58.
 col. 1
 quod commune est omnibus in
 in eadem specie, naturale est.
 Dama. lib. 3. cap. 14. qualiter
 intelligitur. lib. 4. pagina 664.
 col. 2
 quodcunque principium pro-
 ductuum in supposito priori
 intelligitur habere terminū
 adequatum, non potest esse
 principium producendi in
 posteriori supposito. quali-
 ter intelligitur. lib. 1. p. 489.
 col. 2
 Quod Deus coniunxit, homo
 non separet. Gen. 2. qualiter
 intelligitur. lib. 4. pag. 566.
 col. 2
 quod est angelis casus, hoc est
 hominibus mors. Damascen-
 nus lib. 2. cap. 4. qualiter intel-
 ligitur. lib. quarto. pagi. 522.
 col. 2
 quod nihil est in se, nihil est in
 altero: qualiter intelligitur. li-
 4. p. 227. c. 1
 quod non est concessum, est p-
 hibitum ex regula iuris, qua-

liter intelligitur. lib. 4. p. 506.
 col. 1
 quod non est peccatum, neque
 circumstantia peccati, licitum
 est reuelare, quod sit propo-
 sitio falsa. lib. quarto. p. 532.
 col. 1
 quotquot in Christo baptizari
 estis, Christum induistis. Ga-
 lat. 3. qualiter intelligitur. lib.
 4. p. 104. c. 1

Propositionum peripate-
 ticarum.

qualis est proportio medij ad
 medium in subtilitate, & den-
 sitate, talis est proportio mo-
 tus ad motum in velocitate,
 & tarditate. 4. phys. tex. co. 71.
 qualiter exponitur. lib. 2. pag.
 215. col. 2
 qualitas elementi, non est sine
 elemento. 2. de anima. tex. co.
 113. qualiter intelligitur. lib.
 2. p. 342. c. 2
 qualitas generantis precedit
 substantiam geniti, vt causa
 effectum, quod sit propositio
 falsa, lib. quarto, pagina 23.
 col. 1
 quando a diuersis formis acci-
 pitur predicatio, vel est prae-
 dicatio per accides, si formae
 non sunt per se ordinatae, vel
 per se secundo modo, si for-
 mae sunt ordinatae. qualiter
 fit verum. lib. 4. p. 290. c. 2
 quando aliqua qualitas est in
 subiecto, potest esse principium
 agendi ad aliquod in composi-
 sibile formae substantiali. qua-
 liter intelligitur lib. 4. p. 339.
 col. 1
 quandoque sunt duo actus,
 quorum neuter includit aliū,
 non reducitur in idem prin-
 cipium. 2. de anima. tex. com.

Syllabus Generalis

33. nam scribit philosophus ,
quod potentia distinguitur
per actus, sicut actus p obie-
cta. qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 395. c. 2
- quantum contingit accipere
magnitudinem in potentia,
tantam contingit accipere
in actu. Auer. 3. phys. com. 69.
qualiter intelligitur, lib. 3. pa.
120. c. 1
- quanto aliqua sunt magis vnū,
tanto sunt minus separabilia.
qualiter intelligitur. lib. 2. pa.
318. c. 1
- quantum est illud quod est di-
uisibile in ea, quæ insunt, quo-
rum singulum natum est esse
hoc aliquid. 5. met. tex. co. 18.
qualiter intelligitur. lib. 2. p.
139. col. 1
- quæ corrumpuntur secundum
substantiam, non redeunt ea-
dem numero, sed specie. 2. de
generat. tex. co. ult. & 5. phys.
tex. co. 36. qualiter intelli-
gitur. lib. quarto. pagina 637.
col. 1
- quæcunque in mathematicis
sunt simul, sunt vnum. Auer.
1. physicorum. com. 22. quali-
ter intelligitur. lib. 4. pag. 856.
col. 1
- quæcunque si essent meliora,
videntur esse ponenda in en-
tibus, & maxime in ente su-
premo, qualiter intelligitur.
lib. 1. p. 154. c. 2
- quæcunque sunt eadem alicui
tertio, sunt eadem inter se.
qualiter exponitur. lib. 1. pag.
195. col. 1. & lib. 4. pagi. 221.
col. 1
- quæcunque sunt obiecta per se,
& non primo, non mouent,
nisi ratione eorum quæ sunt
per se, & primo obiecta, sicut
magnitudo, & figura respectu
- visus. 2. de anima. tex. co. 63.
& 64. qualiter intelligitur. lib.
2. p. 297. c. 1
- quæcunque sunt simul, vt sunt
simul, non habent ordinem.
qualiter intelligitur. lib. 4. pa.
388. c. 2
- qualibet pars ratiore est ra-
rior, sicut qualibet pars aucti
est aucta. 1. de generatione.
tex. com. 32. qualiter intelli-
gitur. lib. 4. p. 358. c. 2
- quæ sunt simul in intellectu,
nullum ordinem habent ex-
tra intellectu, quod sit pro-
positio falsa. lib. 4. pagin. 388.
col. 1.
- quicquid includitur in per se,
intellectu alicuius, inquantū
tale, est illud quo ipsum for-
maliter est tale. qualiter expo-
nitur. lib. primo, pagina 267.
col. 2
- quicquid multiplicatur, & plu-
rificatur in sua entitate, est al-
liud realiter ab illo, quod nō
plurificatur in sua entitate,
qualiter intelligitur. lib. 4. pa.
481. col. 2
- quidam sunt bene reminisciti-
ui, quidam vero male, ppter
diuersitatem organi. Aristot.
in libello de memoria, & re-
miniscentia, qualiter intelli-
gitur. lib. quarto, pag. 711.
col. 1
- quies est priuatio successionis,
& mensuratur tempore per
accidens. 3. phys. tex. co. 52. &
4. phys. tex. com. 118. qualiter
exponitur. lib. secundo. p. 85.
col. 1
- quilibet gradus alterationis est
eiusdem rationis; & per con-
sequens agens potens corru-
pere aliquem illorum, pote-
rit corrumpere quemlibet.
qualiter intelligitur. libro 4.
pag.

pag. 343. c. 2

quodcunque permanens & sempiternum ad quodcunque aliud permanens & sempiternum, semper & necessario habet eandem habitudinem, s. physicorum. text. co. 15. & 2. cœli. qualiter intelligitur. lib.

quod est de se indeterminatum ad aliqua, & in potentia contradictionis, non de se determinatur ad vnum illorum. qualiter intelligitur. lib. 2. pa. 405. c. 2

quod est posterius in generatione, est prius corruptione. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 344. col. 2

quod mouet aliquid per se, mouet per accides quicquid est illo: qualiter intelligitur. lib. 4. p. 237. c. 1

quod opponitur magis bono, est magis fugiendum. qualiter sit propositio falsa. lib. 4. p. 871. c. 1

quod quid est, est principium cognoscendi illud cuius est, non sic materia, quia est ignota. 1. phys. tex. co. 69. qualiter intelligitur. lib. 3. pagina 217. col. 2

quorundam obliuisci, ut turpius melius est, quam reminisci, 3. topicorum. cap. 10. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 716. col. 2

R

Materierum.

Ratio principij actiui vtrum sit ponenda in habitu respectu actus. disputatur. lib. 1. p. 517. col. 2

Ratio philosophi qualiter va-

leat, quod nihil mouetur a se primo. pertractatur. lib. 2. pa. 133. c. 2

ratio seminalis vtrum sit in materia ponenda ad formam naturaliter educendam de ipsa. disputatur. lib. 2. pa. 358. col. 2

ratio formalis terminandi unionem naturæ assumptæ vtrum sit proprietas relatiua. disputatur. lib. 3. p. 25. c. 2

reddere debitum petenti vtrum sit simpliciter necessarium in matrimonio. disputatur. lib. 4. p. 590. c. 1

relationes fundatæ super actionem, & passionem, qualiter sint reales, & qualiter modi relatiuorum distinguantur. pertractatur. lib. primo. p. 710 col. 2

relatio qualiter possit realiter identificari fundamento, non autem formaliter. pertractatur. lib. secundo. pag. 48. c. 1. & secunda.

relatio ex tempore vtrum dicatur de Deo. disputatur. lib. 1. p. 700. c. 1

relationes æternæ vtrum sint in Deo, ad omnia scibilia, ut quod ditione cognita. disputatur. lib. 1. p. 728. c. 1

relatio creaturæ ad Deum vtrum sit eadem fundamento, disputatur. lib. secundo. pag. 50. col. 2

remissio vel expulsio culpæ & infusio gratiæ vtrum sint vna simpliciter mutatio. disputatur. lib. quarto. pagina 474. col. 1

repudiare uxorem vtrum in lege Moysæ fuerit licitum. disputatur. lib. quarto, p. 600. col. 1

restitutio quid sit, & qualiter fiat,

Syllabus Generalis

- fiat, & propter quam causam, & cui fieri debeat, pertractatur. lib. quarto. pagina 455. col. 2.
- resurrectio generalis hominum vtrum sit futura. disputatur. lib. 4. p. 632. c. 1.
- resurrectio corporum vtrum sit possibilis per naturam, vel per potentiam diuinam. disputatur. ibidem.
- resurrectionem esse futuram vtrum possit esse notum per rationem naturalem. disputatur. lib. quarto, pag. 638. col. 1.
- resurrectio vtrum habere possit causam actiuam naturalem. disputatur. lib. quarto, p. 652. col. 1.
- resurrectio vtrum sit naturalis. disputatur. lib. quarto. p. 662. col. 1.
- resurrectio vtrum sit in instanti. disputatur. lib. quarto. p. 671. col. 1.
- resurrectio vtrum fieri debeat secundum totum quod fuit de veritate humana natura in homine resurgente. disputatur. lib. quarto. pag. 672. col. 2.
- reuelatio supernaturalis alicuius doctrine specialis, ad quam non potest homo attingere lumine naturali intellectus, vtrum sit viatori necessaria. disputatur. lib. primo. pag. 1. col. 1.
- Definitionum.
- radius rectus est qui diffunditur a corpore luminoso, in medio eiusdem diaphaneitatis, quantum durat virtus corporis luminosi, lib. secundo. p. 323. c. 1.
- radius reflexus est qui occurrere opaco antequam terminetur virtus actiua luminosa, diffunditur in partem oppositam, non ex electione, sed quia naturale agens cuius virtus actiua non totaliter est exhausta in directum, agit quantum potest, & quod non potest in directum agit in obliquum. ibidem.
- radius fractus est qui occurrere medio alterius diaphaneitatis non tamen omnino opaco, multiplicatur in illo medio, sed non secundum lineam rectam: sed incidit ibi angulus. ibidem.
- ratio obiecti est forma secundum quam obiectum est morium illius potentia. lib. 1. p. 237. c. 2.
- ratio seminalis est forma substantialis seminis, in quantum semen est, vel qualitas necessario consequens formam substantialem seminis. lib. 2. p. 365. c. 1.
- recordatio est cognitio, seu cogitatio actus alicuius prateriti ipsius recordantis. lib. 4. p. 706. c. 2.
- repugnantia formalis est oppositio illorum, quae secundum eos effectus repugnant, & opponitur vialbum & nix. lib. 4. p. 854. c. 1.
- resurrectio est secunda eius quae cecidit, & dissolutum est resurrectio. lib. quarto. pag. 652. col. 2.
- respectus intrinsecus adueniens, est ille, qui necessario consequitur ambo extrema i actu posito. lib. quarto, pag. 381. c. 1. & 2.
- respectus extrinsecus adueniens, est qui non necessario sequitur

tur extrema simul actu pos-
ta. ibidem.

Distinctionum.

radius est triplex, rectus .i. fra-
ctus & reflexus. lib. secundo.
p. 322. col. 2

ratio entitatis est duplex. lib. 1.
p. 643. c. 1

ratio formalis potest intelligi
duobus modis, proprie .i. pro
ratione proxima, & commu-
niter pro ratione remota. lib.
4. p. 221. c. 1

ratio obiectiva a deus charitatis
potest intelligi tripliciter. li. 3
p. 273. c. 1

rationale capitur duobus mo-
dis. lib. 3. p. 299. c. 2.

reddere debitum coniugale
potest intelligi dupliciter. li.
4. p. 590. c. 2

reduplicatio. .i. ly. in quantum
sumitur dupliciter. lib. 1. pa-
92. c. 2. & lib. primo, pag. 197
col. 2

regula poenitentiae est duplex,
quedam est naturaliter co-
gnoscibilis: & quedam reue-
latione. lib. quarto, pagina
428. c. 1

relationes oppositae tripliciter
possunt intelligi esse incom-
possibiles in eodem, lib. 1. p.
315. c. 1. & lib. 2. pagina 369.
col. 2

relatio fundata super unum est
triplex. lib. primo. pag. 576.
col. 2

relatio tripliciter se habere po-
test ad fundamentum. lib. 3.
p. 12 c. 2

Axiomatum.

relativum quando constituitur
cum aliquo in tali habitudi-

ne in qua aliquid est natum,
terminare illam relationem,
ut correlativum eius, tunc co-
struitur cum illo practice, ut
cum correlativo. lib. 1. pag.
355. col. 1

respectus quando necessario se-
quitur fundamentum: licet
non sit pars, vel aliquid fun-
damenti, tamen non potest ef-
se fundamentum sine illo, si-
cut nec respectus sine funda-
mento. lib. 2. p. 385. c. 1

Propositionum insignio- rum.

ratio formalis cuiuslibet termi-
ni primi producti, non est
necessario respectus. libro
primo. pagina 267. col. 1. in
principio.

ratio singularis, & ratio uniuersalis
sunt oppositae rationes
in cognoscibili, & represen-
tabili. lib. primo, pag. 272.
col. 2

ratio intelligendi, ut est ratio,
praecedat naturaliter intelle-
ctionem. lib. primo. pag. 731.
col. 2

rationes cognoscendi terminos
alicuius complexionis non
causant sufficienter notitiam
illius complexionis, nisi illa
nata sit cognosci ex termi-
nis. lib. primo, pagina 54.
col. 2

ratio per se alicuius non varia-
tur ex aliquo per accidens
concurrente. lib. quarto, pag.
297. c. 1

realis, & actualis existentia ac-
cidentis ordine naturae praesupponit existentiam subie-
cti. lib. tertio, pagina 43. co-
lumna 1.

receptivum secundum pro-
priam

Syllabus Generalis

propriam rationem receptiui, non est in se perfectius, si sit in actu secundum suas potentias, quam si sit in potentia respectu actus, lib. 3. pag. 139. c. 1.

relatio non est principium actuum, neque aliquid includens essentialiter relationem, lib. 1. p. 513. c. 2.

relatio consequens extrema necessario, non habet causam propriam aliam ab extremis. lib. primo, pagina 525. columna 2.

relatio realis intrinsecus adueniens, necessario consequitur extremorum positionem. lib. quarto, pagina 408. columna 2.

relatio rationis non est formalis ratio primi obiecti intellectus, vel voluntatis, lib. 4. pag. 787. c. 1.

representatiuum secundum totam suam virtutem, representans obiectum aliquod sub vna ratione, non potest simul representare idem, vel aliud sub alia ratione obiecti, lib. 1. p. 274. c. 1.

repugnantia quolibet extremorum est ex ratione sua formali, & per se essentiali circumscripto quocunque alio positioni, vel negatiuo ad quodcunque aliud respectu vniuersque extremi, lib. 1. pag. 787. col. 1.

relatio non stat in cognoscibilibus, nisi ad perfectissimum cognoscibile, nec de eodem, nisi ad seipsum: ut perfectissime cognitum, lib. primo, pag. 49. c. 1.

Propo. Theologicarum.

Redire peccata dimissa, ubi fra-

terna charitas non est, apertissime dominus in euangelio in illo seruo docet, eo quod dimissum debitum seruo dominus repetijt, quia ille conferuo suo debitum nollet dimittere. Matth. 18. Augustinus contra donatistas, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 44. c. 2.

relatio originis est quasi relatio eiusdem ad se. Boeth. de trinitate in fine, qualiter intelligitur, lib. primo, pag. 660. col. 2.

relinquat homo patrem, & matrem, & adhaereat uxori suae. Genesis. 2. qualiter intelligitur. lib. quarto, pagina 623. col. 2.

repleta est malis anima mea. Augustinus in psalm. 87. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 165. col. 2.

respectu gratiae nulla est causa meritoria, si enim esset ex meritis non esset gratia. Roma. 2. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 63. c. 2.

res reducuntur in Deum, eo modo, quo exeunt a Deo. Dionysius de coelesti Hierarch. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 408. col. 2.

resuscitatus habebit eandem carnem, quam habuit hic vivus, qualiter intelligitur. lib. quarto, pagina 679. columna 1.

restituere est actus praecipue gatiui, (scilicet non tenere) alienum, ad quod quilibet tenetur obseruandum semper, & pro semper, qualiter intelligitur. lib. quarto, pag. 458. col. 1.

reus est iudicandus: & nullus debet esse iudex in causa propria;

ria: sunt propositiones naturaliter notæ. qualiter sit verum. lib. quarto. pagina 436 col. 2

S

Materierum.

Propo. peripateticarum.

ratio dominatur appetitui inferiori principatu politico, & civili, ita quod appetitus ille potest contra moueri. 1. politicorum cap. 3. qualiter intelligitur. lib. tertio, pagina 306. col. 1

recipiens debet esse denudatum a natura recepti. Auerr. 3. de anima. com. 4. qualiter intelligitur.

relatione nihil producitur. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 336. col. 1

relatio non est per se una, nisi fundamentum sit unum, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 32. col. 2

relatio non potest fundare relationem, quod sit propositio falsa. lib. quarto, pagina 151 col. 2

relationes secundi modi fundantur super actionem, & passionem. 5. metaphys. tex. com. 20 qualiter intelligitur. lib. 4. p. 389. c. 1

resolutio non stat in cognoscibilibus, nisi ad perfectissimum cognoscibile, nec de eodem, nisi ad seipsum, ut perfectissime cognatum, qualiter intelligitur. lib. primo. pagina 49. col. 1

respectus non potest esse subiectum respectus, neque fundamentum, quod sit propositio falsa. lib. quarto. pa. 312. col. 1

Sacramenta nouæ legis nunquid habeant efficaciam a Christi passione. disputatur. lib. 4. p. 59. c. 1.

Sacramentum confirmationis, quid sit, & qualiter fiat, & à quo, pertractatur. lib. 4. pag. 163. col. 1

Sacramentum confirmationis, nunquid sit necessarium ad salutem. disputatur. lib. 4. p. 167. c. 1.

Sacramentum confirmationis, nunquid sit dignius baptismo. disputatur. ibidem. c. 2.

Sacramentum confirmationis nunquid possit iterari. disputatur. ibidem. p. 168.

Sacramenti huius iteratio quam poenam inferat iteranti, pertractatur. ibidem. column. secunda.

Sacramenti diffinitio nunquid sit bene assignata, scilicet, sacramentum est inuisibilis gratiæ visibilis forma. disputatur. lib. quarto. pag. 26. col. 2.

Sacramentum, nunquid pro tempore cuiusque legis a Deo data debuerit institui. disputatur. lib. quarto. pa. 33. col. 1

Sacramentum aliquod quantumcunque perfectum, nunquid possit habere actionem causalitatem respectu gratiæ conferendæ. disputatur. ibidem. pagina 38. col. 1

Sacramentum aliquod correspondens circumcisioni nunquid fuerit institutum in tempore legis

Syllabus Generalis

- legis natura, disputatur. lib. 4. p. 57. c. 1.
- Sapientia, quæ est in nobis, utrū sit individuum sapientiæ trāscendentis, aut qualitas, pertractatur. lib. primo, pagina. 415. col. 1.
- Satisfactio propria, nūquid cor respondeat cuilibet peccato mortali actuali. disputatur. lib. 4. p. 433. c. 1.
- Satisfactio qd sit, qualiter fiat, & quot modis accipiatur, pertractatur. ibidem. c. 2.
- Sensus nunquid possit naturaliter Corpus Christi sentire in Eucharistia, disputatur. lib. 4. p. 250. c. 2.
- Sermo nunquid sit in potestate voluntatis, & qualiter in eo est malitia. pertractatur. lib. 2. p. 474. col. 2.
- Seruitus nunquid impediatur matrimonium, disputatur. lib. 4. p. 610. col. 1.
- Seruitus qualiter fiat, & nunquid iusta sit, pertractatur. ibidem. col. 2.
- Sexus muliebris, vel etas puerilis, nunquid impediatur conceptionem ordinis, disputatur. lib. 4. p. 558. c. 2.
- Species specialissima nunquid sit primum cognitum cognitione consula, vel magis universale, disputatur. lib. 1. pagina. 216. col. 1.
- Species intelligibilis nunquid sit ponenda in intellectu possibili subiective. disputatur. lib. 1. p. 272. col. 2. & lib. 4. p. 694. col. 1.
- Stellæ nunquid agant in hæc inferiora, disputatur. lib. 2. pagina. 333. col. 2.
- Scientia nunquid sit per se practica ex ordine ad praxim, ut ad finem, disputatur. lib. 1. p. 50. columna. 2.
- Scientia Dei respectu factibilitū nunquid sit practica, disputatur. lib. 1. p. 750. c. 1.
- Scientia qualiter habeat unitatem, pertractatur. lib. 3. pagina. 256. col. 1.
- Scientia, Sapientia, Intellectus, & Consilium nunquid sint habitus intellectuales, disputatur. lib. 2. p. 319. c. 2.
- Sinderefsis nunquid sit in voluntate, disputatur. lib. 2. pagina. 460. col. 1.
- Spiritus sanctus nūquid producatur per modum voluntatis, disputatur. lib. 1. pagina. 454. col. 1.
- Spiritus sanctus utrum procedat à patre & filio, disputatur. lib. 1. p. 469. c. 1.
- Spiritus sanctus si non procederet à filio, utrum realiter ab ipso distingueretur, disputatur. lib. 1. p. 472. c. 2.
- Spiritus sanctus utrum sit genitus, vel utrum generatio distingatur a productione eius, disputatur. lib. 1. pagina. 491. col. 2.
- Solus pater est Deus, utrum sit propositio vera, disputatur. lib. 1. p. 569. c. 1.
- Substantia materialis utrum ex se, siue ex natura sua sit individua, vel singularis, disputatur. lib. 2. p. 141. c. 2.
- Substantia materialis nunquid per aliquid positum intrinsecum sit per se individua, disputatur. ibidem. pagina. 148. col. 1.
- Substantia materialis nunquid sit individua per actusalem existentiam, ibidem. p. 150. col. 2.
- Substantia materialis utrum per quantitatem sit individua, &

& singularis. disputatur. ibid. p. 152. co. 1

substantia materialis nunquid sit per materiam singularis. disputatur. ibid. p. 164. c. 1

substantia materialis nunquid sit indiuiduata per aliquam entitatem positiuam per se determinantem naturam ad singularitatem. disputatur. ibidem p. 165. col. 2

superbia nunquid fuerit primū peccatum angeli formaliter. disputatur. lib. 2. p. 243. c. 2

suppositum creatum nunquid possit scilicetificare hypostatice aliam naturam creatam. disputatur. lib. 3. p. 23. c. 1

Definitionum.

Sacramentum est signum sensibile gratiam dei, vel effectum Dei gratuitum ex institutione diuina efficaciter significans, ordinatum ad salutem hominis viatoris. lib. 4. pa. 31. col. 2

sacramentum matrimonij est expressio certorum verborū maris & femina ad se inuicem signantium traditionem mutuae potestatis corporum ad prolem debite procreandam, ex institutione diuina efficaciter significans gratiam conferendam mutuo contra hentibus ad coniunctionem mutuam animorum gratiosam. lib. 4. p. 568. c. 2

sacramentum nouae legis est signum gratiae collatae in eo qui recipit sacramentum. lib. 4. p. 172. c. 2

satisfactio est voluntaria redditio aequiualentis, alias indebiti. lib. 4. p. 436. c. 1

satisfactio est operatio exterior

laboriosa vel poenalis, voluntarie assumpta ad puniendū peccatum commissum a se, & hoc ad placandū diuinā offensam. ibid. p. 440. c. 1

semen est corpus imperfectum, cuius forma non est intenta propter se, sed propter aliud, scilicet ut ex illo aliquid generetur simile generanti. lib. 2. p. 363. c. 1

species intelligibilis est forma impressa intellectui representans obiectum praecedens in potentia intellectiua actum intelligendi. lib. 1. p. 384. c. 1

sensibile in potentia remota est illud quod habet formam sufficientem, nō tamen sub modo conuenienti, sub quo oportet eam haberi ad hoc ut sentiat. lib. 4. p. 324. c. 1

sensibile in potentia propinqua est illud quod habet formam sub modo conuenienti, ut statim cessante impedimento possit sequi actus. ibid.

status est stabilis permanentia, legibus diuinā sapientiae firmata. lib. 1. p. 238. c. 2

stirpes in consanguinitate est persona a qua plures carnali propagatione descendunt. li. 4. p. 623. c. 1

suspensio est prohibitio ab aliquo alias conueniente, & hoc ad tempus. lib. 4. pagin. 557. colum. 1

scientia est cognitio certa de cognito necessario, causata a causa euidente intellectui, applicata ad cognitum per discursum syllogisticum. lib. 1. d. 47. c. 1

subiectum primum scientiae est illud quod est primo virtualiter continens omnes veritates illius habitus, cuius est subiectum

Syllabus Generalis

subiectum lib. 1. p. 32. c. 2
 subiectum primum primæ veri-
 tatis contingentis est illud
 quod visum, ut tale, natum est
 primo videri coniungi cum
 illo prædicato. lib. 1. pag. 38.
 colum. 1.

Distinctionum.

Satisfactio dupliciter accipitur,
 scilicet communiter, & pro-
 prie. lib. 4. p. 435. c. 2
 scientia potest multipliciter ac-
 cipi. lib. 3. p. 241. c. 2
 signum est triplex, memorati-
 um præteriti, pronosticum
 futuri, & demonstratiuum.
 præsentis. lib. 4. p. 82. c. 1
 similitudo est duplex. lib. 1. pag.

715. c. 1

simonia potest dupliciter con-
 tingere vel in ordine, vel in
 beneficio. lib. 4. p. 554. c. 1

similatio potest multipliciter
 fieri. lib. 3. p. 350. c. 1

Simul totum dupliciter accipi-
 tur, vno modo pro composi-
 to vltimate cōtracto, alio mo-
 do pro composito in vniuer-
 sali. lib. 3. p. 216. c. 1

singularitas dupliciter ad intel-
 lectum comparatur, lib. 1. p.
 153. c. 1

solus potest dupliciter interpo-
 sitione sumi. lib. 1. pagin. 597.
 tol. 1

solummodo potest accipi du-
 pliciter, cathorematicæ, &
 sincathorematicæ. lib. 3. p.
 96. c. 1

species, vel forma dupliciter ac-
 cipitur, vno modo pro forma,
 quæ est altera pars composi-
 ti; alio modo pro forma to-
 tius. lib. 3. p. 216. c. 1

subiectum exclusiue potest du-
 pliciter comparari. lib. 1. pag.

600. colum. 2

subiectum accidentis est du-
 plex, quoddam est vltimatum,
 & quoddam non. lib. 4. pag.
 327. col. 2

substantia possunt I diuinis du-
 pliciter prædicare. lib. 1. pag.
 343. c. 1

substantia naturam, potest du-
 pliciter accipi. lib. 3. pag. 23.
 colum. 2

summum potest dupliciter ac-
 cipi, vno modo positue per
 excessum ad omnia alia, alio
 modo negatiue pro non ex-
 cedi ab aliquo. lib. 3. pag. 119
 colum. 1

suspensio est multiplex. lib. 4. pa-
 557. c. 1

Axiomatum.

Si aliquid prædicatum per se
 primo modo inest alicui, in
 erit sibi eodem modo per se,
 siue illud obiectum sit res di-
 stincta a quocumq; quod est
 extra rationem eius, siue con-
 tineatur per identitatem in
 aliquo quod est extra ratio-
 nem eius, lib. 1. p. 197. c. 2

subiectiui receptiui acci-
 dentis conuenientis, habentis
 gradus quod non deter-
 minatur ex se recipere illud
 accidens secundum quemcūq;
 que istorum graduum. lib. 3.
 p. 121. c. 2

summum in superiori nunquā
 sequitur ad summum in infe-
 riori, nisi illud inferius sit no-
 bilissimum contentum sub
 illo superiore. lib. 1. p. 407. c. 3

Enuncia. insigniorum.

secundum quemcūque modū
 est obiectum in aliqua potē-
 tia

- tia, secundum eundem modum sunt omnia que virtualiter continentur in obiecto. lib. 1. p. 279. c. 2.
 species sub illa ratione representat obiectum, quia mensuratur ab obiecto. lib. 1. pag. 272. col. 2.
 species sensibilis non est simpliciter eadem, & eiusdem speciei cum suo obiecto, lib. 1. p. 689. c. 1.
 sensus non potest moueri ad cognoscendum aliquid, nisi quod includit in obiecto sensibilis, ut sensibile est. lib. 4. pag. 642. col. 2.
 sensus est existens, ut existens est. ibidem.
 si agens idem, & materia eadem, effectus erit idem. lib. 4. pag. 655. c. 2.
 si paucitas sufficit ad saluandum apparentia, semper est in natura ponenda. lib. 4. pag. 43. col. 2.
 scientia non dependet essentialiter ab aliquo nisi a potentia, & obiecto in se, vel in specie sua. lib. 3. p. 256. c. 2.
 si ut quodlibet ponendum est possibile, cuius apparet impossibilitas, ita, & compossibile, cuius non apparet incommpossibilitas, lib. 1. p. 143. c. 2.
 singulare, & vniuersale includunt eandem rationem motuum, ita quod singulare includit illam, quam & vniuersale. lib. 2. p. 297. c. 2.
 si potentia principalis necessario operatur circa obiectum praelens, in ipsa potentia est ratio quantum est ex se si potest, vel quandoque potest necessario agendi, circa illud. lib. 1. p. 103. c. 2.
 si extremi est simpliciter necessitas vel quantum est de se ad extremum, similis erit eius necessitas ad quodcunque medium simpliciter necessarium. lib. p. 104. c. 1.
 si possibilitas adest via tutissima est eligenda. lib. 4. pagina 47. c. 2.
 si possibilitas non adest via tutissima, proxima est tenenda. ibidem.
 si impossibilitas causerit causante, est supplendum quod impossibilitas prohibeat. ibi.
 sola intellectio comprehensiu dei repugnat intellectui creato, lib. 1. p. 906. c. 2.
 sola potentia immaterialis potest per operationem suam attingere perfectum bonum, in quo solo ut in obiecto est beatitudo. lib. 4. p. 783. c. 1.
 solum illud est perfectio simpliciter, quod potest esse aliquo modo infinitum, & solum illud erit in aliquo melius ipsum, quam non ipsum. lib. 1. p. 645. c. 2.
 substantia perfectissima non caret aliquo quod competit substantiae, siue illud sit perfectio eius intrinseca, siue communicatio perfectionis eius ad extra. lib. 4. p. 753. c. 1.
 successio non est in inductione alicuius forme nisi penes partes mobilis, vel penes partes ipsius forme. lib. 4. p. 41. c. 2.
 subiectum ut subiectum, est prius natura passione. li. 1. p. 39. c. 2.
 subiectum non aliter se habet recipiendo accidens propter variationem eius, quod non est ratio recipiendi illud, nec aliquo modo necessarium in recipiendo illud. lib. 4. pag. 694. c. 1.
 susceptiuum quod ordinatur ad
 i a nullas

multas formas ordinatas, maxime ordinatur ad perfectissimam lib. 4. p. 828. c. 1.

Propo. Theologicarum.

sacerdos communis potest sacramentum chrismatis conferre iuxta illud. di. 95. peruenit. lib. 4. p. 166. c. 2.

sacramentum efficit quod figurat. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 173. c. 1.

sacramentum est signum gratie ita ut eius similitudinem gerat, & causa existat. magister. 1. dist. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 49. c. 1.

sacramentum est signum sensibile, gratiam dei, vel effectum gratuitum ex institutione diuina efficaciter significans, ordinatum ad salutem hominis viatoris. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 31. c. 2.

sacramenta nouae legis habent a passione Christi ut exhibita efficaciam. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 63. c. 2.

sacramenta veteris legis non contulerunt gratiam. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 54. c. 2.

sacramentum non cauatur nisi quod signat. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 57. c. 1.

Salomon accepit filiam Pharaonis, Moabitidas, Amomitidas, Idumaeas, Sidonias, & Ceteas. 3. regum. qualiter fuerit illicitum, & detestabile. lib. 4. p. 622. c. 1.

sedet ad dexteram patris. in simbo. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 848. c. 2.

senex potest contrahere matrimonium. qualiter sit propositio vera. lib. 4. p. 606. c. 2.

si ante baptismum coniugem habuit, quae habuit virum, non imputaretur ei cui pro-

sus nouo, nec supra alia quae ante fuerant obliuiscuntur. Hieron. ad oceanum, & ponitur 26. dist. c. 1. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 600. c. 1.

si aliquid non appeteretur propter aliud, tunc appetitur, ut beatitudo. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 823. c. 2.

si cognouissent, nunquam dominum gloriae crucifixissent. 1. Cor. 2. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 205. c. 1.

si filius dei naturalis factus est filius hominis, igitur magis credibile est, quod filius hominis naturalis sit gratia filius dei. Aug. 3. de trinitate. c. 9. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 35. c. 1. in principio.

si ignis esset aeternus haberet splendorem sibi cognatum. Augustinus. 6. de trinitate. ca. 1. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 451. c. 2.

si in peccatus est, remittuntur ei. lac. 4. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 543. c. 2.

si paulisper per intellectum amouens ipsum primum bonum, tunc licet alia sint bona non tamen in eo, quod sunt, erunt bona. Boetius. de hebdomada. qualiter exponitur. lib. 1. pag. 268. col. 2.

si pater non genuisset, nihil prohiberet eum dici ingenuum. Augustinus. 5. de trinitate. cap. 6. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 687. c. 2.

si pater non potest generare filium, vel non aequalem filium, non est omnipotens. Augustinus. contra Maximinum. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 594. c. 2. in principio.

si pes fuisset in puluere ab eterno, vestigium fuisset aeternum. Augustinus. 10. de ciuitate dei. c. 12. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 31. c. 2. septi-

si primi parentes sic vixissent vt
primo tēti nō peccassent,
ita cōfirmati fuissent cū oī p
genie sua vt vltra peccare nō
possent. Anf. cur deus homo,
qualiter intellig. li. 2. p. 371. c. 2.
si primus homo erat peccabilis
quia nō erat deus, igit ex ista
vnione secundus hō ex qua
erat deus erat impecabilis.
Anf. cur deus homo. ca. 10.
qualit. intellig. lib. 3. p. 35. c. 1.
si quis elurit, domi manducet.
1. Cor. qualiter intellig. lib.
si quis vna virtute pollere credi
tur, tunc veraciter pollet cum
vitijs ex alia parte nō subia
cet. Greg. 22. moralū. c. 1. &
lib. 2. r. c. 3. vna virtus sine alia
vel nō est virtus vel minima
est. qualiter intelligitur. lib. 3.
p. 325. c. 1.
sic deus res quas condidit ad
ministrat, vt eas proprios mo
tus agere permittat. Augu. 7.
de ciui. dei. c. 30. qualiter in
telligitur. lib. 4. p. 376. c. 2.
sicut sacerdos legalis ostende
bat leprolos mundatos, sic sa
cerdos euangelicus ostendit
peccatores iustificatos. Hier.
supra Matt. 16. qualiter intel
ligitur. lib. 4. p. 435. c. 1.
similiter se habēt mala ad puni
tionem, & bona ad reimmū
erationem, qualiter intelli
gitur. lib. 4. p. 536. c. 1.
sine charitate in nobis non pōt
esse vera penitētia. Aug. de
penitētia vera, & falsā, quali
ter intelligit. lib. 4. p. 427. c. 1.
singuli receperunt singulos de
narios. Matt. 25. qualiter intel
ligitur. lib. 4. p. 880. c. 1.
scientia nō pollēt plurimi fide
les: quāuis polleant ipsa, sine
aliud. n. est scire tmōdo qd
homo credere debet pp vitā

æternā adipiscendā. aliud est
scire quēadmodū hoc ipsum,
& piis opitulet & contra im
pios defendatur, quā pprio
appellare uocabulo scientiā.
videtur apostolus 1. Corin. 2.
Aug. 14. de trin. c. 1. qualiter
intelligitur. lib. 3. p. 246. c. 2.
Species dicit totam essentiā in
diuiduorū. Boet. c. de specie,
qualiter intelli. li. 2. p. 174. c. 2.
Spiritus sanctum dī a patre
procedentē. & in filio, q. e. scē
tē, & ex patre dicimus, & nō
ex filio. Spiritum sanctū pro
cedere. Dam. lib. 1. c. 2. & 8.
qualit. intellig. li. 1. p. 471. c. 2.
Spiritus sanctus est nexus pa
tris, & filij. Aug. 6. de trin. c. 5.
qualit. intellig. lib. 1. p. 487. c. 2.
Spiritus sanctus non est de nihī
lo, neq; filius, sed filius est de
substantia patris, & spiritus
sanctus est de substantia pa
tris & filij. Aug. contra maxi
mum. lib. 3. c. 15. qualiter in
telligitur. lib. 1. p. 357. c. 1.
Spiritus sanctus spiratur mutua
dilectione, qualiter intelligit.
lib. 1. p. 485. col. 2.
sol & luna in ordine, quo creati
sunt stabunt. I. id. de summo
bono. qualiter est falsum. lib.
4. p. 758. c. 1.
solus deus q. est pater, est deus,
qualit. intellig. lib. 1. p. 597. c. 1.
solus deus nouit secreta cor
diū. 3. regum. & 2. paral. c. 6.
qualit. intellig. lib. 4. p. 720. c. 1.
sub rōne ipossibilis, & ubi non
est spes de cōsequēdo a liquo
vel oīno nō appetit, vel tenui
ter, qualit. intelli. 4. p. 822. c. 1.
superius hēt nobilius esse i se,
q. in intellectu, inferius vero
hēt nobilius eē intellectu, q.
in se. Aug. 9. de trin. c. 10. qua
liter intelligit. lib. 4. p. 16. c. 2.

Syllabus Generalis

Propo. peripateticarum.

sapientia est habitus nobilissimus. 1. meth. in prohe. & 6. ethic. c. 6. nullus etiam actus voluntatis est nobilior apud obiectum iustitiae, vel saltem amicitiae. c. 10. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 780. c. 1

scientia nobilissima debet esse circa nobilissimum genus. 6. meth. tex. co. qualiter exponitur. lib. 1. p. 43. c. 2

scientia quæ est sui gratia, nobilior est ea quæ est gratia alterius, qualiter exponitur. lib. 1. p. 76. col. 2

scientia speculatiua est inuenta propter fugam ignorantiae omnibus necessariis existentibus. & praesertim metaphysica in proc. meth. qualiter exponitur. ibidem.

scientificum distinguitur a ratiocinatio penes necessariū contingens. 6. ethic. c. 1. qualiter exponitur. lib. 1. p. 75. c. 2.

semper agit sol & astra, & totū cælum, non autem timendum est, ne quando steterit, quia non laborant hæc agentia, quia nullum agens cessat mouere, nisi fatigetur, hæc autem agentia non laborant, quia in eis non est potentia contradictionis. 9. meth. 1. c. 17. qualiter non sit verum. lib. 4. p. 758. c. 2

sensus cresceret in infinitum si sensibile diminueretur in infinitum. 2. de sensu & sensato, qualiter intelligitur. lib. 2. p. 117. c. 2

sensus si esset actius semper ageret, sicut si combustibile esset combustuum, semper combureret. 2. de anima. tex. 60. § 2. qualiter exponitur. li. 1. p. 322. c. 1. & lib. 2. p. 401. c. 3

separatio corporis ab anima est violenta, quia est contra naturalem inclinationem, qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 648. c. 2

si alia scientia est de omnibus causis, illa quæ esset de fine, esset nobilissima. Auic. nouo meth. c. vlti. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 44. c. 1

si aliqua virtus potest mouere in instanti, tunc maior virtus potest mouere in minori quā in instanti. 8. phys. tex. co. 89. & 90. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 230. c. 2

si esset vacuum nihil videretur. 2. de anima. tex. c. 74. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 284. c. 2

si magnum fuerit habitum ab habito patitur. philosophus 1. de sensu, & sensato. qualiter intelligitur. li. 2. p. 141. c. 1

si materia esset sine forma in actu esset in actu. Auer. 2. phys. c. 12. qualiter intelligitur. lib. 4. 268. c. 2

similitudo est vnitas in qualitate. 5. met. tex. co. 20. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 151. c. 2.

si natura dedisset stellis motum progressiuum dedisset eis instrumentum vel instrumenta ad motum quia natura non ordinat aliquid ad aliquam perfectionem, nisi provideat illi de his quibus potest agere, & attingere illa. 2. cæli. tex. c. 50. & 59. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 829. c. 2

si partibile in infinitum est quod alteratur, non propter hoc & alteratio, sed velox sit sicut multoties densatio. 8. physic. tex. c. 52. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 119. c. 1. & 2.

si plures essent cæli, plures essent primi motores. 12. meth. tex.

tex. co. 49. qualiter intelligit.
lib. 2. p. 175. c. 2

si semper aliquid sequitur aliud
& non conuertitur, difficile
est separare quod non fit ge-
nus. 4. tho. in fine, qualiter in-
telligitur. lib. 1. p. 410. c. 1

si vnum oppositum est causa
vnius oppositi, reliquum op-
positum est causa sui opposi-
ti, qualiter intelligitur. lib. 2.
p. 372. c. 1

sicut res se habet ad esse, ita ad
cognosci. 2. meth. tex. com. 4.
qualiter exponitur. lib. 2. pag.
221. col. 2

sicut se habet oculus nocturnus ad
lucem solis, ita intellectus no-
ster ad manifestissima in na-
tura. 2. met. text. c. 2. qualiter
exponitur. lib. 1. p. 201. c. 2.

sicut se habet primum ad ter-
tium, ita secundum ad quar-
tum per locum a commuta-
ta proportionem. Euclid. lib. 5.
conclus. 17. & 2. priorum. qua-
liter intelligitur. lib. 1. p. 745. c. 2.
& lib. 4. p. 822. c. 2

sicut se habet principium in spe-
culabilibus, sic finis in agibi-
libus. 2. phys. tex. co. 89. & 7.
ethi. c. 12. qualiter intelligit.
lib. 1. p. 415. c. 1

species est quod predicatur de plurib.
differentibus numero in quod.
Porph. c. de specie. qualiter
intelligitur. lib. 1. p. 415. c. 1

species specialissima est athoma
1. indivisibilis. qualiter intelli-
gitur. lib. 2. p. 174. c. 1

subiectum scientiae habet partes
passiones, & principia 1. post.
tex. co. 43. qualiter exponitur.
lib. 1. p. 42. c. 1.

substantia est prior quolibet ac-
cidente tempore, cognitione,
& diffinitione. 7. meth. tex. co.
4. qualiter intelligitur. lib. 2.

p. 43. c. 1. & p. 154. c. 2.

substantia est propria unicuique,
& non inest alteri; philosoph.
7. meth. tex. co. 73. qualiter in-
telligitur. lib. 2. pagina. 147.
column. 2

substantia materialis est indiui-
duati per aliquid positium
intrinsicum sibi. qualiter in-
telligitur. lib. 2. pagina 148.
column. 2

subsistere non competit acciden-
ti, qualiter intelligitur. lib. 4.
p. 329. c. 1

successio in motu est ex resisten-
tia mobilis ad motorem,
vel medij ad ipsum mobile.
4. phys. Auerr. c. 71. qualiter
exponitur. lib. 2. p. 124. c. 2.

T

Materiae.

Transcendens aliquid praeter
ens, aequalis tamen com-
munitatis cum ipso, puta vnus: Vtrum
posset poni primum obiectum
intellectus nostri, disputatur.
lib. 1. p. 226. c. 2

Transsubstantiatio, Vtrum sit
possibilis, disputatur. lib. 4.
pag. 254. c. 1

Transsubstantiatio, vel conuer-
sio panis, quibus verbis expri-
matur & propositionibus,
pertractatur. lib. 4. p. 302. c. 2

Transsubstantiatio panis in corpus
Christi, praexistens, qualiter
fiat, pertractatur, lib. 4. pagi-
na 194. col. 1

Transmutatio quae potest fieri
ab agente creato, circa acci-
dencia in Eucharistia manen-
te, vtrum necessario requiratur
eandem quantitatem manere,
disputatur. lib. 4. p. 353. c. 1

Transmutatio corruptiua vtrum
fieri possit accidentium in Eu-
charistia existentium, disputa-
tur. lib. 4. p. 366. c. 2.

1 4 Trans-

Syllabus Generalis

- Transmutatione facta circa Eu-
charistiam vtrū sit necessariū
aliquam substantiam redire
actione diuina, pertractatur.**
lib. 4. p. 369. c. 1
- Tempus discretū vtrū sit ponē-
dum disputatur, & pertracta-
tur.** lib. 2. p. 80. c. 1
- Theologia vtrum sit de Deo,
tanquam de primo subiecto,
disputatur.** lib. 1. p. 30. c. 2
- Theologia vtrum sit de Deo,
sub aliqua speciali ratione, di-
sputatur.** lib. 1. p. 31. c. 2
- Theologia vtrum sit de omni-
bus per attributionem ipso-
rum ad primum eius subie-
ctū, disputatur.** lib. 1. p. 32. c. 1
- Theologia vtrum in se sit sciē-
tia, disputatur.** lib. 1. p. 47. c. 1
- Theologia vtrū sit notitia pra-
ctica, disputatur.** lib. 1. pagina
50. colum. 1
- Theologia contingentium vtrū
sit cognitio practica, pertra-
ctatur.** lib. 1. p. 72. c. 2
- Tres personæ diuinæ vtrum si-
mul eandem naturam nume-
ro possint assumere, disputa-
tur.** lib. 3. p. 16. c. 2
- Totum vtrum dicat tertiā enti-
tatem distinctā a partibus, di-
sputatur.** lib. 3. p. 39. c. 2
- Definitionum.
- Transsubstantiatio est transitio
totalis substantiæ in substan-
tiam,** lib. 4. p. 254. c. 2
- Translatio rei secundum actū
mere liberalem est, quando
transferens nullam expectat
redemptionem.** lib. 4. p. 448. c. 1
- Translatio rei secundum actū
liberalem secundum quid, est
quando transferens pro eo,
quod transfert, expectat ali-
quid sibi reddi.** ibidem.
- Theologia in se est talis cogni-
tio qualem natum est facere**
- obiectum theologicū in in-
tellectu sibi proportionato,**
lib. 1. p. 32. c. 2
- Theologia in nobis est talis co-
gnitio, qualem intellectus no-
ster natus est habere de illo
obiecto.** ibidem.
- Distinctionum.
- Translatio rerum potest esse du-
pliciter, vel quantum ad vtrum,
vel quantum ad dominium,**
lib. 4. pag. 447. c. 1
- Tentio potest accipi quadrupli-
citer,** lib. 4. p. 807. c. 2
- Theologia sumitur dupliciter,
lib. 1. p. 32. c. 1**
- Transsubstantiatio prout est in-
ter terminos positivos sub-
stantiales, potest intelligi esse
duobus modis.** lib. 4. p. 274. c. 2
- Tristitia ex discōuenienti po-
test causari quadrupliciter,
lib. 3. p. 156. c. 2**
- Tristitia sequens naturalem ro-
tionem, & non actualem,
neque habitualem nolitio-
nem est duplex.** lib. 3. p. 159. c. 2
- Axiomatum.
- Termini subiecti distributi, qñ
accipiuntur pro omnibus, nō
accipiuntur, nisi respectu ter-
minorum prædicatorum, qui
sunt cōmunissimi, & per con-
sequens virtute talium prin-
cipiorum, non sciuntur de in-
ferioribus, nisi prædicata cō-
munissima.** lib. 1. p. 19. c. 1
- Totum quando est immediatū
susceptiuū alicuius formæ,
non vna pars, mediante alia,
tūc impossibile est, qd illa for-
ma recipiatur in altera parte,
non aut sic est, qñ totum re-
cipit mediante altera parte.**
lib. 4. p. 844. c. 2
- Propo. Insigniorum.
- Terminus relationis naturaliter
præintelligitur relationi,
sicut**

sicut & fundamentum, lib. 1. pag. 396. c. 1

Terminus mutationis inquantum est terminus includit non esse alterius termini, lib. 4. pagina 295. c. 1

Terminus posterior non est ratio nouæ impossibilitatis ad aliquid prius naturaliter, lib. 4. p. 300. c. 1

Propo. Theologicarum.

Tanta vis ponitur in ideis, ut nisi eis intellectus sapiens esse, nemo possit, & illarum visionis sit anima beata. August. 83. q. 9. 46. qualiter intelligitur, lib. 1. p. 735. c. 2

Tam ineffabili velocitate rediturum antiquissimorum caduerum puluerem in membra sine fine victura ipse Apostolus apertissime dicit. Augu. 20. de ciuit. Dei ca. 20. qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 670. c. 1

Tam potentem fecit animam Deus, ut ex eius plena felicitate redundet in corpus sanitas perpetua, & vigor incorruptibilis. Augustin⁹ ad Dioscorum, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 838. c. 2

Tantum est peccatum, quantum est ille in quem fit. Anselmus, cur Deus homo, qualiter intelligitur. lib. 3. p. 198. c. 2

Theologia est una pars scientie speculatiue, cuius subiectum est prima substantia. Boeth. 1. de trin. cap. 2. qualiter exponitur, lib. 1. p. 76. c. 1

Terminus annihilationis est purum nihil qualiter intelligitur. lib. 4. p. 298. c. 1

Terminus animalium passionum. definitio est ista, passio est

motus appetitiue virtutis sensibilis in imaginatione boni, & mali. Damascenus capit. 6. qualiter intelligitur. lib. 3. pag. 153. c. 2

Tollatur impius ne videat gloriam Dei. Esai. 26. qualiter intelligitur. lib. 4. pagina 751. colum. 2

Tolle bonum hoc, & bonum illud, & vide ipsum bonum, si potes, & ipsum Deum videbis. Augustinus. 8. de trinitate cap. 3. qualiter intelligitur. lib. 1. p. 240. col. 2. & p. 402. colum. 1. & lib. 2. pagina. 201. colum. 2

Tonsura est ordo, quia est signum sacre rei, qualiter sit propositio falsa. lib. 4. p. 551. c. 1

Totum requirit unionem partium, & idem totum eandem unionem. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 637. c. 1

Transsubstantiatio est transitio totalis substantie in substantiam, qualiter intelligitur. libro 4. p. 254. c. 2

Tres tantum sunt characteres, qualiter intelligitur. lib. 4. pag. 155. col. 2

Trinitas sibi sola nota est, & Homini assumpto. Isidorus libro primo de summo bono. cap. 3. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 131. c. 1

Tunc graue pondus à beatis auferetur. Augustinus 21. de ciuitate Dei cap. 10. qualiter intelligitur. lib. 4. pag. 847. col. 2

Propo. Peripateticarum.

Tale est agens in actu, quale est mobile in potentia. 3. phy. tex. com. 17. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 397. c. 1

Tem-

Syllabus Generalis

Tempus est numerus motus
fm prius & posterius, quod
 non potest percipi sine colla-
 tione posterioris ad prius. 4.
 phyc. tex. co. 101. qualiter
 intelligitur. lib. 4. p. 710. c. 1.

Termini loci, & locati sunt si-
 mul, qualiter intelligitur. lib.
 4. pag. 213. c. 1.

Termini motus sunt in cōposi-
 biles. 3. ph. tex. co. 5. & 26.
 qualiter exponitur. lib. 2. pag.
 98. col. 2. & lib. 4. p. 214. col. 1.
 & pag. 357. col. 2.

Terminus formalis actionis est
 præstantior suo receptiuo,
 qualiter intelligitur, lib. 4. pa-
 gina 687. col. 2.

Torale causans effectiuum nō po-
 test esse imperfectius suo cau-
 sato, quod sit propositio cer-
 ta, & vera, lib. 4. pagina 338.
 colum. 2.

Transposita nomina, & verba idē
 significant. 2. perihermen. c. 1.
 in fine, qualiter intelligitur.
 lib. 4. p. 76. c. 2.

Triplex est mutatio a subiecto
 in non subiectum, & non sub-
 iecto in subiectum, & a subie-
 cto in subiectum. 5. phyc.
 tex. co. 7. qualiter intelligitur.
 lib. 4. p. 259. c. 1.

V

Materierum.

Verbum creatum nūquid sit
 intellectum actualis, disputa-
 tur. lib. 1. p. 661. c. 2.

Verbum in diuinis nunquid di-
 cat aliquid, quod est propriū
 personæ genitæ, disputatur.
 lib. 1. p. 662. c. 1.

Verbum diuinum nunquid di-
 cat respectum ad creaturam,
 disputatur. ibidem. col. 2.

Verbum diuinum nunquid pri-
 mo, & immediate assumpse-
 rit totam naturam humanā,
 disputatur. lib. 3. p. 37. c. 1.

Verba qualiter possint esse for-
 ma baptismi, & aquo insti-
 tuantur, pertractatur. lib. 4. p.
 70. col. 2.

Vestigium trinitatis nūquid sit
 in omni creatura, disputatur.
 lib. 1. p. 260. c. 1.

Vinū solum expressum de uua
 nunquid sit conueniens ma-
 teria conuersionis in sangui-
 nem Christi, disputatur, lib. 4.
 pag. 307. c. 1.

Virtus aliqua theologica nūqd
 ponenda sit inclinans ad ali-
 gēdum Deum super omnia.
 disputatur. lib. 3. p. 270. c. 1.

Virtutes morales nunquid sint
 inuoluntate tanquam in sub-
 iecto, disputatur. lib. 3. pagi-
 na 297. col. 2.

Virtutes, dona, beatitudines,
 & fructus nunquid sint idē
 habitus inter se, disputatur.
 lib. 3. p. 308. c. 1.

Virtutes morales utrum sint cō-
 nexa, disputatur. lib. 3. pagi-
 na 320. colum. 2.

Virtus aliqua supernaturalis
 nunquid possit esse in aliquo
 sacramento, disputatur. lib.
 4. pag. 39. col. 1.

Vna persona diuina nunquid
 possit assumere plures natu-
 ras, disputatur. lib. 3. pagina
 22. colum. 1.

Vnio quid sit ipsius naturæ as-
 sumptæ, & qualiter sit, dispu-
 tatur. lib. 3. p. 5. c. 1.

Vniuocatio entis qualiter se ex-
 tendat ad entia, & quibus est
 vniuocum prædicatum so-
 lum, & de quibus etiam vni-
 uoce prædicatur, pertracta-
 tur. lib. 1. p. 226. c. 1.

Volun-

Voluntas nunquid de necessitate fruatur sine apprehenso per intellectum. disputatur. lib. 1. p. 97. col. 1.

Voluntas beneplaciti ipsius Dei nunquid semper impleatur. disputatur. lib. 1. p. 797. c. 2.

Voluntas creata nunquid sit bona moraliter, quoadocumque conformatur diuine voluntati. disputatur. lib. 1. p. 797. c. 2.

Voluntas, nunquid in Deo, vel in nobis sit principium eliciendi verbum. pertractatur. lib. 1. p. 369. c. 1.

Voluntas nunquid sit causa totalis sui actus. disputatur. lib. 2. p. 436. c. 1.

Voluntas utrum peccare possit in spiritum sanctum. disputatur. lib. 2. p. 477. c. 2.

Voluntas creata nunquid possit peccare ex malitia, volendo aliquid non offensum sibi sub ratione boni veri. i. boni simpliciter, vel boni apparentis, & secundum quid. disputatur. lib. 2. p. 480. c. 1.

Voluntatem animæ Christi nunquid possibile fuerit habere summam fructum possibilem naturæ creatæ. disputatur. lib. 3. p. 118. c. 1.

Voluntas sine gratia nunquid possit tantum agere, quantum est ex parte sui, quantum cum gratia. pertractatur. lib. 3. p. 127. c. 1.

Voluntates in Christo nunquid tantum duæ fuerint. disputatur. lib. 3. p. 179. c. 1.

Voluntas nunquid sit nobilior potentia, quam intellectus. disputatur. lib. 4. p. 787. c. 1.

Voluntas in Deo nunquid sit principium comunicandi naturam, & necessario. disputatur. lib. 1. p. 454. c. 1.

Definitionum.

Velle est actus voluntatis acceptantis aliquod obiectum conueniens. lib. 2. p. 281. c. 1.

Velle efficax est illud, quo non tantum complacet esse volitum voluntati, sed si posset statim ponere volitum in esse, statim poneret. lib. 1. p. 796. c. 1.

Velle remissum est quando placet volitum, non tamen volitum illud ponit in esse, licet posset illud ponere. ibidem.

Velle voluntate beneplaciti Dei est ultima determinatio, quæ potest poni ex parte voluntatis ipsius omnipotentis. velle ponere effectum in esse. lib. 1. p. 795. c. 1.

Verbum est actus intelligentiæ productus à memoria perfecta, non habens esse sine actuali intellectione, representans verbum diuinum. lib. 1. p. 669. c. 1.

Vermis peccatoris est remorsus de peccato commissio. lib. 7. p. 266. c. 2.

Vestigium est similitudo illius partis naturalis, à qua imprimatur in aliquid sibi cedens. lib. 1. p. 261. c. 2.

Violentum est illud, cuius principium est ab extra non consentiente vim passio. lib. 4. p. 576. col. 1. & p. 663. col. 1.

Vniucatio completa & diminuta quid sit. lib. 1. p. 79. c. 2.

Vniuocum prædicatum est illud, cuius conceptus est in se vnus. lib. 3. p. 76. c. 2.

Vniuoce prædicari est, quando ratio prædicati per se includitur in ratione subiecti. ibidem.

Vniuersalius perfectione, quid sit. lib. 4. p. 8. c. 1.

Vnctio extrema est vnctio hominis infirmi penitentis, &c. lib. 4. p. 543. col. 2.

Syllabus Generalis

- Virtus** est habitus ex actibus frequenter elicitis generata, inclinans ad similes actus. li. 3. p. 301. c. 1.
- Virtus** quid sit. li. 3. p. 323. c. 1.
- Volēdū** propter se est illud, cui repugnat ex natum eius qd sit propter aliud volendum. li. 4. p. 771. c. 2.
- Volitio** absoluta est illa, quæ est alicuius obiecti simplicis cōtenti sub obiecto primo volibili. li. 2. p. 242. c. 1.
- Volitio** comparatiua est illa, quæ est respectu cuiuscunq; comparati, siue possibilis, siue impossibilis. ibidem.
- Votum** solenne quid sit. li. 4. p. 616. c. 2.
- Votum** presumptum quid sit. li. 4. p. 617. c. 1.
- Volitio** simplex est quadam cōplacentia obiecti voluntaris. li. 3. p. 305. c. 1.
- Volitio** efficax est, qua volens prosequitur ad habendū volitum si non impediatur. ibid.
- Vsuarius** est ille, qui in vendendo, dependet ab alio. li. 1. p. 490. col. 2.
- Vfus** est actus imperfectus voluntatis volentis bonum propter aliud. li. 1. p. 95. c. 1.
- Distinctionum.
- Velle** est duplex, aut amore amicitia, aut commodi. li. 2. p. 377. col. 2.
- Verbum** potest assumere naturam tripliciter. li. 3. p. 173. c. 1.
- Vernas** dupliciter dicitur. li. 1. p. 124. c. 1.
- Violetum** dupliciter accipitur, vno modo, vt opponitur naturali; alio modo vt opponitur voluntario. li. 3. p. 178. c. 1.
- Volitio** est duplex, vna simplex est, & alia efficax dicitur. li. 3. p. 305. c. 1. & li. 4. p. 822. c. 1.
- Voluntas** habet actum amandī duplicem. li. 2. p. 240. c. 2.
- Voluntas** quadrupliciter potest intelligi fieri, seu bono adherere. li. 1. p. 135. c. 1.
- Voluntas** concors potest tripliciter intelligi. li. 1. p. 484. c. 2.
- Voluntas** volens. a. potest nō vel le a. potest dupliciter intelligi. li. 1. p. 760. c. 2.
- Voluntas** potest considerari dupliciter, s. vt potentia operatiua, alio modo, vt potentia receptiua. li. 4. p. 810. c. 1.
- Voluntas** potest tripliciter velle beatitudinem immoderate. li. 2. p. 248. c. 1.
- Voluntas** potest voluntarie causare dupliciter. li. 4. p. 412. c. 2.
- Voluntas**, vt natura dupliciter accipitur. li. 3. p. 160. c. 2.
- Voluntas** meritorie desiderās habet duos actus, vnum elicitiuum, & alterum imperatiuum. li. 3. p. 267. c. 2.
- Voluntarium** potest dupliciter accipi. li. 2. p. 428. c. 2.
- Voluntarium** potest capi tripliciter. li. 4. p. 412. c. 2.
- Votum** potest fieri multiplicit. li. 4. p. 616. c. 2.
- Vnitas** potest dici maxima dupliciter, vel ex priuatione distinctionis, vel ex perfectione vnitorum. li. 3. p. 70. c. 2.
- Vulnus** potest accipi dupliciter. li. 4. p. 239. c. 1.

Axiomatum.

- Vbi** cunq; ceciderit lignum, ibi erit. li. 2. p. 264. c. 2.
- Vbi** cunq; est ordo accidentalis generabilibus, oportet dare extra illum ordinem aliquam causam essentialiter perfectiorem. li. 4. p. 336. c. 1.
- Vbi** cunq; est totalis productio non

non de aliquo passo, seu potē
tiali, ibi deficit illud, quod re
quiritur ad actionē proprie
dictam lib. 4. p. 385. c. 1.
Vbiunque est necessaria con
nexio extremorum, est etiam
necessaria connexio omniū
mediorum necessario requi
sitorum ad vniōē extremo
rum, alioquin necessariū de
penderet à contingenti. lib.
3. p. 101. c. 1.

Enuncia. Insigniorum.
Vnaqueq; res est talis in se, qua
lis est in perfecto genere illo,
non autem in imperfecto. li.
1. p. 74. c. 1.

Vna mutatio non est ad formā
positiuam, nisi a propria pri
uatione eius lib. 4. p. 476. c. 1.

Velle peccare mortaliter, est pec
care mortaliter. li. 3. p. 356. c. 1.

Vbiunque est formalis incomp
passibilitas in creatura. vnum
illorum non expellit aliud a
ctue, sed tantum formaliter.
lib. 4. p. 47. c. 2.

Virtus moralis semper sequitur
ordine naturæ aliquam pru
dentiam. lib. 3. p. 331. c. 1.

Virtus potens cognoscere obie
ctum, dum est præsens intuiti
ue, potest cognoscere eius ab
sentiam, dum est absens. lib.
4. p. 247. col. 1.

Vniuersale in actu cognoscitur
sub tanta indifferentia, sub
quanta ipsum sic cognitum
est simul dicibile. lib. 4. pag.
642. c. 1.

Vniuersali in actu repugnat esse
exiſtens, vt existiſtens est. ibid.

Vniuersale non est, nisi obiectū
intellectus, vel consequens a
ctū intellectus. li. 4. p. 318. c. 1.

Vniuersalitas nūquā apprehēdi
tur quantum ad suam indiffe
rentiā totā, quando apprehēdit

in suo inferiori. li. 1. p. 618. c. 2.
Vnius actionis sensus est vnum
obiectum, secundum aliquā
vnitatem reālē. li. 2. p. 144. c. 1.
Vnius actus per se est vna potē
tia per se, & vnum per se rece
ptiuum. lib. 3. p. 132. c. 1.

Vnius causæ in vno ordine cau
sandi est vna per se ratio cau
sandi. lib. 1. p. 496. c. 2.

Vnius mutationis per se est v
nus termin⁹ p. scil. 4. p. 196. c. 2.

Vnumquodque, quod est extra
causam suam, & intellectum
sicut habet entitatē propriā,
ita, & propriū esse. li. 4. p. 309. c. 2.

Vnū correlatiuū nō est cā alte
rius correlatiui, quia sunt si
mul natura. lib. 4. p. 379. c. 1.

Voluntas nō est principium ne
cessarium producēdi aliquē
amorē alicuius obiecti, nisi
sit necessariū principium amā
di illud obiectū. li. 1. p. 451. c. 1.

Voluntas infinita non pōt non
esse recta, neq; pōt nō esse in
actu recto, quia tunc esset po
tentialis. ibidem. p. 456. c. 2.

Voluntas uolens ordinare finē,
& ea, quæ sunt ad finem, prius
vult finem, quam aliquid a
liud ordinatam ad finem. lib.
1. p. 779. c. 2.

Proposit. Theologicarum.

Verbū assumpsit carnē mediā
te anima. Damascenus lib. 3.
c. 6. & Aug. de agone Chritia
no. c. 6. qualiter intelligitur.
lib. 3. p. 43. c. 1.

Verbum est potentia operati
ua patris, qualiter intelli
gitur. lib. 3. p. 15. c. 1.

Verbum est visio de visione.
Aug. 15. de trinitate capite
13. qualiter intelligitur. lib. 1.
p. 197. c. 2.

Verbum

Syllabus Generalis

- V**erbum gignitur de memoria,
& verbum gignitur de scientia,
quā memoria tenemus,
& verbum gignitur de re nota,
Aug. 15. de trinitate. c. 10.
qualiter intelligitur. l. 1. p. 284. c. 1
- V**erbū habuit corpus, & animā
sibi unitā, per quā posset de
nominari. lib. 3. p. 220. c. 2.
- V**erbū nāci idem accipiamus,
ac si dicatur sapientia nata.
Aug. 7. de Trin. c. 2. qualiter
intelligitur. li. 1. p. 344. c. 1.
- V**erbū qd semel assumpsit nun
quā dimisit. Dam. li. c. 26. qua
liter intelligitur. l. 3. p. 175. c. 1
- V**ere spiritus operatio hæc, quæ
super natura sunt operat &c.
Damasc. lib. 4. c. 5. qualiter
intelligitur. lib. 4. p. 249. c. 2
- V**erū imurabile, & supra mētē,
qualiter exponitur. l. 1. p. 251. c. 2
- V**iderunt in quem trāsfixerūt.
Joan. 19. qualiter intelligitur.
lib. 4. p. 751. col. 2.
- V**idete si est dolor similis, sicut
dolor meus. Tren. 1. qualiter
intelligitur. lib. 3. p. 169. c. 1.
- V**irtutes morales sunt iformes,
sine Charitate, & formantur
per Charitatē. Aug. & Paul.
ad Romanos. qualiter intelli
gitur. li. 3. pag. 334. col. 2.
- V**irtus moralis potest obliqua
ri, circa alios fines, si eēt sola.
qualiter intelligitur. l. 3. p. 325. c. 2
- V**ili velle emere, & caro velle vē
dere, re vera vitium est. Aug.
13. de Trin. c. 3. qualiter in
telligitur. lib. 4. p. 450. c. 2
- V**isio est tota merces. Aug. 1. de
Trin. c. penultimo. qualiter in
telligitur. li. 4. p. 792. col. 1
- V**isio distincta non est sine intē
tione copulante. Aug. 11. de
Trin. c. 2. qualiter intelligitur.
lib. 2. pag. 459. col. 1.
- V**ita beata non erit, quæ non
erit animata, ab habēte. Aug.
13. de Trin. c. 3. qualiter intel
ligitur. lib. 4. p. 651. c. 2.
- V**olūtas causat dolorem, vel tri
stitiā. qualiter intelligitur,
lib. 4. p. 431. c. 1
- V**oluntas commoda non velle
nequit. Ansel. de concordia,
26. & 44. qualiter intelligitur.
l. 2. p. 463. c. 1. & l. 4. p. 823. c. 1
- V**oluntas ex puris naturalibus
pōt diligere Deū super oīa
ī statu naturæ institutē. qua
liter intelligitur. l. 3. p. 277. c. 2
- V**olūtas libera erit recta, qū cō
sonabit volūtati naturali. qua
liter intelligitur. l. 3. p. 126. c. 1
- V**oluntas non potest non velle
aliquid, nisi in eo sit aliqua
rationali, vel defectus boni.
qualiter sit propositio falsa.
lib. 4. p. 820. c. 2.
- V**oluntas semper malo remur
murat. Ansel. qualiter intelli
gitur. lib. 2. p. 463. c. 1.
- V**oluntas sufficienter perficitur
per virtutē Theologicā. quali
ter intelligitur. li. 3. p. 306. c. 1.
- V**oluntas volens. A. potest non
velle. A. qualiter intelligitur.
lib. 1. p. 760. c. 2.
- V**ouentibus nō solum nubere,
sed velle nubere, damnabile
est. qualiter intelligitur. lib.
4. pag. 583. col. 2.
- V**bi aliquid est ommissum, cau
te est supplendū, extra de cle
rico. per saltum promotō. c.
ynico. qualiter intelligitur. li.
4. pag. 66. col. 1.
- V**bi cūq; ceciderit lignum, ibi
erit. Ecclesiastes. 11. qualiter
intelligitur. lib. 2. p. 264. c. 2.
- V**nitās in Christo est maxima
post illam, quæ est in Trinita
te. Bernardus ad Eugenium
Papam, qualiter intelligitur.
lib. 3. p. 70. c. 2.

Ynus

Vnus beatus non intelligit rem melius, quam alius, quia qui aliter rem, quā est intelligit, fallitur. Aug. 83. q. 9. c. 32. qualiter intelligit. lib. 4. p. 880. c. 1.
 Vnus est interitus hominum, & iumentorum. ecclesiast. 3. qualiter intelligitur. li. 4. p. 636. c. 2.
 Vnus rationis est maius bonū, quā actus virtutis, & per consequens agens contra vsum rationis peccat mortaliter. qualiter intelligitur. li. 4. p. 593. c. 1.
 Vnus instrumento ad finem illud, ad quē est ordinatū, nō peccat sic vtendo, qualiter intelligitur. lib. 2. p. 475. c. 1.
 Vxor leprose non dēt sanus redere debitu. extra de coniug. lepro. c. 1. quod sit propositio falsa, & qualiter intelligitur. lib. 4. p. 592. c. 2.
 Propo. Peripateticarum.
 Vbi est idē agēs, & passum eiusdem speciei, erit effectus eiusdem speciei. qualiter intelligitur. lib. 4. p. 560. c. 1.
 Vbi est idem principiu actiuū, est eadem actio. 8. met. tex. co. 11. & 12. qui si natura est vna, actio erit vna, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 341. c. 1.
 Volentum est cuius principiu est ab extra non conferente vim passio. 3. ethic. cap. 1. qualiter intelligitur. lib. 2. p. 576. c. 1. & lib. 4. p. 663. c. 2.
 Virtus est quā habentem perficit, & eius opus bonum reddit. 2. ethic. c. 5. qualiter exponitur. lib. 1. p. 534. c. 2.
 Virtus maior, si mouet in tempore, & maxima mouet in instanti. 6. phys. tex. co. 29. qualiter exponitur. li. 2. p. 138. c. 2.

Virtutes perficiunt hominem modo humano, dona vero perficiunt modo superhumano, & beatitudo modo inhumano. 7. ethic. c. 1. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 19. c. 2.
 Virtutes naturales sunt in parte irrationabili animæ. 1. ethic. cap. vltimo. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 304. c. 2.
 Visus est tenebrę perceptiuus. 2. de anima tex. co. 103. qualiter exponitur. lib. 1. p. 229. c. 2.
 Vituperatur amator sui. 9. ethic. cap. 10. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 284. c. 1.
 Volitio requirit necessario intellectionem priorem naturaliter, qualiter intelligitur. lib. 2. p. 473. c. 1.
 Voluntas mala excecatur intellectu. 3. ethic. cap. 3. & sapientia 2. qualiter intelligitur. lib. 3. p. 329. c. 2.
 Vna potētia specie est ad vnā formam specie, & potētię distinguuntur per actus. 3. phys. c. 10. & Auer. 12. met. c. 11. inquit, numerus potentiarum est in materia secundum numerum specierum, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 283. c. 1.
 Vnitas totius continui est continuitas eius, qualiter intelligitur. lib. 4. p. 221. c. 2.
 Vnus actionis per se est vna causa actiua, qualiter intelligitur. lib. 1. p. 530. c. 1.
 Vnum esse requirit vnā formam, quod sit propositio falsa. lib. 4. p. 286. c. 2.
 Vnum habet rationem mensurę. 10. met. tex. com. 7. qualiter exponitur. lib. 1. p. 411. col. 1.

F I N I S.